Consiglio di 6 parti

DECRETA CONGREGATIONVM GENERALIVM SOCIETATIS IESV.



ANTVERPIÆ,

Apud IOANNEM MEVRSIVM.

M. DC. XXXV.

SVPERIORVM PERMISSV.

AD LECTOREM.

QVONIAM *septima Congregatio Generalis censuit typis esse mandanda Decreta Congregationum Generalium, non quidem omnia, sed pleraque, prætermissis videlicet iis, quæ priuata tantùm negotia continent; hinc factum est, vt duplex singulis Decretis adscriptus sit numerus: Prior maioribus characteribus descriptus, designat Decreta omnia, iuxta Ordinem, quo sunt impressa: Posterior verò minoribus exaratus indicat seriem cuiusque Decreti, prout in Autographo digeruntur. Prioris numeri vnicus est vsus: nam in Indice Decretorum ipsorum notantur Decreta, prout sunt typis excusa. Posterioris verò vsus est multiplex. Nam quoties in Decretis*

 ipsis,

ipsis, vel Canonibus, vel formulis, vel Regulis, vel Ordinationibus, vel Instructionibus &c. citantur Decreta, citantur, prout in manuscripto digesta sunt. Ideoque, vt hic numerus, cuius tantus est vsus, magis esset conspicuus, & faciliùs oculis quærentium obiiceretur, non ad oram aut latus & marginem, vt in aliis editionibus, sed in fronte cuiusque Decreti præfixus est in hac editione. Hæc volui nescius ne esses. Romæ I.*Februarij*. M. DC. XXV.

VINCENTIVS GVINISIVS
Secretarius Societatis IESV.

IN-

INDEX EORVM QVÆ IN HOC VOLVMINE CONTINENTVR.

DE-

DECRETA

Primæ Congregationis generalis ante electionem.

I. *In* MS. *d*.1.

DIe xix. Iunij primâ Congregatio facta est, in quâ id solum statutum est, non esse alios expectandos præter Viceprouincialem Aragoniæ, qui vicinus erat : sed inchoandam esse Congregationem, quæ legitima & plena futura erat, licèt illi abessent, qui euocati iuxta Constitutiones fuerant : & quòd petenda erat benedictio summi Pontificis, & ad id designatus est ipse P. Vicarius, cum P. M. Alfonso Salmerone : & eam obtinuerunt die sequenti. *Non expectati absentes.* *Benedictio Pont. petẽda.*

II. *In* MS. *d*.2.

VIgesimaprimâ Iunij, post dictam benedictionem summi Pontificis, omnibus congregatis P. Iacobus Laynez Vicarius Generalis narrauit quæ transacta fuerant post migrationem P. N. IGNATII, quod attinebat ad negotium generalis conuentus. Et quia non omnino iuxta Constitutiones ex Prouinciis congregari potuerat Societas, in pri- *Vicarij oratio.* *Defectus suppleti.*

mis acta omnia approbanda proponit Congregationi,ad effectum legitimæ electionis. Et omnes vnanimiter senserunt facta approbanda esse, & supplendum si quid deesset, vt legitima omnino redderetur Congregatio. & sic reipsâ approbauerunt, & suppleuerunt.

III. *In* MS. *d.*3.

Ante electionem nihil tractandum, quod ad eam non spectet.

CVm proponeretur quibus de rebus agendum esset, omnium consensu statutum est, vt nullâ de re ageretur, nisi de his quæ pertinent ad ipsam electionem, donec Præpositus Generalis eligeretur; sed illi postquàm electus fuerit, & Congregationi in memoriam redigi posse, quæ prætereà tractanda viderentur. Vnde solos Electores,

Soli Electores admittendi.

& non alios admittendos esse ad Congregationem vsque ad electionem. Visum est proponendas etiam esse vno die res digestas, & sententias die sequenti dicendas: & si informatio maior desideraretur in re aliquâ, à Vicario petendam esse. si autem postridie non conueniret inter omnes, deputandos esse Definitores, vel Commissarios ad rem conficiendam.

IV. *In* MS. *d.*4.

Quale Vicarij suffragiũ.

CVm examinari cœpissent quædam capita ex octauâ parte Constitutionum, quæ pertinent ad electionem; in tertio capite vbi dicitur iuxta finem, quod pars illa in quam

quam Præpositus Generalis inclinabit, vel eius Vicarius, paribus aliis suffragiis esset præferenda; constitutum est, Vicarium solùm habere qualitatem præcedendi ceteris paribus tam suffragiis, quàm qualitatibus; quodque nulla sufficiat qualitas suffragiorum ad electionem Præpositi, sed numero medietatem omnium suffragiorum excedi oportere.

Electio fit numero, non qualitate suffragiorũ.

V. *in* MS.*dec.5*.

SVper illud III. cap. VIII. P. quod Prouinciales conuocandi sint cum aliis duobus Professis, statutum est officia data à Præposito Generali, sicuti Prouincialium, Rectorum, &c. non expirare per mortem Generalis ipso facto; sed vsque ad electionem noui Præpositi durare, cuius erit ea conferre aliis, vel in eisdem confirmare. Sed quod ad Commissarios attinet, agendum esse aliàs maturiùs. Quicumque tamen officiales extiterint, Vicario subesse eos debere.

Officia Superiorum non expirant per mortem Generalis.

Subsunt omnes Vicario.

VI. *in* MS.*dec.6*.

PRopositum fuit, an à solis Electoribus capienda esset informatio, &c. Et placuit vt modus describeretur informationis, & reliqua eò pertinentia, & in scriptis proponerentur, vt considerari & tractari possent in sequenti congregatione. In quâ pro-

Ratio informationis capienda.

positum fuit, & tandem constitutum id quod sequitur.

DE RATIONE INFORMATIONIS ad electionem Generalis.

VIdendum est, qui debeant informationem petere, à quibus capi, de quibus personis, de quibus rebus, & quomodò peti, postremò quomodò petenti responderi debeat.

Qui debeant petere. Cap. I.

Omnes Electores, nemine excepto, informationem petent.

A quibus peti debeat. Cap. II.

In primis ab Electoribus, qui missi sunt ex prouinciis. Videatur tamen an ab omnibus, an à quibusdam ex eis, à quibus quisque iudicauerit meliùs se posse informari: & hoc secundum placuit. Videatur etiam, an ab aliis præterquàm à tribus Electoribus capi debeat, & si hoc admittitur, à quibusnam aliis. Visum fuit, tantùm ab Electoribus capiendam esse, & non ante quatriduum, quod præcedit diem inclusionis.

De

De quibus personis peti debeat. Cap. III.

Videatur, an conueniat de his petere informationem, de quibus venit in mentem vnicuique, quòd possent esse idonei ad munus Præpositi Generalis obeundum, siue absentes, siue præsentes sint; inter Professos tamen quatuor votorum id est intelligendum. Et responsum est affirmatiuè.

De quibus rebus peti debeat. Cap. IV.

In genere loquendo, eis de rebus, ex quibus iudicari potest, quòd aliquis sit idoneus ad munus Præpositi obeundum, vel contrà, iuxta Constitutiones, & præcipuè II. cap. IX. P. sed etiam habendam esse rationem eorum, quæ in II. & III. cap. Exam. & primis tribus capitibus prædictæ partis dicuntur. Nemo tamen arctandus videtur, quin interrogare possit alia, quæ interroganda præterea iudicauerit. Vltimò etiam petet ab eo qui reddit informationem, an aliquid habeat dicendum de personâ, de quâ interrogatur, & an de aliâ sentiat capiendam informationem, & an ab alio quopiam aliquâ in re clariorem, aut certiorem informationem habere possit, inter eos à quibus peti debet informatio.

Quo-

Quomodò peti debeat informatio. Cap. V.

Non petat, an hic vel ille aptus videatur ad hoc munus nec ne: ſed de rebus illis ex quibus iudicare poſſit, an ſit idoneus nec ne.

Eius intentio pura ſit ab affectibus humanis, etiam naturalibus, nedum vitioſis; & tantùm Dei gloriam, & meliorem Societatis gubernationem, quæ ad commune animarum bonum ordinatur, præ oculis habeat, & non propriam vtilitatem, quæ illi non conſonet. Nec ſolùm ab omni ambitione pro ſe, & aliis ſit liber; ſed & diligenter obſeruare debet, ne voluntatis propēſionem ad hunc vel illum excludendum, vel admittendum, quoad eius fieri poſſit, habeat (donec poſt informationem & orationem, ſuo tempore & loco ſtatuat quam ſententiam ſit dicturus) nec eam præ ſe ferat.

Cùm informationem de aliquo accipit, ſeruet alteram aurem aliis, & cor Deo, vt dictum fuit; memor quòd cum iuramento eſt electurus, quem aptiſſimum duxerit.

Defectus, qui bonæ gubernationi aduerſari poſſunt, & peti, & dici debent, omiſſis aliis, quæ ad bonam electionem Præpoſiti non faciunt.

Si quid tamen intellexerit, quod ſecretum

tene-

teneri debeat, cum aliis, præterquàm cum Electoribus, in informatione silentium seruet, memor caritatis.

Non existimet quisquam Electorum, se minùs gratum futurum ei, cui non dederit suum suffragium, & de quo liberè secundùm suam conscientiam informauerit: quin potiùs eidem, & vniuersæ Societati, & Deo rem gratissimam se facturum sciat.

Post informationem consideratio, & discursus necessarius est, & multò magis oratio, quæ illustrationem impetret à Deo sapientiæ fonte ad benè iudicandum, & eligendum eum, qui Deo quàm maximè sit placiturus: & in hac diuinâ gratiâ, potiùs quàm in humanâ diligentiâ, spem constituat. meminerit tamen, uon solùm voluntatem, sed iudicium cohibendum esse ab vltimâ definitione, vt dictum fuit superiùs, donec in locum inclusionis ingrediatur.

Quomodò respondere debeat is, à quo petitur informatio. Cap. VI.

Nemo obtrudat informationem non petenti, & qui obtruserit deferatur.

Caueat & ipse affectus humanos, non solùm ambitionis, sed & cuiusuis propensionis, quæ non ducatur ex intentione honoris Dei, communis boni, & bonæ gubernatio-

nis

nis Societatis, & vt dictum est de petente, sic de dante informationem intelligatur, vt quoad eius fieri poterit, nec ad promotionem, nec ad exclusionem vllius incumbat, nec propensam ad id voluntatem ostendat; sed vt de re speculatiuâ, vel omnino ad se non pertinente, quod sentit præcisè conetur explicare.

Non solùm mendacia, sed amplificationes, & exaggerationes relinquantur; nihil temerè, sed consideratè, & maturè, & certa pro certis, opinata pro opinatis referat, vt qui coram Deo agit, & rationem est redditurus eorum, quæ in suâ informatione dixerit.

INTERROGATORIVM EORVM,

Quæ videntur inquiri debere, si alioqui perspecta non sunt, circa eos, de quibus venit in mentem, quòd possent esse idonei ad officium Præpositi Generalis.

1 QVid de eius spiritu, & dono deuotionis, ac zelo diuini honoris intelligatur; & nominatim, an indiscretis deuotionibus fuerit aliquando deditus, aut infirmitati capitis in hac parte, vel illusionibus dæmonis fuerit obnoxius; vel contrà, an indeuotus.

2 Quid

2 Quid de vitæ exemplo, & de virtutibus eius, ac præſertim de caritate erga Societatem, de zelo animarum, de humilitate & obedientiâ eius intelligatur. Hic etiam de contrariis peti poterit; & an de vllo vitio notatus fuerit, præſertim poſt ingreſſum Societatis, & cuiuſmodi illud ſit. Nominatim petendum videtur, an ex impedimentis ſubſtantialibus aliquod habuerit, in quo diſpenſatus fuerit, vel an inciderit poſt ingreſſum in aliquod eorum.

3 De naturali animi magnitudine, & habituali in rebus aggrediendis, & de conſtantiâ in proſequendis, & contrà. & nominatim quomodò in proſperis & aduerſis, in contradictionibus & periculis, pro Dei ſeruitio, & bono Societatis ſe geſſerit.

4 An liberum ſe à paſſionibus iræ, ambitionis, gulæ, & aliis huiuſmodi oſtenderit, an contrà.

5 De compoſitione hominis exterioris, & decentiâ in moribus, & nominatim in ſermone ad ædificationem & perſuaſionem accommodato, & ſic de aliis Dei donis naturalibus, vel adiunctis, quæ ad propoſitum in Societate finem valent.

6 De eius intellectu in rebus ad doctrinam pertinentibus, & memoriâ: tum de eruditione, aut ignorantiâ; ſed nominatim petatur, an aliquando de fide malè ſenſerit, licet

ante

anteingressum: & an opiniones habuerit aliquas valdè fixas differentes à communi doctrinâ, & approbatâ in Ecclesiâ; & an paratus fuerit in huiusmodi iudicium suum submittere, nec ne.

7 Petatur de intellectu practico, & ad res gerendas, præsertim ad gubernationem accommodato; & sic de dono prudentiæ, ac discretionis in rebus spiritualibus, vel etiam externis. De consilij facultate in vtrisque rebus, & discretione spirituum: & an exercitatus fuerit in huiusmodi: nominatim, an scrupulosus existimetur, vel plus satis liber, aut etiam nimis fixus in proprio sensu.

8 An regendi munus vmquam obierit, & quale, & quamdiu, & de rectitudine in eius gubernatione, seueritate, benignitate, ac patientiâ erga suos: & an profecerint Nostri sub eo; & an veneratione, & dilectione sint eum prosecuti; & quem sui odorem domi, & foris reliquerit.

9 De vigilantiâ, & strenuitate in rebus exequendis, de dexteritate in negotiis conficiendis, & in agendo cum hominibus, & contrà.

10 De integritate, & viribus corporis ad labores, & de sanitate, & de oppositis.

11 De ætate ad experientiam, & auctoritatem accommodatâ.

12 De

12 De ſpecie externâ ad decentiam & ædificationem idoneâ: & in ſpecie videatur, an deformitas aliqua ſit in eo, quæ notatu digna ſit.

13 De externis rebus, quia aliquid conferre vel obeſſe poſſunt ad ædificationem, & ad meliùs gerendum ſuum officium, vt eſt exiſtimatio, auctoritas, bona fama apud Noſtros & alios, & contrà; de iis interrogetur, & præcipuè an in externis aliquid ſit, quod deroget eius auctoritati, & ſi quid huiuſmodi in tertio capite Exam. videbitur interrogandum.

14 Quamdiu notus fuerit in Societate, & probatus ante & poſt probationem, & officia in eâ geſta.

15 Quàm benemeritus de Societate habeatur.

16 Si cetera minùs eſſent ad rem, obſeruetur certè, an probitas eximia, amor erga Societatem, iudicium bonum, quod ſana etiam doctrina comitetur, in eo ſint, quæ deeſſe ei nullo modo debent. Hactenus interrogatorium.

De Interrogatorio hoc ſtatutum eſt, neceſſe non eſſe illo vti, ſed vt 11. cap. IX. P. & alia priùs dicta loca ex Examine, & ipſis Conſtitutionibus conſiderarentur: & ſic vnuſquiſque interrogaret, prout in Domino videretur expedire.

VII. *in* MS.*d*.7.

In ambitiosos pœna.

SVper illud VI. cap. P. VIII. quod sub pœnâ excommunicationis latæ sententiæ quisque teneatur manifestare, si quem sciret affectasse hoc munus: statutum est, addendam esse censuram hanc in eos, qui ambiunt pro aliis; & quòd hæc censura se extendit ad informationem non sinceram. demum ipso facto ambitiosos pro se, vel aliis, in excommunicationem incidere decretum est.

VIII. *in* MS.*d*.8.

De electione Generalis in loco ipso decernendum.

CVm peteretur, an præcipiendum esset, ne de electione Præpositi quis quidquam certum definiat apud seipsum, vsque ad locum in quo includi debent; decretum est, obseruari quidem debere Constitutionem in hac parte diligenter; sed non esse addendum præceptum nouum in virtute obedientiæ. satis fore, si res exaggeraretur, vt quæ magni sit momenti.

IX. *in* MS.*d*.9.

Vicarij ambitus.

SI Vicarius ipse notaretur de ambitu, decretum est deferendum esse ad duos antiquissimos Professos, vel ad Prouincialem antiquissimum, pro deferentis arbitrio.

X. *in*.MS.*d*.10.

Missa de Spiritu sancto.

VBi dicitur eodem cap. *celebret aliquis Missam de Spiritu sancto*; Visum est, ab ipso Vicario dicendam esse, vel ab eo quem ipse elegerit: & quidem coram omnibus, & in aurorâ:

rorâ:& poſt eius communionem ſtatim Electores communicare debere: Miſſam autem in Eccleſiâ celebrandam eſſe,& ordinem in eundo ad eam, & communicando, & redeundo,& ſedendo ad dicendam ſententiam, vel ſuffragium dandum,talem eſſe debere,vt primo loco ſedeant primi Profeſſi, qui ſuperſtites ſunt ex nominatis in Bullâ Inſtitutionis Societatis: ſecundo Commiſſarij Generalis Præpoſiti (quia tunc nondum erat deciſum, an expiraret cum Præpoſiti morte eorum officium)tertio Præpoſiti Prouinciales,quarto Profeſſi quatuor votorum.in ſuis autem ordinibus, vt ſinguli eſſent priores, qui profeſſionem priùs emiſiſſent: & in eundo ad Eccleſiam, vel redeundo, vt bini incederent, & ad campanæ domeſticæ pulſum (quæ poſt communionem omnium vſque ad incluſionem in locum Congregationis ſonabit) qui ſuffragium haberent ad locum electionis ſe conferrent, cruce præcedente,& Collegialibus interim canentibus, *Veni creator Spiritus* (quem hymnum poſteà ſubmiſsâ voce omnes Electores in ipſo loco Congregationis dicent) & poſt incluſionem Electorum, iidem Collegiales in horto, vel eccleſiâ dicerent Litanias, & continuam orationem, quæ vſque ad electionem duraret,inchoarent.

Ordo eundi & ſedendi.

XI. *in* MS.*d*.11.

Locus electionis.

QVæſitum eſt de loco electionis, & an lecti ibi parandi eſſent, & quis eſſet ſecundam concionem habiturus, de quâ in eodem VI.cap. agitur. Ad primum reſponſum eſt, locum illum vbi P. Ignatius obiit, in quo modò Sacellum eſt priuatum, eſſe præferendum ad ſucceſſorem illius creandum. Ad ſecundum, lectos non eſſe neceſſarios. Ad tertium, ſcilicet concionem habendam, Doctor Caniſius deſignatus eſt. Electus eſt prætereà Doctor Madridius ad Electores includendos vſque ad electionem; & vt liceret ei ſocios eligere, vel Procuratores à Prouinciis miſſos, vel quos vellet.

Secunda oratio.
Incluſor.

XII. *in* MS.*d*.12.

Inſpiratio communis.

STatim poſt incluſionem tentandum eſſe ſcrutinium, decretum eſt. ſed ſi communis inſpiratio præueniſſet ordinem, acceptandam eſſe, modò adeò luculenta & notoria eſſet, ne vno quidem dempto, vt nullâ tergiuerſatione negari poſſet diuinam eſſe inſpirationem.

XIII. *in* MS.*d*.13.

Incluſis nulla informationes.

DEclarando locum illum in eodem c.VI. quod ex iis, quæ priùs quiſque intellexit, ſtatuere debet quem ſit electurus, & in chartâ ſcribere nomen perſonæ electæ: ſic conſtitutum eſt, excludi nouas informationes, quæ nullæ debent ſumi in eo loco inclu-

clusionis; sed ex præcedentibus, cùm gratiâ tam illustrationis diuinæ, quàm discursus, acceptâ à Deo, & priùs & eodem in loco, electionem esse faciendam Præpositi Generalis,qui inter absentes & præsentes(professos tamen quatuor votorum) eligi posset. Omnibus autem dandam esse formulam scriptam,quò citiùs se expedirent, vt nihil eis deesset scribendum,præter nomen electi, & etiam eligentis: & hoc manu propriâ ab vnoquoque scribendum esse, ita vt lateret obsignatum nomen eligentis, non manifestandum nisi necessitas vrgeret iudicio Congregationis.

XIV. *in* MS.*d*.14.

QVæsitum est,quorum operâ vti deberet Vicarius ante quatriduum illud inclusionem præcedens, ad res alias ad electionem ordinatas tractandas. Et visum fuit, vt pro suo arbitratu vteretur operâ eorum, quos aptos esse iudicaret, & vt Secretarius & Assistens,in aliquo ex illis quatuor diebus, ad plura suffragia,ex numero trium Electorum de quâuis Prouinciâ eligerentur. Et quidem priùs Secretarius, deinde Assistens, vt priùs nominatur in Constitutionibus. Vnde in sedendo,& in aliis ad Congregationem pertinentibus Secretarium præcedere oportere. Fuit autem posteà, in illo quatriduo ante diem electionis Præpositi, in Secre-

Vicarius quorum operâ vtetur.

Secretarius & Assistens.

cretarium electus Magister Ioannes de Polanco, & in Assistentem P. M. Paschasius Broët Prouincialis Galliæ.

XV. *in* MS.*d*.15.

Iuramentum de suffragiis sincerè publicandis.

SVper illud eiusdem capitis, *Exurgens à sede Vicarius protestetur*, &c. statutum est, Vicarium, Secretarium, & Assistentem iurare debere coram Deo, se sincerè accepturos, & publicaturos suffragia, & tam protestationis huiusmodi, quàm absolutionis formula hæc est, videlicet: *Testem inuoco Deum, cuius oculis omnia nuda sunt, me fideliter accepturum, & publicaturum suffragia; & quæ ad officium meum pertinent, sincerâ cum intentione me præstiturum. Protestor etiam in Diuinæ maiestatis conspectu, & vniuersæ Societatis, quam hîc repræsentamus, me neminem admittere velle, qui non admittendus, nec excludere qui non excludendus legitimè sit in hac electione.* Et, *Auctoritate Dei omnipotentis, mihi licet indignissimo per Sedem Apostolicam concessâ, absoluo vos à quauis sententiâ excommunicationis, suspensionis, & interdicti, & quibusuis aliis sententiis, censuris, & pœnis, & quatenus sit opus, dispenso vobiscum super irregularitate quauis, ad effectum legitimæ electionis, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Amen.*

Absolutionis formula.

XVI. *in* MS.*d*.16.

Ratio ferendi suffragium.

SVper illud eiusdem VI. cap. *Ipsimet tres prædicti mutuò suffragia sua alius ab alio petat, & iuret*, &c. Visum fuit hanc formulam tenen-

nendam esse, vt post prædictam protestationem & absolutionem, Secretarius dicat Vicario, *Pater, da tuum suffragium in nomine Iesu.* mox Vicarius surgens flectat genua coram Crucifixo, & signans se cruce, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, legat iuramentum à tergo suæ schedulæ scriptum manu pectori admotâ huius tenoris: *Testem inuoco Iesum Christum, qui sapientia est æterna, quòd eum eligo, & nomino in Præpositum Generalem Societatis* IESV, *quem sentio ad hoc onus ferendum aptißimum.* Deinde surgens, & duobus digitis clausum suffragium suum ostendens, in vrnam mittat: & rursus se inclinando coram Crucifixo, redibit ad locum suum. & mox dicet duobus Sociis suis, & ceteris, *Omnes ordine suo ferant sua suffragia in nomine* IESV. Et surget Secretarius, & deinde Assistens, & reliqui ordine priùs dicto, & sigillatim iuramentum facient, & sua suffragia ferent ad exemplum Vicarij. Quòd autem iurant omnes se eum eligere, quem sentiunt in Domino ad hoc onus ferendum aptissimum, hoc modo declaratum est, quòd si quis duos vel plures pares omnino videret, suo iudicio integrum sit ei dare cui voluerit suffragium. Quòd autem dicitur in manibus Secretarij relinquenda esse suffragia, intelligendum esse, vrnam fore in mensâ coram Secretario; in quam suffragia iacienda sunt: & ex eâdem

Iuramentum Electorum.

vrnâ, cùm priùs mixta fuerint, extrahentur à Secretario sigillatim, qui nudo capite stabit, & extracta singula ostendet P. Vicario. Ille autem visa, & vtrique socio ostensa, leget publicè, vel Secretario legenda reddet. Et in hac promulgatione electus tantùm nominetur, obsignato manente nomine eligentis.

Post singulorum suffragiorum publicationem, conferetur numerus, si plures nominati fuerint, & qui plusquàm mediam partem omnium habuerit, Generalis Præpositus erit. Et Vicarius, si ipse electus non fuerit, significet publicè, plura esse medietate suffragia eius qui eligitur: & postmodùm formet decretum in hanc formam: *Auctoritate Sedis Apostolicæ, & vniuersæ Societatis, iuxta nostras Constitutiones, eligo N. in Præpositum Generalem Societatis Iesu, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti.*

Decretum electionis.

Si Vicarius ipse electus esset, statutum est, vt significaret, & formaret eius loco Decretum, antiquissimus ex Professis Electoribus; & vt scriberetur decretum à Secretario, & subscriberetur ab eo qui format illud, & sigillo Societatis obsignaretur: & statim omnes ad reuerentiam ei exhibendam accederent, incipiente Vicario cum Assistētibus, nisi aliquis ex ipsis electus esset. Postremò simul omnes ad ecclesiā se conferrent, dicentibus

tibus Collegij cantoribus Pſalmũ, *Benedictus Dominus Deus,*inter eumdum,& in ipsâ eccleſiâ, *Te Deum laudamus*, & vnus Sacerdos de choro diceret tres orationes, primam de Trinitate, ſecũdam in actionem gratiarum, tertiam de die: & vt vſque ad egreſſum de eccleſiâ, Præpoſitus non admitteret oſcula manuum ab aliis quàm ab Electoribus, vt eſt dictum.

XVII. *in* MS.*d.*17.

SVper illud, *Si non fuerit qui ampliùs quàm mediam partem ſuffragiorum habeat, ineatur ratio compromiſſionis*; petitum fuit, an tantùm vnum ſcrutinium ante compromiſſionem tentandum eſſet. Et viſum fuit Congregationi, ſecundum ſcrutinium ante compromiſſionem tentandum eſſe inter eos, qui habuerunt ſuffragium aliquod ad officium Præpoſiti: & ſi ne tunc quidẽ crearetur Præpoſitus, eodem modo tertium ſcrutinium tentandum eſſe. Si ne tunc quidem Præpoſitus egrederetur, quinque Electores ad plura ſuffragia eligendos eſſe, & ad quem maior eorum pars inclinaret, illum fore Præpoſitum; & cetera vt ſuprà facienda eſſe. Ad hos Electores eligendos dandam eſſe vnam horam, ſi media non ſufficeret; & ſeruandam eſſe formulam ſcribendi, iurandi, & publicandi Electores ſimilem illi, quæ ad Generalem eligendum eſt data. Si accideret duos vni, & totidem

Compromiſſarij quando eligendi.

alij ſuum dare ſuffragium, quintum debere accedere ad alterum ex his duobus, quem in Domino iudicaret aptiorem.

Conſtitutum fuit etiam, vt inter eos eligerent huiuſmodi Compromiſſarij Præpoſitum Generalem, qui aliqua ſuffragia habuiſſent, ſepoſitis illis qui ad tria ſuffragia non pertingunt, niſi huiuſmodi plures eſſent quàm duo: & ſi qua difficultas oriretur, tunc à Congregatione ſtatui oportere quid agendum ſit. Si duo vel tres eminenter plura quàm alij ſuffragia haberent; viſum eſt conuenire, vt illi nec actiuam vocem, nec paſſiuam ad electionem Compromiſſariorum haberent.

XVIII. *in* MS. *d.* 18.

Suffragia quando comburenda.

SVffragia poſt electionem ſeruanda eſſe à Secretario ſtatutum eſt, donec ſolueretur Congregatio Generalis: & tunc ea eſſe comburenda.

XIX. *in* MS. *d.* 19.

Quatriduo nullus domo egreditur.

FVit etiam ſtatutum, vt quatriduo ante electionem Profeſſi non egrederentur domo ſine licentiâ P. Vicarij, cui liberum eſſet egredi, ſi quando opus eſſe iudicaret: vt domi orationibus, Miſſis quotidie dicendis, ieiuniis, & aliis corporis afflictionibus, & informationibus etiam vacarent. Illos autem quatuor dies à vigiliâ S. Petri inchoandos eſſe, id eſt XXVIII. Iunij M.D.LVIII. ſtatutum

tum eſt, vt in die Viſitationis B. Virginis 11. Iulij electio fieret: & id ipſum Summus Pontifex, antequàm nos eum alloqueremur, faciendum cenſuerat. His autem quatuor diebus, vt ita partirentur Domi & in Collegio ieiunia, diſciplinæ, & orationes, vt non ſinguli quotidie omnia, ſed pars illorum tam Domi quàm in Collegio omnia hæc facerent.

XX. *in* MS. *d.* 20.

PEtitum fuit, cui reſeruanda eſſet excommunicatio latæ ſententiæ ſuperiùs dicta: & ſtatuit Congregatio P. Vicario, ſi ante electionem incidiſſet; ſi poſt illam, Præpoſito Generali eſſe reſeruandam. *Facultas abſoluendi à cenſuris.*

DECRETA

Primæ Congregationis poſt electionem.

QVÆ in Congregatione generali acta fuerunt, in hunc ordinem redigentur, vt primò ponantur Decreta, quæ ad rationem ipſius Congregationis pertinent; ſecundò ea, quæ ad Conſtitutiones attinent circa res; tertiò, quæ ad eaſdem circa verba; quartò, agetur de quibuſdam

dam Constitutionibus repertis extra librum Constitutionum; quintò, de his quæ ad versionem & editionem Constitutionum pertinent; sextò, sequentur quæ de aliis variis rebus decreta sunt; septimò, de dissolutione Congregationis.

TITVLVS I.

Circa rationem Congregationis.

I. *in* MS.*Tit.*1.*d.*1.

Durante Congregatione Superiores non expirant.

QVòd non expirat potestas Prouincialium, & aliorum officialium, per mortem Præpositi Generalis, nec per electionem noui, donec dissoluatur Congregatio generalis. Et ita declaratur, quod in Bullis, & Cõstitutionibus hac de re habetur; quódque non liceat Præposito mutare huiusmodi officiales vsque ad dissolutionem Congregationis, nisi eidem præfatæ Congregationi aliquem esse mutandum videretur.

II. *in* MS.*Tit.*1.*d.*2.

Sedent suis locis.

QVòd Præpositi Prouinciales, & alij officiales, manere debent in suis locis, de quibus ante electionem actum est, ad sententias dicendas.

III. *in* MS.*Tit.*1.*d.*3.

Procuratores post electionẽ admittũtur.

PRætereà actum est de Procuratoribus Prouinciarum, an admittendi essent cum suffra-

ſuffragio in Congregationem. Et viſum eſt admitti debere,& quidem cum ſuffragio,& ſuppleri ſi quid deeſſet, iuxta Conſtitutiones,vt legitimè intereſſe, & ſuffragium habere poſſent. Fuerunt autem quinque Procuratores, P.Emanuel Goudinus Portugalliæ, P. Georgius Serranus Indiæ , P.Doctor Antonius Cordeſes Aragoniæ, P. Didacus de Guzman Italiæ , P.Didacus de Auellaneda Bæticæ : & ex illo tempore interfuerunt Congregationi.

IV. *in* MS.*Tit*.I.*d*.4.

QVòd vno die proponi, & alio rem conſici oportet in rebus grauioribus,cuiuſmodi ſunt quæ in Congregatione generali neceſſariò veniunt tractanda. Si quæ alia proponentur, pro arbitrio Patris Præpoſiti, aut eodem,aut alio die tractabuntur. *Grauiora vno die proponenda, alio conficienda.*

V. *in* MS. *Tit*.I.*d*.5.

QVòd quæ proponenda ſunt ordine in Declarationibus in VII. caput Conſtitutionum dicto proponi debent,vt poſt Prouincialem ſequantur reliqui de eâdem Prouinciâ.Sed cùm ſententiæ dicendæ ſunt,dici debent eo ordine, quo definitum eſt ſedendum eſſe decreto x.ante electionem. *Ordo proponendi & dicendi ſententias.*

VI. *in* MS.*Tit*.I.*d*.6.

QVòd dicitur VII.cap. Conſt.VIII.P. *ſi rebus agitatis nihil ferè omnium conſenſu conſtitueretur*, exponendum eſſe τὸ *omnium conſenſu*, intel- *Omnium conſenſu*

intelligi de maiori parte ſuffragiorum, cui ſtandum eſt, vt etiam aliis in rebus.

VII. *in* MS. *Tit.* I. *d.* 7.

Definitorum electio.

QVòd cùm Definitores eligendi ſunt, per ſcrutinium ad maiorem partem ſuffragiorum eos eligi oporteat.

VIII. *in* MS. *Tit.* I. *d.* 8.

Generalis ſuffragia.

QVòd Præpoſitum Generalem habere duo ſuffragia, & prætereà qualitatem præcedendi ceteris paribus, intelligendum eſt in Congregatione ipsâ generali, & non quando res inter ipſum & quatuor Definitores tranſigendæ ſunt. Tunc enim vnum ſuffragium ſolùm habebit, cum prærogatiuâ præcedendi in caſu paritatis.

IX. *in* MS. *Tit.* I. *d.* 9.

Intercesſio.

VT poſt decretum Congregationis plenæ, vel etiam Definitorum cum Præpoſito, concederetur cuiuis vna interceſſio, id eſt facultas contradicendi in re quauis: in abrogatione autem alicuius veteris Conſtitutionis, vel nouæ inſtitutione, & duæ interceſſiones permitterentur. Standum eſſe nihilominùs, ſiue ſemel, ſiue bis intercedatur, illorum definitioni, penes quos eſt facultas definiendi.

X. *in* MS. *Tit.* I. *d.* 10.

Conſtitutiones recognita.

VTrùm ita debeat ſe accingere Congregatio, vt antequàm ſoluatur, imponat, quoad fieri poterit, vltimam manum Conſtitu-

ſtitutionibus. Reſponſum eſt affirmatiuè.

XI. *in* MS.*Tit.*1.*d.*11.

SI placet, vt ita fiat, an præponenda ſint negotia Prouincialium, qui non diſceſſuri ſunt ante ſolutam Congregationem, an poſtponenda. Viſum eſt, dum tractarentur quædam dubia circa Conſtitutiones à Congregatione particulari, cui eſt commiſſum, ita tamen vt poſteà referrentur ad generalem; proponenda eſſe quæ à Prouinciis afferebantur. vt tamen ordo rerum initio propoſitus ſeruetur, poſt decreta pertinentia ad Conſtitutiones hæc ponentur. *Quo ordine res tractata.*

XII. *in* MS.*Tit.*1.*d.*12.

AN ſint audienda quæcumque ſinguli Patres annotauerunt in Conſtitutiones, an potiùs iubendum, vt præcipua quæque primùm proponant, vt ſaltem de illis, quæ maius faceſſunt negotium, ſtatuere poſſit Congregatio antequàm ſoluatur. Poſterius hoc placuit. *Præcipua prius propoſita.*

XIII. *in* MS.*Tit.*1.*d.*13.

AN ſint omnia referenda pro cuiuſlibet arbitrio ad plenam Congregationem; an ſolùm quæ in priuatâ conſultatione iudicabuntur digna, vt priùs ſtatutum fuit. Poſterius placuit. *Proponenda quæ Deputati probarint.*

XIV. *in* MS.*Tit.*1.*d.*14.

SI aliquis ex deputandis ad priuatam conſultationem in materiâ Conſtitutionum, *Suffragium habet in deputatione*

oppo-

etiam qui aliquid opponit.

opponat aliquid Cõſtitutionibus, an ipſemet debeat adhiberi in conſultationem eius rei, ita vt habeat ſuffragium cum ceteris; an verò eo ſemoto ſufficiendus ſit alius eâ in re. Reſponſum eſt, non eſſe ſemouendum.

TITVLVS II.

De his, quæ pertinent ad Conſtitutiones circa res ipſas.

XV. *in* MS. *Tit.* 2. *d.* 1.

Conſtitutiones firma & ratæ ſeruandæ.

PRopoſitum fuit, an liceret, & etiam an expediret, ex Conſtitutionibus aliquid mutare. Et viſum eſt ac ſtatutum, eas firmas & ratas habendas eſſe, & etiam obſeruandas, prout in exemplari originali P. N. Ignatij habentur.

XVI. *in* MS. *Tit.* 2. *d.* 2.

De Conſtitutionibus agere quatenus liceat.

DEinde non ſolùm in vniuerſum non eſſe agendum, ſed nec particulatim, de Conſtitutionibus ſubſtantialibus noſtri Inſtituti. De aliis poſſe quidem tractari; ſed ſine experimento, vel ratione clariſſimâ nihil poſſe immutari. Licet tamen de omnibus declarationem petere, referendo ad Congregationem, vt ipſa cenſeret, quâ declaratione opus eſſet.

XVII. *in* MS.*Tit.2.d.3.*

STatutum eſt, vt omnia dubia quæ ad Conſtitutiones pertinerent, viderentur à Patribus Hieronymo Natali, & Ioanne de Polanco; & vt Congregationi proponerent, ſi quid videretur addendum, vel mutandum in Conſtitutionibus; & alij qui dubia haberent, vt ad hos duos referrent; & ſi eis ſatisfieri non poſſet, vt eorum dubia Congregationi proponerentur. Et ita propoſita fuerunt nonnulla, quæ ſparſim variis ſeſſionibus tractata ſunt; ſed ſimul coniuncta hîc ſubdentur: alia cognitioni Superioris ſeruata fuerunt, nec in generali Congregatione propoſita. *Deputati ad dubia Conſtitutionum.*

XVIII. *in* MS.*Tit.2.d.4.*

DEinde de modo executionis ad huiuſmodi tractanda, viſum eſt, quatuor eſſe deſignandos, qui cum P. Præpoſito, auditis quæ obiicerentur, iudicarent quid eſſet proponendum Congregationi generali, ſi vel ipſi non ſibi ſatisfacerent, vel obiicientibus. *Deputati ad ſeligendum.*

XIX. *in* MS.*Tit.2.d.5.*

CVm propoſitum fuiſſet, an ad res aliquas pertinentes ad Conſtitutiones poſſent aliqui Definitores eligi, quibus ſuam poteſtatem daret Congregatio; Viſum eſt, nullos Definitores eligendos eſſe cum auctoritate ad immutandas Conſtitutiones: ſed vt ipſa Cõgregatio imponeret vltimam *Definitores pro Conſtitutionibus.*

manum,& auctoritatem ipſarum confirmaret,licet confirmata alioqui ſatis eſſent. Et his abſolutis,vt primo quoque tempore diſſolueretur Congregatio, de licentiâ & cum benedictione Pontificis ; non tamen antequàm imponeret vltimam manum Conſtitutionibus. Et ideò eſſe iubendum,vt quæcumque ſinguli Patres annotaſſent , quæ præſertim negotium faceſſerent , proponerent Congregationi.

XX. *in* MS.*Tit*.2. *d*.6.

AN approbatio noſtri Inſtituti per Paulum IV. eſſet initio Examinis ponenda, quæſitum eſt : & viſum, ſatis eſſe ſi in ſcholio apponatur.

XXI. *in* MS.*Tit*.2.*d*.7.

Dubia Conſtitutionum.

FVerunt propoſita quædam loca Conſtitutionum, & inter duas lectiones Declarationis littera D. in cap. 1. Exam. prior lectio probatur, quæ eſt illa ipſa, quæ in IV.§. ſuper dictum cap.habetur,& incipit,*Sin eſtas* IV.*maneras*,&c.

Exam.c.1.D.

XXII. *in* MS.*Tit*.2.*d*.8.

Exam.cap.3. §.Sea.

IN Declar. ſuper III.cap.Exam. §.*Sea interrogado*, dubitabatur, quænam deberet præferri ex tribus quæ inueniebantur declarationibus de re eadem : & vltima præferenda videbatur , quæ incipiebat , *Electio harum perſonarum* , addendo tamen in vltimâ parte, aliquid ex ſecundâ , hoc ſcilicet quod ſequitur,

tur, *Si tamen inferior se non ad id accommodaret, quod Superior conuenire iudicat, oportebit eum extra domum egredi, nisi aliud Superiori videretur.* Responsum. Visum est Congregationi generali, tertiam declarationem esse probandam sine additione; posse tamen additionem huiusmodi poni in Superioris instructione.

XXIII. *in* MS.*Tit*.2.*d*.9.

IN Declaratione super cap. IV. Exam. §. *De su parte es bien que se le liguen*, vbi dicit, *Societas habeat libertatem ad eos dimittendos, quando non faciunt quod debent*: huius vltimi dicti loco an reponi debeat, *cùm non conuenit, vt in Societate maneant.* Exam.c.4.in Declar.

Responsum. Ad hoc dictum est, vt maneret textus antiquus, & scholium adderetur, vt referat ad alia loca, in quibus agitur de aliis dimittendis.

XXIV. *in* MS.*Tit*.2.*d*.10.

EX Declaratione in IV. cap. secundæ partis sic habebatur, *Qui egrediuntur à Societate suâ sponte, quamuis iudicentur ad eam idonei, si aliam Religionem essent ingreßi, & habitum eius assumpsissent, non videretur eos Societas recipere debere, nec minùs curare vt eos ad se reduceret.* Huius loco an dici debeat quod sequitur, *nec curare vt eos ad se reduceret, si quidem sint Nouitij. nam in aliis vti poterit Societas (si in aliquo casu videbitur ad maius Dei ac Domini nostri ob-* Constit.P.2. c.4. in Decl.

sequium fore) facultatibus à Paulo III. *concessis, quandoquidem aliam Religionem ingrediendo, non ideò de iure desierunt esse de Societate nostrâ.* Responsum fuit, in scholio id ponendum esse.

XXV. *in* MS. *Tit.* 2. *d.* 11.

Procem. 4. P. in Declar.

EX Declar. super procemium IV. P. vbi dicitur ex Hispano originali, *videri necessarium, vel in primis rationi consentaneum, eos qui in Societatem ingressuri sunt, viros esse,* &c. additum erat, *qui in eam ad professionem, & in Coadiutores spirituales formatos sunt ingressuri, viros esse,* &c. Responsum, tollendum esse, quod fuit additum, visum est.

XXVI. *in* MS. *Tit.* 2. *d.* 12.

Bona Collegiorum quæ dissoluuntur. P. 4. c. 2.

SVper II. cap. IV. P. textus sic habet, *Et tunc non potest Societas, nec eius Generalis, quod sic relinquitur, vel eius partem, vllis extra Societatem hominibus donare; sed si ipsa curam quam habebat, reliquerit, poterunt, qui aliunde potestatem habebunt, alicui pio operi quod sic relictum fuerit applicare.* Dubitabatur, an expediret hoc ita statui, an potiùs distinctione aliquâ vti. alia est enim ratio Collegiorum, quæ sine vllâ obligatione relinquuntur Societatis arbitrio; alia eorum, quæ cum obligatione aliquâ. Rursus, aliqua possent fieri Collegia, vel Domus, ex eleemosynis, vel ex bonis alicuius de Societate, qui commodum Societatis ipsius præcipuè intendit; alia ab alio fundatore externo, quem aliud quidpiam mouet.

Visum

Visum est Congregationi, hanc clausulam esse emendandam prout in textu originali, & alio approbato à totâ Congregatione habetur in dicto paragrapho.

XXVII. *in MS. Tit. 2. d. 13.*

CAp. VI. Const. IV. P. vbi dicitur, defendendam traductionem, quoad eius fieri poterit; visum est, tollenda esse vltima hæc verba, *quoad eius fieri poterit*: quia vbique potest defendi vulgata editio, iuxta Constitutionem Concilij Tridentini. *Editio vulgata. P. 4. c. 6.*

XXVIII. *in MS. Tit. 2. d. 14.*

CAp. IX. Constit. IV. P. §. *Alij educuntur post septem annos*: totus §. ad declarationes transferendus visus est, sicuti translatus est alius cap. III. de quo hic facit mentionem. *Constit. P. 4. c. 9.*

XXIX. *in MS. Tit. 2. d. 15.*

CAp. XII. IV. P. Constit. vbi dicitur, cognitionem litterarum humaniorum necessariam esse, & linguarum Latinæ & Græcæ, additur, *& Hebraica*, & remouetur ex inferiori loco sequenti. Nam Hebræa lingua potiùs cum Latinâ & Græcâ numeranda visa est, quàm cum Chaldaicâ & Arabicâ. *Lingua Hebraica. P. 4. c. 12.*

XXX. *in MS. Tit. 2. d. 16.*

SVper XIII. cap. Constit. IV. P. vbi dicitur, *Præsideat qui contentionem dirimat*, petebatur an addenda esset sequens declaratio: *Quamuis hoc valdè conueniat cùm fieri poterit, non est intelligendum, quòd obligetur Societas semper ad dan-* *Præses disputationum. P. 4. c. 13.*

dum huiusmodi Præsidem, qui officiis huiusmodi fungatur. Antiquißimus enim Præceptorum qui disputant, poterit præstare, quod ex hoc officio iuxta Rectoris iudicium conueniet. Responsum fuit, talem declarationem in scholio ponendam esse.

XXXI. *in* MS. *Tit.* 2. *d.* 17.

Declar. P. 4. c. 13.

SVper XIII. cap. IV. P. Declar. vbi dicitur §. 1. *In quodam tractatu*, visum est addendum esse, *per Generalem Præpositum approbato.*

XXXII. *in* MS. *Tit.* 2. *d.* 18.

Repetitiones. ibid. §. Non solùm.

EOdem cap. §. *Non solùm*, habebat textus, *non solùm repetitiones vltimæ lectionis, verùm hebdomadæ, mensis, & anni fieri oportebit.* huius loco sic reponendum visum est, *Non solùm repetitiones vltimæ lectionis fieri oportebit, verùm & hebdomadæ, & longioris temporis, prout expedire iudicabitur.*

XXXIII. *in* MS. *Tit.* 2. *d.* 19.

Const. p. IV. c. 14.

CAp. XIV. Const. IV. P. §. vltimo, vbi dicebatur, *in Logicâ, Philosophiâ naturali, & morali*, additum est *& Metaphysicâ.*

XXXIV. *in* MS. *Tit.* 2. *d.* 20.

Const. p. IV. c. 15.

SVper XV. cap. IV. P. Constitut. ad finem, vbi dicitur, *honore inuicem præueniant, & doctiores infima loca procurent*; sic emendatum est, *honore inuicem præueniant, nullâ obseruatâ differentiâ locorum.*

XXXV. *in* MS. *Tit.* 2. *d.* 21.

Corrector. P. 4. c. 16.

CVm non inueniantur Correctores multis in locis, & in aliis sustẽtari nequeant,

vel

vel nolint Scholaſtici ab illis corrigi, petitum eſt, an Conſtitutio XVI.cap.IV.P. pertinens ad correctionem externorum Scholaſticorum, aliquâ declaratione relaxari deberet; an potiùs manere Conſtitutio vt iacet, licet diſpenſetur alicubi pro re natâ.

Reſponſum eſt, Conſtitutionem, vt iacet, eſſe retinendam, & ſeruandam. ſicubi tamen neceſſe fuerit, diſpenſare poſſe Præpoſitum Generalem.

XXXVI. *in* MS.*Tit.*2.*d.*22.

AN aliquæ ceremoniæ in profeſſionibus emittendis addi deberent ad eas, quæ in Conſtitutionibus habentur III.cap.V.P. Statutum eſt, Conſtitutiones eſſe ſeruandas, nec ceremonias addendas. *Ceremoniæ in profeſſione.* P.V.c.3.

XXXVII. *in* MS.*Tit.*2.*d.*23.

SVper II.cap.VI.P.Declar. §. *Quamuis*, vbi dicitur, ***non debet quidquam accipi tamquam ſtipendium***, additum eſt, ***vel eleemoſyna pro his, quæ ob ſolum Chriſti obſequium, &c. communicantur.*** *Stipendium pro miniſteriis.* P.VI.c.2.

XXXVII. *in* MS.*Tit.*2.*d.*24.

ACtum eſt deinde, an expediret quamdam declarationem ſuper II.cap.VI.P. expungi oportere, vt paupertas ſancta magis reſtringeretur, quæ ſic habet: ***Cùm vniuerſaliter obſeruetur, nec ius ſuccedendi, nec proprium quid Profeſſos habere, nihilominùs ſi aliquis ſuâ deuotione, & ſanctâ cum intentione ad maiorem Dei gloriam motus, ante ſuam profeſſionem à Sede Apoſtolicâ*** *Ius ſuccedendi.* P.6.c.2.Dec.

facultatem obtineret, vt vel ipse, vel Domus in quâ professionem emisit, posset ius succedendi in hereditate habere, dum non ad priuatum vsum illius, sed ad pia opera, vel ad qua alioqui obligaretur, possent ea applicari, & omnia Præpositi Generalis arbitrio subdi, non contra istam Constitutionem, vel eius intentionem existimaretur. Hactenus Constitutio.

Visum est ergo Congregationi, hanc declarationem ex ipso libro Constitutionum expungendam esse, quò magis puræ & sanctæ paupertati consuleretur.

XXXIX. *in* MS. *Tit.* 2. *d.* 25.

Missæ cantus. . 6. c. 3.

CVm Constitutiones dicant III. cap. VI. P. Vesperas cantari posse, non item Missam; an sit statuendum in vniuersum Missas cantari posse, an non; sed potiùs Constitutionem teneri, & dispensari in aliquâ Domo, vel Collegio, vbi ratione Prouinciæ iudicaretur expedire; vt in Indiâ, Bohemiâ, & aliis locis.

Responsum est, seruandam esse Constitutionem, & non nisi ex grauissimâ caussâ dispensandum esse à Præposito Generali, vt Missa cantetur; & id tantùm Dominicis diebus & festis.

XL. *in* MS. *Tit.* 2. *d.* 26.

Cantus. P. 6. c. 3.

CVm dicatur in Constitutionibus eodem capite de cantu Vesperarum, quòd ne Gregorianus quidem esse debeat; an id immutari oporteat, nec ne, licet aliquo in loco dispen-

dispensetur, vt cum cantu prædicto, vel alio dicantur, cùm expedire iudicabitur, vt hactenus Romæ factum est.

Responsum est, Constitutiones obseruandas esse in hac parte, nec per Constitutionem nouam ab illis quid diuersum statuendum esse.

XLI. *in* MS. *Tit.* 2. *d.* 27.

SVper 1. cap. VIII. Declar. §. *Debet etiam certiorem reddere*, vbi dicit textus, *& sponte suâ etiam eius loco supplere debet, cùm per aduersam corporis valetudinẽ, vel occupationes, vel aliquam aliam caussam ille in re aliquâ officio suo deesset.* Repositum est sic, *& sponte suâ etiam eius loco id faciat, cùm per aduersam corporis valetudinem, vel occupationes, vel aliquam aliam caussam ille in hac parte officio suo deesset.* **Collateralis. P.8.c.1. in Decl.**

Caussa emendationis est, ne videatur in re aliâ, quàm in scribendo, debere Collateralem supplere vices Rectoris sponte suâ.

XLII. *in* MS. *Tit.* 2. *d.* 28.

SVper cap. III. VIII. P. Declar. §. 1. vbi habetur in originali, *Nihilominùs possent huiusmodi officiales suffragium actiuum & passiuum ad reliqua habere, præterquàm vt professis præesse possint;* sic emendandum videbatur quibusdam, *præterquàm vt professis quatuor votorum ordinariè præsint.* Et erat ratio emendationis, quia ad tempus qui non est professus posset præesse Collegio vel Prouinciæ in quâ sunt professi, sed **P.8.c.3. in Declar. §.1.**

non ordinariè his præesse debent qui quatuor vota professi sint, secus si tria. Congregatio generalis ab hac emendatione sustulit τὸ *ordinariè*.

XLIII. *in* MS. *Tit.* 2. *d.* 29.

Vicarij electio, & officium. P.8.c.4.

DEinde actum fuit, vt magis declararetur quod pertinet ad officium Vicarij Generalis cap. IV. VIII. P. & ad electionem eius, & potestatem; & nominatim qui reputari debeant vicini, vt vocentur ad eius electionem: & an solùm ad congregandam Societatem, vel etiam ad gubernandam ius habeat; & vt aliqui deputarentur, qui hæc tractarent, & ad Congregationem referrent.

Responsum fuit, aliquibus esse committendum hoc negotium, vt officium Vicarij conficerent, vbi & reliqua prædicta tractarentur, & ad Congregationem referrent. Illud tamen declaratum fuit, non tantùm ad conuocandam Societatē, sed etiam ad eamdem gubernandā Vicarij officium se extendere. Fuerunt ergo designati Patres, Magister Natalis, Doctor Torres, Ludouicus Gonzalez, cum Magistro Ioanne de Polanco, vt viderent officium Vicarij Generalis, & referrent ad Congregationem. quod tamen propter temporis angustias facere non licuit.

XLIV. *in* MS. *Tit.* 2. *d.* 30.

Tempus Congregationis indicendæ. P.8.c.5.

CIrca eamdem VIII. P. cap. V. propositum fuit etiam, an Congregatio generalis ad

Præ-

Præpositi electionem indicta, post prædecesſoris mortem nuntiatam, ad certum tempus cogi deberet, intra quod ſi non omnes conuenirent, reliqui qui præſentes erunt rem tranſigant, & Congregatio generalis plena & legitima habeatur.

Reſponſum eſt, Conſtitutiones, quod ad tempus attinet, eſſe ſeruandas; & ſi prorogatio eſſet facienda, per Vicarium fieri debere & Aſſiſtentes, ad plura ſuffragia. ſi tamen exacto termino prçſcripto in initio, venerint aliqui deſignati ad Congregationem, vt illi etiam ſuffragium habeant ad prorogationem temporis præſcripti.

XLV. *in* MS. *Tit.2.d.31.*

SVper cap. VII. VIII. P. vbi dicitur de ordine ſedendi, & dicendi ſententias in Congregatione generali, tollendus videbatur ille, qui ponitur in prædicto capitulo, & iuxta decretum Congregationis factum ante electionem emendandus, prout in originali Hiſpanico aliquot verſus huius §. primi, VII. cap. deleti ſunt, inde incipiendo, *y por la facilidad.* & quod dicebatur in initio huius §. *loquentur eodem ordine,* &c. fiat ſcholium, quo declaretur in proponẽdo hoc intelligi. Placuit. *Ordo ſedendi, & dicendi ſententias. P.8.c.7.*

XLVI. *in* MS. *Tit.2.d.32.*

SVper VII. cap. VIII. P. vbi dicitur eligendos eſſe Definitores, ſi non omnes, vel ferè omnes conſenſerint, interpretabatur priùs *Definitores quando eligendi. P.8.c.7.*

Con-

Congregatio de maiori parte; ita vt ſi maior pars non conſenſiſſet, eligendi eſſent Definitores. Petitum eſt igitur, an iuxta iſtam interpretationem Conſtitutiones emendari debeant, nec ne.

Nihil definiendum eſſe in alterutram partem, dixit Congregatio; & vt ſcholium fieret, in quo diceretur, quatuor fuiſſe ſententias hac de re. Primam, quòd pendeat definitio ab omnium, vel pęnè omnium ſententiâ. Secundam, quòd à maiori parte, quàm mediâ. Tertiam, quòd à maiori parte ſimpliciter. Quarta fuit, quòd ille communis conſenſus refertur ad electionem Definitorum; ita vt fiat diſtinctio poſt illa verba, quæ habentur in originali Hiſpanico, *vna parte, ò otra*, & communi conſenſu, vel ferè omnium eligendi Definitores dicantur.

XLVII. *in MS. Tit. 2. d. 33.*

Perpetuitas Generalis. P. 9. c. 1.

VIgeſimaquartâ Auguſti propoſitum fuit ex parte Summi Pontificis, vt cogitaremus de Præpoſito Generali noſtro, an perpetuus eſſe deberet, vt dicitur in 1. cap. Conſt. IX. P. & eius Declaratione. Et viſum eſt, nemine diſcrepante, omnino perpetuum eſſe debere: & cùm die ſequenti idem proponeretur, idem Congregatio ſenſit.

De modo autem loquendi Summo Pontifici, res commiſſa eſt ipſi Præpoſito Generali. Vt autem poſſet ſuæ Sanctitati ſignificare

noſtræ

nostræ Societatis iudicium, scripta fuit Epistola quæ iam subdetur, Summo Pontifici, ab omnibus præterquàm ab ipso Præposito subscripta:

BEATISSIME PATER,

Cvm Reuerendißimus Cardinalis Pacechus electioni nostri Præpositi iussu V.S. interfuit; antequàm ea fieret, V.B. mentem de qualitate personæ quam eligere deberemus, & animi propensionem, vt electus perpetuus esset, potiùs quàm ad certum & definitum tempus, nobis significauit. Quamquàm V.S. pro suâ benignitate id nostræ Congregationi integrum relinquebat; Nos omnes lætißimis animis significationem hanc voluntatis V.B. tamquàm à Deo profectam accepimus, qui vt & nos idem sentiremus & optaremus faciebat. Posteà vbi V.S. ad pedum oscula nos admittere, & tantâ caritate ad diuinum obsequium excitare & inflammare dignata est; præter cetera, eaq; singularia, quæ nobis in Domino liberalißimè est elargita, electionem Præpositi, quem nobis perpetuum elegeramus, libentissimè confirmauit. Quâ de re quantas possumus Diuinæ clementiæ, & V.B. gratias agimus. Ceterùm his diebus Reuerendissimus Cardinalis Tranensis nobis significauit, V.S. etiam nunc de perpetuitate Præpositi aliquid dubij habere: proinde, vt eâ de re cogitaremus, edixit. quod & fecimus, præmissis ad Deum orationibus. Et cùm in Congregatione semel atque iterùm id esset propositum, omnes summo consensu nemine discrepante iudicauimus,

Memoriale Congregationis ad Pontificem.

multò

multò conuenientius esse nostræ Societati, vt noster Præpositus, quamdiu vixerit, non mutetur. Quamuis tamen hæc ita sint, obedientiæ filij sumus, & quidem paratissimi ad ea omnia præstanda, quæ V.S. imperabit. Quia verò fieri potest, vt de nostro iudicio certior fieri V.S. fortasse velit, illud hîc infrà subscripsimus, humiliter qualecumque id est, iuditio V.S. subiicientes. III. *Kal. Septembr.* M.D.LVIII.

Hanc Epistolam XIII. Augusti omnes Professi subscripsimus, præter duos qui discesserant, P. Canisium & P. Pelletarium, & ipsummet Præpositum, quem non decebat eam subscribere: eidem tamen Epistola data est, quam tulit secum, sed non dedit Pontifici honestas ob causas.

XLVIII. *in* MS. *Tit.* 2 *d.* 34.

An ad sex casus depositionis addendi alij. P.9.c.4.

DVbitandum est, an præter casus illos sex, qui in IV. cap. IX. P. narrantur, aliquis alius addi deberet, propter quem remouendus esset à gubernatione Præpositus; cùm scilicet incurius vel remissus fieret, vel alioqui ineptus ad gubernationẽ, non ex caussâ naturali, propter quam Vicarius dicitur eligendus, qui eius officium gerat, sed ex voluntariâ. Statutum est autem, nullos casus esse addendos ad illos sex, nec quidquam immutandum in Constitutionibus, quod attinet ad prouidentiam Societatis circa Præpositum; & speciatim non esse explicandum ali-

aliquem caſum de remiſſione voluntariâ Præpoſiti.

XLIX. *in* MS.*Tit.2.d.36.*

GEneratim ſtatutum eſt, IX. partem Conſtitutionum ad vnguem eſſe obſeruandam: ſi quid tamen experimento, vel ratione manifeſtâ in dubium vocari accideret, id tractari permiſſum eſt, ſicut in vniuerſum de Conſtitutionibus ſecundo decreto ſtatutum fuerat. *Pars nona Conſtitut.*

L. *in* MS.*Tit.2.d.36,*

IN x.P.Conſt. ſub finem, vbi dicitur, Conſtitutiones, quæ ad ſingulos pertinent, eſſe ſingulis menſibus legendas. Viſum eſt conformari debere cum eo, quod dixerat in IV.P. & alibi, & lectione Conſtitutionum & Regularum. Placuit, ſed non videbatur repugnare. *Quæ Conſtitutiones ſingulis menſibus legendæ.*

LI. *in* MS.*Tit.2.d.37.*

CVm dubitaretur adhuc de rebus quibuſdam pertinentibus ad Conſtitutiones, difficultas per ſcholia quædam addenda remoueri poſſe viſa eſt: & cùm quæreretur vbi ponenda eſſent, & quam auctoritatem ea ſcholia habitura erant; *Scholia Conſtitutionum.*

Reſponſum fuit, ſcholia non ad marginem Conſtitutionum, ſed ſeorſum eſſe ponenda, vt numeris quibuſdam reſponderent textui. auctoritatem autem aliquam eſſe iis tribuendam, ſed non plenam, vt à totâ Congregatione,

ne,

ne, ſed potiùs vt à Præpoſito Generali, qui eam dabit quam ad Societatis bonum dandam cenſuerit. & præmittendam eſſe præfationem, quâ narretur, quomodò res duobus, ſcilicet Patribus Natali & Polanco, commiſſa fuerit; & ab eis propoſita priuatæ P. Præpoſiti & aliquorum Patrum Congregationi, in quâ de ſcholiis conficiendis ſtatuebatur.

LII. *in* MS. *Tit.2.d.38.*

Breue pro Conſtitutionibus.

QVæſitum eſt, an Breue aliquod impetrandum eſſet à Summo Pontifice, quod præponeretur Conſtitutionibus.

Viſum eſt, impetrandum eſſe, cùm id commodè fieri poſſet, ad approbationem Conſtitutionum.

TITVLVS III.

De his quæ pertinent ad Conſtitutiones circa verba.

LIII. *in* MS. *Tit.3.d.1.*

Dubia circa verba Conſtitutionum.

DE verbis autem quibuſdam Conſtitutionum propoſitum fuit, cùm Pater ſanctæ memoriæ Ignatius commiſerit tribus Patribus, quorum duo Congregationi intererant, vt ſaluo ſenſu verba, prout eis videretur, immutarent; an rata ea eſſent habenda, quæ eo viuente mutata fuerant in originali exemplari,

plari, quia non constabat an ab eodem P.Ignatio recognita fuissent.

Visum est, deputandos esse tres, qui viderent, & expenderent, & referrent ad Congregationem quid de huiusmodi verborum immutationibus sentirent: & hi fuerunt Doctor Baptista de Parma, & Doctor Christophorus Madridius, cum Magisto Ioanne de Polanco, qui commisso sibi munere functi sunt.

Actum est etiam de aliis verbis, quæ immutanda quibusdam videbantur, quia in quibusdam eorum videbatur error calami irrepsisse, & sigillatim proposita fuerunt, & sunt quæ sequuntur.

LIV. *in* MS.*Tit.3.d.2.*

IN Declar.cap.III.I.P. vbi dicitur, *non esse solùm ipsius particulare peccatum, sed generale*; notatum est quod positum fuerat pro eo quod habebatur in Hispanico textu, *non esse peccatum personale.* Sic etiam inferiùs eodem §. vbi dicebatur, *ita vt hæresis, vel schisma peccatum sit personale*; similiter repositum fuerat, *ita vt hæresis vel schisma peccatum sit particulare personæ, & non generale nationis vel patriæ.* Constit.P.1. c.3. in Decl.

Placuit Congregationi talis emendatio.

LV. *in* MS.*Tit.3.d.3.*

IN Declar.super II.cap.II.Partis §.*Si entro*, vbi dicitur, *esperando*, an dici debeat, *esperandose*, vt referatur ad Societatem, non ad illum Constit.P.2. c.2. in Decl.

qui ingreditur, vel imperſonaliter ad vtrumque.

Reſponſum affirmatiuè.

LVI. *in* MS.*Tit.*3.*d.*4.

Conſtit.P.2. c.4. IN cap. IV. II. P. Conſtit. vbi dicebatur, *relaxando illis votum*, vt maneant ſine ſcrupulo, an dici debeat, *relaxato illis voto.*

Reſponſum eſt affirmatiuè.

LVII. *in* MS.*Tit.*3.*d.*5.

Conſtit.P.3. c.1.in Decl. IN Declar. ſuper I. cap III. P. vbi dicebat textus Hiſpanicus, *y aßi meſmo deue*, dicendum, *y aßi meſmo ſi deue.*

Placuit emendatio.

LVIII. *in* MS.*Tit.*3.*d.*6.

Proœm.P.4. in Declar. SVper Proœmium Declar. IV. P. verſus finem, vbi dicebat textus Hiſpanicus, *ſe empleará en el*, *τὸ el* non habet ad quod referatur: ſed ſic emendandum videbatur, vt dicatur paullò antè, loco verborum illorum, *que ſu Diuina Majeſtad ſerà ſeruida*, ſic, *que ſerà para mayor ſeruicio de ſu Diuina Majeſtad*, & ita *τὸ el* referetur ad ſeruitium.

Placuit emendatio.

LIX. *in* MS.*Tit.*3.*d.*7.

Conſtit.P.4. c.2. IN Declar. ſuper II. cap. IV. P. §. *Societas*, ſic habebat textus Hiſpanicus, *Societas ad vſum ſcholarium exercebit adminiſtrationem redituum per Præpoſitum Generalem, vel Prouincialem, cui committetur ad defendendum & ſeruandũ poſſeßiones & redditus Collegij, etiam in iudicio, cùm conue-*

niens

niens & necessarium erit. ad eumdem pertinebit admittere quod prætereà dabitur tali Collegio. Horum loco, quia putabatur error scripturæ, quod sequitur reponendum videbatur, *Societas in vsum scholasticorum suorum, iuxta litteras Apostolicas, redituum administrationem exercebit per Præpositum Generalem, vel alios quibus ille facultatem ad id communicauerit, quæ ad defendendas & conseruandas possessiones & reditus Collegiorum etiam in iudicio (cùm hoc conuenire, vel necessarium esse videretur) se extendat. ac eiusdem Præpositi erit, & eorum quibus ille facultatem dederit, admittere quidquid prætereà Collegiis ad sustentationem, & incrementum eorum in rebus temporalibus donaretur.*

Visum est Congregationi, emendandum esse textum Hispanicum, prout habetur §. *La Compañia*, & sic verteretur Latinè: *Societas ad vsum scholasticorum suorum, prout litteræ Apostolicæ dicunt, exercebit administrationẽ redituum per Præpositum Generalem, vel Prouincialem, vel alium cui Generalis id commiserit, ad defendendum,* &c. Et paulò inferiùs: *Et erit eiusdem Præpositi, vel eius cui ille commiserit, admittere quod prætereà talibus Collegiis donaretur ad sustentationem, & augmentum eorum in rebus temporalibus.*

LX. *in* MS. *Tit.* 3. *d.* 8.

EOdem cap. §. *Qui probantur*, dicitur sic, *Illi sunt, qui in Domibus probationum versantur, de quibus in* VI. *parte dicetur.* citatio VI. partis omittenda videbatur, quia ibi nõ agitur eâ de re- Ibid. §. qui probantur.

LXII. *in* MS.*Tit*.3.*d*.9.

Ibid.§.qui negotia.

EOdem cap. VIII. §. *Qui negotia*, error erat ibid. ſcriptoris, in originali. dicebatur enim, *res Collegiorum extra ipſa, intelliguntur præcipuè Procuratores.* pro eo repoſitum fuit, quod ſequitur: *Qui negotia Collegiorum extra ea gerunt, inprimis intelliguntur Procuratores*, &c. Et ſic reſpondet Declaratio Conſtitutioni.

Placuit emendatio.

XLII. *in* MS.*Tit*.3.*d*.10.

Conſtit.P.4. c.4.§.nullus.

SVper VI.cap.IV.P.§.*Nullus de Societate*, dicitur in textu: *Qui tamen talentum ad id ſortiti, & præſertim qui nondum ſtudiis perfuncti ſunt*: error videbatur ſcriptoris, & negatione ſublatâ, dicendum: *Qui iam ſtudiis perfuncti ſunt.*

LXIII. *in* MS.*Tit*.3.*d*.11.

Conſtit.P.4. c.4.

SVper X.cap.P.IV.§.*Signum dabitur*, habebat textus: *Signum dabitur partim per campanam, quæ pulſabitur , vt ſe recipiant ad ſomnum, & ad prandium.* Tollendum videtur τὸ *partim*, niſi alterum membrum addatur.

Placuit tolli.

LXIV. *in* MS.*Tit*.3.*d*.12.

Conſtit.P.4. c.4.§.Anſi.

IN Conſtit.cap.VIII.IV.P. §.*Anſi meſmo*, vbi dicit, *El modo*, deeſt particula *en*, & dicendum, *En el modo.*

LXVI. *in* MS. *Tit*.3.*d*.13.

Ibid.cap.14.

SVper XIV.cap.§.*Prælegetur*, habebat textus: *Prælegetur etiam Magiſter Sententiarum. ſed ſi videretur temporis decurſu aliam Theologiam, huic*

non

non contrariam, studentibus vtiliorem fore; vt si aliqua conficeretur, quæ his nostris temporibus accommodatior videretur. Huius loco sic reponendum videbatur: *Prælegetur etiam Magister Sententiarum. Sed si videretur temporis decursu alium Auctorem studentibus vtiliorem fore, vt si aliqua summa, vel liber Theologiæ Scholasticæ conficeretur, quæ his nostris temporibus accommodatior videretur,* &c.

Placuit emendatio.

LXVI. *in* MS. Tit. 3. *d.* 14.

PRimo cap. Const. v. P. §. 1. sic habetur, *Quia Scholastici approbati admittuntur alio modo, & quidem magis interno quàm qui in primâ probatione versantur,* videbatur illud *primâ* tollendum; quia comparatio fit cum aliis qui probantur in toto biennio, & non tantùm cum his qui in primâ probatione xv. vel xx. diebus versantur. Constit. P. 5. c. 1.

Placuit tolli.

LXVII. *in* MS. Tit. 3. *d.* 15.

CAp. III, & IV. Const. v. P. in formulâ votorum, quâ Professi, & Coadiutores vtuntur, vbi dicitur, *Vice Præpositi Generalis,* videbatur addendum *Societatis* IESV. Constit. P. 5. c. 3. & 4.

Placuit addi.

LXVIII. *in* MS. Tit. 3. *d.* 16.

IN Declar. cap. II. VI. par. §. *Hoc intelligendum,* vbi dicitur in originali, *nec etiam si in occurrenti aliquâ occasione, vel necessitate, quis vestibus pretiosioribus, honestis tamen indueretur:* reponenen- Constit. P. 6. c. 2. in Decl.

nendum videbatur, *vestibus melioribus, honestis tamen*, &c.

Placuit.

LXIX. *in* MS. *Tit.* 3. *d.* 17.

Const. P. 7. c. 2. in Decl.

SVper II. cap. VII. P. in Declar. §. *Los accidentes*, vbi dicit textus Hispanicus, *Para mas abreuiar, ò acortar*, dicendum videbatur *abreuiar, ò alargar*, vt patet ex toto contextu.

Placuit emendatio, nam error calami iudicatus fuit.

LXX. *in* MS. *Tit.* 3. *d.* 18.

Constit. P. 8. c. 6.

SVper VI. cap. VIII. P. in formulâ electionis dicitur, *Testem inuoco Iesum Christum, qui sapientia est æterna, quòd illum eligo*, &c. addendum videbatur, *Ego* N. *illum eligo*, &c.

Placuit addi.

LXXI. *in* MS. *Tit.* 3. *d.* 19.

ALia quædam proposita fuerunt circa Constitutiones, sed quia visum est nihil esse immutandum, non hîc ponuntur.

TITVLVS IV.

De quibusdam Constitutionibus repertis extra librum Constitutionum.

LXXII. *in* MS. *Tit.* 4. *d.* 1.

Constitutiones extra corpus libri.

CVm quædam Constitutiones vel Ordinationes à P. N. Ignatio non recognitæ, quod sciatur, extra corpus libri Constitutionum

num reperirentur, propositum fuit, quid agendum esset de illis. & constitutum est, vt suis locis de singulis ageretur. Deinde ex eis aliquas approbauit ipsa Congregatio generalis, aliquas commisit particulari Congregationi P. Præpositi, & quatuor Deputatorum, qui fuerunt P. Natalis, D. Torres, P. Ludouicus Gonzalez cum Magistro Polanco: & tam illæ, quàm quæ circa eas decisa sunt, hîc subdentur.

LXXIII. *in MS. Tit. 4. d. 2.*

Collegiorum acceptandorum ratio.

CVm experientia nos docuerit, quòd in nostris Collegiis, vbi necessarij sunt duo vel tres Sacerdotes, qui vacent ministerio Sacramentorum, ac verbi diuini; & quatuor vel quinque Præceptores, qui iuuentutem in litteris & bonis moribus instituant; necesse est etiam alios ibidem versari, qui eosdem iuuare possent, vicemque eorumdem supplere si in morbum inciderent; ne lectionum series interrumpatur; atque etiam, vt Societas aliquid percipiat emolumenti in alendis aliquot Scholasticis, qui litteras discant, quandoquidem tam multi occupati sunt in obsequio & auxilio communis boni, statuimus, ne per x. annos proximè futuros, incipiendo à 1553. admittatur Collegium vllum, vbi non possint XII. saltem de Societate sustentari, cum duobus aliis, qui rebus corporalibus

inseruiant, ita vt totus numerus ad XIV. perueniat.

Quia etiam videmus quàm sit incommodum, quantumque impediatur diuinum obsequium, cùm Domus & Ecclesia exercitiis nostro Instituto consentaneis apta non habetur: cumque Nostri necesse habent occupationes spirituales relinquere, vt vacent victui, & rebus temporalibus ad studium necessariis quærendis: similiter statuimus, ne vllum mittatur Collegium ad locum aliquem, vbi Domus conueniens ad nostrorum habitationem, & ad Scholas tenendas, & Ecclesia ad spiritualia exercitia in proximorum auxilium tractanda non assignetur, siue proprietatem eius, siue vsum liberum relinquant.

Non item mittatur, si saltem ad vnum annum, quæ necessaria sunt ad XIV. personarum sustentationem non dabuntur. Elapso enim anno si Communitati Collegium vtile non inuenietur, poterit nos certiores facere, & inde nostri aliò commigrare poterunt. Si contrà, prouidebit illa etiam de rebus necessariis in alterum annum, vel etiam plures, aut de perpetuitate, vel fundatione Collegij aget, prout meliùs ad Dei gloriam, & communis boni vtilitatem iudicabitur.

Hæc ordinatio placuit Congregationi gene-

generali, vt extra corpus Constitutionum, velut edictum ad tempus haberetur.

LXXIV. *in* MS. *Tit.* 4. *d.* 3.

CVm tam sit proprium nostræ professionis, non admittere premium vllum temporale pro ministeriis spiritualibus, in quibus iuxta nostri Instituti rationem in auxilium proximorum occupamur; non conuenit dotationem alicuius Collegij admittere, si obligemur ad Concionatorem, vel Confessarium, vel Lectorem aliquem Theologiæ dandum. Quamuis enim ratio æquitatis & gratitudinis nos moueat, vt maiori cum sollicitudine proximis inseruiamus in huiusmodi exercitiis nostri Instituti propriis, in Collegiis quæ cum maiori liberalitate & deuotione fundata fuerunt; non est tamen agendum de obligationibus, vel pactis, quæ repugnant sinceritati, cum quâ in rebus nostris solemus procedere, gratis dando quod gratis accepimus: quamuis ad sustentationem eorum, qui communi bono Collegiorum inseruiunt, vel ad id litteris dant operam, admittatur ea dotatio, quam fundatorum caritas ad Dei gloriam solet assignare. *Nulla obligatio pro ministeriis.*

Placuit Congregationi generali hæc Constitutio, & inserenda IV. P. Constitutionum visa est.

LXXV. *in MS. Tit. 4. d. 4.*

Vniuersitatis cura.

CVm Præpoſitus Generalis, vel Societas Vniuerſitatis alicuius curam ſuſciperet, non repugnaret huius Conſtitutionis intentioni, ſi ſe conſequenter obligaret ad lectiones ordinarias in eâ prælegendas, quamuis inter eas aliquæ ad Theologiam pertinent.

Placuit etiam declaratio.

LXXVI. *in MS. Tit. 4. d. 5.*

SEquentem Conſtitutionem P. N. Ignatius fieri iuſſit, ſed non eam emendauit. Et ſi in Conſtitutionibus poni debet, ad IX. P. pertinere videtur. Videatur tamen, an inter Conſtitutiones, an meliùs inter documenta Superiorum poni debeat.

Menſa priuata pro Superioribus.

Quoniam ei qui in Congregatione qualibet ſupremam habet curam, ita conuenit humanitas & affabilitas cum ſubditis, vt auctoritas eius retineatur, & ea reuerentia eidem exibeatur, quę ad ſuos regendos ad maiorem Dei gloriam eſt neceſſaria; vt etiam ſubditi minorem habeant perturbationis occaſionem cum eo, quem pro refugio in ſuis perturbationibus habere debent: in Domo, vel Collegio, vbi noſtrorum multitudo vltra XXX. ſe extendit, qui ſupremam habet auctoritatem, non cibum capiat ordinariè cum illis in Refectorio; quamuis ſingulis mēſibus, ad ſuam & illorum conſolationē, & vt quomodò res ſe habeant intueatur, id facere debeat:

beat: ordinariè tamen, vt eſt dictum, capiat ſeorſum cibum, quamuis eiuſdem ſit rationis cum communi, aut magis aut minùs parcus, prout Conſultoribus, vel Aſſiſtentibus, qui in hac parte in ipſum auctoritatem habent, expedire magis tum perſonæ Superioris, tum communi bono iudicabitur.

Reſponſum eſt, vt maneat inter Regulas, non inter Conſtitutiones.

LXXVII. *in MS. Tit. 4. d. 6.*

DE quâdam Conſtitutione recognitâ à P. N. Ignatio ſanctæ mem. circa auctoritatem Præpoſiti Generalis in celebrandis contractibus, fuit tractatum in particulari Congregatione. & viſum fuit declarandum eſſe per Congregationem generalem, quòd talis eſt auctoritas Præpoſiti: & ita factum eſt. & generalis Congregatio approbauit huiuſmodi Conſtitutionem, & inſerta fuit III. cap. IX. P. quod ſic incipit: *In Præpoſito Generali eſt tota auctoritas celebrandi quoſuis contractus*, &c. *Generalis auctoritas in contractibus.*

TITVLVS V.

De his quæ ad exemplar, ac verſionem, & editionem Conſtitutionum pertinent.

LXXVIII. *in MS. Tit. 5. d. 1.*

DEcimâ Septemb. M. D. LVIII. cùm conueniſſent Patres, in plenâ Congregatione *Probatur exemplar Conſtitutionum.*

ne decreuerunt, probatum eſſe quoddam exemplum Examinis, Conſtitutionum, & Declarationum ex autographo P. Ignatij exſcriptum, & cum eo collatum, cum additionibus, & emendationibus, quæ ſunt in margine, auctoritate Congregationis factis. In quorum fidem M. Ioannes de Polanco Secretarius Societatis IESV, ex præſcripto Congregationis, & omnium nomine ſubſcripſit librum illũ, & ſigillo Societatis obſignauit.

LXXIX. *in* MS. *Tit.* 5. *d.* 2.

Probatur verſio Latina.

DE Examine & Conſtitutionibus, & Declarationibus ex Hiſpanico idiomate in Latinum verſis quæſitum eſt, an imprimi oporteret, & quam auctoritatem habere deberent. Et primùm quidem ſtatutum fuit, aliquos eſſe deputandos, qui cum originali conferrent verſionem: & deputati fuerunt complures ab ipsâ Congregatione. & quæ apud ipſos erant dubia in Congregatione priuatâ, cum generali tractabantur. & ſic ad plura ſuffragia complura dubia reſoluta ſunt circa verſionem: & vt haberet auctoritatem verſionis, ſtatutum eſt, id eſt, vt ordinaretur eâ vtendum eſſe, nec licere priuatâ auctoritate, & ſine Congregatione aliam edere verſionem; & impreſſionem ſtatim inchoandam ab Examine priùs reuiſo à Deputatis.

TI-

TITVLVS VI.

Quæ sequuntur Decreta pertinent ad res varias de quibus in Congregatione generali actum est.

LXXX. *in* MS. *Tit. 6. d. 1.*

QVia videbatur agendum de his, quæ pertinent ad personam, & officium Præpositi Generalis, tractatum est de quatuor Assistentibus eligendis: & tempus aliquod assignatum est ad informationem capiendam. Cùm enim Societas committere debeat Assistentibus vices suas, quod attinet ad suam prouidentiam circa corpus Præpositi Generalis, & res externas, & alia quæ in IV. & V. capp. IX. P. continentur: cumque iidem consiliarij Præpositi esse, & in rebus ad doctrinam, & ad res gerendas pertinentibus eumdem subleuare, & alioqui in lectione, prædicatione, & aliis piis operibus iuxta Societatis institutum exerceri debeant; bonos, fideles, Societatis & communis boni amatores, discretionis dono præditos, in rebus agendis versatos, & ad conuersationem cum hominibus idoneos esse eos oportere visum est; & eligendos ab iisdem esse electoribus, qui Præpositum Generalem elegerant, & quidem inter absentes, & præsentes, inter professos, vel qui apti essent ad professionem emittendam, & si fieri posset ex variis Prouinciis eligi eos debere. Et ita per *Assistentium electio.*

scru-

ſcrutinium primum ad plura ſuffragia quatuor electi ſunt, videlicet M. Hieronymus Natalis, P. Ludouicus Gonzalez, Doctor Chriſtophorus Madridius, & M. Ioannes de Polanco.

LXXXI. *in MS. Tit. 6. d. 2.*

Admonitor Generalis.

QVia etiam iuxta Conſtitutiones eligendus erat aliquis, cuius hoc eſſet munus, vt ſi animaduerteret Præpoſitum in his quæ ad perſonam vel officium ſuum pertinent, minùs benè agere; eumdem poſt orationem cum debitâ modeſtiâ admoneat: In primo ſcrutinio ad plura ſuffragia electus eſt vnus ex Aſſiſtentibus, ſcilicet M. Ioannes de Polanco.

Item quædam dubia propoſita fuerunt circa Aſſiſtentes, quæ ſcilicet iam ſequentur.

LXXXII. *in MS. Tit. 6. d. 3.*

Auctoritas Aſſiſtẽtium.

CVm dicatur in IV. cap. IX. P. prouidentiam Societatis circa Præpoſitum Generalem eſſe, primò circa externa, ſecundò circa corpus, tertiò circa animam: quia etiam in viris perfectis, in quibuſdam quæ ad perſonam & gubernationem pertinent, accidere aliqua poſſunt, quæ admonitione indigeant: Cumque in V. cap. ſequenti dicatur, quòd per Aſſiſtentes exercet Societas hanc prouidentiam, qui in tribus dictis dicent & facient id quod in Domino iudicauerint expedire: quæſitum eſt, quomodò intelligi

telligi oporteat illud *dicent & facient*: an ſcilicet in tribus prædictis, & ſingulis eorum, ſcilicet rebus externis, corpore & animâ, quod ad perſonam & gubernationem attinet, dicant & faciant quidquid eis videbitur: an vt coniunctim loquatur de tribus prædictis, in quibus dicere & facere debent quod iudicauerint expedire iuxta præmiſſa in IV. cap. vt ſcilicet moderentur res externas, prohibeant nimiam corporis afflictionem, & admoneant Præpoſitum, ſicubi monendus videbitur, in his quæ ad perſonam, vel gubernationem pertinent; & hoc vltimum per vnum aliquem, de quo in IV. cap. præcedente dictum erat.

Statutum eſt ergo, τὸ *dicere & facere* interpretandum ita eſſe, vt coniunctim ad tria referatur: facere quidẽ & dicere, ad duo priora; dicere tantùm, id eſt admonere per perſonam deputatam, ad tertium referendum eſſe, & iuxta præmiſſa in cap. IV. præcedenti.

LXXXIII. *in* MS. *Tit. 6. d.* 4.

SI mittatur Aſſiſtens à Præpoſito extra locum in quo ipſe reſidet, petitum eſt an obedire debeat abſolutè, an ſe excuſare eò quòd Aſſiſtens eſt. *Aſſiſtens ſi aliquò mittatur à Generali.*

Statutum fuit, quòd ſe non excuſare deberet, ſed obedire: quodque erit ipſius Præpoſiti Conſtitutionum meminiſſe, quæ non eſſe facilè ablegandum quemquam Aſſiſtentium ſtatuunt.

ſtatuunt. Propoſita deinde fuerunt quæ ſequuntur.

LXXXIV. *in* MS. *Tit.6.d.5.*

Aſſiſtens ob aduerſam valetudinem quando remouendus.

AN propter valetudinem aduerſam in aëre Romano poſſet dimittere officium Aſſiſtens.

Reſponſum eſt, ſine conſenſu Societatis non poſſe dimitti officium hoc ab eâ datum. Quòd ſi per Societatem id liceret, tunc in alio ſubſtituendo Conſtitutionum ordinem eſſe ſeruandum; nec eſſe ſubſtituendi poteſtatem penes Aſſiſtentem.

LXXXV. *in* MS.*Tit.6.d.6.*

Aſſiſtentes an in itinere comitaturi Generalem.

SI Præpoſitus Generalis extra Vrbem mitteretur, vel ſponte iret, & non ad tempus breue, an deberent Aſſiſtentes ipſum comitari, an Romæ manere cum Vicario, quem relinqueret Præpoſitus; an partim ipſum comitari, partim manere oporteret.

Reſponſum eſt, arbitrio Generalis relinquendum eſſe, an aliquos ex Aſſiſtentibus ſecum habere debeat, nec ne, prout negotia conficienda eſſent plura, vel pauciora; & tamen quòd vt ſocium ſemper aliquem eorum apud ſe habere deberet.

LXXXVI. *in* MS.*Tit.6.d.7.*

Si Aſſiſtentem aliquò mittere velit Pontifex.

SI Pontifex vellet quempiam ex Aſſiſtentibus aliquò mittere, an Generalis debeat eum informare, & curare, vt potiùs alium mittat, nec ne.

Reſpon-

Responsum est, discretioni Generalis id esse committendum: vt plurimùm tamen informari ab eo Pontificem oportere.

LXXXVII. *in* MS. *Tit.6.d.8.*

SI malè se gereret Assistens in aliis rebus, vel etiam officio suo, adeò vt indignus videatur eo loco, quid agendum esset, an scilicet informare Prouinciales adhibito reliquorum Assistentium testimonio oporteret? *Aßistens si malè se gesserit.*

Responsum est, posse Assistentem huiusmodi interim suspendi ab officij executione à Præposito Generali: non tamen omnino remoueri, nisi de consensu Societatis, iuxta Constitutiones, posse tamen alium à Præposito constitui, prout illæ dicunt, in casu mortis, & diuturnæ absentiæ.

LXXXVIII. *in* MS. *Tit.6.d.9.*

AN propter hominum penuriam minùs quàm quatuor Assistentes eligere sufficeret: vel certè, an aliquis eorum mitti posset liberiùs. *Numerus Aßistentium.*

Responsum, quatuor esse debere Assistentes; & de missionibus procedendum esse iuxta Constitutiones.

LXXXIX. *in* MS. *Tit.6.d.10.*

AN in vnam personam coincidere possent Secretarius Societatis, & Assistens. *An idem esse poßit Secretarius & Aßistens.*

Responsum, melius esse diuersis personis hæc omnia committi, cùm singula satis sint ad vnum hominem benè occupandum. pro-

pter hominum tamen penuriam,poſſe coincidere.& iuxta id Præpoſitus Generalis elegit vnum ex Aſſiſtentibus in Secretarium, ſcilicet M.Ioannem de Polanco.

XC. *in* MS.*Tit.6.d.*11.

Aſſiſtentes ſuffragium habent in electione Generalis.

AN Aſſiſtentes Generalis intereſſe,& ſuffragium habere debeant in electione noui Præpoſiti; & ſi habent,quo ordine ſuffragia dicere debeant; quia de eo non fit mentio in Conſtitutionibus.

Aſſiſtentes ſunt etiam Vicarij.

Statutum eſt, Aſſiſtentes ſuffragium habere debere,& eorum officium vſque ad electionem Præpoſiti duraturum. Eoſdem autem fore Aſſiſtentes Vicarij, vel ſi ex eis eligeretur Vicarius, reliquos eius Aſſiſtentes fore. De ordine autem dicendi,vt ſequerentur antiquitatem profeſſionis.

XCI. *in* MS.*Tit.6.d.*12.

Commiſſarij officiales extraordinarij.

SVper III.cap. Conſtitut. IX. partis actum eſt,an Commiſſarij alicubi conſtitui tamquam officiales ordinarij deberent,vt in Hiſpaniâ,& Indiâ,&c.an non: ſed vt ſint officia extraordinaria, pro arbitrio Præpoſiti, & rerum neceſſitate, vel vtilitate. Et quocumque modo hoc ſe habeat,an debeant exſpirare cum Præpoſito huiuſmodi officia,an manere poſt eius obitum,ſicut & Prouincialium officia: vt etiam extra ordinem ternorum,qui ex quâuis Prouinciâ venire debent ad Congregationem,illi veniant.

Reſpon-

Responsum est, Commissarios non esse debere officiales ordinarios; sed prout visum erit Præposito Generali expedire. Post mortem verò Præpositi expirare Commissariorum potestatem, nec eos habere suffragium ratione officij ad electionem successoris, nisi alioqui eligerentur inter illos ternos de quâuis Prouinciâ.

Expirant per mortem Generalis.

XCII. *in* MS. *Tit. 6. d. 13.*

PEtitum est, quomodo possint eligi inter ternos ad Congregationem destinatos Commissarij, cùm non sint potiùs de hac Prouinciâ, quàm de illâ.

Commissarij in Congregatione prouinciâ possint eligi.

Definitum fuit, quòd in Prouinciâ, in quâ versabitur Commissarius tempore Congregationis prouincialis, ad quam ipse vocari debebit, eligi poterit, vt veniat ad generalem.

XCIII. *in* MS. *Tit. 6. d. 14.*

DE Missâ etiam & eius ceremoniis actum est, & constitutum, vt sequeremur vsum Romanum secundùm rationem Constitutionum, omisso Psalmo, *Iudica me Deus*, & in fine dicendo Euangelium Lucæ, *Loquente Iesu ad turbas*; vel, *In principio erat Verbum*, pro vniuscuiusque deuotione.

Missa & eius ceremoniæ.

XCIV. *in* MS. *Tit. 6. d. 15.*

VNdecimâ Augusti propositum fuit à quodam ex Procuratoribus Hispaniensibus, quomodo occurrendum esset illi in-

Vota Scholasticorum.

commodo, quod ex votis ſimplicibus Coadiutorum & Scholaſticorum naſci poſſet; cùm illi, poſtquàm admiſſi fuerint in Coadiutores formatos, vel Scholaſticos approbatos, poſſint, licet peccent, vxorem ducere; & matrimonium erit validum. vnde quærebatur, an conſultum eſſet, tria vota ſolemnia emittere aliquando huiuſmodi fratres.

Statutum fuit, nihil immutandum eſſe de Conſtitutionibus, vel de ratione votorum ſimplicium: ſi quid autem incommodi accideret, vt pro re natâ prouideretur. & ita excluſum fuit quod de profeſſione dicebatur.

XCV. *in* MS. *Tit.6.d.16.*

Coadiutorum veſtitus.

QVæſitum etiam fuit de ratione veſtium, & pileorum, quibus Laici noſtri vti deberent.

Nihil eſſe ſtatuendum viſum eſt: ſed eam indumenti rationem probari, quâ noſtri Laici à Sacerdotibus noſtris, & ſæcularibus hominibus diſtinguerentur: & vt veſtitus honeſtus eſſet iuxta morem patriæ. Et pileorum quidem ratio Prouincialium arbitrio relicta eſt. Eos tamen, qui inſeruiendi Miſſis officium habent, clericali pileo vti debere viſum fuit. De ſuperpelliceis nihil certi ſtatuendum videbatur. ſed ſi quando expedire iudicaretur, vt huiuſmodi miniſtri eis vterentur, petendam eſſe facultatem à Generali.

XCVI.

XCVI. *in* MS. *Tit.6.d.17.*

PRopositum fuit, Nostros à quibusdam reprehendi, quòd ieiunia & pœnitentias ordinarias non haberemus: & quærebatur an diebus Veneris ieiunandum esset, & in Aduentu saltem die Mercurij & Veneris. *Aduentus & Pœnitentia.*

Responsum fuit, Constitutiones nostras in hac etiam parte seruandas esse. Placebat tamen fieri declarationem in Scholiis, quòd non ad singularitatem pertinet, si quis ieiunet aliis non ieiunantibus: & quòd danda esset facultas volentibus ieiunia obseruare, secundùm mensuram rectæ rationis.

XCVII. *in* MS. *Tit.6.d.18.*

CIrca orationem dictum fuit, quibusdam plus temporis impendendum videri, quàm Constitutiones præscribant. *Tempus orationis.*

Responsum fuit, seruandas esse Constitutiones, & nihil aliud certi præscribendum in illis. sed quod ad Nouitios attinet, in regulâ Magistri Nouitiorum esse statuendum, vt orent vltra horã, vt Constitutiones innuunt, & ne obligentur ordinariè ad duas horas: posse tamen cum particularibus augeri vel minui per Superiorem hoc tempus.

Quod ad Professos attinet, si non facerent iuxta mentem Constitutionum, vt Præpositi Domorum eos adiuuent, & tempus orationis, prout videbitur, præscribant.

De Coadiutoribus temporalibus dictum

fuit, curam peculiarem esse habendam, licet non statuatur eis certum tempus orationis aliter, quàm in Constit. IV. P. cap. IV. statuitur. Epieikeia tamen, quæ in Scholasticis locum habet, vt scilicet possint Superiores augere, vel minuere, vel commutare orationem, in his omnibus locum habebit.

XCVIII. *in* MS. *Tit.6.d.19.*

Orare simul.

AN simul omnes orare aliquâ diei vel noctis horâ expediat.

Responsum est, simul non esse orándum; cùm præsertim mens Patris nostri Ignatij eò tenderet, prout verbis significauit. De ordinariâ autem oratione sermo est, non de extraordinariâ; quæ pro re natâ publicè ad tempus institui posset.

Proposita etiam fuerunt, quæ sequuntur.

XCIX. *in* MS. *Tit.6.d.20.*

Benedictio mensæ.

DE benedictione mensæ, & actione gratiarum, constitutum est, vt sequeremur vsum Romanum communem; & id in Refectorio. Nam in priuatâ mensâ antiquam & consuetam benedictionem posse retineri: & non sedendo, sed stando benedictionem & actionem gratiarum fieri debere.

C. *in* MS. *Tit.6.d.21.*

Generalis auctoritas in contractibus.

ALiâ sessione propositum fuit, an declarari deberet à totâ Cõgregatione, quòd Præpositus Generalis possit acceptare donationes, & quosuis cõtractus celebrare, dummodò

modò non agatur de dissolutione aut alienatione Collegij, vel Domus iam erectæ; vt sic demum contra eos, qui difficiliores sunt possit ostendi, quod ex Constitutionibus alioqui habemus de facultate Generalis.

Fuit autem facta decisio, quòd posset, vt prædictum est, quosuis contractus celebrare: & aduocatus est Notarius publicus, qui instrumentum conficeret, quod hîc subiungitur. & aliud etiam particulare confectum est, quo significabatur ratum haberi, quod Præpositus Generalis in quodam Parmensi contractu fecerat.

Instrumentum publicum de auctoritate Generalis in Contractibus.

IN NOMINE DOMINI. Amen. *Anno à Natiuitate eiusdem* M.D.LVIII. *Indictione primâ, die verò* XXX. *mensis Augusti, Pontificatus Sanctissimi D. N. D. Pauli Diuinâ prouidentiâ Papæ* IV. *anno quarto. In mei Notarij publici infrascripti, testiumq; infrascriptorum ad hæc specialiter vocatorum & rogatorum præsentiâ, personaliter constituti in vnum simul congregati & coadunati infrascripti Patres Reuerendi. Primò videlicet P. Iacobus Lainez totius Congregationis nominis* IESV *Præpositus Generalis, P. Paschasius Broët, P. Alfonsus Salmeron, P. Nicolaus Bobadilla, P. Simon Rodericus, P. Hieronymus Natalis, P. Michael de Torres, P. Hieronymus*

Domenech, P. Baptista de Parma, P. Iacobus Miron, P. Ioannes de Polanco, P. Baptista Viola, P. Nicolaus Lanoy, P. Euerardus Mercurianus, P. Ludouicus Gonzalez, P. Gonzalus Vaz, P. Vsmarus Goysonius, P. Antonius VVinck, P. Ioannes de Plaça, P. Emmanuel Godignus, P. Georgius Serranus, P. Antonius Cordeses, P. Don Didacus de Guzman, P. Didacus de Auellaneda, totam Congregationem Societatis IESV repræsentantes, ac plenam Congregationem, vt asseruerunt, facientes, sponte, & non per errorem aliquem, sed ex eorum, & cuiusuis ipsorum certâ scientiâ, & spontaneâ voluntate declararunt, & quilibet ipsorum declarauit, facultatem esse penes Præpositum Generalem, iuxta Bullas & Constitutiones dictæ Congregationis, seu Societatis, ad quosuis contractus, vt emptionum, & venditionum, & cessionum quarumlibet rerum temporalium, mobilium vel immobilium celebrandum: & ad vendendum, & redimendum quosuis census super bona stabilia Collegiorum Societatis IESV ad Collegiorum eorumdem, & quidem in euidentem vtilitatem; dummodò erecta Collegia vel Domos alienare vel dissoluere non possit. Declararunt etiam, & quilibet ipsorum declarauit, si quid dispositioni Societatis relinqueretur, siue sint bona stabilia, vt domus, vel possessio aliqua non applicata alicui Collegio, vel Domui erectæ vel erigendæ; siue mobilia, vt pecunia, frumenta, & alia quæuis, eumdem Reuerendum P. Præpositum posse de illis disponere, illa vendendo, vel retinendo, prout Constitutiones permittunt; vel applicare ad vnam partem vel aliam, prout senserit

ad

ad maiorem Dei gloriam fore. Præterea declararunt, & eorum quilibet declarauit, etiam Præpositos prouinciales, vel particulares, ac Rectores, ac alios quosuis de Societate eam habere dumtaxat ad res prædictas facultatem, quæ à Præposito Generali fuerit illis communicata: & non necesse esse collegialiter ad similes actus congregari. Declarauerunt insuper, & quilibet eorum declarauit, non opus esse collegiales alicuius Collegij congregari ad sonum campanæ, nec aliter ad Procuratores constituendum, vel ad quosuis alios contractus celebrandos; cùm potestas tota manare debeat à Præposito Generali, qui eam communicabit aliis, cum facultate etiam substituendi, ita vt nullo modo oporteat res huiusmodi collegialiter tractari. Super quibus omnibus & singulis præmissis petierunt sibi per Notarium infrascriptum vnum vel plura publicum seu publica instrumenta fieri atque confici. Actum Romæ in Domo Societatis prædictæ, & Stantiâ, seu Camerá superiori eiusdem Domus, in quâ fieri solent huiusmodi Congregationes; ibidem præsentibus D. Ioanne Corso Clerico Barcinonensis Diœcesis, & Francisco Petrarchâ Clerico Neapolitano, testibus ad præmissa vocatis specialiter atque rogatis. *Contractus non collegialiter faciendi.*

Et quia ego Andreas Gerardus, Clericus Lugdunensis Diœcesis, publicus auctoritate Apostolicâ, nec non curiæ caussarum Cameræ Apostolicæ Notarius, præmissis interfui, eaq; in actis meis annotaui; Ideò præsens Instrumentum subscripsi, & publicaui, signumq; meum hîc apposui consuetum, in fidem præmissorum rogatus, & requisitus. omisso sigillo.

CI. *in* MS.*Tit.6.d.22.*

Littera Iulij III. de Instituto.

PRopositum fuit, vt videretur, an ex litteris Apostolicis, quibus explicauit Iulius III. & confirmauit institutum nostræ Societatis, aliquid in melius immutari expediret.

Responsum est, nihil immutandum videri.

CII. *in* MS.*Tit.6.d.23.*

Simplicia vota Professorum.

DE formâ votorum simplicium, quæ post professionem emittenda esse in Constitutionibus dicuntur; actum est, an approbanda videretur, & executioni mandanda.

Placuit Congregationi formula, & executio huiusmodi emissionis votorum indicta est in S. Bartholomæi festum (quod ad præsentes attinebat) quod Romæ celebratur xxv. Augusti, vt coram Præposito Generali, sine communione, ne sacrificio Missæ priuarentur, vota sua facerent. & ita prædicto die à prandio in ipso loco Congregationis omnes Professi illa emiserunt, iuxta formulam hîc adiunctam.

FORMVLA VOTORVM SIMPLICIVM,

Quæ Professi emittunt post professionem.

Formula votorum simplicium Professorum.

1 EGo N. Professus Societatis IESV promitto Deo omnipotenti, coram eius Virgine Matre, & totâ curiâ cælesti, & coram

ram R.P.Præpoſito Generali, vel coram N. locum Generalis Præpoſiti tenente, numquam me acturum quâcumque ratione, vel conſenſurum, vt quæ ordinata ſunt circa Paupertatem in Conſtitutionibus Societatis immutentur, niſi quando ex cauſsâ iuſtâ rerum exigentium videretur Paupertas reſtringenda magis.

2 Prætereà promitto numquam me acturum vel prætenſurum, ne indirectè quidem, vt in aliquam prælationem vel dignitatem in Societate eligar vel promouear.

3 Tum ſi quem ſciam id curare vel prætendere, promitto illum, remque totam me manifeſtaturũ Societati, vel Præpoſito eius.

4 Promitto præthereà, numquam me curaturum prætenſurumque extra Societatem prælationem aliquam, vel dignitatem, nec conſenſurum in mei electionem, quantum in me fuerit, niſi coactum obedientiâ eius, qui mihi præcipere poteſt ſub pœnâ peccati.

5 Inſuper promitto, ſi quando acciderit, vt hâc ratione in Præſidẽ alicuius Eccleſię promouear, pro curâ quam de animæ meæ ſalute, ac rectâ muneris mihi impoſiti adminiſtratione gerere debeo, me eo loco ac numero habiturum Præpoſitum Societatis Generalem, vt numquam conſilium audire detrectem, quod vel ipſe, vel quiuis alius de Societate, quem ad id ipſe ſibi ſubſtituerit, dare mihi

mihi dignabitur. Consiliis verò huiusmodi ita me pariturum semper esse promitto, si ea meliora esse, quàm quæ mihi in mentem venerint, iudicabo; omnia intelligẽdo iuxta Societatis IESV Constitutiones & Declarationes. In tali loco, tali die, mense, & anno.

CIII. *in* MS. *Tit.* 6. *d.* 24.

PRoposita sunt deinde sequentia, scilicet de supraſtantibus Collegiorum & Vniuersitatum; quatenus eos teneri expediat.

De reseruatis casibus Rectori, vel Præposito locali.

An Prouinciali, vel Commissario reseruari oporteat peccata priuatorum, vel eorum qui aliis præsunt.

An aliæ facultates, vel priuilegia, quæ valdè necessaria vel vtilia Societati videbuntur, curanda sint; & ea quæ habemus, quibusdam in locis magis declaranda.

An alicui committi debeat cura conscribendi modum ad Rosarium, vel Coronam benè dicendam, præsertim pro laicis.

De modo loquendi ad sobrium, & Religiosis dignum honorem dicto vel scripto alij de Societate exhibendum, an constitui aliquid oporteat.

An expediat exemplum authenticum omnium contractuum maioris momenti, præsertim rerum perpetuarum, quæ vbique in Societate fiunt, ad Archiuium, quod erit

in

in Vrbe penes Præpositum Generalem, deferri.

Consideretur modus mendicitatis in Vrbe,& aliis in locis tenendus,an scilicet ostiatim, vt fit Romæ bis in hebdomadâ, emendicari oporteat, nec ne, sed potiùs per Procuratorem sint eleemosynæ petendæ,vt modò fit per Procuratorem Domus nostræ de Vrbe.Priorem ex his modis quamuis permisit ad tempus P.N.Ignatius, significauit tamen sibi non placere. *Mendicandi modus.*

Videatur, an possit iniri ratio, quâ minor multitudo Coadiutorum temporalium sit necessaria,cùm in Constitutionibus paucitas eorum videatur commendari,& praxis aliud ostendat.

Videatur etiam, quatenus expediat Sacerdotes,cùm domi sunt,vel etiam in missionibus,vti Coadiutorum operâ: ne quod necessitatis gratiâ, & vt vacare illi possint maiori communique bono animarum, inductum est,vertatur in fastum, aut superbiam, aut desidiam Sacerdotum. *Coadiutores non singulis dandi.*

An expediat in Ecclesiis nostris dare deuotis personis, & de nostrâ Societate benemeritis,Capellas,quas illi censibus applicatis dotare velint, vt aliquæ Missæ dicantur. Et an Societatis Collegia possint & debeant se obligare singulis annis, vel mensibus, vel hebdomadibus, pro fundatoribus *An Capella dotanda in Ecclesiis nostris.*

Capel-

Capellarum ad celebrandas aliquas Missas.

His omnibus vnica responsio data est, vt Præpositus Generalis ea videret, & statueret quod facto opus esset. De admittendis tamen Capellis alio Decreto seorsum tractauit Congregatio.

C I V. *in* MS. *Tit*. 6. *d*. 25.

PRopositum fuit etiam, de Testamento Fratris nostri D. Hieronymi de Coloredo bon. mem. qui bona sua legauerat ad Collegium Societatis instituendum, quid agendum esset.

Responsum est, Patris Præpositi Generalis arbitrio id esse relinquendum. Inclinabat tamen Congregatio, rationibus auditis, ad non admittendum legatum. & ita P. Præpositus declarauit in eâdem plenâ Congregatione, se non admittere: & per litteras suas patentes id posteà Reuerendiss. Episcopo Cenetensi eius auunculo significauit.

C V. *in* MS. *Tit*. 6. *d*. 26.

Impressio librorum & venditio.

QVæsita deinde fuerunt, quæ sequuntur. An libros in Societate imprimi & venumdari sit tolerandum, aut etiam laudandum, propter commune bonum quod inde sequitur: an potiùs sit prohibendum, ne mercaturam exercere videamur.

Statutum est, nihil esse in alterutram partem decidendum, sed arbitrio Præpositi Generalis relinquendum. Visa tamen res est consi-

consideratione digna, ne quid fiat, in quo lædatur paupertas, vel Institutũ Societatis.

CVI. *in* MS.*Tit.6.d.27.*

AN aliquis ordo certus sedendi in mensâ, & Congregatione, & aliis in rebus constitui deberet. *Ordo sedendi in mensâ.*

Responsum est, in Congregationibus quidem tenendum esse ordinem, de quo actum est ante electionem. In mensâ verò, vt Sacerdotes alios ad eum gradum non promotos præcederent. Inter ipsos autem Sacerdotes, aut Laicos, nullum ordinem videri constituendum.

CVII. *in* MS.*Tit.6.d.28.*

AN Directorium exercitiorum tradendorum, confessionum audiendarum, prędicationis, doctrinæ Christianæ, orationis, conuersationis, iuuandi etiam morituros confici oporteat, & vni vel pluribus hoc oneris imponi. *Directoria varia.*

Placuit Congregationi, vt per Præpositum Generalem hæc omnia, & modus etiam eis vtendi curarentur.

CVIII. *in* MS.*Tit.6.d.29.*

AN præter approbationem Prouinciarum quæ hactenus exstiterunt, aliquæ essent instituendæ, ex quibus, & non ex aliis, veniendum esset ad electionem Præpositi, quamuis aliæ posteà instituerentur, ad euitandam ambitionis occasionem. *Prouinciarũ diuisio.*

Placuit

Placuit Congregationi confirmatio Prouinciarum, quæ hactenus fuerunt; & vt relinqueretur Præposito nouarum institutio. Postquàm autem institutæ fuerint, vt ex illis veniant terni iuxta Constitutiones, perinde atque ex aliis.

CIX. *in* MS. *Tit.6.d.*30.

Sepultura Nostrorum.

PRopositum etiam fuit de ratione sepulturæ Fratrum nostrorum: & statutum est, vt obseruaretur circa vestitum mortuorum Sacerdotum, quod de viuentibus dicitur in Constitutionibus. vt scilicet vtamur eo modo, quo Sacerdotes honesti eius regionis vti solent. De fratribus autem qui Sacerdotes non sunt, vt sepeliantur eodem modo induti quo alij Clerici honesti, qui Sacerdotes non sunt, indui solent. Seruentur autem, quod ad officium pro defunctis attinet, Constitutiones, vbi in Ecclesiâ nostrâ funus celebrabitur, & numerus sufficiens Nostrorum erit. Vbi enim alterutrum deesset, possent externi aduocari ad funera Nostrorum.

CX. *in* MS. *Tit.6.d.*31.

Concionatores.

DE modo etiam concionandi quæsitum fuit, an semper in initio salutari debeat B. Virgo, & stola ferri.

Responsum est, B. Virginem esse salutandam, siue procemium præmittatur, quod nonnulli faciunt, siue non, pro Concionatoris voluntate. superpelliceo autem vtendum

esse

esse inter concionandum: stolam vero, vt iuxta patriæ morem adhibeant vel non. In lectionibus sacræ Scripturæ, etiam ad populum, superpelliceum non esse adhibēdum.

CXI. *in* MS. *Tit.6.d.32.*

Prouinciales visitare quotannis an debeant.

ACtum est deinde de visitatione Præpositorū Prouincialium. & visum est committendum id esse Præposito Generali, qui poterit Prouincialibus iniungere, vt quotannis visitent Domos & Collegia suarum Prouinciarum, vel eorum arbitrio id relinquet. Itaque ipsemet Præpositus Generalis Constitutiones interpretetur in hac parte.

CXII. *in* MS. *Tit.6.d.33.*

Protectores Collegiorum.

POsteà de his quæ subdentur agi cœptum est. An Protectores habere in Collegiis, tamquam amicos, & non tamquam habentes ius aliquod in ipsa Collegia, expediret. Probatum est, vt haberentur amici, qui protectionem susciperent Collegiorum, sed nomina iuridica, quæ iurisdictionem dicant, vitanda esse, ne aliquando plus satis sibi sumant huiusmodi homines.

CXIII. *in* MS. *Tit.6.d.34.*

Ædificia.

DEinde de ratione ædificiorum fuit propositum, modum esse imponendum ædificiis Domorum & Collegiorum, quod in nobis est; ne, præter cetera incommoda, fiant aliquando Palatia nobilium; sed sint ad habitandum, & officia nostra exercenda, vtilia,

 sana,

ſana,& fortia: in quibus tamen paupertatis memores videamur: vnde nec ſumptuoſa ſint,nec curioſa,&c. De Eccleſiis tamen nihil dictum eſt, & hanc rem totam magis conſiderandam eſſe videbatur.

CXIV. *in* MS.*Tit.6.d.35.*

Barba.

DE barbâ etiam nutriendâ. Et eam non eſſe nutriendam,viſum eſt.

CXV. *in* MS.*Tit.6.d.36.*

Decreta ante electionem.

AN ea quæ deciſa ſunt in Congregatione ante electionem ,rata ſint futura in poſterum,ſi contra Conſtitutiones non fuerint. Statutum eſt, vt non obligent in futurum; ſed ſcribenda eſſe ſeorſum, vt poſſint illis vti,ſi volent. Quæ verò poſt electionem deciſa ſunt,ſcribenda eſſe ſeorſum;& vt auctoritatem haberent,quam illis Conſtitutiones præbent VII. cap.VIII.P.

CXVI. *in* MS.*Tit.6.d.37.*

Carceres.

DE carceribus etiam in Societate tenendis, Congregationi viſum eſt, ius quidem iam eſſe penes Societatem ex Bullis & Conſtitutionibus: quoad vſum autem nihil eſſe ſtatuendum , ſed eam curam Præpoſito relinquendam.

CXVII. *in* MS.*Tit.6.d.38.*

Collegia conuerti in Domos.

PRopoſitum fuit à P.Præpoſito, an expediret aliqua Collegiola in Domos conuerti,vt non teneamus occupatos tot præceptores,& plures poſſint conficere ſua ſtudia.

dia. & post multa vltrò citroque dicta, visum est rem maturiùs considerandam esse.

CXVIII. *in* MS. *Tit.6.d.39.*

PRoposita sunt deinde sequentia. An essent admittendæ Cathedræ publicæ in Vniuersitatibus aut alibi, à Nostris, cum eâ disceptatione suffragiorum & oppositione, quæ solet fieri. *Cathedra publica.*

Et visum est, non esse admittendas. si tamen sponte offerantur huiusmodi Cathedræ ab Vniuersitatibus, aut Rectoribus earum, & gratis prælegatur, nec quisquam se opponat cum quo sit disceptandum, admitti possent: consulendus est tamen Præpositus Generalis, ne ordinaria ea facultas videatur.

CXIX. *in* MS. *Tit.6.d.40.*

AN in scholis nostris, cùm Vniuersitatis curam suscipimus, eos admittere debeamus, qui à Societate defecerunt post emissa vota consueta. *An dimissi ad scholas nostras admittendi.*

Et responsum est, admitti debere, nisi ex admissione graue scandalum sequeretur: de quo quidem scandalo iudex erit Præpositus Prouincialis. & vt rectiùs tunc huiusmodi homines excludi possent à scholis, impetranda est facultas à Fundatoribus ad eos excludendos, qui sine graui scandalo teneri non possunt, vt est dictum.

CXX. *in* MS.*Tit.6.d.41.*

Exequiæ Principum.

AN possent exequiæ solemnes celebrari in nostris Collegiis in morte aliquorum Principum, qui nostrorum Collegiorum fundatores, vel de eis benemeriti extiterunt: an potiùs nostro modo simplici faciendæ sint.

Responsum est, posse celebrari in morte Principum fundatorum, vel de Societate benemeritorum, in nostris Ecclesiis, quando pro eis huiusmodi exequiæ publicè fieri solent per Ecclesias ciuitatum; & id nostro modo simplici, absque pompâ feretri cum facibus: nec tamen vt Constitutionem hoc deberi obseruari; sed vbi similis ratio posceret, posset à Præposito permitti.

CXXI. *in* MS.*Tit.6.d.42.*

An benemeriti sepeliendi in nostris Ecclesiis.

AN cùm vitâ excesserint personæ aliquæ de Societate benemeritæ, & in Ecclesiis nostris sepeliri voluerint, possint à Nostris ea officia pro eis dici, quæ pro fratribus nostris dicere consueuimus.

Responsum fuit, concedendam esse sepulturam in nostris Ecclesiis his, qui Collegiorum nostrorum fundatores extiterunt, vel fundationes iuuerunt. Principibus etiam & Prælatis, qui id voluerint. aliis autem personis, etiam benemeritis, non esse id concedendum sine facultate Præpositi Generalis. Quicumque tamen illi fuerint, non videntur

pro

pro eis ea officia publicè dicenda, quæ pro nostris fratribus defunctis dicere solemus. & obseruandum est, ne cuiquam præiudicium fiat in huiusmodi sepulturis; & nullus Nostrûm sponte se offerat ad eam licentiam petendam: & etiam ne ius sepulturæ posteri eorum, qui ibidem sepeliuntur, acquirant.

CXXII. *in* MS.*Tit.6.d.43.*

PRopositum fuit à Patribus Lusitanis, an reditus quidam essent retinendi, qui cuidam Collegio ipsorum proueniunt à petitionibus quibusdam publicis, quæ sub nomine S.Antonij exiguntur, cum nonnullorum scandalo. *Prouentus ex collectâ publicâ S. Antonij.*

Responsum fuit, vt videret Præpositus Generalis, an essent statim relinquendi, an retinendi, donec commutentur in alios, qui non præseferant eam speciem scandali.

CXXIII. *in* MS.*Tit.6.d.44.*

PEtebatur etiam, an essent proponenda & danda munuscula quædam, quæ præmia vocant, Scholasticis externis, vt eâ ratione inflammarentur ad studia litterarum. *Præmia pro Scholasticis.*

Placuit proponi, & dari, dummodò ne fratribus nostris darentur, nec externis nostro cum sumptu: & vt seruaretur modus honestus & religiosus.

CXXIV. *in* MS. *Tit.6.d.45.*

Parochia annexa Collegio Conimbricensi.

CVm Collegium Conimbricense hucusque possederit Monasteria quædam cum Ecclesiis parochialibus annexis, an sit dispensandum in Constitutionibus, quæ oppositum videntur statuere; vel quidnam faciendum sit.

Placuit Congregationi, omnem adhiberi diligentiam, vt quàm primùm, & quàm optimo modo fieri posset, liberaretur ab animarum curâ prædictum Collegium.

CXXV. *in* MS. *Tit.6.d.46.*

Studiorum intermissiones Eboræ.

AN in Collegio Eborensi propter aëris intemperiem, & salubritatis defectum, & æstus graues illius ciuitatis, concedendæ essent nostris Præceptoribus studiorum intermissiones longiores, quàm aliis in Collegiis concedi soleant.

Responsum est, intermissiones quidem placere: sed modum, & dierum, quibus vacandum à studiis esset, numerum relinquendum esse Præpositi Prouincialis iudicio.

CXXVI. *in* MS. *Tit.6.d.47.*

Conuictores Conimbricæ.

AN expediret, Nostros curam retinere quorumdam Scholasticorum externorum, qui conuictores vel commensales dicuntur, quorum cura Nostris à Rege Lusitaniæ imposita est, non exiguo cum onere, cùm nouum Collegium illis traderet.

Responsum est, dandam esse operam, vt

Do-

Domus quædam construeretur extra Collegium nouum Conimbricense pro habitatione huiusmodi conuictorum, vt à nostrorum Scholasticorum habitatione omnino separentur. Interim tamen retinendā esse eorum curam, quam Societas iam suscepit : & hoc quidem ex dispensatione quâdam concedi.

CXXVII. *in* MS.*Tit.6.d.*48.

AN Domus probationis sint seiungendæ à nostris Collegiis. *Domus probationis.*

Responsum est, rationes vtrimque audiendas & expendendas esse, quæ multæ se offerebant: & tamē potiùs prope Collegia, quàm prope Domos professorū tenendæ videbantur. sed vlteriùs non est actum eâ de re.

CXXVIII. *in* MS.*Tit.6.d.*49.

PEtierunt iidem Patres Lusitani regulas, quas non habebant, & Visitatoris, & Prouincialis, &c.

Responsum fuit, faciendas, & eis mittendas.

CXXIX. *in* MS.*Tit.6.d.*50.

AN sæculares, qui emittunt vota in ordine militari vocato Christi, possint ad Societatem nostram admitti, licet credatur non emissuros professionem apud nos. *Milites Christi ad Societ. admitti possunt.*

Responsum est, admitti posse.

CXXX. *in* MS.*Tit.6.d.*51.

CVm ex Prouinciâ Lusitaniæ plurimi ad Indos, Brasiliam, & alias infidelium re- *Missiones Indicæ.*

giones mittantur, & hominum penuriâ ibi laboretur, petierunt Patres Lusitani à Congregatione auxilium.

Responsum fuit, quoad eius fieri posset, subueniendum illis esse.

CXXXI. *in* MS. *Tit.6.d.52.*

Insignia Doctoratus.

QVæsierunt etiam, an Doctores & Magistri de Societate, cùm publicis præsident disputationibus, aut Scholasticos in Vniuersitatibus examinant, ea insignia serica, quibus alij Doctores vel Magistri vtuntur, ferre debeant.

Responsum fuit, deferendam esse huiusmodi causam ad Præpositum Generalem, vt declaret constitutiones Vniuersitatũ. Quod ad Conimbricense Collegium attinet, visum fuit petendam esse facultatem, vt non obligarentur Nostri ad huiusmodi insignia portanda. Non tamen incommodum videbatur, si Nostri in illis actibus publicis, de quibus quæritur, portarent aliqua insignia, in pileo præsertim, vt sunt fila illa serica quæ ponuntur in medio pilei.

CXXXII. *in* MS. *Tit.6.d.53.*

Vota sæculi in Societate suspensa.

AN vota quæ Nostri, cùm adhuc in sæculo essent, emiserunt (quærebatur autem de aliis votis præterquàm Religionis determinatæ) censeantur ipso facto commutata in vota simplicia nostræ Societatis, simulatque illa emiserint. quod difficultatem habet,

habet, cùm illud cap. *Scripturæ, De voto & voti redemptione*, intelligatur à Doctoribus de ingressu per professionem.

Responsum fuit, in nostrâ Societate suspensa esse alia vota, etiamsi per professionem non tollantur, & sic obligationem eorum cessare dum in Societate manent.

CXXXIV. *in* MS. *Tit.6.d.54.*

CVm regulæ generales, & communes instructiones officiorum diligenter obseruentur, & iuxta illas qui præsunt subditos regant, petitum fuit vt viderentur diligentiùs, & si circa ordinem vel claritatem aut stylum aliquid esset immutandum, immutaretur. *Regulæ particulares.*

Responsum fuit, vt Præposito Generali id faciendum committeretur. Visum est, regulas ex Constitutionibus deductas, seruandas esse generaliter; alias videndas esse & examinandas: documenta verò, siue consilia spiritualia, in vnum locum redigenda extra regulas.

CXXXIV. *in* MS. *Tit.6.d.55.*

AN recipi debeant in nostris Collegiis Capellaniæ, quibus inseruiunt Clerici sæculares, quos possint Nostri eligere. Nam ex earum censibus huiusmodi Collegia augeri posse videntur. *Capellaniæ in Ecclesiis nostris non erigendæ.*

Responsum fuit, non expedire vt in nostris Ecclesiis erigantur huiusmodi Capellaniæ.

CXXXV. *in MS.Tit.6.d.56.*

AN ſint admittendi in noſtris Domibus qui aliquod facinus perpetrant, aut bonis cedunt, &c. donec ſuæ ſecuritati conſulant.

Reſponſum fuit, conſulendos eſſe viros peritos: & poſt conſultationem, res eſt commiſſa Præpoſito.

CXXXVI. *in MS.Tit.6.d.57.*

Ius præſentandi.

AN ius illud, quod habet Collegium Gandienſe, præſentandi tres Parochiales Neophytorum ex Agarenis, ſit conſeruandum, an potiùs ſit illi renuntiandum in fauorem Ordinarij. Viſum eſt retinendum eſſe ius hoc, vt meliùs conſultum ſit illorum ſpirituali vtilitati.

CXXXVII. *in MS.Tit.6.d.58.*

Doctrina Chriſtiana.

AN expediret Chriſtianam doctrinam docere canendo, cùm experientia doceat magis allici eo modo pueros, & maiorem ſequi fructum.

Reſponſum fuit, Præpoſito Generali id committendum. Ille autem ſtatuit vt ita fieret, vbi ad maiorem ædificationem id fore obſeruaretur.

CXXXVIII. *in MS.Tit.6.d.59.*

Votum de erudiendis pueris.

AN præcipiendum eſſet profeſſis, vt per ſe exequantur aliquando votum quod faciunt de curandâ inſtitutione puerorum. Viſum eſt, Præpoſito Generali id committen-

tendum esse. Ille autem statuit, vt præter id quod ad probationes pertinet, commendaretur valdè hoc pium opus professis, qui id exequi deberent iuxta litterarum Apostolicarum & Constitutionum rationem. Pater quidẽ noster Ignatius iniunxit singulis Professorum, vt semel per quadraginta dies id facerent.

CXXXIX. *in* MS. *Tit. 6. d. 60.*

AN sit exterminandus à Societate mos ille admittendi beneficia curata, vel simplicia, quæ Nostris ad tempus conferuntur. *Beneficia curata & simplicia.*

Commissum etiam fuit Præposito. qui statuit, vt non admitterentur beneficia sine licentiâ Præpositi Generalis, quem informare oportebit de scandalo, si quod fuerit, vel timebitur; & de totâ re, vt videat an dispensari oporteat.

CXL. *in* MS. *Tit. 6. d. 61.*

AN Nostri qui ante ingressum in Societatem habebant beneficia, postquàm biennium in illâ manserint, ea relinquere debeant. *Beneficia ante ingressum.*

Committendum etiam hoc videbatur Præposito. qui statuit vt seruarentur Constitutiones, quibus non præcipitur, vt beneficia relinquantur ante professionem, nisi iubente Superiore post primum annum. Hunc autem Superiorem statuit fore Generalem, vel Commissarium, vel Prouincialem.

CXLI.

CXLI. *in* MS. *Tit.6.d.63.*

Priuilegia Societatis.

AN quilibet Superior in Societate possit gratias Societatis cuilibet subdito cõmunicare, cum facultate easdem aliis communicandi.

Commissum id fuit Præposito Generali, qui viris peritis consultis id declararet.

CXLII. *in* MS. *Tit.6.d.64.*

Nuntij Apostolici in votis Societatis ne dispensent.

AN expediret petere à Summo Pontifice, vt Nuntij Apostolici non possint dispensare in votis simplicibus Societatis, saltem quæ post biennium emittuntur.

Responsum est, petendum videri: vsum tamen eius gratiæ, si obtineatur, penes Præpositum fore.

CXLIII. *in* MS. *Tit.6.d.65.*

Regulas condere solus potest Generalis.

AN expediret, vt Præpositi inferiores non possint regulas condere, sine Generalis consultatione, & particulari concessione.

Responsum fuit, solum Præpositum Generalem auctoritatem habere; & alios eam dumtaxat, quam ab ipso acceperint: & cum eâ si quid ordinabunt, transmittant Præposito, vt id examinet, & si videatur expedire confirmet.

CXLIV. *in* MS. *Tit.6.d.66.*

Contractuum potestas penes Generalem.

DE ratione ineundi contractus dictum est, & à Congregatione constitutum, potestatem esse penes Præpositum Generalem,

lem, & ab eo ad alios deſcendere debere, iuxta Conſtitutionem quamdam relictam à P. Ignatio ſanctæ mem. extra copus aliarum, quæ tota approbata eſt, & IX. P. c. III. inſerta. Curandum autẽ dicebatur, vt Breue Apoſtolicum obtineretur, quo conſtaret euidentiùs iis, qui cum Societate negotiantur, de hac poteſtate. Interim autem dum Breue obtineretur, vt fiat ſicut hactenus factum eſt: nimirum, vt ſi acquieſcere nobis vellent qui nobiſcum negotiantur, cum Præpoſiti Generalis facultate dumtaxat contractus fiant: ſi noluerint acquieſcere, vt poſſint collegialiter conuenire ad eorum ſatisfactionem, non ad contractus neceſſitatem.

TITVLVS VII.

De diſſolutione Congregationis.

CXLV. *in* MS. *Tit. 7. d. 1.*

NOn videri ſoluendam Congregationem pro ſolius Præpoſiti Generalis arbitrio, ſine conſenſu eiuſdem Congregationis, quæ Generali ſuperior eſt. *Congregationem ſoluere ſolus Generalis non poteſt.*

CXLVI. *in* MS. *Tit. 7. d. 2.*

TRigeſimaprimâ Iulij propoſitum eſt de receſſu P. M. Ioannis Pelletarij propter cauſſas quæ videbantur momentum habere. & viſum fuit eum poſſe recedere. Paulò pòſt P. Doctor Caniſius, Prouincialis Germaniæ, dimit- *Receſſus aliquorum à Congregatione.*

dimittendus fuit cum Summi Pontificis Nuntio ad Regem Poloniæ, cui comes cum alio Theologo, ſcilicet Doctore Theodorico Amſterdamenſi, adiunctus eſt. Et ita reliqui XVIII. profeſſi priùs nominati cum Procuratoribus, confecerunt quod reliquum fuit in Congregatione generali. Superuenerat tamen XIX. profeſſus M. Baptiſta Violæus, poſt Præpoſiti electionem aliquot dies, & Congregationi vſque ad finem interfuit.

CXLVII. *in* MS. *Tit. 7. d. 3.*

QVæſitum fuit X. Auguſti, an diſſoluenda eſſet Congregatio. Et viſum fuit, priùs illa eſſe abſoluenda, quæ neceſſariò à Congregatione generali tractanda erant, vt quæ ad Congregationes pertinent. Et ita tractata fuerunt.

CLXVIII. *in* MS. *Tit. 7. d. 4.*

POſtmodùm X. die Septembris de Congregatione diſſoluendâ actum eſt, & omnium conſenſu eſt diſſoluta die X. Septembris prædictâ.

DE-

DECRETA

Secundæ Congregationis generalis ante electionem.

I. *in* MS. *dec.* 2.

QVIA P. Petrus Ribadeneira absens, & cùm ex Prouinciâ Siciliæ iam excessisset, à prouinciali Congregatione electus fuerat ad electionem Generalis; & si is non admitteretur, P. Carolus Pharao substituebatur; prout constitit ex lectis litteris Congregationis prouincialis Siciliæ; proposuit P. Vicarius, an dictus P. Petrus admittendus esset, supplendusque defectus electionis eius, an P. Carolus admitti deberet. Decreuit autem Congregatio pluribus suffragiis, P. Petrum esse admittendum ex æquitate vel epieikeiâ quâdam, supplendo defectum electionis, & ne in exemplum aliorum id transiret aliqui monuerunt. Pater verò Carolus in Procuratorem admissus est, prout Congregatio prouincialis petebat. Et statim vocatus est P. Petrus, & suo loco in Congregatione sedit, & sententiam dixit.

P. Petrus Ribadeneira.

P. Carolus Pharao.

II.

II. *in* MS.*d*.3.

P.Michael Gouiernus.

PRæterea cùm P.Ioannes de Valderauano Prouincialis Toletanus elegisset P.Michaelem Gouiernum, postquàm P.Ægidius Gonzalez à Congregatione prouinciali electus in morbum inciderat, ipsaque Congregatio dissoluta erat, & tempus veniendi ad Congregationem generalem vrgebat; proposuit idem P.Vicarius, an is admittendus esset, suppleto defectu talis electionis. Decreuit Congregatio ferè omnium suffragiis, ex æquitate esse admittendum prædictum P.Michaelem Gouiernum: licet non esset in exemplum trahenda talis dispensatio. Et statim euocatus est, & suo loco sedit, & sententiam dixit.

III. *in* M.S.*d*.5.

Professi Romani.

PRopositum fuit, an aliqui ex professis qui Romæ versantur, adhibendi essent ad Congregationem generalem; quandoquidem præter Assistentes, & P.Vicarium, nullus interesset adhuc, nec electus esset, vt Constitutiones iubent ex singulis Prouinciis eligi debere in Congregatione prouinciali. Responsum est communi consensu, modò nihil esse innouandum, sed post Præpositi electionem agi posse eâ de re.

IV. *in* MS.*d*.9.

Acta primæ Congregationis priora.

PRopositum fuit de actis primæ generalis Congregationis ante electionẽ, an essent

rata

rata habenda, an potiùs essent aliqui deputandi, qui ea considerarent, & rebus inter se discussis, proponerent Congregationi quæ viderentur ex illis ad præsentem electionem facere, & quæ mererentur approbationem, quæ non. Decretum est pluribus suffragiis, omnia esse proponenda Congregationi ab aliquo qui singulorũ redderet rationem; vt statui posset ab eâdem Congregatione quæ approbanda essent, quæ non.

V. *in* MS.*d*.10.

PRopositum fuit ab aliquo, concedente P. Vicario, an præter P. Salmeronem, deberent ex singulis nationibus aliqui Prouinciales comitari P. Vicarium ad benedictionem petendam à Summo Pontifice. Decretum est, vt P. Vicarius iret cum P. Salmerone, vt priùs fuerat statutum: sed quòd posset secum adducere idem P. Vicarius quos præterea vellet ad Pontificem.

VI. *in* MS.*d*.11.

CVm proponerentur sigillatim xx. illa decreta ante electionem P. Laynez Generalis Congregationi, visum est omnibus in primo & secundo nihil esse dubij, nec ad rem nostram ea facere.

VII. *in* MS.*dec*.12.

CVm tertium Decretum ante electionem legeretur, in primis discussum fuit diligenter, an de aliis rebus agendũ esset, quàm *Ante electionem nihil tractandum quod ad eam nõ pertineat.*

de pertinentibus ad electionem, antequàm eligeretur Præpositus Generalis. Et maiori parte suffragiorum fuit constitutum, vt de nullâ re ageretur ante electionem, præterquàm de iis quæ ad ipsam electionem pertinerent.

VIII. *in* MS.*d*.13.

Vno die proponenda, altero tractanda res grauiores.

QVod in eodem tertio Decreto dicitur, vno die res proponendas, alio definiendas esse, statutum est intelligi debere iuxta quartum Decretũ Congregationis post electionem, vbi dicitur, id fieri debere in rebus grauioribus, cuiusmodi sunt quæ in Congregatione necessariò veniunt tractanda: si quæ alia proponerentur, pro arbitrio P. Præpositi, aut eodem aut alio die tractanda esse.

IX. *in* MS. *dec*.14.

Procuratores non admittendi ante elect.

VT in eodem tertio Decreto habetur, visum est Procuratores non esse admittendos ante electionem vnanimi consensu.

X. *in* MS. *dec*.15.

Inter omnes, id est, maior pars.

IN eodem tertio decreto sic habetur: *Si postridie inter omnes non conueniret, deputandos esse Definitores vel Compromissarios.* Declaratum est ergo, τὸ *inter omnes* ita accipiendum esse, vt in iis quæ ante electionem tractanda erunt, intelligatur τὸ *omnes*, id est, de maiore parte suffragiorum; non ita post electionem, quia tunc de Constitutionibus & rebus grauioribus erit agendum.

XI.

XI. *in* MS.*dec.*16.

PRopositum fuit quartum Decretum ante electionem P. Laynez Generalis: & pluribus suffragiis prout iacet placuit.

XII. *in* MS.*dec.*17.

COnsequenter quintum Decretum fuit propositum. Et quæ de Prouincialibus & Commissariis habet non sunt approbata, quia in Decretis post electionem eiusdem Patris exactiùs de eis definitur. Sed vltima pars omnibus placuit, vt scilicet omnes officiales Vicario subessent.

XIII. *in* MS.*dec.*18.

IN Decreto sexto ante prædictam electionem, omnia capita proposita fuerunt, & perlecta sigillatim; & in primis illud, quòd omnes Electores petere debeant informationem, nemine excepto. Et pluribus suffragiis statutum est, omnes petere debere. *Informationes ab omnibus petenda.*

XIV. *in* MS.*dec.*19.

DE secundo capite actum fuit etiám, scilicet à quibus peti debeat informatio. & cùm multa hinc & inde dicta fuerint, tandem pluribus suffragiis est constitutum, ab omnibus de Societate, qui possent benè referre, posse capi informationem. ita tamen, vt illi à quibus caperetur, eamdem legem subirēt ratione informationis, quam Electores. de quâ lege & informandi modo, qui petent ab aliquo extra numerum Electorum *A quibus petenda informationes.*

informationem, priùs ipſum monere debeant, vt nouerint ad quod teneantur.

Placuit autem, vt ante quatriduum, quod præcedit diem electionis, nulla peteretur informatio.

X V. *in MS. dec.* 20.

De quibus petenda informationes.

PErlectum fuit etiam in Congregatione tertium caput de ratione informationis, ſcilicet de quibus perſonis peti debeat informatio: & quartum, ſcilicet de quibus rebus peti debeat. & pluribus ſuffragiis decretum eſt, vtrumque ratum habendum eſſe.

X V I. *in MS. dec.* 21.

Modus petendi.

PRopoſitum fuit quintum caput ſequens, quomodo ſcilicet peti debeat informatio. & cetera placuerunt: ſed pluribus ſuffragiis duo immutanda viſa ſunt. Alterum, quod initio dicitur, id eſt, *non petat an hic vel ille aptus videatur ad hoc munus, nec ne; ſed de rebus illis, ex quibus iudicari poßit, an ſit idoneus, nec ne.* hoc ergo immutandum viſum eſt, & permiſſum, vt liceret petere, an hunc vel illũ aptum quis iudicet ad munus Præpoſiti Generalis; non tamen, an aptiſſimum inter omnes. Alterum eſt, quòd vbi dicitur, *ſi quid tamen intellexerit, quod ſecretum teneri debeat, cum aliis præterquàm cum Electoribus in informatione ſilentium ſeruet, memor caritatis*: hîc, inquam, pluribus ſuffragiis viſum eſt, ſilentium in virtute

obe-

obedientiæ esse iniungendum, in re graui tamen, non in qualibet.

XVII. *in* MS. *dec.* 23.

PErlectum fuit sextum caput, de ratione informationis, in quo agitur de modo quo respondere debeat is, à quo petitur informatio. *Modus respondendi.*

Et omnibus placuit. Maior tamen pars voluit, quæ in eo continentur, non obligare ad peccatum ratione decreti.

XVIII. *in* MS. *dec.* 24.

DE quodam interrogatorio inserto sexto Decreto prædicto, habetur in eius fine, statutum esse, quòd non necesse esset eo vti: sed vt considerarentur ibi citatæ Constitutiones, & sic vnusquisque interrogaret, prout in Domino videretur ei expedire. *Interrogatorium.*

Hoc ipsum, quod ibi decernitur de Interrogatorio, toti huic Congregationi placuit.

XIX. *in* MS. *dec.* 25.

CVm ageretur de septimo Decreto ante electionem P. Lainez; placuit ferè omnibus admittendum esse, vt iacet. Explicuit tamen Congregatio locum illum de excommunicatione latæ sententiæ, quæ se extendit ad informationem non sinceram; quod intelligi debeat de informatione, quæ studiosè mendax est, id est, malâ cum intentione, & in re graui. *Excommunicatio.* *Informatio non sincera.*

XX. *in* MS.*dec*.26.

Commissarij expirant in morte Generalis.

PRopositum fuit octauum Decretum sequens,& placuit prout iacet. Nonum etiam omnibus ferè, & decimum maiori parti, expunctis iis quæ de Commissariis dicuntur, de quibus post electionem constitutum fuit,quòd expirarent per mortem Præpositi.

XXI. *in* MS.*dec*.28.

Formula suffragiorum.

PRopositum fuit præterea XII.& XIII.Decretum ante electionem prædictam; & vtrumque placuit,vt iacet: sed in XIII.visum fuit, secretum esse commendandum in dandis suffragiis,& in scribendo nomine electi, formam characteris aut manus propriæ mutari posse,si quis volet,ne à tribus,qui suffragium videbunt & legent,agnosci possit.

Fuit autem dubitatum, an expungi deberent vltima illa verba Decreti XIII. scilicet, *non manifestandum nomen eligentis, nisi necessitas vrgeret iudicio Congregationis.* & placuit maiori parti, vt non expungerentur; sed vt hoc adderetur,post promulgatum Decretum electionis statim comburenda esse suffragia.

Comburenda suffragia post Decretum.

XXII. *in* MS.*d*.29.

Electio Secretarij & Assistentis.

PErlecto XIV. Decreto sequenti, placuit illud maiori parti mutatis mutandis, vt ad præsentem electionem accommodaretur. Illa tamen verba tollenda esse visa sunt, ex *numero trium Electorum de quâuis Prouinciâ,*

ne

ne excluderentur Electores qui Romæ versantur, & ex Prouinciis non venerunt; & dicendum sic esse, *ex numero Electorum eligerentur.*

X XIII. *in* MS. *dec.*30.

PRopositum fuit xv. Decretum, & in ceteris placuit omnibus: sed declaratum fuit, sensum iuramenti, quod facturus est P. Vicarius, Secretarius, & Assistens, sic interpretandum esse, vt quadrat singulis eorum iuxta Constitutiones. In formâ verò absolutionis addendam esse exceptionem defectuum qui in hac electione accidissent, iuxta declarationem in vi. cap. viii. Part. quæ ait, *Absoluit ab omnibus censuris, quas non incurrissent propter defectus ad hanc electionem pertinentes.* Sic ergo habebit formula: *Absoluo vos à quâuis sententiâ excommunicationis, suspensionis & interdicti, & quibusuis aliis sententiis, censuris & pœnis; & quatenus sit opus, dispenso vobiscum super irregularitate quâuis (dummodò sententias & censuras, pœnas ac irregularitatem huiusmodi ob defectus ad electionem hanc pertinentes non incurreritis) ad effectum legitimæ electionis, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Amen.* Addendum esse etiam de absolutione, quam antiquissimus Professus daret Vicario, visum est: quæ eiusdem tenoris erit cum eâ quâ ipse alios absoluit.

Iuramentum.

Absolutio à censuris.

XXIV. *in MS. dec. 31.*

Secretarius an aperto capite.

IN XVI. Decreto cetera placuerunt; sed tollendum esse illud visum est, quod dicitur de Secretario, quòd stare aperto capite debeat, de quo Constitutiones nihil insinuant.

Decretum electionis.

Formula etiam Decreti electionis, quam tenuimus in præcedenti electione R. P. Iacobi Lainez, approbata est, scilicet quæ sequitur: *Cùm in plenâ & legitimâ Congregatione collato numero omnium suffragiorum, plusquàm media pars omnium* R. P. N. *nominauerit & elegerit, ego* N. *auctoritate Sedis Apostolicæ & vniuersæ Societatis, eligo prædictum* R. P. N. *in Præpositum Generalem Societatis* IESV, *In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Amen. Romæ.*

XXV. *in MS. dec. 32.*

Compromissarij.

PRoposito XVII. Decreto ante electionem prædictam, dubitatum est, an expediret declarare, quòd antequàm ad compromissionem veniretur, tentarentur plura scrutinia quàm tria, scilicet vsque ad septem: vel certè, an dicendum esset, quòd si ne in tertio quidem scrutinio egrederetur Generalis, Congregationi integrum esset alia tentare scrutinia. Et visum est Decretum, vt iacet, amplecti oportere. sed non esse vtendum ratione compromissionis, quæ assignatur in prædicto Decreto, vt scilicet quintus Compromissarius accedat in casu paritatis ad alterum ex duobus à binis Compromissariis ele-

electis. si autem oblata fuerit talis difficultas, tunc deciditur quid agendum.

Decimumoctauum Decretum sequens non est approbatum; quia vt XXVIII. Decreto est dictum, statim comburi debent suffragia post promulgatum Decretum electionis.

XXVI. *in* MS. *dec.* 33.

PRopositum fuit Decretum XIX. sequens: & prima eius pars, vt quatriduo ante electionem Professi Electores non egrederentur foras sine licentiâ P. Vicarij, omnibus placuit.

Quatriduo nullus domo egrediatur.

Statutum etiam fuit communi omnium sententiâ, vt quatriduum illud inciperet à vigiliâ S. Petri XXVIII. Iunij, ita vt dies electionis esset II. Iulij, ipso scilicet festo Visitationis, prout in præcedenti electione fuerat. Et consequenter visum est Congregationi, non esse expectandos absentes. nam ante id tempus expectabatur P. Euerardus inferioris Germaniæ Prouincialis; nec de Prouinciali Bæticæ cum sociis spes iam erat, quòd ad electionẽ venturi essent. sed si accidisset, vt incœpto quatriduo aliqui venirent, vt tunc deliberaret Congregatio, an suffragium essent habituri.

De partitione autem ieiuniorum, disciplinarum, & orationum placuit omnibus, vt P. Vicarius illam pro suo arbitrio faceret.

XXVII. *in* MS. *dec.* 34.

Absolutio cui reseruata.

PRopositum fuit vltimum Decretum ante electionem prædictam, & visum est, clariùs debere formari, ad modum scilicet sequentem. Absolutio excommunicationis latæ sententiæ priùs dictæ, reseruetur Vicario, si ante electionem absolui se petat, qui in eam incidisset: si post electionem peteret, Præposito Generali reseruanda erit. Hactenus de actis ante electionem.

Visum est autem Congregationi, quòd hæc XXXIV. Decreta possent habere singuli Electorum; & quòd Prouinciales etiam deberent, & suæ Prouinciæ Electoribus communicarent. singuli tenentur habere saltem quæ ad informationem & electionẽ faciunt, ad quam, vt finem, hæc acta diriguntur.

Forma Decreti electionis hæc fuit:

CVm in plenâ & legitimâ Congregatione, collato numero omnium suffragiorum, plusquàm media pars omnium R.P. *Franciscum de Borgiâ nominauerit & elegerit: Ego Alfonsus Salmeron auctoritate Sedis Apostolicæ, & vniuersæ Societatis, eligo prædictum* R.P. *Franciscum in Præpositum Generalem Societatis* IESV, *in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti.*

Romæ in ædibus Societ. IESV, *die* II. *Iulij* M.D.LXV.

Alfonsus Salmeron omnium nomine me subscripsi.

Ioannes de Polanco Secretarius Societ. IESV.

DE-

DECRETA

Secundæ Congregationis generalis post electionem.

I. *in* MS. *dec*.2.

DE tribus Aſſiſtentibus, qui iam ſuo officio defuncti fuerant ipsâ in electione Præpoſiti Generalis, actum fuit, an cum ſuffragio intereſſe deberent Congregationi: & eos quidem intereſſe debere decretum eſt. ſed quid in poſterum de Aſſiſtentibus, qui expirant, ſit ſentiendum; & an eſſent ſtatim eligendi noui Aſſiſtentes, & Admonitor Generalis, & aliqui ad quos referrent ſinguli ad ea quæ proponēda Congregationi viderentur, & cum quâ auctoritate; in diem ſequentem tractatio reiecta eſt. *De Aſſiſtentibus officio defunctis.*

II. *in* MS. *dec*.3.

ACtum fuit de Procuratoribus, an in poſterum ex ſingulis Prouinciis venire deberent: & ſi venirent, an duo poſſent venire electi à Congregatione prouinciali, vel adducti à Præpoſito Prouinciali. Et res eſt diu multumq́ue diſputata; non tamen eo die ſatis conſtituta. Vnde ſequenti die, ſcilicet quintâ Iulij, denuò propoſita fuerunt varia ſuffragia eâ de re, & quod ſequitur eſt conſtitutum. *De Procuratoribus Prouinciarum.*

Conſti-

Ad electionem venire tantùm debent duo electi cum Prouinciali.

Constitutiones circa huiusmodi Procuratores, qui præter duos electos cum Prouinciali ad eligendum Generalem Præpositum mittuntur à Congregatione prouinciali, vel adducuntur à Præposito Prouinciali, seruandas esse: sed Congregatio sic eas interpretata est, vt cùm tantùm ad electionem vocatur Societas, terni veniant ex singulis Prouinciis, Prouincialis cum duobus electis: nec vlli Procuratores sunt adducendi, qui suffragium habeant.

Ad negotia venire præter illos possunt vnus & alter, cùm vocantur.

Quòd si Præpositus Generalis, qui cogit Congregationem, vel Vicarius Generalis, iudicat aliquos esse adducendos ad negotia grauia post electionem tractanda; cùm id significauerit Prouincialibus, tunc vnus vel duo possunt ex singulis Prouinciis, vel à Congregatione prouinciali, vel ab ipsis Præpositis Prouincialibus electi venire, & quidem cum suffragio actiuo & passiuo, iuxta Constitutiones, si vel Coadiutores spirituales formati, vel Professi trium aut quatuor votorum fuerint, non aliter.

Iíq; professi aut Coad. formati.

III. *in* MS. *dec.* 4.

Assistentes antiqui interesse debent Congregationi.

AGi cœptum fuerat præcedenti die, an in posterum, qui fuerint Assistentes, quorumque officium per electionem noui Præpositi Generalis expirauerit, interesse debeant Congregationi generali, quæ post electionem ad alia negotia grauia tractanda

da celebratur. & decretum eſt, vt auctoritate ab hac Congregatione datâ, interſint in poſterum cum ſuffragio generalibus Congregationibus, ſiue Romana conſtituatur Prouincia, ſiue non conſtituatur, ſiue noui eligantur Aſſiſtentes, ſiue non eligantur.

Aſſiſtentibus eligendis dies indicta.

Deinde actum eſt, an Aſſiſtentes ſtatim eligi deberent, & Admonitor Præpoſiti Generalis, an potiùs id differri in finem Congregationis oporteret: & hoc ipſo die definitum eſt, vſque ad diem feſtum B. Iacobi differendum id eſſe, & quatriduo antè informationes eſſe capiendas, ſecretas tamen, vt tunc ſaltem hac de re ſtatueretur.

IV. *in* MS. *dec.* 5.

Deputati v. ex Prouincialibus diuerſarum nationum.

PRopoſitum fuerat, an aliqui eſſent deputandi, ad quos ſinguli ea referrent, quod ad negotia Prouinciarum attinet, quæ Congregationi proponenda viderentur: & cum quâ auctoritate. Conſtitutum eſt autem, vt quinque eligerentur ex Prouincialium numero, qui variis nationibus præſunt; cum eâ facultate, vt vnum contextum ex variis quæ ſuggeruntur facerent ordine conuenienti. Et ſi quid videretur non pertinere ad Congregationem, ſed potiùs ad Generalem Præpoſitum, admonerent proponentem: cui ſi perſuaſum non eſſet vt deſiſteret, liceret ei Congregationi proponere quod vellet; ipſa verò

Eorum facultas.

verò vel reiiceret ad Præpositum Generalem, vel de eo decerneret.

V. *in* MS. *d.* 8.

Deputati ad officium Vicarij conficiendum.

PRopositum fuit, an deputandi essent aliqui, qui officium Vicarij non satis in Constitutionibus expressum conficerēt, & Congregationi referrent: & item alij, qui in vnum corpus redigerent acta præcedentia Generalis electionem in priori & posteriori Congregatione: ita vt cuiuis liceat in medium adducere, si quid habet contra illa: & statuat Congregatio generalis an confirmari debeant nec ne, postquàm omnes audierit. Omnibus autem placuit vtraque Deputatio: & demandata est P. Præposito Generali cura deputandi eos, qui ei in Domino deputandi viderentur. Ipse verò præsente Congregatione deputauit ad Vicarij officium conficiendum quinque Patres, scilicet Nicolaum Bobadillam, P. Nicolaum Lanoyum, P. Hieronymum Domenech, P. Petrum de Ribadeneyra, P. Ioannem de Valderauano. & ad concinnanda acta ante electionem, & de eis referendum, totidem designauit, scilicet P. Christophorum Rodriguez, P. Guidonem Roilletum, P. Emmanuelem Lopez, P. Martinum Guttierez, P. Franciscum Enriquez, & vtrique ibidem declarati sunt.

2 *Ad acta 1. & 11. Congreg. ante electionem in vnū colligenda.*

3 *Ad acta 1. Congr. post*

Propositum etiam fuit de eisdem vel aliis designandis, vt viderent si quid esset in actis Con-

Congregationis primæ generalis post electionem celebratæ, quod non ab hac deberet confirmari. Et quia in Concilio Tridentino sunt quædam, quæ videntur nostris Constitutionibus aliquo modo aduersari, petitum fuit, vt designarentur etiam aliqui, qui adnotarent & expenderent, ac Congregationi proponerent ea, vt cōsideraret num remedio vel declaratione aliquâ opus esset. Placuit etiam Congregationi vtrorumque deputatio. Et commissa est P. Generali, qui designauit ad expendenda acta post electionem, & referendum de eis, septem sequentes, scilicet P. Alfonsum Roman, P. Gasparum Loartium, P. Franciscum Adornum, P. Pontium Cogordanum, P. Paulum Hoffeium, P. Ioannem Victoriam, P. Ignatium de Acebedo. Ad expendenda acta Concilij designauit septem alios, P. Alfonsum Salmeronem, P. Petrum Canisium, P. Hieronymum Natalem, P. Michaelem Gouiernum, P. Bartholomęum Hernandez, P. Ludouicum à Coudreto, P. Marcum Georgium. Et vtrique in eadem Congregatione publicati fuerunt.

electionem examinanda.

4 *Ad notanda ea quæ in Conc. Trid. discrepant à Constitutionibus.*

VI. *in* MS. *d.* 9.

CVm mentio facta fuisset de difficultatibus, quæ circa Constitutiones occurrebant, placuit omnibus communi consensu, vt nihil ad substantialia Instituti nostri pertinens posset immutari, vt in secundo Decreto de

Substantialia non immutanda.

Tit. 2. d. 2.

de Constitutionibus in præcedenti Congregatione fuerat constitutum.

VII. *in* MS.*dec.*10.

Suffragia in rebus decernendis quot requirantur.

CVm propositum fuisset, & in præcedenti actione agitatum, an maior pars omnium suffragiorum, id est, quæ medietatem excederet, necessaria censenda esset ad aliquid constituendum: an satis esset ad plura suffragia decernere de iis quæ proponerentur, si non essent grauissima, vt quæ pertinent ad Constitutiones, & ipsum Institutum Societatis, vel ad dissolutionem admissorum Collegiorum. Die IX. Iulij omnium ferè consensu definitum est, satis fore ad quiduis ex grauioribus decernendum, plusquàm mediam partem eorum, qui legitimè congregati sunt in generali Congregatione, dummodò non agatur de iis quæ pertinent ad substantiam nostri Instituti. De rebus minùs grauibus, ad plura suffragia definire posse Congregationem.

VIII. *in* MS.*dec.*11.

Collegiorum multiplicitas & insufficiens dotatio.

PRopositum fuit, an multiplicitas Collegiorum per aliquod tempus moderanda esset, & an quædam non satis benè constituta essent dissoluenda, nisi post certum tempus benè fundarentur iuxta Constitutiones; & an manentibus Collegiis quibusdam, scholæ saltem essent auferendæ. Et cùm res per triduum disputata esset, Patribus diligenter

genter suas sententias dicentibus, XXI. Iulij sic res constituta est. In primis placuit, in posterum moderationem adhiberi; & plurimis maximique momenti rationibus in medium adductis, rogauerunt R. P. Generalem Præpositum, & seriò commendauerunt, vt potiùs applicaret animum ad roboranda, & ad perfectionem adducenda Collegia iam admissa, quàm ad noua admittenda. & si quæ admittenda existimaret ex iis quæ offerrentur, eiusmodi essent, & eis in locis, & cum talibus circumstantiis; vt ad commune bonum Ecclesiæ Dei magnum momentum habitura videantur; & quoad eius fieri possit, ita dotata, vel eam rerum vitæ necessariarum commoditatem habentia, vt non tantùm operarij sustentari possint, sed & is etiam numerus Scholasticorum, qui pro seminario sit eidem Collegio futurus, vt ex eo operarij prodire possint ad id conseruandum: nec admittatur, licet hæc omnia suppeterent, si non haberet Societas Rectores ac Magistros; ac demum operarios in vitâ & doctrinâ idoneos, vt huic muneri posse satisfacere, auditis Assistentium sententiis iudicaret, & quidem sine aliorum Collegiorum detrimento.

Moderatio in admittendis Collegiis adhibenda.

Quæ in iis admittendis consideranda.

Quod attinet ad Collegia non benè constituta, vel scholas in eis dissoluendas, visum est maiori parti Congregationis, audiendos

De non benè fundatis deliberandum.

esse eos qui sentirent, vel dubitarent aliquod tale Collegium vel Scholam dissolui debere, vt expensis eorum rationibus, quæ in scriptis dari deberent, Congregatio de singulis eorum statueret quid facto opus esset.

IX. *in* MS. *dec*. 13.

Seminaria Nostrorum in Prouinciis.

PRopositum fuit, & discussum die decimâ tertiâ & decimâ quartâ huius mensis, an deberet fieri saltem vnum Seminarium Societatis perfectum in qualibet Prouinciâ, ad formandos Professores & alios, qui in Christi vineâ idonei operarij futuri essent in humanioribus litteris, Philosophiâ & Theologiâ, vt posteà toti Prouinciæ sufficerent. Fuit autem constitutum, Seminaria prædicta curanda esse, vbi & quando commodè fieri poterunt in quâuis Prouinciâ. sed vbi Nostri docendi munus obituri sunt, vt paulatim, non præproperè, huic negotio promouendo darent operam.

X. *in* MS. *dec*. 14.

Potestas Prouincialium.

DE vsu potestatis Prouincialium in suis Prouinciis fuit actum & decretum, vt iuxta Constitutiones nostras, & rationis dictamen, videatur & declaretur à P. Generali quæ sit ordinaria, omnibus Prouincialibus ex æquo conferenda; quæ autem extraordinaria, & pro ratione loci, temporis & personarum, huic potiùs, quàm illi communicanda potestas: vt priorem illam omnibus, poste-

posteriorem hanc iis conferat Præpositus Generalis, quibus ad bonam gubernationem in hâc vel illâ Prouinciâ conuenientem fore iudicauerit.

XI. *in* MS.*dec.*15.

QVæsitum fuit, an expediret Commissarios non fieri, nisi ex necessitate, & ad tempus, & vt visitandi munere tantùm fungerentur. Et decreuit Congregatio, Commissarios, ad visitandas Prouincias tertio vel quarto quoque anno, vel quando Præposito Generali videbitur, & cum quâ auctoritate ac iurisdictione videbitur, mittendos esse. De aliis qui continuum & quasi ordinarium officium haberent in Prouinciis remotis, censuit Congregatio, re bis consultatâ, non esse illos in posterum constituendos, iuxta quod in duodecimo Decreto prioris Congregationis generalis, titulo sexto definitum fuerat: sed cùm necessitas vel vtilitas magni momenti, hoc officium iudicio Præpositi Generalis requiret, pro re natâ posse huiusmodi Commissarios ab eo institui: qui, cùm satisfactum erit caussæ propter quam instituti fuerant, pro eiusdem Generalis arbitrio eodem officio defungantur. *Commissarij in posterum ordinarij non sint.*

XII. *in* MS.*dec.*16.

PRopositum fuit & tractatum aliquot diebus, quid censendum & statuendum esset de frequenti mutatione personarum Societa- *Mutationes personarum ab vno loco in alium.*

cietatis ab vno in alium locum;& quæ ratio habenda eſſet pragmaticarum, ſanctionumque Regiarum in hâc parte. & XVIII. Iulij conſtitutum fuit, ſuam legitimam poteſtatem ad mutationes perſonarum conſtare debere Præpoſito Generali,cui Conſtitutiones eam tribuunt, ſiue ab vno in alium locum eiuſdem Prouinciæ,ſiue diuerſæ,mutari conueniat: & etiam Prouincialibus intra ſuas Prouincias.cùm ſæpè mutationes huiuſmodi non vtiles tantùm ipſis qui mutantur, vel communi bono, ſed neceſſariæ etiam prorſus exiſtimentur. Curandum eſt tamen per Superiorum prudentiam,vt non ſine cauſsâ alicuius momenti, nec cum detrimento eorum à quibus aliqui remouentur, tales mutationes fiant. Edicta verò Regia hâc in re ſeruanda eſſe, & alioqui Principum habendam eſſe rationem, ne offendantur: & ſi id timeretur, eorum conſenſum & ſatisfactionem eſſe ad mutationes eiuſmodi procurandam.

XIII. *in MS.d.17.*

Collegium Oropeſanum.

CVm Illuſtriſſ.D.Franciſci de Toledo litteræ ac poſtulatio proponeretur, de Collegio in oppido de Oropeſa cum quibuſdam conditionibus admittendo, quod hoſpitalis infirmorum,& domus puerorum in doctrinâ & vitâ Chriſtianâ inſtituendorum curam eſſet habiturum, quam hactenus tres

tres ex Nostris in gratiam Illustriss. Comitis de Oropesâ, de Societate nostrâ optimè meriti, aliquo modo præter instituti nostri rationem exercuerant: placuit Congregationi, vt huiusmodi Collegium non admitteretur. Cùm enim Societatis nostræ clarissima illa domus peculiare gerat patrocinium, gratum eidem fore credebatur, si nostri instituti memores, quod ei non consonat recusaremus.

XIV. *in* MS. *d*. 19.

PRopositum fuerat, & consideratum aliquot diebus, an expediret in quâuis Prouinciâ Domum aliquam probationis institui, vel coniunctam Collegio, in distinctâ tamen habitatione, vel separatam, in quâ Nouitij biennio suo exercerentur: quo tempore non modò non adigendi essent ad vota simplicia emittenda, sed ne admittendi quidem ad ea renouanda cum aliis, licet sponte emisissent, iuxta Constitutiones nostras. Placuit autem Congregationi, vt curaretur huiusmodi Domos in singulis Prouinciis institui, quàm citò fieri commodè possent. Vtque biennio, & benè probarentur Nouitij, non litterarum, sed mortificationis ac profectus spiritualis studio vacando: in secundo tamen anno possit à Prouincialibus, ex commissione Generalis, circa studium dispensari, habitâ ratione personarum, loco-

Domus probationis in singulis Prouinciis.

Nouitij biennio probandi, sed in secundo anno dispensari potest circa studia.

rum & temporum, prout in Domino expedire iudicabitur. Visum est autem, non modò Nouitios ad vota emittenda non instigandos esse hoc biennio, sed si sponte emitterent, vt non simul cum aliis qui biennium expleuerunt, ad ea renouanda admittantur: sed seorsum id facerent.

Nouitiorum vota.

De ætate admittendorum ad probationem, dubitatum fuit à quibusdam, & propositum: sed visum est Congregationi, nullum decretum hâc de re esse faciendum, sed Constitutiones esse seruandas.

XV. *in* MS.*d.*20.

Pecuniarum extractio.

CVm de pecuniis ex aliquâ prouinciâ vel regno extrahendis ageret R.P. Præpositus Generalis, & ad maiorem ædificationem Principum fore diceret, si edicta Regia in hâc parte seruarentur; approbauit Congregatio generalis eius sententiam, & statuit circa extractionem pecuniarum edicta huiusmodi obseruanda esse.

XVI. *in* MS.*dec.*21.

Formula scribendi noua conficitur.

CVm in ratione scribendi, quæ in declarationibus vltimis 1.cap.VIII.P. litteris L.M.N. continetur, licet initio Societatis perutilis fuerit, nunc grauissimæ difficultates inueniantur; propositum fuit, an mutari eam oporteret, & formam aliquam confici, quæ Societati pro statu præsenti conuenire censeretur. Et re discussâ visum est, quædam

esse

esse in prædictâ ratione scribendi, quæ modò non benè possint obseruari: vnde remedium esse per aliquam immutationem Constitutionum in eâ parte adhibendum. Et placuit designari tres, vel quatuor, vel quinque, pro arbitrio R. P. Præpositi Generalis, cui eligendi eos cura data est, qui formulam aliquam scribendi conficerent, & Congregationi proponerent, vt ea decerneret quid esset agendum. Ipse autem P. Generalis elegit tres Patres Assistentes, scilicet P. Iacobum Mironum, P. Euerardum Mercurianum, P. Benedictum Palmium cum P. Christophoro Madridio, ac P. Ioanne Polanco Secretario, qui eam confecerunt.

XVII. *in* MS. *d.* 22.

Cantus Missa & Vesperarum P. Generalis iudicio relictus. Tit. 1. d. 25.

CVm de cantu Missæ & Vesperarum inducendo in ea loca, in quibus nondum admissus est, ageretur; tandem Congregationi placuit, vt iuxta Constitutiones, & Decreta præteritæ Congregationis, & habitâ ratione finis quem ipsæ Constitutiones intendunt, posset Prępositus illum inducere, prout expedire in Domino iudicabit, in hunc vel illum locum. Vbi autem inductus esset cantus tam Missæ quàm Vesperarum, si inutilis ad finem nostri Instituti, & proximorum ædificationẽ videretur; vel deessent qui benè id munus præstare possent, commissum est P. Præposito Generali, vt eum valeat re-

uocare ac prohibere, si ita ei visum fuerit conuenire.

XVIII. *in MS. d. 23.*

Seminaria Clericorum an admittenda.

PRopositum fuit, an Seminaria Episcoporum, de quibus in Concilio Tridentino est actum, admittenda à Societate nostrâ viderentur, si eorum gubernationem Nostris committere ipsi Episcopi vellent. Et re satis agitatâ, constituit Congregatio, non admittenda videri. Si tamen fundatio perpetua & insignis huiusmodi Seminariorum ita fieret, vt simul etiam coniunctum Collegium nostrum valdè promoueretur, & abundaret Societas operariis idoneis, & libera eidem Societati gubernatio committeretur; placuit admitti posse ex dispensatione Præpositi Generalis, & non aliter. Sed si quando admitteretur tale munus, constituit Congregatio, vt ne Præceptores huiusmodi Seminariis darentur separati ab iis qui in scholis nostris pro Societatis nostræ instituto prælegunt.

XIX. *in MS. d. 24.*

Congregationes generales certis temporibus non cogendæ.

CVm ageretur à R. P. Præposito de Congregatione generali, an certis & statis temporibus esset cogenda; visum est Congregationi, eius sententiam sequi, quæ septimo quoque anno eam celebrandam esse censuit; hoc addito, quòd si maior pars Prouincialium in septimo anno iudicaret, res graues non esse quæ tractari in Congrega-

tione

tione debeant, differri possit in biennium; ita vt nono quoque anno ad summum celebrari debeat. Sed intercessum est, & intercessio obtinuit, ne vllum certum tempus præscribatur; sed tertio quoque anno veniant simul ex omnibus prouinciis Procuratores, qui professi quatuor votorum, & viri maximè idonei sint, à Congregatione prouinciali electi, & habeant ius suffragij simul cum Assistentibus, & ipso P. Generali, qui duo suffragia, & qualitatem præcedendi habebit, ad decernendum, an cogi debeat Congregatio generalis nec ne.

Procuratores tertio quoque anno mittendi.

XX. *in MS. d. 25.*

CVm propositum fuisset, quod ad Assistentes attinet, an ex quatuor nationibus eos eligi oporteret, ex Italiâ scilicet & Siciliâ vnum, ex Galliâ & Germaniâ alterum, ex Hispaniæ Prouinciis tertium, ex Portugalliâ & Indiâ quartum. Visum est tandem, Assistentes idoneos, & iis dotibus præditos quas Constitutiones requirunt, eligendos esse: & quidem ex quatuor nationibus in quantum fieri posset, iuxta vniuscuiusque conscientiam.

Assistentes ex quibus nationibus eligendi.

De loco autem dicendæ sententiæ, placuit Congregationi, vt antiqui Assistentes, etiam si suo munere iam defuncti essent per electionem noui Præpositi, inter Prouinciales haberent locum secundùm ordinem & tem-

Assistentium locus in Congregatione.

pus suæ professionis: noui verò Assistentes, qui creandi essent, si iam in Congregatione essent, vt in suis manerent locis, pro eius Congregationis tempore in quâ crearentur: statim tamen suâ potestate & munere fungi inciperent in iis, quæ iuxta Constitutiones eis legitimè conueniunt circa P. Præpositum. nam quod ad Congregationem ipsam attinet, nihil eos, nisi suum suffragium vt ceteros habere.

Decr. 4. Quia verò die xxv. B. Iacobo sacrâ creari debuerant iuxta prædictum Decretum, res dilata est vsque ad diem xxviii. vt informationi tempus suppeteret.

XXI. *in* MS. *d.* 26.

Vniuersitas Valentina. PRopositum fuit Congregationi, quòd Ciuitas Valentina, & alij magnæ auctoritatis viri, offerebant Vniuersitatem suam in Hispaniâ satis celebrem Societati nostræ, vt cum quibusdam conditionibus eius curam in se susciperet, & ferè trium millium aureorum annuum reditum ad Nostrorum expensas applicandum curabant. Sed quamuis eorum deuotioni, & in Societatem nostram beneuolentiæ, gratiæ habendæ viderentur; id tamen onus minimè subeundum esse, cum talibus præsertim conditionibus, visum. & ita non esse admittendum decretum est.

XXII.

XXII. *in* MS. *d.* 27.

DE Admonitore Præpositi Generalis actum est in Congregatione, an necessariò esse deberet Professus quatuor votorum; & an eius electioni interesse deberent Procuratores Prouinciarum. & placuit fieri eâ de re decretum, vt scilicet eligeretur ex Professis quatuor votorum, & eius electioni Procuratores interessent.

Admonitor quatuor votorum professus.

Eius electioni Procuratores intersunt.

Die ergo XXVIII. Iulij manè, cùm ad plura medietate suffragia per scrutinium eligendos esse Assistentes decretum esset; in primo pro Hispaniæ prouinciis electus est P. Antonius Araoz, qui in illis Commissarius fuerat. in secundo seorsum pro Italiæ & Siciliæ Prouinciis, P. Benedictus Palmius Longobardiæ Prouincialis. in tertio P. Euerardus Mercurianus inferioris Germaniæ Prouincialis, pro Galliæ & Germaniæ prouinciis. demùm pro Portugalliæ & Indiarum ac Brasiliæ prouinciis, P. Iacobus Mison Portugalliæ Prouincialis.

Assistentes ad plura medietate suffragia eligendi.

In Admonitorem autem electus est eodem die à prandio, P. Ioannes de Polanco Secretarius Societatis simili scrutinio.

Admonitor à prandio.

XXIII. *in* MS. *d.* 28.

CVm ageretur de distributione bonorum ex patrimoniis fratrum nostrorum prouenientium, qui ea in subsidium Societatis dare cupientes, Præpositi Generalis iudicio dispen-

Bonorum distributio intra Prouinciam facienda.

dispensationem relinquunt: dixit suam sententiam R.P. Præpositus, sibi videri Constitutionem 1. cap. III. P. esse seruandam, expressè mentione factâ illorum verborum, quæ in eâdem Prouinciâ distributionem faciendam insinuant. Et visum est Congregationi idipsum, quod P. Generali; vt scilicet talis distributio iuxta prædictam Constitutionem, & verba illa, in eâdem Prouinciâ fieret.

Decretum Definitorum de eâdem re, quod Congregatio approbauit Decreto LVIII. & post praecedens, quasi eius interpretationem, poni iussit.

Constitutionum loca de bonorum distributione.

CVm facta esset interrogatio de conciliandis & explicandis tribus locis Constitutionum, sic est constitutum. Ea quæ continentur cap. IV. Examinis de dispositione bonorum, ita intelligenda sunt, vt instructio quædam generalis sit, & lex, quâ Nostri debeant bona sua in veros pauperes distribuere, pro deuotione tamen suâ. Quæ verò in III. p. cap. I. §. 9. continentur, intelliguntur in particulari de illis bonis, quæ fratres in beneficium Societatis, siue in particulari, siue in generali, distribuere pro suâ deuotione volunt: in quo casu si Rectores & Prouinciales, iuxta declarationem eiusdem loci, illis repræsentent perfectius esse, vt bona sua dispo-

dispositioni Præpositi Generalis relinquant, tunc declaratum est, vt hæc bona in eâdem Prouinciâ tantùm, & non alibi P. Generalis debeat distribuere. Et ad hanc legem & intellectum, quæ in IX. p. cap. v. n. 6. habentur, interpretanda sunt, si quo pacto de nostris fratribus intelligi possunt. Quòd si aliquis imperfectionem secutus, particulari alicui Societatis nostræ loco intra Prouinciam applicare sua bona velit, proponendum erit illi, vt dispositioni Præpositi Generalis relinquat, qui ea distribuet iuxta formam superiùs præscriptam. aliàs ea bona à Societate nostrâ non admittantur; sed ea teneatur ipse in veros Christi pauperes extra Societatem dispensare. Si verò ea alicui Collegio intra Prouinciam assignauerit, sit in manu Præpositi Generalis potestas probandi eam applicationem, vel improbandi. Atque in hunc quidem modum Constitutiones has posthac conciliandas, intelligendas atque obseruandas esse Congregatio decernit. Veneramur enim sanctam memoriam Patrum nostrorum.

XXIV. *in* MS. *dec.* 33.

CVm Ciuitas Perusina in lectione quâdam publicâ litterarum humaniorum operâ cuiusdam ex nostris vsa fuerit, & Collegio nostro Perusino, loco stipendij quod præle- *Publicæ lectionis stipendium.*

prælectoribus huiusmodi lectionis solui solebat, centum aureos singulis annis (pro eleemosynâ tamen, non pro stipendio) soluerit; actum fuit, an in posterum, quouis modo vel titulo darentur, essent admittendi. Et visum est in Domino expedire, vt nec lectionis huius munus, nec centum illi aurei in posterum admitterentur.

XXV. *in MS.d.25.*

Collegium Venetiarum in Domum professam conuersum.

CVm propositum fuisset de Collegio Venetiarum in Domum Professorum conuertendo, quandoquidem expedire videbatur, vt reditus à Sede Apostolicâ ei assignati Collegio Patauino applicarentur: & vtriusque Fundator R. D. Andreas Lippomanus Prior sanctiss. Trinitatis eiusdem esset sententiæ; placuit Congregationi, vt prædictum Collegium Venetiarum Domus professorum, in quâ etiam Nouitij probarentur, fieret: & vt conuenienti ac iusto modo id fieri posset, vt per litteras à Sede Apostolicâ obtentas facultas ad huiusmodi commutationem peteretur.

XXVI. *in MS. dec.37.*

Definitores sex electi.

ACtum est etiam, an Definitores eligi deberent ad res determinandas, quas eis Congregatio commisisset. & placuit sex numero eligi, & die sequenti per scrutinium ad plura suffragia electi fuerunt tres Patres noui Assistentes, & prætereà PP. Alfonsus Salmeron,

meron, Hieronymus Natalis, & Michael Torres.

XXVII. *in* MS.*dec.*10.

In Collegiis plures non sint, quàm ali poßint.

CVm tractaretur, an Collegia Societatis plures habere Collegiales deberent, quàm poſſent alere: placuit Congregationi fieri Decretum eâ de re, & ſtatui, ne plures teneantur quàm ali poſſint, ſiue ex reditibus, ſiue ex eleemoſynis alendi ſint.

XXVIII. *in* MS.*dec.*40.

Regulæ contrahendæ.

Admonitiones P. Natalis.

Casus reseruati.

Deputati ad formam Nouitiatus conficiendam.

CVm ageretur de contrahendis regulis in minorem numerum; & de admonitionibus P. Natalis, in Hiſpaniâ & alibi relictis, in manu Prouincialium retinendis: de caſibus etiam reſeruatis, an ſcilicet tantùm mortalia externa ea eſſe deberent: Congregatio id totum Definitoribus commiſit. Ad conficiendam etiam formam, quæ in probationis Domibus tenenda eſſet, deputati fuerunt Patres Ioannes Plaza Prouincialis Bæticæ, Ioannes Suarez Prouincialis Caſtellæ, Bartholomæus Buſtamante, D. Ignatius, Franciſcus Coſterus, & Ruiz.

XXIX. *in* MS.*dec.*41.

Tempus orationis augere P. Generali permittitur.

ACtum fuit, & per aliquot dies diſputatum, de augendo tempore orationis, quod in Conſtitutionibus IV.P.cap.IV. præfigitur. & placuit tandem Congregationi, vt P. Præpoſitus Generalis pro ſuâ prudentiâ poſſit id augere, prout expedire in Domino judi-

iudicauerit, habitâ ratione perſonarum, regionum,&c.

XXX. *in* MS.*d*.42.

Beneficia curata.

CVm de doctrinâ Chriſtianâ edocendâ,& de examinandis beneficiis curatis, quæ Collegiis noſtris paucis in locis vnita ſunt, & relinquendis ageretur: res eſt Definitoribus cum P.Generali commiſſa.

Receſſus aliquorum Patrum.

Eodem die cùm ex cauſſis grauibus Patri Edmundo Prouinciali Aquitaniæ cum ſocio P.Claudio recedendum in ſuam Prouinciam videretur; placuit Congregationi,id P.Præpoſito Generali committere. Idem de P.Fuluio Androtio Ferrariæ Rectore,& de P.Hieronymo Rubioli Senarum Rectore propoſitum fuit;& ſimilibus ex cauſſis eidem P.Generali commiſſum. Vnde in ſuas Prouincias receſſerunt.

XXXI. *in* MS.*d*.43.

Formula ſcribendi ad Definitores reiecta.

PRopoſitum fuit Congregationi generali de formulâ ſcribendi, prout ſuperiùs Decreto XXI. conſtitutum fuerat. de Collegio etiam artium Conimbricenſi, de Bragantienſi, Portuenſi & Septimacenſi retinendis aut diſſoluendis, rationibus vtrimque in ſcripto adductis,actum eſt. Et Congregationi placuit,Definitoribus ea omnia decidenda committi. Tantumdem eſt factum de Officio Vicarij à Deputatis confecto.

Item officium Vicarij.

XXXII.

XXXII. *in MS. dec. 46.*

CVm legerentur Decreta quædam à Definitoribus confecta, dictum fuerat, si quis haberet aliquid contra ea, vt ageret apud Definitores: à quibus si ei non satisfieret posset intercedere. Sed XIX. die Augusti, cùm vrgeretur tractatio dissolutionis Congregationis propter varias caussas ad commune Societatis bonum pertinentes: tandem placuit ne dissolueretur vsque ad finem mēsis huius: sed vt infra biduum omnes afferrent quæ proponenda iudicarent ad Definitores, vt secernerent ea quæ ad P. Generalem pertinent, ab his quæ ad Congregationem: vt quæ ad hanc spectarent, ad ipsam referrentur; vt vel per se statueret, vel Definitoribus rem committeret. Intercessio verò, siue vna siue duæ fierent, vt terminarentur à Congregatione generali in iis quæ attinent ad Constitutiones, vel ad magna Collegia dissoluenda: in aliis verò, à Definitoribus.

Intercessio apud Definitores.

XXXIII. *in MS. d. 48.*

CVm Concilium Tridentinum sess. XXV. cap. III. de Regularibus, facultatem dederit omnibus Religiosis, exceptis Obseruantibus Minorum & Cappucinis, habendi bona immobilia in communi, non obstantibus quibuslibet Constitutionibus eorum: propositum fuit Congregationi, an restrin-

Bona immobilia in Domibus professis habere non licet, etiam post Conc. Trid.

 gendo

gendo sanctam Paupertatem, placeret cedere iuri cuicumque ad habenda bona immobilia in Domibus professorum, quod ex Decreto Concilij prædicto nobis esset acquisitum. Et placuit magno consensu Patribus, vt cederemus cuicumque iuri ex Concilio nobis prouenienti : & iuxta nostras Constitutiones, & vota quæ post professionem emittuntur, paupertatem in Professis, ac ipsorum Domibus retineremus. & ita cesserunt totius Societatis nomine.

XXXIV. *in MS. d. 50.*

Reiici à Definitoribus possunt priuato nomine proposita.

ACtum fuit, an aliqua ex iis quæ sunt à quibusdam proposita, non Prouinciarum aut Collegiorum, sed suo priuato nomine, reiici possent à Definitoribus, si viderentur reiicienda potiùs quàm tractanda. Et responsum est, audito proponente reiici posse ; de iis loquendo quæ ad hanc Congregationem pertinerent.

XXXV. *in MS. dec. 52.*

Assistentium & Admonitoris officia durãt vsque ad noui Generalis electionem.

PRopositum est etiam, an Assistentium & Admonitoris officia durare oporteret vsque ad Congregationem generalem futuram, an quamdiu Generalis ipse Præpositus viueret. & decreuit Congregatio, prædicta officia vsque ad noui Generalis electionem esse duratura.

XXXVI.

XXXVI. *in* MS. *dec.* 52.

ACtum est præterea, an expediret nullo modo multiplicari Prouincias sine Congregatione generali. Et visum est Congregationi, Prouinciarum institutionem, iuxta Decretum prioris Congregationis generalis Præposito Generali relinquendam esse: qui tamen non nisi re diligenter consideratâ, & cum Assistentibus communicatâ, nouas Prouincias instituere ad commune Societatis bonum deberet. *Prouinciarum institutio ad Generalem spectat.* Tit. 6. d. 17.

XXXVII. *in* MS. *d.* 54.

PRopositum fuit, an litteræ quadrimestres, quæ iuxta Constitutiones scribi ac mitti deberent, in semestres, an potiùs in annuas essent conuertendæ. & placuit Congregationi, vt in annuas conuerterentur. *Litteræ quadrimestres.*

XXXVIII. *in* MS. *dec.* 55.

ACtum fuit de declaratione trium votorum IV. cap. Examinis, & I. cap. III. P. ac III. cap. IX. P. de distributione bonorum in vsum Societatis. Et Decretum à Definitoribus factum Congregationi placuit. Sed intercessit P. Gutierez. *De bonorum distributione.* *Intercessio.*

XXXIX. *in* MS. *dec.* 56.

CVm vrgeret superioris Germaniæ Prouincialis, suo & complurium Prouincialium nomine, vt hoc mense Congregatio generalis dissolueretur, iuxta Decretum XLVI. visum est Congregationi, vt ad III. diem *Definitoribus potestas etiam post Congregationem data.*

Septembris finiretur, & sine alio decreto eâ de re faciendo dissoluta Congregatio censeretur. Et si quæ nondum absoluta remanerent, dummodò ad Constitutionum innouationem vel abrogationem non pertinerent, vel ad magnorum Collegiorum dissolutionem, ab ipsis Definitoribus intra octo dies consequentes post dissolutionem Congregationis absoluerentur: apud quos liceret intercedere.

Vide infrà Dec.64.

X L. *in* MS.*dec*.57.

Nostri aulas, nisi ad breue tempus, ne sequantur.

CVm propositum esset, an Illustrissimo Cardinali Augustano Theologus nostræ Societatis dari posset, qui eius confessiones audiret, & aulam sequeretur. Visum est Congregationi, nec Principibus, nec Dominis aliis sæcularibus aut Ecclesiasticis, assignari debere aliquem ex nostris religiosis, qui aulas eorum sequeretur, & in eis habitaret, vt Confessarij vel Theologi, aut alio quouis munere fungeretur; nisi fortè ad perbreue tempus vnius vel duorum mensium.

X L I. *in* MS.*dec*.58.

Loca Constitutionum conciliata de bonorum distributione.

POst secundam intercessionem circa Decretum de conciliandis tribus locis in cap. IV. Examin. & in primo capite tertiæ partis, & in III. IX. P. de distributione bonorum; placuit Decretum quod afferebatur; & statim post XXVIII. ponendum esse, quasi eius interpretationem, visum est. Et cùm

cùm noua interceſſio fieret, non placuit eam admitti.

X L I I. *in* MS.*d.60.*

CVm interceſſiſſet aliquis Patrum circa ſcholia P. Natalis, quod attinet ad auctoritatem aliquam, quæ ipſis tribui debere inſinuabatur: placuit Congregationi, vt prædicta ſcholia priùs à R.P.Generali, & à deſignatis ad eorum inſpectionem examinata, amplecteremur pro directione tantùm, & ſine vllâ obligatione.

Scholia P. Natalis non obligant.

X L I I I. *in* MS.*dec.61.*

VErba quædam addita in Decreto poſt XXVIII. ponendo, vbi dicebatur, *Si aliter intellexerunt*, &c. actum eſt, an mutari deberent, & illorum loco dici, *ſi aliter intellexiſſent, vel diſpenſandum cenſuiſſent*: & viſum eſt Congregationi, R.P. Generali committendum eſſe, vt circa illorum verborum immutationem faciat, quod in Domino expedire iudicauerit.

Decreti emendatio.

X L I V. *in* MS.*dec.62.*

CVm à Definitoribus Decretum proponeretur Congregationi, quo in futurum conſtituebatur, vt ſtatim poſt electionem Generalis octo Definitores eligerentur, ac deinde Aſſiſtentes & Monitor, interceſſit quidam ex Patribus, & viſum eſt Decretum non eſſe admittendum.

Definitorum decretum reiectum.

XLV. *in* MS.*dec.*63.

Congregationis dissolutio.

INtercessit aliquis ex Patribus circa Decretum LVI. de dissolutione Congregationis. & visum est, quòd hodie, id est tertiâ Septembris, simul Congregatio & Definitorum potestas deberet expirare. Vnde si quid expediendum esset, hoc ipso die expediri oportere, vel ad Generalem Præpositum, aut aliam Congregationem reiici.

XLVI. *in* MS.*dec.*64.

Canones II. Congr. approbati. Canones I. Congr. Gen. commissi.

LEcti fuerunt & approbati Canones ex Decretis huius Congregationis extracti: & P. Generali cum Definitoribus fuit commissum, vt etiam ex actis Prioris Congregationis similiter Canones ad praxim pertinentes extraherẽtur, eo ordine numerorum, & eâ cum distinctione, quæ ipsis videretur. Reliqua verò acta vtriusque Congregationis benè seruanda esse, quamuis Canones hi communiùs circumferantur.

XLVII. *in* MS.*dec.*65.

Generalis potestati cautum.

QVia de quibusdam Collegiis admittendis actum est elapsis diebus, ad quod facultas penes Generalem est; placuit Congregationi declarare, quòd per huiusmodi Decreta non intendit minuere vllo modo facultatem Generalis Præpositi.

XLVIII. *in* MS.*dec.*66.

Catalogi.

LIcet in Constitutionibus Declar. litt. N. in I. cap. VIII. P. quarto quoque mense catalogi

talogi mittendi dicantur: visum est Congregationi, satis fore, si semel singulis annis ordinariè mitterentur cum informatione.

XLIX. *in* MS.*dec.67.*

PRopositum est, an R.P. Generalis Præpositus, huius Romanæ Domus Præpositus particularis esse deberet, nec ne: & placuit Congregationi pars affirmatiua. *P. Generalis Domus Romana est Prapositus.*

L. *in* MS.*dec.68.*

CVm ageretur de numero eorum qui ad electionem Vicarij Generalis necessarij viderentur, constitutum est, vt minimùm sex eos esse debere. *Electores Vicarij minimùm sex.*

L I. *in* MS.*d.69.*

CVm ex Decretis præcedentibus primam & secundam electionem vnum corpus auctoritate Congregationis confectum esset, & quædam emendata: placuit eidem Congregationi, vt ea confirmarentur: ita saltem, vt ad primam Congregationem vim haberent. *Decreta I. & II. Congregationis ante electionem.*

LII. *in* MS.*d.70.*

PEtitum est, an deberet R. P. Præpositus committere aliquibus, vt conferrent translationem Constitutionum Latinarum cum Hispanico textu, & iuxta illius veritatem emendarent, vbi emendatione opus esset. Et placuit Congregationi vt id fieret. *Versio Latina Constitutionum.*

LIII. *in* MS.*dec.71.*

Facultas contractuum penes Vicariũ.

CVm proponeretur, an Congregatio generalis vellet dare Vicario Generali pro tempore futuro, facultatem ineundi contractus, in iis quæ commodè non possunt electionem Præpositi Generalis expectare: placuit facultatem huiusmodi Vicario concedi, nisi cùm ageretur de vendendis vel alienandis bonis stabilibus ipsius Societatis.

Sequuntur Decreta per Definitores confecta, & à Congregatione generali approbata.

LIV. *in* MS.*dec.73.*

Formula scribendi.

COnstitutum est, vt XII. Canoni adderetur forma scribendi, quæ sequitur, hic XII. Canon ex XXI. Decreto desumptus est.

Quædam sunt in ratione scribendi, quæ in Declarationibus primi capitis octauæ partis continentur, quæ modò benè obseruari non possunt: vnde remedium per aliquam immutationem Constitutionum in eâ parte adhibendum est.

Litteræ ædificationis.

Litteræ ad ædificationem spiritualem scribantur à singulis Rectoribus & Præpositis localibus semel in anno: & illarum tot fiant exempla, quot nationes à R.P. Generali designatæ fuerint.

Superiorum localium littera ad Prouincialem.

Rectores & Præpositi locales scribant singulis hebdomadis ad suum Prouincialem in Europâ, iuxta Constitutiones: in Indiâ

diâ verò & Brasiliâ, vt suis Prouincialibus visum fuerit commodum & opportunum.

Missi autem ad fructificandum in agro Domini, scribant ad eum quem designauerit ille à quo missi sunt, singulis hebdomadis, vel quoties ipsis fuerit præscriptum. Et illis quidem rescribant sui Superiores semel in mense, iuxta Constitutiones: his verò respondebitur quoties iudicauerit is qui illos misit.

Litteræ eorum qui in Missionibus versantur.

Prouinciales omnium Prouinciarum Europæ scribant ordinariè ad P. Generalem semel quolibet mense. Rectores autem & Præpositi locales tertio quoque mense ad eumdem scribant. Ita tamen hæc accipiantur, vt extraordinariè possint scribere quoties necessitas vrgebit. Prouinciales verò Indiæ & Brasiliæ scribant Præposito Generali quando se obtulerit nauigationis commoditas. Rectores autem & Præpositi locales ex Indiis semel, ex Brasiliâ verò bis in anno, si sese obtulerit occasio.

Prouincialium & Superiorum localium litteræ ad Generalem.

Præpositus Generalis ad Prouinciales rescribet secundo quoque mense: ad Rectores verò & Præpositos locales sexto quoque mense, nisi aliqua necessitas priùs ad respondendum suadeat.

Quando scribet Generalis

Reliqua, quæ spectant ad res de quibus scribendum est, & ad modum, & ad quale anni tēpus annuas litteras scribere debeant, hoc totum P. N. Generali relinquitur, vt ipse

pro suâ prudentiâ statuat quid factô opus sit.

Catalogi. Rectores Collegiorum & Præpositi locales catalogum Patrum ac Fratrum conficiant, & informationem communem semel anno ordinariè, & ad suos Prouinciales mittant, qui illos ad Præpositum Generalẽ mittent. Materia verò & modus conscribendi hos catalogos à P.N. Generali præscribatur.

In reliquis, quæ hîc non attinguntur, obseruentur Constitutiones, quæ tamen propterea non expungantur, donec id definierit proxima futura generalis Congregatio, etiam si executio & praxis iuxta Decreta hæc sit obseruanda.

LV. *in MS. dec. 74.*

Lites forenses Nostris fugienda. LItes forenses, pro rebus præsertim temporalibus, fugiant Nostri omnes, & id curent Prouinciales efficere; ac primùm compromissione rem adnitantur componere. quòd si nullâ ratione id possint assequi, tamen non intendat quisquam è Nostris litem huiusmodi, nec omnino litem aliquam, absque consensu Præpositi Generalis, aut eius cui expressè suas vices ad hanc rem ille commiserit. Nostris autem si lis intendatur, curent Prouinciales primùm, vel à parte, vel à Iudice peti, vel id consequi per Principem, vt priùs possit consuli Generalis Præpositus, quàm liti respondere cogantur. nam fieri poterit, vt Generalis Præpositus iubeat cedere

dere Nostros liti, & potiùs detrimentum temporale pati, quàm litibus dare operam, etiam pro re alioqui debitâ.

LVI. *in* MS. *dec.* 75.

QVamuis autem ex eleemosynis viuat Societas, & opus bonum sit eleemosyna Societati collata, atque ad bona omnia inducere quosuis possimus: tamen ad maiorem ædificationem, & paupertatis nostræ sinceritatem & puritatem; placuit præcipere Nostris omnibus, vt nulli externo suadeant (nam de Nostris in Constitutionibus & Decretis dictum est) vt nobis potiùs, quàm aliis pauperibus, dent eleemosynas: sed contenti simus, vbi petimus quotidianas eleemosynas, illas simpliciter ac planè amore Dei petere. Ad donationes verò quascumque siue legata, simpliciter etiam, & planè possimus nostras necessitates tantùm explicare; definitionem tamen eius deuotioni relinquamus, à quo petimus has etiam eleemosynas: ac proponere tantùm illi possimus ad orationem & alia media vt accurrat, quibus possit de donatione vel legato constituere, iuxta id quod ipsi Dominus inspirauerit, & ratio recta suaserit. *Eleemosyna quâ moderatione petenda.*

LVII. *in* MS. *d.* 76.

REgulæ generales, quæ incipiunt *Summa Sapientia*, integræ conseruentur; reliquæ verò & examinentur, & quoad eius fieri poterit, *Summarium Constit.*

Regula. terit, breuiores fiant. verùm earum ratio habeatur, quas certò constiterit esse à R.P.N. Ignatio editas, si tempori consentaneæ, & bono vniuersali vtiles esse censebuntur. Præcipuè verò regulæ officiorum Prouincialis, & Rectoris, aliorum etiam officialium examinentur, & contrahantur. *Admonitiones P. Natalis.* Admonitiones autem P. Natalis ab ipso expurgatæ, atque in ordinem redactæ, Prouincialibus à R.P. Generali tradantur, vt illis pro solâ directione, nullâ interim obligatione obstricti, vtantur.

LVIII. *in MS. dec. 77.*

Doctrina Christiana iis docenda qui ad gradum promoti.

QViuis professus quatuor vel trium votorum, quiuis etiam Coadiutor spiritualis formatus, post editam professionem, vel vota simplicia, intra annum vel quadraginta dies continuos vel interpolatos, doctrinam Christianam pueros atque rudes personas docere teneatur. Prætereà verò hoc tam sanctũ exercitium visum est admodùm R.P. Generali commendandum; ne vllo vmquàm tempore illius obliuio in nostros animos irrepat, cùm illud in votorum nostrorum formulâ complectamur. Curet itaque idem R.P. Generalis, vt Nostri frequentiùs, quemadmodùm ipsi in Domino expedire visum fuerit, in hoc tam pio opere exerceantur.

LIX. *in* MS.*dec*.78.

QVod ad vnionem beneficiorum, quæ curam animarum habent, pertinet, definitum est, vt in futurum non admittantur: admissa verò, ac vnita huiusmodi beneficia, auditis eorum sententiis, qui de his cum Definitoribus quidquam agere voluerint, examinentur, vt tandem quod pro maiori omnium ædificatione conueniat, decernatur. *Beneficia curata non admittenda.*

LX. *in* MS.*dec*.79.

CAsus reseruati, qui à R. P. Lainez editi sunt, retineantur. Visum tamen est, vt septimus, vndecimus & duodecimus explicatiùs traderentur, vt quod alioqui intelligi necessum erat, faciliùs intelligatur. Declaratio verò casuum, & ampliatio vel restrictio spectat ad R.P.N. Generalem. De nono autem casu, videlicet, *confiteri externo Sacerdoti*, &c. iudicium commissum est P. Generali. *Casus reseruati.*

LXI. *in* MS.*dec*.80.

OMnia quæ speciem habent sæcularis negotiationis, in colendis videlicet agris, vendendis in foro fructibus, & similibus, intelligantur prohibita esse Nostris. *Negotiatio prohibita.*

LXII. *in* MS.*d*.81.

CVrabit P. Generalis, vt qui sunt è Nostris concionaturi publicè, qui etiam confessiones audituri, hi sint ad ea munera obeunda sufficienter instructi. hoc enim ad eius administrationem attinet; tum etiam illud, *Concionatores & Confessarij sint idonei.*

illud, vt communicetur Concionatoribus & Confessariis peculiaris instructio. Et tamen visum est retinendum esse priuilegium à Sede Apostolicâ concessum, vt Nostri possint concionari, etiamsi non sint ad ordines promoti.

LXIII. *in* MS.*d*.82.

Votorum obligatio.

DE obligatione Votorum simplicium, præsertim castitatis, difficultati quæ offerebatur responsum est, esse seruandum Decretum actorum posteriorum primę Congregationis.

Tit.6.d.19.

LXIV. *in* MS.*d*.85.

Renouatio votorum.

QVamuis in Constitutione cap.IV.IV.P. designentur festa Paschæ ac Natiuitatis Domini, quibus renouent vota Scholastici; tamen cùm colligi possit ex Declaratione eius loci, potestatem esse in Superiore Rectoris immediato, in aliquo particulari casu mutandi illa festa; facilè interpretari possumus in Generali Præposito esse facultatem in vniuersum illa festa mutandi; quod traditio vniuersalis, à tempore ipsius N.P. Ignatij vsu & consuetudine hactenus corroborata, confirmat.

LXV. *in* MS.*d*.84.

Doctrina Christiana Rectoribus docenda.

REctores cùm teneantur ex Constitutione & Declaratione x. cap.IV.P. doctrinam Christianam legere vel docere per quadraginta dies per se vel per alium; expositum

tum est, id debere præstari intra annum, postquàm officium Rectoris inierint, continenter quadraginta diebus, vel interpolatim: primò quidem quemadmodùm solent doceri pueri, deinde etiam per conciones, si ita Superior censuerit. Præter illum annum, eodem quidem nomine non tenebitur Rector, sed alio poterit communi, vt in superiori quodam decreto definitum est de Professis & Coadiutoribus formatis. *Decr.77.*

LXVI. *in* MS. *dec.*85.

Quæ regulæ publicè legendæ.

EX Declaratione cap. x. §. vltimo IV. P. colligitur, illas intelligi Constitutiones esse legendas, quæ sunt propriæ Scholasticorum nostrorum: illæ verò cùm contineantur in Regulis Scholasticorum, fit vt illæ regulæ sint legendæ publicè bis aut ter singulis annis. eas autem curabit P. Generalis, si opus fuerit, emendandas.

LXVII. *in* MS. *d.*86.

Congregationes Prouinciales quando cogendæ.

COngregationes Prouinciales fiant iuxta Constitutiones, ad eligendos eos qui suffragium sint habituri in generali Congregatione. fiant prætereà iuxta decretum huius Congregationis generalis tertiò quoque anno ad Procuratores eligendos, qui destinandi sunt ad P. Generalem, &c. aliàs censemus non esse cogendas huiusmodi Prouinciales Congregationes. *Decr.24.*

LXVIII.

LXVIII. *in* MS.*d*.87.

Rectoribus non deſignandum trienniũ vt Prouincialibus.

VT triennium deſignatum eſt Prouincialibus, quo officium gerant ſuum, vt habetur III.cap.IX.P.Conſt. non videtur ſimiliter agendum in Rectoribus, nec addendum propterea ad Conſtitutiones, quæ de hoc nihil decernunt.

LXIX. *in* MS.*d*.19.

Breues curſus artium.

VIſum eſt non expedire, vt breues curſus Artium vel Theologiæ inſtituantur: ſed ſi quis in Coadiutorem ſpiritualem inſtituendus fuerit, is humaniorum litterarum ſtudio & compendio Dialectices contentus ſit: quibus ſtudiis inſtructus, caſus conſcientiæ audire poterit.

LXX. *in* MS.*dec*.89.

Ad quas facultates in Vniuerſitatibus noſtris liceat promouere.

NOn probatur vllum ad aliquam in noſtris Vniuerſitatibus facultatẽ eſſe promouendum, quam Noſtri non profiteantur.

LXXI. *in* MS.*d*.90.

Collegia non ſufficienter dotata.

SI qua Collegia ſint hactenus abſque ſufficienti dotatione fundata, in quibus Noſtri nec legant, nec ſcholaſticos alant; poterunt tamen illa hâc ratione retineri, ſi ex fructibus videlicet eorum, per publicam aliquam perſonam conſeruatis, detur opera vt plenè fundentur, quemadmodum de Collegio Maioricenſi poteſt dici. Noſtri tamen interim bonis illis non vtantur, ſed ex eleemoſynis viuant, ac ſimul dent operam, vt prædi-

prædicta Collegia sufficienter etiam aliunde dotentur.

LXXII. *in* MS.*dec.*91.

QVemadmodùm hactenus factum est in quibusdam locis, vt Nostri ita examinent ad Ordines promouendos, aut curæ animarum, verbo Dei, vel confessionibus audiendis præficiendos, vt simul iudicium ferant de illorum sufficientiâ & admissione, ita de cetero ne fiat: quandoquidem iudicamus, non esse consentaneum nostro Instituto. Quòd si examinandi ministerium effugere nullâ ratione possumus; illud tamen retineamus, vt iudicium de admittendis vel non admittendis non feramus, sed illud omnino Prælatis relinquamus. possit tamen dispensare R. P. Generalis, vbi hoc vtile & expediens esse in Domino iudicauerit. *Examen promouendorum ad ordines & beneficia.*

LXXIII. *in* MS.*dec.*29.

P. Generalis erit Præpositus Domus Romanæ, & habebit Ministrum & alios officiales, quorum operâ vtetur ad gubernationem particularem eiusdem Domus. *Generalis Præpositus Domus Romanæ.*

LXXIV. *in* MS.*d.*93.

Assistentes verò officio sibi à Congregatione generali commisso incumbãt iuxta Constitutiones, nec aliis occupentur ministeriis, quibus à suo officio auocentur, vel impediantur. *Assistentes ne distrahantur.*

LXXV. *in MS. d. 94.*

Procuratores Indiæ & Brasiliæ.

SI contigerit Procuratores electos ex prouinciis Indiæ & Brasiliæ in Europâ esse, quando fit Congregatio generalis, ad quam venire possint; hi intersint Congregationi pro suis prouinciis. Qui quidem si sint professi quatuor votorum, & non solùm electi à suis Prouinciis vt Procuratores, sed etiam vt suffragium hîc possent habere in electione Generalis Præpositi; tunc hi possunt etiam admitti, vt in dictâ electione habeant suffragium. Quòd si non adfuerint quando fit Congregatio generalis, tunc potest eligi vnus Procurator tantùm pro Indiâ & Brasiliâ à Prouinciâ Lusitaniæ, quemadmodùm hactenus factum est.

LXXVI. *in MS. dec. 95.*

Arbitri ad bonorum distributionem.

PRopter difficultatem quæ ingeri alicui possit ex vltimâ parte 1. §. cap. IV. Examinis, vbi consulendi præscribuntur aliqui ob bonorum distributionem in cognatos, &c. non censemus immutandam esse illam Constitutionem; sed occurrendum scandalis, & sinistris opinionibus, si quæ ortæ sunt, vel oriri possint propter rei ignorantiam, vel executionis praxim. Id verò diligenter curabit R. P. N. Præpositus Generalis.

LXXVII. *in MS. d. 96.*

Dimissos è Societate Sacerdotes Epi-

QVod attinet ad ordinationem Nostrorum qui non sunt professi, nulli videtur dari

dari caussa iustæ querelæ, quandoquidem nos vtimur iure nostro. Quòd si Nostros ordinatos contingat expelli à Societate, tamen non tenebuntur eos Episcopi alere, cùm qui ordinantur ex Societate nostrâ, cesserint suo iuri in ordinatione: ordinantur enim ad titulum voluntariæ paupertatis. *scopi alere non tenentur.*

LXXVIII. *in* MS. *dec.* 97.

OMni curâ, labore & diligentiâ curemus, ne arcula aliqua proponatur in nostris Ecclesiis ad eleemosynas accipiendas pro aliis, cùm pro nobis tam sit necessarium eas poni non posse, vt non rem tantùm euitemus, quæ nobis prohibita est, sed rei illius omnem speciem. *Arcula pro eleemosynis in Ecclesiis.*

LXXIX. *in* MS. *dec.* 98.

LIbrum habeat Secretarius Congregationis, in quo quæ confirmata erunt decreta contineantur: & ea quidem ante dissolutionem Congregationis simul leget in plenâ Congregatione Secretarius, & suâ manu subscribet, & sigillo Societatis muniet. *Liber actorum Congregationis.*

LXXX. *in* MS. *dec.* 99.

SEcretarium eliget Congregatio ante Generalis electionem, non solùm qui electioni ipsi subseruiat, sed qui congregationibus & actis, si quæ fient ante electionem. Post electionem autem, vel eumdem ad illas congregationes & acta confirmabit, vel alium *Secretarius electionis & Congregationis.*

 eliget.

eliget. Horum officium terminabit finis electionis vel Congregationis.

LXXXI. *in* MS.*dec*.100.

Duo Secij Secretarij Congr.

ELigendi prætereà à Congregatione videntur duo Patres eiusdem Congregationis, ad suffragia enumeranda, & conficienda decreta cum Secretario Congregationis.

LXXXII. *in* MS.*dec*.101.

Expensa pro Procuratore, Prouincialibus, &c.

PRocuratorem qui negotia agit cum externis, vel Romæ, vel alibi, alere debent ij quorum negotia agit. Prouinciales verò, Commissarios, Generalem etiam ipsum alet ea Domus vel Collegium vbi erunt. quibus quando in itinere sint, expensas facient ij, quibus erit bono illud iter; si tamen pro Societatis gubernatione vel negotiis iter faciant.

LXXXIII. *in* MS.*dec*.102.

Expensa pro externis.

PRo Societate, pro Aduocato, pro Procuratore, & aliis officialibus externis, si quid prætereà ad actionem vel expeditionem alicuius negotij, vel litterarum Apostolicarum, vel Regiarum, & eiusmodi aliarum, expendetur ab aliis, id soluere debent ij, in quorum gratiam illud fuerit expensum.

LXXXIV. *in* MS.*dec*.103.

Forma ædificiorum.

Tit.6.d.34.

AD R. P. Generalem referenda videtur forma ac modus ædificiorum nostrorum construendorum, vt ille iuxta Decretum actorum

rum

rum posteriorũ præteritæ Congregationis, quod sibi in Domino visum fuerit, statuat.

LXXXV. *in MS. dec.* 104.

DEcretum est vt nomen illud honorificum, id est *Don*, vbi est insigne nobilitatis sæcularis, de Societate nostrâ omnino tollatur. *Don tollatur.*

LXXXVI. *in MS. d.* 105.

NOn videtur officium Superintendentis, vel nomen vsurpandum in Societate, nisi vbi pro arbitrio R.P. Generalis necessitas, vel magnitudo Collegij vtrumque postulauerit. neque enim nomen tantùm retinendum est. *Superintendentis officiũ sublatum.*

LXXXVII. *in MS. dec.* 106.

PRima generalis Congregatio in actis posterioribus statuit, vt Patres in Congregatione eo ordine sederent, qui in actis prioribus fuerat præscriptus. Eumdem igitur ordinem conseruandum esse censemus; nec retinendam esse partem illam declarationis VII. cap. VIII. P. quæ ab eâdem Congregatione abrogata fuerat. *Ordo sedendi in Congregatione.* Tit. 1. d. 1.

LXXXVIII. *in MS. d.* 107.

VBi dicitur in tertio Decreto actorum priorum primæ Congregationis, *Et si informatio maior desideraretur in re aliquâ, à Vicario petendam esse*: decretum est esse addendum, non à Vicario solùm, sed ab aliis etiam Electoribus accipi informationem illam posse. *Informatio de rebus ante electionem.*

LXXXIX. *in* MS.*d*.108.

Informatio de personis.

QVamuis à Congregatione secundâ generali in actis prioribus sit dictum, informationem pro Generalis electione ab omnibus de Societate, qui possent benè referre, capi posse: visum tamen est, vt non ab omnibus, sed à solis Electoribus & Procuratoribus accipi possit informatio, & ea quidem in quatriduo dumtaxat.

Decr.19.

XC. *in* MS.*dec*.109.

Non petendum an hic vel ille sit aptus.

Dect.21.

PErmissum fuerat in actis prioribus Congregationis secundæ, vt liceret in informatione petere, an hunc vel illum aptum quis iudicaret ad munus Generalis Præpositi, non an aptissimum inter omnes: totum hoc tamen visum fuit immutandum. Ne igitur de cetero ita interrogare liceat; sed conseruetur, quod in prioribus actis primæ Congregationis statutum fuerat.

Decr.6.

XCI. *in* MS.*dec*.110.

Procuratores ante electionem non admittendi.

DE Procuratoribus an ad congregationes, si quæ habebuntur ante electionem Generalis Præpositi, sint admittendi cùm interrogatio fieret; Visum est, obseruandum Decretum tertium actorum priorum primæ Congregationis, confirmatum in actis item prioribus secundæ Congregationis.

Decr.14.

XCII. *in* MS.*d*.111.

Deputati pro detrimentis.

AD pleniorem pro Generalis Præpositi electione informationem, decretum est,

vt

vt Congregatio ante electionem aliquos Patres deputet, qui cum Vicario Generali & Aſſiſtentibus videant, an aliquid ſit, in quo inſigne detrimentum paſſa ſit Societas, vel paſſura eſſe timeatur, quod ſingulari prouidentiâ atque induſtriâ vel reſarciendum vel curandum ſit. de quo, ſi quid fuerit, conficient interrogationem commode, quâ interrogatione inquirere Electores poſſint ac debeant, & intelligere quis eſſe aptiſſimus videatur ad officium Generalis Præpoſiti ad maiorem Dei gloriam adminiſtrandum. Porrò de quibus agent ij deputati, ea ad plura ſuffragia tranſigent: nec duo ſuffragia habebit Vicarius Generalis, ſed ſolam ſuffragij prærogatiuam.

XCIII. in xci. dec. iii.

CVm aliqua commiſerit exequenda Præpoſito Generali ſuperior Congregatio in actis poſterioribus, ſi qua ex illis non fuerint executioni mandata, id curet facere R.P.N. Præpoſitus Generalis.

DE OFFICIO VICARII.

Quod in II. Congregatione à Deputatis conſcriptum, & à Definitoribus eiuſdem Congregationis mandato, recognitum eſt Decr. VIII. & XLIII.

VIcarius Generalis propter mortem Generalis Præpoſiti conſtituendus, vel nomina-

minatur ab ipso Præposito ante mortem, vt habetur cap. IV. Const. & Declar. octauæ part. vel si ille non nominasset, eligitur à professis qui apud eum fuerint, vt habetur in eâdem declaratione. Huius igitur officium durat vsque ad electionem Præpositi Generalis, & duplex quidem est.

Vicarij officium duplex.

Alterum est, Societatem ad electionem Præpositi faciendam præscripto tempore & loco, quo conuenire oporteat, conuocare, vt habetur Const. P. VIII. cap. IV. Alterum, Generalis vices gerere in gubernatione Societatis, donec nouus Prepositus electus fuerit, vt habetur Declar. P. VIII. cap. IV.

Indicere Congregationem.

Vicarius itaque simul atque creatus fuerit, curabit funus Præpositi Generalis, nisi iam curatum fuerit; dabitque operam, vt Missæ & orationes in vniuersâ Societate pro animâ Præpositi mortui fiant: deinde ad conuocandam Societatem ad noui Præpositi electionem, primo quoque tempore diligentissimè incumbet.

Præpositos Prouinciales certiores faciat, tempus & locum Congregationis iuxta Constitutiones præscribat; Missas & orationes pro felici electione Præpositi indicat, Congregationes Prouinciales vt ritè fiant admoneat; & si post electionem Præpositi alia negotia grauiora tractanda in Congregatione sint, ad quæ discutienda vel definienda

nienda aliorum opera, præterquàm duorum Electorum à Prouinciali Congregatione, necessaria videatur; Prouinciales admoneat, qui adducendi erunt, vt eos adducant iuxta Constitutiones.

Antequàm congregata sit Societas, potestatem habeat Vicarius, quâ possit solus iubere quæ ad conuocationem attinent, iuxta Constitutiones: solus tamen non potest prorogare tempus Congregationis, vt decretum est in actis posterioribus primæ Congregationis Tit. II. Decr. XXXII. Postquàm autem sunt Patres congregati, vel omnes, vel eorum maior pars, post tempus definitum, solus non poterit ea, quæ ad electionem pertinent, definire: sed si quid emerget dubij vel difficultatis, id erit per Congregationem determinandum; executio verò Vicarij erit.

Vbi autem dies constitutus & terminus præfixus venerit, ad quem venturi sunt Patres, eos qui iam conuenerunt conuocabit, modò excedant duas tertias partes; eisque rationem eorum, quæ facta sunt post mortem Generalis ad Congregationem pertinentia, reddet. Deinde in primis tractet, an habenda sit pro legitimâ Congregatio, quod ad personas, tempus & modum attinet; & si qui sint defectus, an suppleri debeant: an expectandi sint absentes, an benedictio à

Summmo Pontifice petenda ad electionem iuxta nostras constitutiones celebrandam. Denique reliqua omnia, quæ ad ritè electionem faciendam pertinere videbuntur Congregationi, curabit; quæ petenda sunt tum ex Constitutionibus, tum ex Decretis ante & post electionem. detque operam Vicarius, vt nihil in Congregatione ante electionem Generalis agatur, nisi quæ ad illam spectabunt, & quidē necessariò, vt quàm primùm Societas Præpositum Generalem habeat.

2. *Societatem gubernare.* Alterum officium Vicarij est, Societatem vniuersam gubernare. Verùm ita est illam gubernaturus, quasi Vicarius Præpositi demortui, non quasi Præpositus. quare illam ita gubernabit, vt sibi tradita est. Nullam igitur immutabit gubernationis rationem, nihil propriæ inuentionis, nullam nouam regulam, nullum ritum, nullam consuetudinem aut inducet, aut introductam mutabit; sed ad spiritum & sensum Generalis demortui se componet, illius compertam voluntatem sequetur, incertam coniectabit. Itaque quoad poterit debebit suo ministerio quasi viuum ac præsentem Generalem, illiusque gubernationem repræsentare.

Quocircà eisdem Assistentibus, Secretario, Procuratore, quibus vtebatur Præpositus Generalis, vtetur Vicarius ad gubernandam Societatem; eisdem Præpositis, Rectoribus, Præ-

Præfectis probationum, & aliis Officialibus primariis qui creantur à Generali, quos mutare ei non licet, vel nouos creare, nisi fortè aliqui illorum morerentur, & alij in eorum locum vsque ad electionem Præpositi Generalis substituendi essent, vel aliquæ grauissimæ caussæ intercederent, propter quas aliquis illorum ab officij executione tollendus vel suspendendus videretur, iure suffragij nihilominùs ei relicto; & hoc quidem non sine consilio Assistentium.

Eâdem de causâ res omnes graues, & maioris momenti, quæ differri vsque ad electionem noui Præpositi poterunt, quando illa breuî futura est, quoad eius fieri poterit, differet, & ad nouum Præpositum Generalem remittet.

Quocircà nullam Domum, nullum Collegium, nullam Vniuersitatem vel Domum probationis instituet. quæ si offerantur, ita negotium fundationis tractabit, vt si in rem Societatis apertè futura sint, & omni difficultate careant; eos qui fundatores esse volunt, iubeat benè sperare, & omnem dubitationem seponere. si quid verò difficile aut dubium sit, alet spe eorum bonam voluntatem, nihil certi promittet, rem totam ad Generalis creationem reseruabit.

Ad professionem admittere, etiam vel designatum à præmortuo Præposito, vel in his, quæ

quæ ad professionem attinent, dispensare non poterit Vicarius; neque Professum aliquem, vel Coadiutorem formatum à Societate dimittere.

Circa missiones Professorum, si quid vrgeret, potestate Generalis vti poterit consultis Assistentibus: eos tamen qui electi sunt à Congregationibus Prouincialibus, vel qui probabiliter eligendi essent, vt Congregationi generali intersint, ad ea loca, vnde ad electionem commodè venire non possint, non mittet; neque etiam ad infideles, neque ad partes remotas, quæ maiorem considerationem requirunt.

In vniuersum cum Assistentibus consultare debet res omnes grauiores, non minùs, imò magis quàm Præpositus Generalis: quandoquidem minorem habet auctoritatem, minorem experientiam, minùs diuturnum regendæ Societatis munus. sic enim plus ponderis habebunt apud illam quæ ipse constituet. Quamobrem quæ sunt à Præposito vitâ functo vel constituta vel concessa, non temerè, neque sine grauissimâ caussâ vel infirmabit vel reuocabit.

Si noui Præpositi electio aliquo casu vltra sex menses à Constitutionibus præscriptos, differatur; & aliqua grauia acciderent, quæ vsque ad eius electionem commodè differri non possent; Vicarius Generalis auditis

tis

tis Assistentibus id statuat, quod ad maiorem Dei gloriam, & Societatis vtilitatem magis fore iudicabit.

Si Præpositus Generalis Vicarium non nominauerit ante mortem, & in eo loco vbi mortuus est, non sunt professi saltem sex (tot enim ad minimum iudicatum est esse oportere) tunc cura adhibenda erit, vt ex vicinioribus locis, vtcumque illa distent, is numerus conuocetur. quòd si in illâ distantiâ æquali plures fuerint quàm sex, omnes erunt ad electionem vocandi. interim tamen Societatis gubernatio erit in ordinariis Superioribus. electioni verò, Romæ quidem præerit Minister Domus, si fuerit quatuor votorum professus; alibi verò Prouincialis, vel antiquissimus ex professis quatuor votorum. *Vicarius à quibus eligatur.*

FORMVLA ACCEPTANDORVM Collegiorum.

Data à R. P. N. M. Lainez Generali Præposito Societatis IESV, *de quâ fit mentio Can.* V. *Congreg.*

COnsideratis operibus & ministeriis, quibus ad Dei gloriam & animarum profectum Societas nostra occupatur; & consideratâ etiam obligatione caritatis, quâ ex instituto tenemur in illis perseuerare; re priùs præmeditatâ, & cum Patribus Assistentibus ad consultationem adductâ, &

Domi-

Domino commendatâ; visum est mihi, vt in Collegiis, quæ deinceps Diuina maiestas fundare dignabitur, nouæ à nobis obligationes non admittantur. Sed qui diuino instinctu, & Dei obsequio, quod præstatur in Societate, ac vtilitate quâ Dei gratiâ proximi iuuantur, commotus, Collegium aliquod fundare voluerit; purè & liberè, absque conditione vel modo, donationem faciat dotationis, quam Domino Deo nostro offerre vult. Societas verò non ex nouâ obligatione, sed ex suâ illâ antiquâ, quam, vt diximus, habet, curet vt secundùm numerum eorum, qui ex tali fundatione sustentari poterunt, in tali Collegio numerus operariorum constituatur, qui quidem in illo iuxta nostrum Institutum se exerceant in vineâ Domini. De cuius Diuinâ bonitate speramus, si Christianâ hac simplicitate, quæ ipsi innititur, progrediamur, Societatem perseueraturam puriorem; nec desituram illud præstare, ad quod secundùm suam vocationem obligatur. Fundatoris etiam intentio ita implebitur, simulque tollentur hinc inde caussæ inquietudinis, quæ ex humanis cautionibus oriri possunt & solent: quæ quantumuis cautè & circumspectè transigantur, nihilominùs semper ab humanâ astutiâ labefactari possunt, vt ipsa experientia ostendit: quæ tam in aliis Religionibus, quàm in multis nostræ Socie-

Fundationes liberè & sine conditione fiant.

Societatis locis nos docet, prædictum modum fundationis partibus omnibus benè cedere ad Diuinum obſequium & commune bonum quod optátur.

De variis modis Collegiorum, & perſonarum numero, quæ videntur in ſingulis neceſſaria.

IN Collegio vbi tres ponuntur Præceptores litterarum humaniorum, quartus etiam eſſe debet, qui illis ſubſtitui poſſit: & tres Sacerdotes, in quibus vnus Rector ſit, reliqui duo vtilitati ſeruiant animarum. Vbi verò tales ſeptem operarij ſunt, conuenit totidem ſaltem ibi ſcholares alere, vt illud perpetuum opus eſſe queat; ſuccedentibus his in Sacerdotum ac Præceptorum locum, vbi aut morte, aut ægritudine, aut aliis de cauſſis non poſſent officio ſuo fungi. Eſt etiam præter hos neceſſarius Miniſter vnus, cum Coadiutoribus quinque, videlicet Ianitore, Sacriſtâ, Coquo, Emptore, & quodam alio, qui eos in omnibus adiuuet. Minimum itaque Collegium xx. conſtabit ex Noſtris. Vltra quos prouidendum erit, vnde corrector, qui de Societate non ſit, alatur ad eos caſtigandos pueros, qui ſcholas frequentabunt, prout illi ab ipſis Præceptoribus præſcribetur. *Collegiũ xx. collegarum.*

Si Collegium quinque Præceptores habeat, ad humanas litteras Latinas, Græcas, *Collegium xxx.*

&

& Rhetoricam profitendum ; ſubſtitutos alios duos habeat neceſſe eſt; nec non quatuor quinquéve Sacerdotes ; vt præter illos quinque Præceptores ſupradictos, eorum vnus lectionem caſuum conſcientiæ poſſit profiteri , vt Sacerdotes illius regionis, qui parùm erunt in iis verſati, hâc in parte,quæ eis eſt neceſſaria , iuuari poſſint , quò ipſi meliùs officium ſuum faciant ad diuinam gloriam. Vbi verò tales vndecim aut duodecim Magiſtri ac Sacerdotes conceduntur, totidem ſaltem Scholaſtici inſtituendi erunt ad operis perpetuitatem , vt ſuperiùs dictum eſt, Miniſter etiam vnus cum ſex Coadiutoribus.Itaque minimus numerus complebit xxx. extra correctorem in ſimilibus Collegiis.

Collegium L. Si Collegium præter ſupradicta,Artium liberalium curſus volet ſuſcipere ; vltra illum numerum Noſtrorum,xx.addendi erunt partim Præceptores,partim diſcipuli.Ita vt omnes ſimul conficiant numerum quinquagenarium.

Collegium LXX. Si Societas alicuius Vniuerſitatis aut Generalis ſtudij curam ſuſceptura eſſet,adiungeretque ſupradictis Scholaſticam Theologiam,& ſacram Scripturam,huiuſmodi onus admittere non debebit , niſi commodè prouideatur , vnde LXX. aut iis plures collegæ poſſint ali,vt ſuperiori numero accedant xx.

par-

partim præceptores, & partim diſcipuli: & expediret, vt hic numerus adhuc augeretur, quo non tantùm opus huiuſmodi perpetuo duraret, verùm etiam ex eo Collegio inſignes aliqui operarij poſſint excerpi ad commune bonum in his & illis locis promouendum.

In Collegiis vbi Societas proprias non habet ſcholas, præter ſcholaſticorum numerum ſunt etiam neceſſarij Rector & Miniſter: & ſi magnus numerus inibi eſſet, adhuc ſubminiſter. Coadiutores verò ſecundùm numerum collegarum.

In huiuſmodi verò Collegiis collocari poterunt operarij ſecundùm commoditatem, quam habet Societas, & diſpoſitionem meſſis in populo.

DECRETA

Tertiæ Congregationis generalis ante electionem.

I. *in* MS. *dec.* 3.

CVM auditum eſſet, P. Prouincialem Portugalliæ poſt electos illos qui ad Congregationem venturi erant, & diſſolutam Prouincialem congregationem, propterea quòd aduerſa illius *T. Leo Enriquez.*

valetudo, in quam paullò antè inciderat, augeretur, suo loco P. Leonem Enriquez, qui non fuerat à Congregatione nominatus, misisse; agitatum fuit an deberet ad Congregationem admitti. & quibusdam videbatur quòd de iure, maiori autem ex parte quòd ex æquitate, omnibus verò quòd admittendus esset. & ita reuocatus est, & Congregationi interfuit.

II. *in* MS. *dec.* 5.

Quando Secretarius & Assistens eligendus.

QVæsitum fuit, an Secretarius, qui acta Congregationis exciperet vsque ad Generalis electionem, & Assistens eligi deberet, tametsi quatriduum illud, quod electionem antecedit, necdum fuisset inchoatum. & decretum fuit, vt Secretarius eligeretur; Assistens verò non nisi intra quatriduum. Porrò ad plura suffragia P. Laurentius Magius Austriæ Prouincialis in Secretarium electus fuit.

III. *in* MS. *d.* 6.

Designati ad petendam benedictionem.

CVm esset propositum à P. Vicario, quando & cum quibus benedictionem à Summo Pontifice pro more petere deberet; decretum fuit, vt quamprimùm peteretur; & vt P. Vicarius cum P. Salmerone, & iis quos P. Vicarius ex singulis nationibus secum adducendos eligeret, ad petendam benedictionem Congregationis nomine accederet.

IV.

IV. *in* MS. *dec.* 7.

PRopositum etiam fuit ab eodem P. Vicario, vtrùm eligendi essent aliquot Patres, ad quos, iuxta decretum cxi. secundæ Congregationis, alij Patres referrent, num quid detrimenti passa sit hactenus, aut deinceps passura Societas timeatur, & ii quot esse & ex quibus nationibus deberent. Et decretum fuit, vt eligerentur quinque Patres ex quinque nationibus, Germanicâ, Italicâ, Gallicâ, Hispanicâ, Lusitanicâ, qui cum P. Vicario & quatuor Assistentibus, & duobus primis Patribus Salmerone & Bobadillâ, ista exciperent & cognoscerent. & horum electio in diem sequentem dilata fuit; simulque declaratum ex illâ natione eos esse censendos, qui ab eâ ad generalem Congregationem missi fuerunt, etiamsi genere alterius essent nationis; dummodò ad proprietatem nationum quoad eius fieri posset accederetur, iuxta Decretum de Assistentibus.

Deputati quinque pro detrimentis.

Decr. 25. II. Congr.

V. *in* MS. *d.* 10.

PRopositum fuit, à quibus capienda sit huiusmodi informatio quæ prædictis Deputatis exhiberi debet: & pluribus suffragiis decretum fuit, vt à solis Electoribus & Procuratoribus peteretur: & quidem de rebus tantùm, non item de personis; neque etiam de rebus quæ ad particulares personas referri possint. Si qui verò alij prætereà, cor-

A quibus capienda informatio detrimenti.

cordati præſertim & probati, ad Deputatos aliquid deferre vellent, vt non impedirentur: verùm non requirerentur, & eorum informatio non niſi ſcripta, & ab ipſis ſubſcripta admitteretur.

INTERROGATORIVM.

INterrogatorium à ſupradictis Deputatis ex acceptis informationibus confectum, quo Electores inquirere poſſint ac debeant, & intelligere quis eſſe aptiſſimus videatur ad officium Generalis Præpoſiti. quod interrogatorium iudicatum fuit non oportere vt publicè in Congregatione legeretur, ſed ſatis eſſe, ſi ſingulis Electoribus ante incœptum quatriduum communicaretur: neceſſe tamen eſſe, ne Deputati ab Electoribus interrogati circa intelligentiam vel explicationem eius, eos informarent de ſtatu Societatis in huiuſmodi rebus, & de iis quæ Societas paſſa eſt, vel paſſura timeatur, quatenus ad bonam electionem futuri Generalis vtile erit.

Præter ea quæ interrogari debent ex III. cap. Exam. I. II. & III. cap. I. P. & II. cap. IX. vel ex interrogatorio ex eis confecto, quæ ſequuntur interrogari oportet, propter quædam particularia incommoda quæ paſſa eſt, vel timeri poſſint in Societate.

I. An credatur N. gubernaturus Societatem ſpiritu paterno & non deſpotico, vt verbis P. N. Lainez ſanctæ mem. vtamur, vt ſub-

diti

diti facilem aditum habeant, eique læti in Domino, ac confidenter cor ſuum aperire aueant.

2 An ſperetur illius caritatis & vnionis futurus ſtudioſus, quam Conſtitutiones noſtræ tantoperè commendant; quamque homines ſemper in Societate noſtrâ ſunt admirati, vt amputatis omnibus diſſenſionum occaſionibus, huc ſeriò incumbat, vt vniuerſæ Societati priſtinam illam & laudabilem vnionem reſtituat.

3 An credatur obſeruaturus Conſtitutiones noſtras, quoad admiſſiones, dimiſſiones, profeſſiones, probationes, paupertatis & puritatis integritatem, mortificationes paſſionum & propriæ voluntatis, extirpationem affectus honoris, & morbi ambitionis, carniſque ac ſanguinis, abſolutamque rationem obedientiæ, &c. non quidem ex proprio ſpiritu, ſed iuxta ſpiritum & praxim P. N. Ignatij, ſemoto omni peregrino & à noſtro Inſtituto alieno ſpiritu.

4 An credatur ſeriò daturus operam, vt liberet Societatem à multis quæ non conueniunt noſtro Inſtituto; noſque ita grauant, vt cogamur relinquere quæ ſunt noſtri Inſtituti propria. eiuſmodi ſunt Seminaria, Domus Conuictorum, Collegium pœnitentiariorum, intereſſe Inquiſitionis congregationibus ad iudicandum, & ſignaturæ pœniten-

tiariæ, & miniſterio examinandi contra formam noſtri Decreti.

5 An timeatur propenſus ad admittenda noua Collegia, cùm iam adeò videatur Societas grauata & oppreſſa multitudine Collegiorum, vt ſatisfacere oneribus ſuſceptis non poſſit.

6 An credatur diligenter curaturus, vt idonei operarij mittantur ad ſubleuandas Collegiorum neceſſitates, maximè tranſmarinas, vbi Societas grauiter laborat in obſeruatione Inſtituti, & aliis rebus, ob inopiam bonorum Superiorum & operariorum. ne, quod ſæpè contigiſſe Prouinciæ conqueruntur, qui minimè idonei & ſufficientes ſunt, pro huiuſmodi mittantur.

7. An in modo procedendi cum aliis, & in gubernatione, ſi quam fortè in Societate exercuit, veritatem cum animi candore, ac religioſâ ſimplicitate, ita colere ſtuduerit, vt ab omni humanæ artis ſuſpicione ſit penitus liber.

8 An communiter omnibus amabilem ſe præbuerit tam domi, quàm foris, & in amando æqualitatem erga omnes ita ſeruauerit, vt non ſit deprehenſus in ſuſpicione acceptionis perſonarum, nec in agendo viſus ſit ſequi aut proprias paſſiones, aut illos reſpectus, qui vulgò humani mundaníve appellantur.

9 An

9 An eâ humilitate animi prædìtus cognoſcatur, vt aliquorum defectuum admonitus, ſtudio eos corrigendi alios potiùs ædificauerit, quàm aliquâ auctoritate cum offenſione ſuorum eoſdem tegere velle ſolitus ſit; & an credatur futurus ſtrenuus, & vigilans, ac vacaturus gubernationi.

10 An in rebus tractandis propenſus ſit, & habeatur, ad quærendum & ſequendum conſilia meliora Aſſiſtentium ſibi à Congregatione aſſignatorum: an verò tenacior ſit proprij iudicij, quàm conueniat & deceat ad prouocandos Aſſiſtentes, vt liberè dicant quod ſentiunt; & ad dandam illis ſpem, quòd pondus rationum locum apud ipſum inueniet. Item, an curaturus videatur, ne Aſſiſtentes à ſe dimittantur.

11 Interrogare debent de iis quæ numero 2. cap. III. Exam. continentur, quatenus id facit ad auctoritatem Præpoſiti Generalis retinendam, & ad bonum delectum admittendorum.

12 An ſit plenus zelo perfectionis Noſtrorum, & magis addictus officio veri Paſtoris, quàm induſtrius & practicus in exercendis per ſe, aut alios, litibus ac negotiis temporalibus, & in exigendis pecuniis, & ex aliis Prouinciis in alias transferendis, cùm ob eam cauſſam vbique Societati noſtræ apud Principes vtriuſque ſtatus nota inuratur, &

periculum ſchiſmatis idcircò Societati extitiſſe compertum ſit.

Forma Decreti electionis hac fuit.

Decretum electionis.

CVm in plenâ & legitimâ Congregatione, collato numero omnium ſuffragiorum, pluſquam media pars omnium R.P.*Euerardum Mercurianum nominauerit, & elegerit, ego Ioannes de Polanco, Vicarius, auctoritate Sedis Apoſtolica, & vniuerſa Societatis, eligo prædictum* R.P. *Euerardum in Præpoſitum Generalem Societatis* IESV. *In nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti. Roma in ædibus Societatis* IESV, *die* XXII. *Aprilis,* M.D.LXXIII.

Ioannes de Polanco.

DECRETA

Tertiæ Congregationis generalis poſt electionem.

I. *in* MS. *dec.* 2.

Procuratores poſt electionem vocati.

PRopoſitum fuit, an Procuratores qui venerant ad negotia tractanda poſt electionem, vocandi eſſent, & quo ordine ſedere debeant. Et declaratum eſt, eos debere vocari. & vocati ſunt P. Ignatius Martinez Procurator Indiæ & Braſiliæ,

liæ, & P. Richardus Tectorius Procurator Poloniæ, qui ante Congregationem à P. Vicario vocatus fuerat. præter quos duos nulli alij Procuratores aderant. Et præterea decretum fuit, vt iuxta Decretum CVI. Secundæ Congregationis post electionem, P. Ignatius professus quatuor votorum inter Electores ordine antiquitatis suæ professionis, & P. Richardus professus trium votorum post omnes Electores sederent. Et vt suffragium haberent ad omnia, præterquàm ad electionẽ Assistentium, quam ad solos Præpositi Generalis Electores pertinere, docet Constitutio V. cap. IX. P. §. 3. *Quo loco sedeant.* *Ad quæ suffragium habeant.*

II. *in* MS. *d.* 3.

QVæsitum fuit, an P. Polancus qui Vicariatus officio defunctus fuerat, ad Congregationem vocari, & vbi sedere deberet. Constitutum autem fuit, vt deinceps non solùm ipse, sed quicumque Vicarius Generalis post obitum Præpositi extitisset, post electionem noui Generalis Præpositi sequentis ad Congregationem accederet, & locum inter Prouinciales iuxta antiquitatem suæ professionis haberet, quemadmodùm etiam de Assistentibus Decreto IV. Secundæ Congregationis post electionem decretum fuit. *Locus Vicarij in Congregatione post electionem.*

III. *in* MS. *d.* 5.

QVæsitum est, an essent deputandi aliqui ad vitanda ea quæ afferentur, vt secernerent, *Deputati ad secernendum ex quibus eligendi.*

nerent, quæ ad Generalem Præpositum essent reiicienda, & quæ ipsi Congregationi proponenda. Decretum autem fuit, deputandos esse, & quidem numero quinque, & præcipuè ex ordine Prouincialium & Assistentium, aliis interim etiam non exclusis; & quidem ex iis, qui ex diuersis nationibus venissent; & cum eâdem potestate, quam illis v. Decretum Secundæ Congregationis post electionem tribuit. Ceterùm horum electio in sequentem diem reiecta fuit.

I V. *in* MS. *dec.6.*

Deputati pro Formulá eligendi Generalis secunda Congreg.

QVæsitum etiam fuit, an essent deputandi qui Formulam eligendi Generalem Præpositum in actis secundæ Congregationis electionem præcedentibus contentam examinarent & emendarent, & ad Congregationem referrent, si quæ immutanda iudicarent; quandoquidem illa non omnino confirmata fuit, nisi vsquead hanc Congregationem, iuxta Decretum LXIX. secundæ Congregationis post electionem. Et decretum fuit deputandos esse quinque, pro iudicio & arbitrio R.P. Generalis: qui ad hoc munus P. Iacobum Mironem, P. Plazam, P. Franciscum Adornum, P. Balduinum, & P. Claudium nominauit.

V. *in* MS. *dec.8.*

P. Canisius extra ordinem admissus ad Congreg.

PRopositum fuit, an P. Petrus Canisius, qui à Summo Pontifice Romam accersitus

tus fuerat, ad Congregationem esset admittendus, & quo loco collocandus. Decretum autem fuit, vt ex quâdam æquitate admitteretur, cùm præsertim non paruam vtilitatem negotiis tractandis afferre posset; & vt sederet post Prouinciales iuxta ordinem suæ professionis. Verùm vt hoc factum non traheretur in exemplum, nec ipse ad electionem Assistentium suffragium haberet, iuxta Const. IX. P. c. 1. §. 5.

VI. *in* MS. *dec.* 9.

Definitores non eligendi nisi res vrgeat.

PRopositum fuit, an statim Definitores constituendi essent, ad quos Congregatio reiiceret quæcumque reiicienda iudicaret, vt citiùs negotia omnia expediri possent, quot item illi, quales, hoc est quibus ex nationibus, & quando constitui deberent. Decretum autem fuit, nihil de Definitoribus constituendis agendum esse, nisi postquàm rerum tractatio ad id faciendum inuitaret vel vrgeret.

VII. *in* MS. *dec.* 11.

Deputati ad officium Vicarij, & annuas scribendas, & ad Formulam Congr. Prouincialis.

PRopositum fuit, an aliqui essent deputandi, qui officium Vicarij Generalis, formulam Congregationis Prouincialis, & rationem conscribendi annuas litteras examinarent & emendarent. Decretum autem fuit, vt duplex fieret deputatio ad arbitrium P. Generalis: altera quidē ad officium Vicarij, & modum conscribendarum annuarum;

altera

altera verò ad Formulam Congregationis Prouincialis examinandam & emendandam: ita vt illi in Congregatione promulgarentur, vt ad eos, quicumque vellent, deferre possent quod ad rem hanc pertinere iudicaretur: ipsi verò confectum opus Congregationi diiudicandum & approbandum proponerent.

VIII. *in* MS.*dec*.12.

Deputatio pro iis quæ in Constitutionibus dissident à Concilio Trid.

PRopositum etiam fuit de aliâ deputatione faciendâ, ad examinandum si quid in Concilio Tridentino reperiretur, quod nostris Constitutionibus aduersari videretur, & de quo declaratio, aut etiam dispensatio à Summo Pontifice peti deberet. Et placuit, vt iidem quibus in secundâ generali Congregatione Decr. VIII. hoc munus commendatum fuerat, id etiam nunc expedirent; & quæ tunc annotata fuerant, nec tamen ad Congregationem relata, ea diligenter inspicerent (adiungendo illis, si quos P. Generalis adiungendos esse iudicaret, in eorum qui deerant locum, aliquos alios) & quæ perfecissent Congregationi proponerent.

IX. *in* MS.*d*.15.

Deputati ad acta I. & II. Congreg.

PRopositum item fuit, an aliqui alij deputandi essent ad acta primæ & secundæ Congregationis post electionem reuidenda, & Canones ex actis primæ Congregationis conficiendos. Et placuit vt fieret huiusmodi depu-

deputatio ad arbitrium P. Generalis: & vt ex illis duabus & præsenti Congregationibus Canones, qui ad obſeruationem & praxim communem pertinere poſſent, deſumerentur, & ſeorſim imprimerentur, ac ſoli vulgarentur: reliqua verò Congregationum acta & decreta aſſeruarentur.. *Canones triũ Congregationum.*

X. *in* MS.*dec*.17.

QVoniam Prouincia Aquitaniæ peculiarem Aſſiſtentem à Germaniæ Aſſiſtente diuerſum pro Galliarum & Flandriæ prouinciis ſibi deſignari poſtulabat: propoſitum fuit an numerus Aſſiſtentium, qui hactenus quatuor fuerunt, vno addito augeri deberet. Et prolatis pro parte affirmante rationibus, res in ſequentem diem dilata fuit. *Aßiſtens pro Galliâ & Flandriâ poſtulatus.*

XI. *in* MS.*d*.18.

DEinde cùm de officio Aſſiſtentium conficiendo actum eſſet, placuit Congregationi, vt officium hoc ex Conſtitutionibus, Decretis, & praxis obſeruatione deſumeretur, & ad illud conficiendum, & de eo Congregationi referendum, aliqui Patres pro iudicio R.P. Generalis deputarentur. *Aßiſtentium officium.*

XII. *in* MS.*dec*.19.

PRæterea quæſitum fuit, an Subſtituti Aſſiſtentium eligi deberent, quemadmodùm in Congregationibus Prouincialibus fieri conſueuit: vt ſi contingat aliquem Aſſiſtentem deeſſe, nõ deſit qui auctoritate Congrega- *Aßiſtentium ſubſtituti.*

gregationis quamprimùm illi ſubſtituatur. Et reſponſum fuit,nullos eligendos eſſe ſubſtitutos huiuſmodi; verùm ſeruandas eſſe Conſtitutiones & Decreta Congregationum, in quibus abundè proſpectum eſſe videtur omnibus caſibus, qui circa Aſſiſtentes euenire poſſent.

XIII. *in* MS.*dec*.21.

Suffragia ſecreta.

PRopoſitum fuit, an in negotiis agitandis priùs deliberationes audiendæ eſſent: & cumprimùm omnes dixiſſent, tum demum colligerentur ſuffragia.tum an ſuffragiis ſecretis nonnumquàm agendum eſſet, tametſi de perſonis non tractaretur. Et reſponſum fuit, nihil eſſe immutandum circa deliberandi modum; verùm priſtinam & vſitatam conſuetudinem ſeruandam eſſe.

XIV. *in* MS.*dec*.22.

Aſſiſtens Galliis nondum conceſſus.

DE quinto Aſſiſtente Galliarum prouinciis deſignando, quod præcedenti Decreto XVII.propoſitum fuerat,cùm in vtramque partem diligenter agitatum fuiſſet,tandem Congregatio ferè omnium conſenſu decreuit, numerum quatuor Aſſiſtentium modò non eſſe augendum.

XV. *in* MS.*d*.25.

Tempus deferendi ad Deputatos.

QVæſitum prætereà fuit, an terminus aliquis præſcribendus eſſet,intra quem Patres afferrent ad Deputatos, de quibus Decreto V.actum fuit, quæcumque vellent. & decre-

decretum est, dandam esse crastinam diem ad excipienda à Deputatis quæcumque illis offerrentur, & vt ex illis contextus quamprimùm fieret. Nec ideò tamen reiiciendum esse, si quid deinceps afferretur. Non enim claudendam ianuam proponendi durante Congregatione, Patres censuerunt.

XVI. *in* MS. *dec.26.*

CVm in proximâ præcedenti Congregatione Decr. XXVIII. constitutum fuisset, quomodo bona ex patrimoniis Fratrum nostrorum prouenientia, qui ea in subsidium Societatis dare cupientes, Præpositi Generalis iudicio dispensationem relinquunt, distribuenda essent; nec tamen incommoda illa, ad quæ anteuertenda Decretum illud factum fuerat, sublata esse experientia docuisset: quæsitum fuit, vt verba illa 1. cap. III. P. Constitutionum, *in eâdem Prouinciâ,* clariùs explicarentur. Et cùm res diu multumque agitata fuisset, tandem decretum fuit, per eamdem Prouinciam intelligendam esse Prouinciam in quâ sunt ipsa bona, non autem in quâ quis in Societatem ingreditur, aut versatur: sumpto tamen Prouinciæ nomine more Societatis, prout scilicet vni Præposito Prouinciali subest: & in huiusmodi Prouinciâ tantùm, & non alibi, bona illa distribui debere. Quòd si in eâdẽ Prouinciâ sint plura dominia diuersis Principibus subiecta,

Bonorum distributio in Prouinciis.

adiecit

adiecit Congregatio, diligenter ſeruandam eſſe eamdem Conſtitutionem, vt ſcilicet in transferendis huiuſmodi Fratrum noſtrorum bonis ex vno dominio in aliud eiuſdem Prouinciæ Societatis, ratio haberetur Regum, Principum ac aliorum Potentatuum, ne in eis cauſſa vlla offenſionis detur; ſed ad maiorem ædificationem omnium, & ſpiritualem vtilitatem animarum, & gloriam Dei omnia cedant. Præter hæc autem ſi quæ aliæ difficultates orirentur, Congregatio declarauit, eas omnino prudentiâ & auctoritate R.P. Generalis eſſe ſubmouendas.

De iis vero bonis quæ hactenus vni Prouinciæ vel loco ex aliâ Prouinciâ applicata fuerant, necdum tamen extracta, Congregatio iudicium & diſpoſitionem illorum, prudentiæ ac arbitrio R.P. Generalis relinquendam eſſe cenſuit, vt ipſe habitâ ratione maioris ædificationis omnium, & communioris boni, id exequatur, quod ad maiorem Dei D.N. gloriam pertinere exiſtimauerit, ſiue vt ad eum locum, cui applicata fuerunt, exportentur; ſiue vt in eâdem Prouinciâ, vbi adhuc reperirentur, vel in noſtræ Societatis vſus, vel externos pauperes diſtribuantur.

XVII. *in* MS. *dec.* 27.

Domus Profeſſa erigenda.

PRopoſitum fuit, an Domus Profeſſorum in magnis ciuitatibus quæ Societatem habere deſiderant, erigi deberent: & an curandum

randum esset vt plures Domos professas, & pauciora Collegia haberemus. Congregatio autem totum hoc negotium R. P. Generali commisit: eidem commendandum censuit, vt erigendis huiusmodi Domibus applicaret animum. ipsius tamen prudentiæ tempus, & locum, & modum reliquit, quo id effici deberet. eique interim seriò commendauit, vt iuxta Decr. XI. Congregationis II. post electionem, potiùs applicaret animum ad roboranda, & ad perfectionem adducenda Collegia iam admissa, quàm ad noua admittenda.

Die IX. Maij manè ad plura medietate suffragia per scrutinium, iuxta Decretum XXVII. Secundæ Congregationis post electionem, electi sunt Assistentes; in primo pro Germaniæ & Galliæ Prouinciis electus est P. Oliuerius Manaræus, Rector Collegij Parisini: in secundo seorsum pro Portugalliæ & Indiæ Orientalis & Brasiliæ Prouinciis P. Petrus Fonseca: in tertio pro Hispaniæ, Peru & nouæ Hispaniæ Prouinciis P. Ægidius Gonzalez, Prouincialis Castellæ absens in itinere. Demum pro Italiæ & Siciliæ Prouinciis P. Benedictus Palmius, qui R. P. Francisci Borgiæ piæ memoriæ Assistens quoque fuerat. In Admonitorem autem electus est eâdem die à prandio P. Oliuerius Manaræus Assistens, simili scrutinio ad plura suffragia.

Assistentes ad plura medietate suffragia.

Admonitor ad plura.

XVIII. *in* MS.*dec*.28.

Definitores sex ad plura suffragia.

ACtum est etiam, an Definitores eligi deberent ad res determinandas, quas eis Congregatio commisisset. Et placuit sex nunc eligi iuxta Decretum XXXVII. secundæ Congregationis post electionem. Et die sequente x. Maij per scrutinium ad plura suffragia electi fuerunt P. Alfonsus Salmeron, Prouincialis Neapolitanus, P. Ioannes de Polanco, P. Hieronymus Natalis, P. Benedictus Palmius Assistens, P. Michael Torres, P. Oliuerius Manaræus Assistens. & quidem cum eâdem potestate, quam suis Definitoribus secunda Congregatio generalis Decret. XLVI. tribuit.

XIX. *in* MS.*dec*.29.

Bonorum abdicatio.

QVæsitum fuit, quomodo locus ille c. IV. Exam. §. 2. de promissione abdicationis bonorum, quæ post primum probationis annum fieri debet, intelligendus sit: cùm executio illius Constitutionis quibusdam dura esse, & quibusdã in locis non obseruari videretur. Declarauit autem Congregatio, actum illum, quo qui in Societatem admittitur, promittit se post primum annum bona sua distributurum, neque votum esse, neque solum propositum; sed simplicem promissionem, conditione illâ, si ille perseuerauit, & Superior illi iniunxerit, affectam. Constitutionem verò ipsam nec duram esse, nec obseruatu

uatu difficilem; ac proinde diligenter vt ſonat obſeruandam eſſe. Conſtitutionis autem praxim iudicio Præpoſiti Generalis, qui quod ad maius Dei obſequium pertinet intuebitur, relinquendam.

XX. *in* MS. *d*.30.

PRopoſitum fuit, an Decreto aliquo multiplicitas Collegiorum deinceps interdicenda eſſet, ſaltem ad aliquod certum tempus: quandoquidem ex multitudine Collegiorum magna incommoda exoriri experientia docuit. Et re diligenter diſputata, ſtatuit Congregatio, nihil noui iam eſſe decernendum, ſed seriò rogandũ eſſe R.P. Generalem, & illi ſtudioſe commendandum, (quemadmodùm etiam rogauit, & commendauit) vt Decr. xi. ſecundæ Congregationis poſt electionem deinceps ſeruari curet. *Collegiorum multiplicitas.*

XXI. *in* MS. *d*.31.

QVæſitum fuit, an Profeſſi trium votorum, ſeu non Profeſſi, Profeſſis quatuor votorum præeſſe poſſint; & hi viciſſim illis obedire teneantur, cùm in iis locis verſantur vbi illi Superiores ſunt. Et cùm res diligenter fuiſſet diſputata, declarauit Congregatio, tales ſiue Profeſſos trium votorum, ſiue non Profeſſos, cùm Rectores vel Miniſtri ſunt, (Sacerdotes tamen) Profeſſis quatuor votorum, qui apud illos verſantur, ſeu etiam diuertant ex itinere, iuxta regulæ communis *Profeſſi quatuor votorũ quibus ſubſint.*

M 2 præ-

præſcriptum præeſſe poſſe, ac etiam debere; & viciſſim hos ad obedientiam illis prꝑſtandam, ac ſubiectionem, iuxta communem locorum, vbi illi præſunt, ordinem ac regulas teneri: quemadmodùm & Conſtitutionibus ipſis, quæ ſubordinationem membrorum & vnitatem capitis in gubernatione vehementer commendant, conſentaneum eſt,& congruus ordo in omni benè inſtitutâ Communitate neçeſſarius maximè requirit. Hæc autem neque Decreto xxviii.tit.ii.primæ Congregationis,neque Decl.iii.cap.viii.P.§.i. quidquam aduerſari. quæ cùm decernit, ne profeſſi trium votorum, aut alij non profeſſi,profeſſis quatuor votorum præeſſe poſſint, de præſidentiâ in Domibus Profeſſis vel integris Prouinciis, vbi ſubditos communiter profeſſos eſſe quatuor votorum oportet iuxta Conſtitutiones, intelligendum eſt.

Interceſſerunt autem quidam ex Patribus, & admiſſa eſt interceſſio, vt die ſequenti de eâdem re de integro tractaretur. Verùm cùm res iterum diligenter diſputata fuiſſet bidui ſpatio,tandem idipſum die xxvii.Maij confirmatum fuit: & iuxta prædictam explicationem deinceps intelligendam eſſe, ac obſeruandam Declarationem illam iii. cap. viii.P.Congregatio decreuit.

XXII.

XXII. *in* MS.*d.*32.

CVm quæſtio de pileis Coadiutorum temporalium, de quâ in primâ Congregatione actum fuerat, iterum propoſita fuiſſet. decretum fuit, vt R.P.N. Generali, qui quod vnicuique Prouinciæ expedierit, iudicabit, totum negotium relinqueretur: ſic tamen vt iuxta Decretum XVI. tit. VI. primæ Congregationis, diſtinctio inter ipſos & noſtros Sacerdotes, ac ſæculares etiam homines ſeruaretur. *Coadiutorum pilei.*

XXIII. *in* MS.*dec.*33.

CVm quidam ex Patribus propoſuiſſent, vtrùm Conſtitutiones, quæ ratione temporum, vel alias ob cauſſas in praxi non ſunt, expungendæ eſſent; Reſponſum eſt, nullâ ratione id faciendum eſſe: ſed potiùs oportere, vt omnes inuiolatæ permaneant, vt quales à ſanctæ mem. R. P. N. Ignatio acceptæ ſunt, tales idemtidem ad poſteros tranſmittantur: notandum tamen eſſe aliquâ ratione, quod non obſeruandum eſſe Congregatio iudicaret. *Conſtitutiones non delendæ.*

XXIV. *in* MS.*d.*35.

PRopoſitum fuit, vtrùm Conuictores qui in Collegio Germanico aluntur propriis ſumptibus cum alumnis Germanis, retinendi eſſent deinceps, an potiùs dimittendi. Decretum autem fuit, hoc totum negotium iudicio & arbitrio R. P. N. Generalis relin- *Conuictores.*

quendum esse, quemadmodùm ad eius etiam gubernationem pertinet: sic tamen, vt si iudicaret Societatem ab eo onere liberandam esse, Congregationis auctoritate vti ad id possit.

XXV. *in* MS. *dec.* 37.

Quæ eleemosynæ admittendæ in Collegiis.

QVæsitum fuit de intelligentiâ & vsu Constitutionis II. cap. IV. P. §. 6. in quâ dicitur, nec eleemosynas, nec dona vlla admittenda esse in iis Collegiis, quæ XII. Scholasticos, præter Præceptores, ex propriis reditibus alere possunt. Et quoniam finis illius Constitutionis est populi ædificatio, declarauit Congregatio, ad huius finis normam, tam intelligentiam quàm praxim Constitutionis exigendam esse. iudicio autem & arbitrio R. P. Generalis relinquendum, vt habitâ ratione finis, & Constitutionis vsum præscribere, & interpretari eamdem, & si opus esset dispensare etiam posset.

XXVI. *in* MS. *dec.* 41.

Versiones Latinæ recognoscendæ.

CVm duæ iam extent Latinæ Constitutionum editiones, & in multis ab inuicem discrepent: postulatum est à quibusdam Patribus, vt statueretur à Congregatione, vel primam, vel certè secundam editionem esse verum originale Constitutionum; ne post hac recurrendum sit ad exemplar Hispanicum, quod cùm impressum non sit, nec omnibus commune, posset fortasse successu

tempo-

temporis faciliùs immutari. Decreuit autem Congregatio, vt deputarentur aliquot Patres arbitrio R. P. Generalis, qui has duas versiones inter se, & cum autographo, acceptis ab aliis Patribus, quas ad eos afferrent obseruationibus, primo quoque tempore diligenter conferrent, & posteriorem versionem examinarent, vt illa tamquam vulgata, & quâ omnino vtendum sit, à Congregatione probetur. Autographum porrò Hispanicum conseruandum esse; & ad illud, si quâ in re R. P. Generali vel Congregationi videretur, pro explicatione recurri posse, constitutum fuit. Deputauit autem R. P. Generalis sequentes Patres, scilicet P. Iacobum Mironem, P. Michaelem Gouiernum, P. Petrum Ribadençyra, P. Paulum Hoffæum, P. Dionysium Vazquez, P. Antonium Posseuinum.

XXVII. *in* MS. *dec.* 42.

An Summarium emendandum.

CVm propositum fuisset, an Regulæ generales, quæ incipiunt, *Summa sapientia*, examinari & emendari deberent, si quâ emendatione opus esset, vt emendatæ nomine Congregationis ab omnibus obseruandæ promulgarentur. Decretum fuit, vt R. P. Generalis cum suis Assistentibus hoc totum negotium ab vniuersâ Congregatione commendatũ haberet, habitâ ratione Dec. LXXVI. secundæ Congregationis, quoad eius fieri possit, & executioni mandari curaret.

XXVIII. *in MS.dec.*43.

Formula celebrandi contractus.

QVoniam formula celebrandi contractus ex Bullâ Pij V. desumpta, in quibusdam locis multas affert difficultates & multa incommoda: quæsitum fuit, vt aliâ expeditiore & commodiore formulâ istis incommodis occurreretur. & res tota R.P.Generali commissa est: qui iudicabit, an alia ratio ineundi contractus à Sede Apostolicâ peti, & quanta potestas Prouincialibus ad celebrandos contractus concedi debeat.

XXIX. *in MS.d.*44.

Formula agendi post electionem.

PRopositum quoque fuit, vt conficeretur Methodus agendi de negotiis post electionem, & eligendi Assistentes, capiendique informationes ad eos eligendos, pro futuris Congregationibus, vt celeriùs & expeditiùs omnia transigerentur. Commissum autem fuit à Congregatione R. P. N. Generali, vt collectis à Patribus Congregatis, si quid in eâ re annotassent, suo commodo prædictam Methodum conficiat, futuræ Congregationi proponendam.

XXX. *in MS.d.*45.

Quæ Constitutiones repugnent Conc. Trident.

CVm in plenâ Congregatione legerentur illa, quæ Deputati ex Concilio Tridentino nostris Constitutionibus & priuilegiis repugnare annotarant; decretum fuit, vt R. P. Generalis primo quoque tempore opportu-

portuno relaxationem illarum derogationum curaret.

XXXI. *in* MS.*dec.*46.

CVm fuiſſet lectus ordo Nouitiorum in Congregatione, placuit Congregationi, vt tam ordo iſte, quàm Magiſtri Nouitiorum officium, ad R.P. Generalem reiiceretur; cùm vtrumque ad regulas & gubernationis rationem pertineat. *Ordo Nouitiorum & Magiſtri officium.*

XXXII. *in* MS.*dec.*47.

CVm Prouinciales vltramontani, ſuo & ſociorum nomine vrgerent vt Congregatio hâc hebdomadâ diſſolueretur; & quæcumque intra illud tempus expediri poſſent, expedirentur; reliqua verò, ſi qua ſupereſſent, ad R.P. Generalem cum Aſſiſtentibus conficienda reiicerentur; viſum eſt Congregationi, vt ad proximum diem Sabbati vel Dominicum, qui erit XIV. Iunij, finiretur (ſic tamen vt intercedi poſſet, ſi neceſſitas alicuius rei grauis ita poſtularet) & ſimul Definitorum poteſtas expiraret, quemadmodùm in ſecundâ Congregatione Decr. LXIII. factum fuit. Intra hoc verò tempus Patres afferrent, ſi quæ prætereà afferenda iudicarent, & illa omnia expedirentur, quæ Congregationis auctoritatem neceſſariò requirunt: reliqua P. Generali conficienda relinquerentur; ita tamen, vt ſecundùm Societatis morem cum Aſſiſtentibus ea tractaret. *Congregatio diſſoluenda.*

XXXIII. *in* MS.*dec*.53.

Deputationes non expedita.

QVæsitum fuit, quid faciendum esset de variis deputationibus superiùs factis, cùm nec dum expeditæ essent, nec facilè expediri possent, nisi Congregatio diu protraheretur. Et decretum est, vt quæ pertinent ad conficiendum officium Assistentium, & formulam scribendi emendandam, R.P. Generali relinqueretur, vtpote ad regulas pertinentia. Canones quoque ex actis trium Congregationum generalium post electionem idem extrahi curaret, nullâ factâ sensus mutatione. In difficultatibus etiam Constitutionum declarandis, auctoritate tantùm suâ ordinariâ vteretur. Formula tamen Congregationis Prouincialis, & Vicarij officium, & Canones ex actis ante electionem desumpti, in Congregatione legerentur, & ab eâ probarentur. quod & factum est.

Canones triũ Congregationum.

Formula Cõgregationis Prouincialis.

XXXIV. *in* MS.*d*.45.

Vulgata editio.

QVæsitum etiam fuit, quid decernendum esset de secundâ Constitutionum editione, de quâ Decr. XLI. & decretum fuit, vt hæc secunda editio, quæ cum exemplari Hispanico magis conuenire inuenta est, deinceps pro communi & vulgatâ haberetur in Societate, saltem donec sequens futura Congregatio aliud statuerit.

Sequun-

Sequuntur Decreta per Definitores confecta, & à Congregatione generali approbata.

XXXV. *in* MS. *dec.* 57.

DEcretum fuit, ne deinceps processiones à Nostris fierent; liberã tamen R.P. Generalis haberet facultatem dispensandi circa quascumque processiones retinendas, & instituendas, vbi ad Dei gloriam, & proximorum ædificationem, præsertim vbi vsu receptæ sunt, & maximè inter hæreticos, & vbi conuersioni infidelium datur opera, expedire videret. Omni autem studio & diligentiâ priuilegium aliquod à Summo Pontifice impetrandum esse, quo à publicis Ordinariorum processionibus eximeremur. Quod priuilegium si obtineri non posset, vel quamdiu non obtineretur, & Nostri ad publicas supplicationes procedere cogerentur, superpelliceis vtendum esse, vt sicut in habitu sequi debemus, ita etiam in huiusmodi processionibus communem honestorum Clericorum morem sequeremur. De loco tamen & ordine procedendi, relinquendum esse eorum, qui Nostros ad processionem vocarent, arbitrio ac dispositioni, constitutum fuit. *Processiones.*

Cùm autem sequenti die quidam ex Patribus in Congregatione intercessissent, ne hoc præsenti anno Romana processio abrogaretur: admissa fuit intercessio, vt postridie eâ de

de re ageretur: & tunc etiam decretum fuit, vt omnino intermitteretur. Verùm Summus Pontifex hoc audiens, mandauit ne Romæ prætiriretur deinceps, nec rationes nomine Congregationis illi XXVII. Maij propositas admisit. Ab obligatione tamen publicarum supplicationum se nos liberaturum promisit, ne scilicet ab Episcopis ad eas cogi possemus. Voluit etiam, vt Romæ sacrum cantaretur diebus Dominicis & Festis, sicut hactenus factum est; seruatis tamen in modo & ratione cantus nostris Constitutionibus.

XXXVI. *in* MS.*dec*.58.

Cantus in ecclesiis.

CAntus in ecclesiis Societatis inductus talis sit deinceps, qualem Decl. III. cap. VI. P. §. 4. B. præscribit; nempe deuotus, suauis & simplex, non figuratus vel firmus; & in iis tantùm locis retineatur, vbi per Nostros, non admissis externis, commodè exerceri potest, & finis quem prædicta Constitutio proponit, & iuxta Decr. XXII. secundæ Congregationis consequitur. locum tamen habeat dispensatio, præsertim inter hæreticos & infideles, quoad inductionem, retentionem, modum & qualitatem cantus, pro iudicio & arbitrio R. P. Generalis.

XXXVII. *in* MS.*dec*.59.

Iter pedestre.

AD Religiosam disciplinam & paupertatis rationem pertinet, vt in peregrinationibus & profectionibus Nostri, quos ipso-

rum

rum Superiores id præſtare poſſe iudicauerint, pedeſtri itinere, in toto vel in parte, vtantur. & ob eam cauſſam R. P. Generalis eam hâc in re moderationem per ſe & ſuos Prouinciales adhibebit, quæ Societatis noſtræ Inſtituto conſentanea ſit: curabitque, vt in equitando ſolius neceſſitatis ſiue perſonæ, ſiue negotiorum (quam Superiores mittentes iudicabunt) ratio habeatur.

XXXVIII. *in* MS.*d.*60.

REgula illa de ſeparatâ menſâ Superiorum, cuius mentio habetur in primâ Congregatione tit. IV. Decr. V. de cetero vim non obtineat. Per hoc tamen non iudicatur excludendam eſſe antiquam illam conſuetudinem, à Patribus Generalibus cum ratione obſeruatam tam in ſuâ menſâ, quàm vt etiam cum aliis ex cauſsâ diſpenſetur, prout in Domino magis expedire exiſtimauerit ipſe R. P. Generalis. *Menſa priuata Superiorum.*

XXXIX. *in* MS.*d.*61.

LIcet Noſtris, qui de ſuis bonis ſunt diſpoſituri, integrum ſit pactiones cum ſuis parentibus, & quibuſcumque aliis de legitimâ parte, & aliis bonis ad ſe pertinentibus inire: admonendi tamen ſunt illi priùs, Societatem ipſam ad ea bona nullum ius habere. Nullæ tamen huiuſmodi pactiones deinceps ineantur, niſi priùs Generalis Præpoſitus de conditione fratris, de cuius legitimâ parte vel *Diſtributiones bonorum non fiant ſine Generali.*

bonis

bonis agitur, & de re totâ diligenter informetur; & vniuersa huius rei praxis ex illius iudicio & gubernatione exerceatur.

XL. in MS. dec. 62.

Suffragia pro Nostris defunctis.

IN singulis Prouinciis seruetur mos antiquus in suffragiis faciendis pro iis qui in Prouinciâ moriuntur, vt scilicet in eo loco vbi quis decesserit, singuli Sacerdotes tria sacra, & singuli fratres tres coronas; in aliis verò eiusdem Prouinciæ locis duo sacra faciant, & duas coronas recitent. Pro aliis autem qui extra Prouinciam obeunt, singuli Sacerdotes cuiusuis Prouinciæ semel in quânis hebdomadâ Missæ sacrificium offerant, & singuli fratres vnam coronam recitent. Præterea de obitu cuiusque, vt hactenus factum est, significetur extra Prouinciam per vniuersam Societatem, vt vbique omnes illius animam Domino Deo commendent, Sacerdotes quidem in Missis, vel per collectam, vel aliâ ratione; alij verò in suis precationibus pro vniuscuiusque deuotione.

XLI. in MS. dec. 63.

Domus Professæ fundator.

DOmus professæ fundatorem habere possunt, quemadmodùm & Collegia. Fundator autem professæ Domus ille censeri debet, qui dat ecclesiam necessariis rebus ad cultum Dei ornatam: præterea Domum supellectili domesticâ, & librariâ sufficienter instructam. Pro huiusmodi autem fundatore

ea

ea ſuffragia in ipsâ Domo, & Prouinciâ in quâ Domus erigitur, exhibebuntur, quæ Conſtitutio IV. P. cap. I. pro Collegiorum fundatoribus in totâ Societate exhiberi præſcribit, exceptâ candelæ traditione.

XLII. *in* MS. *dec.* 66.

SI contigerit Admonitorem Præpoſiti Generalis aliò mitti, poterit quidem alius illi ab ipſo Generali ſubſtitui, ſi ad breue tempus tantùm ſit ille abfuturus. In caſu autem mortis, & diuturnæ abſentiæ, eadem in alio ſubſtituendo ratio ſeruetur, quam in Aſſiſtentium ſubſtitutione Conſtitutio IX. P. cap. VI. §. 3. & Decretum VIII. tit. VI. primæ Congregationis ſeruandum eſſe præſcribit. *Admonitor ſi foras mittatur.*

XLIII. *in* MS. *dec.* 67.

COllegia, in quibus propria Collegiorum munia non exercentur, vel quia nondum plenè conſtituta ſunt, licet ſint inchoata; vel quia ædificandi neceſſitas non patitur Noſtros legere, nec ſcholaſticos noſtros illic ali; R. P. Generalis iudicabit an & quamdiu ex eleemoſynis vel ex reditibus viuere debeant, & faciet quod in Domino expedire iudicauerit. neque enim hic caſus idem eſt cum illo, qui in Decreto XC. ſecundæ Congregationis continetur. *Collegia non benè fundata.*

XLIV.

XLIV. *in* MS.*dec*.68.

Procurator Generalis admittatur ad Congregationem.

PRocurator Generalis Societatis nostræ, qui Romæ fuerit Congregationis tempore, ad Congregationem generalem deinceps admittatur post electionem Præpositi Generalis, vtpote qui ad tractanda negotia vtilis esse possit.

XLV. *in* MS.*dec*.69.

Transeuntes ad Carthusiam.

SI qui ex Nostris ad Carthusiensium Ordinem transirent, & redire ad Societatem denuò vellent, non tenetur Societas eos recipere ex ratione sui Instituti.

XLVI. *in* MS.*dec*.70.

Votum de dignitate.

VErba illa, *Tum si quem sciam id curare*, &c. addita secundo voto simplici, quod Professi emittunt post professionem; reponantur post sequentem promissionem de non prætendendâ prælatione aliquâ extra Societatem, in hunc modum: *Tum si quem sciam aliquid prædictorum duorum curare vel prætendere*, &c. vt ita vtrumque complectantur, scilicet quod de prælatione in Societate & extra Societatem dicitur.

XLVII. *in* MS.*dec*.72.

Aristotelis interpretes.

R.P.N. Præpositus Generalis commendatum magnopere habeat, vt Præceptores nostri qui interpretantur Aristotelem, non nisi cum magno delectu interpretes eos legant, qui contra Christiana dogmata impiè scripserunt, & maximè ad ea impugnanda

quæ

quæ Christianæ veritati aduersentur: & ita Philosophiam interpretentur, vt veræ Theologiæ Scholasticæ, quam nobis commendant Constitutiones, ancillari & subseruire faciãt.

XLVIII. *in MS. dec. 73.*

Procurator Sardiniæ, & Indiarum.

SArdiniæ Procurator sine aliâ Congregatione prouinciali, cui non potest interesse vt plurimùm, possit venire ad Generalem, & ad alia ius habere suffragij, præterquàm ad Generalis & Assistentium electionem. Simili modo ex Lusitaniâ pro Indiâ & Brasiliâ, & ex Bæticâ pro Perù & nouâ Hispaniâ, Procuratores mitti possent, si alij electi non sufficient ad negotia tractanda iudicio Congregationis prouincialis Lusitaniæ & Bæticæ. Ex Poloniâ etiam admittatur Procurator ad Congregationem prouincialem Austriæ, si Viceprouincialis indicauerit ad eam non posse venire suos Rectores: & ad generalem etiã venire poterit, vt alij supradicti, si Congregationi Austriæ videbitur expedire. Et hæc intelligantur, quamdiu Sardinia & Polonia non fient separatæ Prouinciæ. In Poloniâ autem & Sardiniâ eligetur Procurator à Viceprouinciali, & Consultoribus, ac Professis quatuor votorum, qui in eo loco fuerint, vbi Viceprouincialis erit. In Bæticâ autem & Lusitaniâ ipsa Congregatio prouincialis eliget.

Decretum tertiæ Congregationis generalis, quod in Actis non est insertum, sed in Archiuio repositum.

De bonis extra Prouinciam distribuendis, facultas Generali conceditur.

CVm die XIV. Iunij ageretur de grauissimis necessitatibus Collegij & Domus Romanæ, ob contracta multa debita, & summam difficultatem in tantâ multitudine alendâ, & de modo aliquo adhibendi remedium quæreretur; Decreuit Congregatio, vt R. P. Generalis deputaret aliquos, qui ista inspicerent, & de remedio consultarent, ac in Congregatione referrent. Ipse verò deputauit Patres Assistentes, & omnes Prouinciales, vt viderent, quænam ratio iniri posset, vt Collegium Romanum ære alieno liberaretur, & in futurum prouideretur vnde sustentari posset. Conuenerunt igitur Patres Deputati, & re diligenter excussâ, maior illorum pars censuit, vt Decretum illud de distributione bonorum faciendâ in eâdem Prouinciâ in quâ sunt bona, & non in eâ vbi quis ingrediatur, integrum maneat: sed Congregatio generalis relinquat R. P. Generali facultatem in eo dispensandi in Collegio Romano, & aliis Seminariis Prouinciarum, pro iudicio & arbitrio R. P. Generalis, habitâ ratione necessitatis, & communis boni. ita vt cùm quis in his locis ad Societatem admittitur, possit P. Generalis dispensare, vt eius bona, quæ in aliâ Prouinciâ fuerint, appli-

Decr. 26.

plicentur illi Seminario. Extra hunc autem casum, semper iuxta Decretum applicentur bona Prouinciæ in quâ ipsa bona sunt. & hæc dispensatio perpetua non sit: sed interim locum habeat, dum Dominus aliâ ratione Seminariis huiusmodi non prouiderit: vel certè vsque ad aliam generalem Congregationem, & modò scandalum semper in his distributionibus vitetur. Visum est pænè omnibus, vt in his Collegiis Nostrorum numerus minuatur: ita vt deinceps nulla debita contrahantur: sed nos accommodemus S. Concilij Tridentini decreto, & nostro. Et huic sententiæ consensit Congregatio die XVI. Iunij MDLXXV. verùm ne in Actis insereretur, sed in Archiuio reponeretur.

FORMVLA ELIGENDI PRÆPOSITVM GENERALEM, seu CANONES

Ex actis III. Congregationis generalis ante electionem desumpti, quibus includuntur ea quæ in prioribus Congregationibus ante electionem obseruanda videbantur; recognitì & confirmati post electiones, vt vim habeant in futurum. Decr. 6. & 55. III. Congr.

CVm generalis Congregatio indicta fuerit à P. Vicario pro electione noui Præpositi Generalis, & spatium temporis conuocan-

uocandi ad hoc Societatem iuxta Constitutiones fuerit elapsum; inchoari poterit Congregatio, si iam duæ tertiæ partes Electorum à suis prouinciis aduenerint. Et quidem si ex singulis prouinciis vocati fuerint Procuratores ad tractanda negotia post electionem Generalis, non admittentur in Congregationem ante electionem, neque ad acta quæ in illâ fiunt. Ordo autem sedendi in Congregatione, & dicendi sententias, huiusmodi erit, vt ad dextram P. Vicarij sedeant Patres, qui superstites fuerint ex decem primis, deinde simul Assistentes & Prouinciales, ordine antiquitatis in suâ professione inter ipsos seruato: posteà verò eodem ordine ad sinistram reliqui professi Electores, de quorum legitimâ vocatione, & iure suffragij ad electionem Generalis, P. Vicario & Assistentibus, ex actis singularum Congregationum prouincialium, vel ex alio sufficienti testimonio constiterit. Si quid verò dubij in aliquibus particularibus inuenerint, id totum ad generalem Congregationem quamprimùm referent, non admissis iis de quibus legitimè dubitatur, donec ipsa Congregatio de illis constituerit.

2 Decernatur primùm à Congregatione, eos, qui adsunt, Congregationem generalem legitimam & plenam cōficere. quòd si P. Vicarius & Assistentes de aliquorum Electorum

rum legitimâ electione aut vocatione dubitauerint, id referant, vt paullò antè dictum eſt, ad Congregationem, vt de illis, antequàm ad illam admittantur, ſigillatim ipſa ſtatuat quid agendum ſit.

3 Proponatur Congregationi, an ſuppleri debeant omnes defectus, ſi qui fortè acciderint, tam in Congregationibus prouincialibus, quàm alij quicumque.

4 Secretarium per ſcrutinium ſecretum eliget Congregatio, non ſolùm qui Generalis electioni, ſed qui Congregationibus & actis, ſi quæ fient ante electionem, ſubſeruiat; cuius officium finis electionis terminabit.

5 Si Romæ habeatur Congregatio, proponatur, quínam cum P. Vicario adire debeant Summum Pontificem, ad petendam ab ipſo benedictionem, & ad electionem Præpoſiti, & ad alia quæ in Congregatione iuxta noſtras Conſtitutiones tractãda erunt.

6 Eligatur vnus ex Electoribus per ſcrutinium ſecretum, qui ſecundam habiturus ſit orationem, iuxta VI. cap. VIII. P. Eligatur etiam alius extra numerum Electorum, qui curam habeat includendi Electores, cum aliis quatuor, ſiue ex Procuratoribus, qui vocati ſunt ex diuerſis prouinciis, ſi qui tales venerint, ſiue ex aliis Patribus de Societate.

7 Deinde Congregatio per ſecreta ſcru-

tinia eligat, & deputet quinque Patres ex variis nationibus de numero congregatorum, qui cum P. Vicario & Assistentibus videant, an aliquid sit in quo insigne detrimentum passa sit Societas, vel passura esse timeatur, quod singulari prouidentiâ atque industriâ, vel resarciendum vel curandum sit. de quo, si quid fuerit, conficient interrogationem commodè, quâ interrogatione inquirere Electores possint ac debeant, & intelligere, quis esse aptissimus videatur ad officium Generalis Præpositi ad maiorem Dei gloriam administrandum. Porrò de quibus agent Deputati, ea ad plura suffragia transigent, nec duo suffragia habebit Vicarius Generalis, sed solùm suffragij prærogatiuam.

8 Ad hos autem Deputatos, singuli Electores & Procuratores ferent, quæ habent à suis Congregationibus prouincialibus, vel quæ ipsi notarunt ad hoc negotium pertinentia. Si verò alij ex Nostris, extra numerum Electorum & Procuratorum, aliquid huiusmodi Deputatis proponerent, non erunt reiiciendi; tamen non sunt prouocandi vt hoc faciant. verùm eorum informatio non nisi scripta ab ipsis recipiatur. Interrogatorium autem à Deputatis confectum non oportebit vt publicè in Congregatione legatur; sed satis erit si singulis Electoribus ante inceptum quatriduum communicetur, necesse tamen erit,

vt

vt Deputati ab Electoribus interrogati circa intelligentiam vel explicationem interrogatorij, eos informent de ſtatu Societatis in huiuſmodi rebus, & de iis quæ ipſa paſſa eſt, vel paſſura timeatur, quatenus ad bonam electionem futuri Generalis vtile erit.

9 Si quædam maioris momenti ad electionem ſpectantia Congregationi proponantur, vno die hæc proponi debent, rationibus vtrimque adductis, (& ſi in his maior informatio deſideraretur, ea à Vicario vel ab aliis Electoribus petenda eſt) & ſequenti die dicantur ſententiæ. Hæc verò & omnia quæ ante electionem tractanda erunt, ad plura ſuffragia decernantur. ſi qua autem leuiora proponerentur, pro arbitrio P. Vicarij, non contradicente Congregatione, aut eodem aut alio die tractentur. Nihil tamen Congregationi generali ante electionem erit proponendum, quod non ad ipſam electionem pertineat. & quæ proponenda videntur, priùs à P. Vicario cum Aſſiſtentibus ad plura ſuffragia determinentur. ſi quis verò poſteà non fuerit contentus, licebit illi proponere Congregationi.

10 In actis ante electionem Vicarius habebit ſolùm qualitatem præcedendi, ceteris paribus tam ſuffragiis quàm qualitatibus: nulla tamen ſufficiet qualitas ſuffragiorum

ad electionem Præpositi;sed numero medietatem omnium suffragiorum excedi oportebit.

11 Proponatur ante quatriduum, an exspectandi sint absentes ad electionem Præpositi faciendam: & si decernatur non esse expectandos, nihilominùs suus illis locus seruandus erit in Congregatione, si venerint.

12 Primo die quatridui manè eligatur Assistens per scrutinia secreta. post cuius electionem P. Vicarius suam habebit orationem iuxta Constitutiones.

13 Quatriduo ante electionem Professi non egrediantur domo sine licentiâ P. Vicarij (cui liberum erit egredi, si quando opus esse iudicaret) vt orationibus, Missis quotidie dicendis, ieiuniis, & aliis corporis afflictionibus, & informationibus etiam vacent. De partitione autem ieiuniorum, disciplinarum & orationum, quæ fieri debebunt in eo loco vbi Congregatio habebitur, P. Vicarius illam pro suo arbitrio faciet.

De ratione informationis ad electionem Præpositi Generalis.

14 VIdendum est, qui debeant informationem petere, à quibus ea peti, de quibus personis, de quibus rebus, quomodò peti debeat, postremò quomodò petenti respondendum sit.

1. Qui

1. *Qui debeant petere.*

Omnes Electores, nemine excepto, informationem petent.

2. *A quibus peti debeat.*

Ab iis ſolis qui ad Congregationem vocati ſunt, ſiue ſint Electores, ſiue Procuratores, & in quatriduo dumtaxat. Ita tamen, vt Procuratores, à quibus peteretur, teneantur eamdem legem ſubire ratione informationis, quam Electores. de quâ lege, & informandi modo Procuratores ipſi per Secretarium priùs informari debeant.

3. *De quibus perſonis peti debeat.*

De quibus venit in mentem vnicuique, quòd poſſent eſſe idonei ad munus Præpoſiti Generalis, ſiue abſentes, ſiue præſentes ſint, inter profeſſos tamen quatuor votorum.

4. *De quibus rebus peti debeat.*

In genere loquendo, his de rebus, ex quibus iudicari poteſt, quòd aliquis ſit idoneus ad munus Præpoſiti obeundum, vel contrà. Itaque defectus, qui bonæ gubernationi aduerſari poſſunt, & peti & dici debent, omiſſis illis quæ ad bonam Præpoſiti electionem non faciunt. & hæc omnia iuxta Conſtitutiones, & præcipuè II. cap. IX. P. & iuxta Interrogatorium, quod à Deputatis conficietur, vt dictum eſt. Sed & habenda eſt ratio eorum, quæ in II. & III. cap. Exam. & etiam II. & III. cap. primæ partis Conſtit. dicuntur.

ex iis enim quiſque ſibi interrogatorium ad informationem conficere poteſt. nemo tamen arctandus videtur, quin interrogare poſſit alia, quæ interroganda prætereà iudicauerit. Peti etiam debebit ab eo, qui reddit informationem, an quid aliud habeat dicendum de perſonâ de quâ interrogatur; & an de aliâ ſentiat capiendam informationem; & an ab alio quopiam aliquâ in re clariorem ac certiorem informationem habere poſſit inter eos à quibus peti debet informatio.

5. *Quomodò peti debeat informatio.*

Non petat, an hic vel ille aptus videatur ad hoc munus, nec ne; ſed de rebus illis, ex quibus iudicari poſſit, an ſit idoneus nec ne. Eius intentio ſit pura ab affectibus humanis, etiam naturalibus, nedum vitioſis; & tantùm gloriam Dei, & meliorem Societatis gubernationem, quæ ad commune bonum animarum ordinatur, præ oculis habeat, & non propriam vtilitatem, quæ illi non conſonat.

Nec ſolùm ab omni ambitione pro ſe & aliis ſit liber; ſed diligenter obſeruare debet, ne voluntatis propenſionem ad hunc vel illum excludendum vel admittendum habeat, quoad eius fieri poteſt; donec poſt orationem & informationem ſuo tempore & loco ſtatuat, quam ſententiam ſit dicturus; nec eam præſeferat.

Cùm

Cùm informationem aliquam de aliquo accipit, seruet alteram aurem aliis, & cor Deo, memor quòd cum iuramento est electurus, quem aptissimum duxerit. Si quid tamen intellexerit quod secretum teneri debeat, cum aliis, præterquàm cum Electoribus, in informatione silentium teneat, memor caritatis, & in virtute sanctæ obedientiæ in re tantùm graui, non in quâlibet.

Non existimet quisquam Electorum, se minùs gratum futurum ei, cui non dederit suum suffragium, & de quo liberè secundùm conscientiam informauerit: quin pótiùs eidem, & vniuersæ Societati, & Deo rem gratissimam se facturum sciat.

Post informationem, consideratio & discussio necessaria est, & multò magis oratio, quæ illustrationem impetret à Deo sapientiæ fonte, ad benè iudicandum, & eligendum eum qui Deo maximè sit placiturus. Et in hac diuinâ gratiâ potiùs, quàm in humanâ diligentiâ spem constituat. meminerit tamen, non solùm voluntatem, sed iudicium cohibendum esse ab vltimâ definitione, iuxta VI. cap. VIII. P. donec in locum inclusionis ingrediatur.

6. *Quomodò respondere debeat is à quo petitur informatio.*

Nemo obtrudat informationem non petenti, & qui obtruserit deferatur. caueat & ipse

ipſe affectus humanos, non ſolùm ambitionis, ſed & cuiuſuis propenſionis, quæ non ducatur ex intentione honoris Dei, communis boni, & bonæ gubernationis Societatis. & vt dictum eſt de petente, ſic de dante informationem intelligatur. nec ad promotionem, nec excluſionem vllius incumbat, nec propenſam ad id voluntatem oſtendat: ſed vt de re ſpeculatiuâ, vel omnino ad ſe non pertinente, quod ſentit præcisè conetur explicare.

Non ſolùm mendacia, ſed amplificationes & exaggerationes relinquantur. nihil temerè, ſed conſideratè & maturè, certa pro certis, opinata pro opinatis referat. & qui aliquem defectum ab aliquo ex informatoribus audiuit, non referat aliis, etiam interrogatus; ſed ad eum, à quo audiuit, interrogantem remittet, vt qui coram Deo agit, & ei rationem eſt redditurus eorum, quæ in ſuâ informatione dixerit.

15 Super illud vi. cap. viii. P. quòd ſub pœnâ excommunicationis latæ ſententiæ quiſque teneatur manifeſtare, ſi quem ſciret affectaſſe hoc munus; ſtatuit addendam eſſe cenſuram hanc in eos, qui ambiunt pro aliis; & quòd hæc cenſura ſe extendat ad informationem non ſinceram; eam ſcilicet, quæ ſtudioſè mendax eſt, malâ cum intentione, & in re graui. Demum ipſo facto ambitioſos pro ſe vel pro aliis, in excommunicationem inci-

incidere decernitur; à quâ non poſſint abſolui ante electionem niſi à P.Vicario, poſt electionem verò à R.P.Generali.

16 Si Vicarius ipſe notaretur de ambitu, deferendus eſſet ad duos antiquiſſimos profeſſos, vel ad Prouincialem antiquiſſimum, pro deferentis arbitrio.

17 Pridie electionis veſperi in loco electionis deputato parentur altare cum Crucifixo, ſuggeſtus, & menſa, vbi erit Vicarius, & Aſſiſtens cum Secretario, & vrna, in quam coniicienda ſunt ſuffragia. Parentur item ſchedulæ, quotquot erunt neceſſariæ, in quibus ex vnâ parte ſcriptum ſit iuramentum, vt eſt in Conſtitutionibus, incipiendo hoc pacto: *Ego N. teſtem inuoco* IESVM CHRISTVM, *qui eſt ſapientia æterna, quòd eum eligo, & nomino in Præpoſitum Generalem Societatis* IESV, *quem ſentio ad hoc onus ferendum aptiſſimum.* Ex aliâ verò parte ponantur hæc verba: *Eligo in Præpoſitum Generalem Societatis* IESV N. ita vt nihil deſit Electori ſcribendum, niſi nomen electi, & eligentis; & hoc manu propriâ; ſed immutato quantum fieri poterit, charactere, ne agnoſci poſſit à tribus illis, qui ſuffragia viſuri & lecturi ſunt. nomen tamen eligentis maneat obſignatum iuxta Concilium Tridentinum, in quo præcipitur, Generales eligi debere per vota ſecreta, ita vt ſingulorum eligentium nomina numquam publicentur.

Poſt

Post promulgatum autem Decretum electionis, statim comburantur suffragia in ipso Congregationis loco.

18 Missa de Spiritu sancto ipso die electionis celebrabitur iuxta Constitutiones VI. cap. VIII. partis, ab ipso Vicario, vel ab eo quem elegerit; & quidem coram omnibus, & in aurorâ: & post eius communionem statim Electores communicabunt. Missa autem in Ecclesiâ celebranda erit. & eumdem ordinem in eundo ad eam, & communicando, & redeundo, de quo suprà dictum est, seruabunt. Incedant autem bini, & ad campanæ domesticæ pulsum (quæ post communionem omnium, vsque ad inclusionem in loco Congregationis sonabit) hi qui suffragia habent, ad locum Congregationis se conferent cruce præcedente, aliis de Societate interim canentibus, *Veni Creator Spiritus*. Quem hymnum submissâ voce omnes Electores in ipso loco Congregationis dicent: & post inclusionem Electorum iidem de Societate in Ecclesiâ, vel alibi dicent Litanias, & continuam orationem, quæ vsque ad electionem durabit, habebunt.

19 Inclusis Electoribus per Deputatos iam anteà ad hoc electos, primùm habeatur concio à deputato à Congregatione, quâ in genere exhortetur ad electionem eius Præpositi, qui ad maius eius obsequium conueniat,

niat,nullo dato ſigno,quo particularis aliqua perſona ſignificetur.deinde quiſque ſeorſum oret Deum per horam, & cum nullo alio loquendo, in Creatoris ſui ac Domini conſpe-ctu,ex iis quæ priùs intellexerit, apud ſe ſtatuat quem ſit electurus.

20 Statim poſt orationem tentandum erit ſcrutinium,niſi priùs communis inſpiratio in eligendo quempiam præueniſſet ordinem. quæ quidem inſpiratio acceptari deberet, modò adeò luculenta & notoria eſſet,ne vno dempto,vt nullâ tergiuerſatione negari poſſet diuinam eſſe inſpirationem.

21 Iuxta Conſt.VIII. P.cap.VI. *ex his quæ priùs quiſque intellexerit,apud ſe ſtatuat quem ſit electurus, & in chartâ ſcribet nomen perſonæ quam eligit:* locum illum declarando, ſtatuitur, nouas informationes,quæ nullæ debent ſumi in loco incluſionis, excludi debere : & ex præcedentibus,cum gratiâ tam illuſtrationis diuinæ,quàm diſcurſus,acceptâ à Deo, & priùs, & eodem loco, electionem eſſe faciendam Præpoſiti Generalis; quem inter abſentes & præſentes, profeſſos tamen quatuor votorum,eligi oportet.

22 Pater Vicarius, Secretarius, & Aſſiſtens antequàm ſcribantur ſuffragia, iurabunt coram Deo, vt quadrat ſingulis iuxta Conſtit. VI. cap. VIII. P. ſe ſincerè accepturos & publicaturos ſuffragia: & tam proteſta-

testationis huiusmodi quàm absolutionis formula hæc est, videlicet: *Testem inuoco Deum, cuius oculis omnia nuda sunt, me fideliter acceptu-rum, & publicaturum suffragia; & quæ ad officium meum pertinent, sincerâ cum intentione me præstitu-rum. Protestor etiam in diuinæ maiestatis conspectu, & vniuersæ Societatis, quàm hîc repræsentamus, me neminem admittere velle, qui non sit admittendus, nec excludere qui non sit excludendus.* Deinde sub-iunget P. Vicarius:

Et auctoritate Dei omnipotentis mihi licet indi-gnissimo per Sedem Apostolicam concessâ, absoluo vos à quâuis sententiâ excommunicationis, suspensionis & interdicti, & à quibusuis aliis sententiis, censuris, & pœnis, & quantum sit opus dispenso vobiscum su-per irregularitate quâuis (dummodò sententias, cen-suras, & pœnas, ac irregularitatem huiusmodi, ob de-fectus ad electionem hanc pertinentes non incurreri-tis) ad effectum legitimæ electionis, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Amen.

Absolutio autem, quam antiquissimus professus dat Vicario, eiusdem tenoris erit cum eâ, quâ ipse alios absoluit.

Post prædictam protestationem & absolu-tionem, Secretarius dicat Vicario: *Pater, da tuum suffragium in nomine* Iesv. Mox Vicarius surgens, flectet genua coram Crucifixo, & signans se cruce, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, legat iuramentum à tergo schedulæ scriptum huius tenoris, vt dictum est:

eſt : *Ego N. teſtem inuoco Ieſum Chriſtum , qui eſt Sapientia æterna, quòd eum eligo & nomino in Præpoſitum Generalem Societatis* IESV, *quem ſentio ad hoc onus ferendum aptiſſimum.* Deinde ſurgens, & duobus digitis clauſum ſuffragium ſuum oſtendens,in vrnam mittat ; & ſe rurſum inclinans coram Crucifixo, redibit ad locum ſuum & mox dicet duobus Sociis ſuis & ceteris , *Omnes ordine ferant ſua ſuffragia in nomine* IESV. Deinde ſurgēs Secretarius & Aſſiſtens, & poſteà reliqui ſuo ordine, ſigillatim iuramentum facient , & ſua ſuffragia ferent ad exemplum P. Vicarij. Quòd autem iurent omnes,ſe eligere eum,quem ſenſerint in Domino aptiſſimũ ad hoc onus ferendum,&c. declaratum eſt, quòd ſi quis duos aut plures pares omnino iudicaret ſuo iudicio, integrum ſit ei dare cui voluerit ſuffragium.

Deinde Secretarius ex vrnâ, cùm priùs mixta fuerit, ſuffragia ſigillatim extrahat: & cum reuerentiâ & modeſtiâ extracta ſingula oſtendet P.Vicario: ille autem viſa, & vtrique Socio oſtenſa leget publicè, vel Secretario legenda reddet.& in hac promulgatione electus tantùm nominetur , obſignato manente nomine eligentis,vt dictum eſt.

Poſt ſingulorum ſuffragiorum publicationem, conferetur numerus,ſi plures nominati fuerint, & qui pluſquam mediam partem omnium ſuffragiorum habuerit, Gene-

ralis Præpositus erit: & Vicarius, si ipse electus non fuerit, significet publicè plura esse medietate suffragia eius qui eligitur. & postmodùm formet Decretum in hanc formam: *Cùm in plenâ & legitimâ Congregatione, collato numero omnium suffragiorum, plusquàm media pars omnium* R.P.N. *nominauerit, & elegerit: Ego N. auctoritate Sedis Apostolicæ & vniuersæ Societatis, eligo prædictum* R.P.N. *in Præpositum Generalem Societatis* IESV, *In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Amen. Romæ*, & alibi, *&c.*

28 Si Vicarius ipse electus esset, eius loco significabit, & formabit Decretum antiquissimus ex professis Electoribus; scribeturque à Secretario Decretum, & subscribetur ab eo qui format illud, & sigillo Societatis obsignabit. & statim omnes ad reuerentiam ei exhibendam accedant, incipiente Vicario, cum Secretario & Assistente, ordine priùs dicto, nisi aliquis ex ipsis electus esset. Postremò omnes ad ecclesiam se conferent, canentibus aliis de Societate, *Benedictus Dominus Deus Israel*, &c. inter eundum, & in ipsâ ecclesiâ, *Te Deum laudamus*, &c. & vnus Sacerdos dicet tres orationes, primam de Trinitate, secundam in gratiarum actionem, tertiam de die vel de B. Virgine: & vsque ad egressum de ecclesiâ Præpositus non admittat oscula manuum ab aliis, quàm ab Electoribus.

Si in primo scrutinio nullus habuerit ampliùs

plius quàm medietatem suffragiorum, ante Compromissariorum electionem, de quâ agitur VI. cap. VIII. P. tentandum erit secundum scrutinium, inter omnes qui habuerunt suffragium aliquod ad officium Præpositi. & si nec tunc quidem crearetur Præpositus, eodem modo tertium scrutinium tentandum erit. si nec tunc quidem egrederetur Præpositus, quinque Electores ad plura suffragia eligendi erunt, & ad quem maior pars eorum inclinabit, ille Præpositus erit. Reliqua autem, vt suprà, facienda erunt.

Ad hos quinque Electores eligendos danda est vna hora, & seruanda est formula scribendi, iurandi, & publicandi Electores similis illi, quæ ad Generalem eligendum data est. Si acciderit duos vni, & totidem alteri suum dare suffragium, tunc decidetur à Congregatione, quid erit agendum.

Hi autem Compromissarij eligent Præpositum Generalem inter eos qui aliqua suffragia habuerint, sepositis illis qui ad tria non pertigissent; nisi huiusmodi plures essent quàm duo. Si verò duo vel tres eminenter plura suffragia habuerint, quàm alij, illi nec actiuam nec passiuam vocem ad electionem Compromissariorum habebunt. Si qua verò difficultas oriatur, tunc à Congregatione statuatur, quid circa illam agendum sit.

Atque hactenus de Canonibus ante electio-

nem dictum sit, qui quidem soli in futurum vim & robur obtinere debeant.

FORMVLA CONGREGATIONIS prouincialis à tertiâ generali Congregatione approbata.

Quibus in casibus Congregatio prouincialis cogi debeat. Cap. I.

QVatuor in casibus cogenda est Congregatio prouincialis. Primus est, ad eligendos Electores Præpositi Generalis, iuxta III. cap. VIII. P. Secundus, quando occurreret aliquis ex iis casibus, qui in II. & III. cap. VIII. P. & V. cap. IX. P. attinguntur. Tertius, quando eligendi sunt hi, qui cum Prouinciali ad Congregationem generalem sunt mittendi, quæ ab ipso Præposito viuente ad aliqua grauia negotia cogitur, prout V. c. VIII. P. dicitur. vel cùm Congregatio Procuratorum simul cum Assistentibus & ipso Generali cogendam esse decernunt, iuxta Decretũ XXIV. secundæ Congregationis generalis. Quartus est, ad eligendos Procuratores, qui tertio quoque anno, à fine Congregationis generalis computando, ex singulis Prouinciis ad Præpositum Generalem mittendi sunt, iuxta Declarationem II. cap. VIII. P. & prædictum Decr. XXIV. secundæ Congregationis.

Quis,

Quis, vbi & quando debeat Congregationem prouincialem conuocare. Cap. II.

1 SPectabit ad Præpoſitum Prouincialem, vel ipſius loco ad Viceprouincialem, Congregationem huiuſmodi indicere, quocumque ex prædictis caſibus cogenda illa ſit.

2 Eiuſdem erit locum commodum & idoneum deſignare, quo debeant conuenire; & tempus etiam præſcribere, quod opportunum ſit, vt eâ abſolutâ, qui electi fuerint, ad locum Congregationis generalis celebrandæ deſignatum, vel ad Patrem Generalem tempore præſcripto commodè venire poſſint. Non durabit autem Congregatio prouincialis vltra decem, vel ad ſummum duodecim dies.

Qui congregari debeant. Cap. III.

1 INtererunt, & ſuffragij ius habebunt in Congregatione prouinciali, in quocumque ex quatuor caſibus prædictis cogatur, in primis ipſe Præpoſitus Prouincialis, & ſi quis Commiſſarius vel Viſitator iam officio ſuo defunctus (nam ſi eius officium adhuc perdurat, Congregationi adeſſe non debet) in aliquâ Prouinciâ eo tempore verſabitur, quo celebranda eſt Congregatio. Præpoſiti præterea Domorum profeſſarum, Rectores Collegiorum Societatis & Domorum probatio-

nis, quæ ſeparatæ, & Prouinciali immediatè ſubiectæ fuerint, vel Vicepræpoſiti Prouinciarum, & Domorum, ac Vice-Rectores (ſi accideret in aliquâ Prouinciâ, Domo, vel Collegio eo tempore non inueniri Præpoſitum, vel Rectorem, aut legitimè impeditum eſſe) vel ij, quos hi miſerint ſuo loco. Rectores etiam qui præſunt Seminariis vel Conuictoribus, vbi curam huiuſmodi ſuſcepit Societas: ſi tamen IX. de Societate, vt minimùm, in huiuſmodi Collegiis, & immediatè Prouinciali ſubditi fuerint.

2 Interſint etiam præter hos, omnes Profeſſi quatuor votorum (exceptis iis, qui poſt cognitam Præpoſiti Generalis mortem, ad eam Prouinciam ex aliâ miſſi fuiſſent, ne in duabus diuerſarum Prouinciarum Congregationibus ſuffragium habere quiſquam poſſit) quotquot non fuerint legitimè impediti, vel neceſſariò occupati: & huius legitimi impedimenti, ac neceſſariæ occupationis iudex erit Prouincialis ipſe cum Conſultoribus & Profeſſis quatuor votorum, qui fuerint in eo loco, vbi ipſe erit, ad plura ſuffragia.

3 Prætereà venient Procuratores vnius vel plurium Prouinciarum; & vbi tales non fuerint, Procuratores maximi omnium in quâuis Prouinciâ Collegij: modò ſint Sacerdotes & Coadiutores formati, aut trium votorum Profeſſi, & non ſint legitimè impediti,

vt de Professis dictum est. Porrò nec Vicarius Generalis, nec Assistentes Congregationi Prouinciali interesse debebunt, aut etiam poterunt.

4 Quæ autem impedimenta excusare debeant vel Prouincialem, vel aliquem electum in Congregatione prouinciali, quò minùs ad Congregationem, vel ad Præpositum Generalem veniat, si Congregatio prouincialis non erit dissoluta, ipsa statuet per vota secreta: si dissoluta fuerit, de Electorum impedimentis statuat ipse Prouincialis cum suis Consultoribus & Professis quatuor votorum præsentibus ad plura suffragia, an legitima sit excusatio. Quòd si impedimentum Prouinciali acciderit, Consultores ipsius, & Superior loci vbi Prouincialis erit, cum Professis quatuor votorum præsentibus, ad plura suffragia decernent, an huiusmodi impedimentum legitimum censendum sit.

De eligendis in Congregatione Prouinciali.
Cap. IV.

1 SI agitur de mittendis ad Congregationem generalem, quinque Professi quatuor votorum eligi debent. In primis duo Electores Præpositi futuri, iuxta Constitutiones cap. III. & V. P. VIII. vel in quocumque casu comitaturi Prouincialem ad Congregationem generalem.

2 Deinde eligendus est tertius, vt ex duobus prædictis, & ex eo, conficiatur ille ternarius, ex quo vnum Prouincialis suo loco mittere debet, iuxta Declarationem III. cap. VIII. P. si impeditus legitimè iudicabitur. Præterea quartus & quintus addantur, vt subrogentur in locum duorum qui electi primò fuerunt, & cum Prouinciali ad Congregationem venient, si legitimè & ipsi impedirentur. Ita vt si solus Prouincialis excusatus habebitur, tertius veniat: si aliquis ex duobus primis comitibus, non autem ipse Prouincialis, se excusabit, tertius nihilominùs veniat: si vterque ex primò electis excusandus iudicabitur, tertius & quartus eorum loco subrogentur. Quintus autem non subrogabitur, nisi vltimo loco, quando ex aliis nominatis, propter legitima eorum impedimenta, non potest impleri numerus duorum, qui cum Prouinciali & Viceprouinciali venturi sunt ad Congregationem generalem.

3 Si agitur de electione Procuratorum, in primis qui præest Prouinciæ eligi non poterit, vt tertio quoque anno ad Præpositum Generalem veniat, ne Prouinciam suam deserere cogatur. Eligi autem debebunt duo Professi quatuor votorum; vnus primo loco, & alter secundo, qui subrogetur in locum prioris, si ille propter legitima impedimenta venire non poterit.

4 Ex

4 Ex transmarinis Prouinciis veniant Procuratores, professi etiam quatuor votorum, à Prouinciali cum Consultoribus & professis quatuor votorum præsentibus, ad plura suffragia electi; vt simul cum aliis Romæ de Congregatione generali cogenda deliberaturi, cum suffragio intersint. Si tamen prædicti Electores in prædictis locis iudicabunt commodè non posse mitti talem Procuratorem, licebit eis vel Professum trium votorum mittere, vel Coadiutorem spiritualem formatum, vel in sequens triennium differre missionem.

De rebus tractandis in Congregatione Prouinciali. Cap. V.

1 POst electionem personarum, agendum est de rebus, quæ vel Præposito vel Congregationi generali nomine illius Prouinciæ proponendæ sunt. Et si agitur de Procuratore mittendo tertio quoque anno, in primis agetur de rationibus, quæ mouere possunt, vt Congregatio generalis celebrari debeat, vel non celebrari: deinde de negotiis, vel in Congregatione generali, vel cum ipso P. Præposito, aut Congregatione Procuratorum tractandis.

2 Cùm mittuntur Procuratores, ea proponantur, quæ ad veram & vtilem informa-

tionem P. Generalis de ſtatu totius Prouinciæ, Domorum, Collegiorum, negotiorum, demum de totâ ratione gubernationis in Prouinciâ, & quomodò Superiorum ordinationes obſeruatæ ſint, in dictâ Congregatione expediet tractare iudicio Deputatorum, & ipſius nomine ei referri. Quidquid autem Congregationis nomine proponetur, aut petetur, ſubſcriptum ſit à Secretario, & obſignatum. Quæ verò vel ab ipſo Prouinciali, vel ab aliis verbo vel ſcripto ei dicentur, vt P. Generali referat, nomine ipſorum, non Congregationis referre debebit.

3 Cùm rationes proponentur ad ſuadendam vel diſſuadendam Congregationem generalem, nihil in alterutram partem ſtatuatur: hoc enim Procuratorum eſt, cùm fuerint apud Generalem cum Aſſiſtentibus congregati: qui proponent eas, prout eis dictæ fuerint, Congregationis prouincialis, vel aliorum nomine.

4 Intelligat Congregatio prouincialis, non ſibi licere quidquam conſtituere, præter ea quæ in hoc officio expreſſa erunt. vnde neque infirmare, vel immutare ea, quæ à Superioribus iam ordinata fuerunt, poterit.

De modo procedendi circa Congregationes Prouinciales. Cap. VI.

1 SVperiores antequàm discedant ad Congregationem prouincialem, informatione accepta ab iis, quos ex suis domesticis benè sentire de rebus tractandis iudicabunt, (non prohibendo alios, quin possint priuato nomine vel Consultoribus offerre, vel ad Congregationem Prouincialem mittere, quæ volent) conferant cum suis Consultoribus, quæ ad Congregationem Prouincialem sunt deferenda.

2 Elapso die ad conueniendum præfixo, sequenti die congregentur omnes, qui adfuerint ex iis qui habent ius suffragij. & habito in primis à Præposito Prouinciali, vel ab alio per ipsum designato, sermone breui, in quo proponantur in genere quæ agenda sunt, omnes hortetur, vt sincerè in omnibus se gerant. Deinde, an legitima Congregatio sit censenda, ad plura suffragia decernant. Tertio verò loco eligatur Secretarius etiam ad plura suffragia, qui omnia, quæ fuerint acta in Congregatione, mandet scriptis: & iis, quæ vel ad Præpositum vel ad Congregationem generalem, nomine Congregationis mittenda sunt, subscribet, & signabit sigillo Prouincialis. Ei autem adiungatur vnus

ex

ex Patribus eodem modo electus, qui ad colligenda suffragia, & reliqua scribenda ipsum adiuuet.

2 Eodem modo eligantur duo ex primariis Patribus, qui vnà cum Præposito Prouinciali seligant, quæ sint Congregationi prouinciali proponenda, quæ reiicienda, iudicio saltem duorum ex ipsis: atque illa tantùm ibi tractanda curent, quæ maioris momenti videbuntur, & quæ possint tempore Congregationi præfixo absolui. Licet tamen vnicuique, quæ à Deputatis reiecta fuerint, vel in Congregatione proponere, dummodò de personis non agatur, vel ad generalem Congregationem seu Præpositum transmittere, si iudicio Deputatorũ non acquieuerit. Ad hos autem deferant omnes, qui ad Congregationem venerint, intra diem vnum aut alterum sequentem post electionem mittendorum, omnia quæ Congregationi proponenda attulerunt. assigneturque dies in quo facienda sit electio eorum, qui ad generalem Congregationem vel ad Præpositum sunt ituri: qui dies tertius, vel ad summum quartus sit à die, quo fuit aperta Congregatio prouincialis: habita priùs informatione de qualitatibus mittendorum, iuxta Decretum XXIV. secundæ Congregationis, & iuxta Declarationem II. cap. VIII. P. si agitur de Procuratoribus; si autem de Congrega-

ti one

tione generali, iuxta II.& III. cap.VIII.P.

4 In ſedendo & dicendo hic ordo ſeruabitur, vt ad dexteram Prouincialis ſedeant Profeſſi omnes quatuor votorum, iuxta ſuæ profeſſionis antiquitatem, ſiue ſint Superiores, ſiue non: ad ſiniſtram verò Rectores, iuxta antiquitatem ſuæ profeſſionis trium votorum, vel admiſſionis in Coadiutores formatos; ſi verò tales non fuerint, iuxta antiquitatem ſui ingreſſus in Societatem. poſteà Procuratores ſimili ordine antiquitatis.

5 Electiones perſonarum ad Præpoſitum Generalem, vel Congregationem generalem mittendarum, ad plura medietate ſuffragia, eaque ſecreta fiant: ſic tamen, vt ſi in primis duobus ſcrutiniis nullus electus fuerit, in aliis conſequentibus ſcrutiniis ſuffragia dentur tantùm inter eos, qui aliqua ſuffragia anteà habuerint.

6 Rerum verò tractandarum determinationes ad plura vota ſimpliciter definiantur, vt citiùs expediantur; nec vlla interceſſio permittatur. Præpoſitus autem Prouincialis, vel eius loco Viceprouincialis duo ſemper ſuffragia habebit in Congregatione. Quæ porrò fient in Congregatione Prouinciali, legantur die ſequenti à Secretario, vt omnes videant, an rectè facta ſint.

7 In principio Congregationis prouincialis affigatur muro catalogus omnium Profeſſo-

ſeſſorum quatuor votorum, qui in Prouinciâ verſantur, tam abſentium quàm præſentium, vt omnes ſciant è quibus poſſint eligere eos, qui Romam ſunt mittendi.

8 Cùm autem capietur de perſonis eligendis informatio, illud præcipuè animaduertendum eſt, vt nullus per ſe, vel per alium pro ſe, vel pro alio, ne indirectè quidem ſuadeat, vt ſe vel alium eligant, aut non eligant: ſed fiant potiùs electiones omnes ſincerè & candidè, ex iis quæ Spiritus ſanctus dignabitur ſuggerere, & quæ ex informationibus didicerint. Nemo itaque alteri obtrudet informationem non petenti: caueanturque diligenter non ſolùm mendacia, ſed etiam exaggerationes in laudandis vel vituperandis eis, de quorum agitur qualitatibus.

9 Si quis autem (quod auertat Deus) ambitioſè agere deprehenſus fuerit ad ſui vel alterius electionem vel excluſionem, ſi id probabitur ſufficienter, actiuâ vel paſſiuâ, vel vtrâque voce priuetur, iuxta delicti grauitatem, & probationis certitudinem: & quidem ſi ambitio publica eſſet, punitio quoque publica eſſe debebit. Iudicabunt autem hanc Prouincialis, & tres ex antiquioribus Profeſſis, vel ſi ipſe Prouincialis reus eſſet, quatuor antiquiores Profeſſi, ex iis qui Congregationi prouinciali interſunt. & ſaltem tres ex

ex illis conuenire debent in eamdem ſententiam.

De iis quæ Procuratores Romæ agere debent. Cap. VII.

POſtquàm ad Generalem venerint Procuratores, agent tum de informatione Præpoſito Generali dandâ, iuxta illa quæ ex ſuis Prouinciis attulerunt; tum de Congregatione generali, an ſcilicet conuocari debeat, necne, acceptâ informatione ab iis tantùm, qui ius habent ſuffragij iuxta Decretum XXIV. ſecundæ Congregationis: & præſertim quomodò ſeruentur Conſtitutiones, & Decreta Congregationum, & regulæ: an diſciplina religioſa relaxetur, an in ſpiritu & virtutibus proficiat Societas, an potiùs deficiat: quomodò vnio animorum ſe habeat in Societate, & an aliquod graue periculum illius labefactandæ metuatur, &c.

2 Deinde præmiſsâ oratione & conſideratione, apud ſe & coram Deo ſtatuent, quam ſint dicturi ſententiam, & omnes ſimul in nomine Domini congregati, ad plura medietate ſuffragia, die ad hoc ſtatuto definient, an cogenda ſit, & quando, Congregatio generalis.

3 Si inter ordinationes, vel reſponſa aliis Prouinciis data, quæ videre debebunt, aliqua

qua fuerint,quæ ad vſum ſuarum Prouinciarum ſecum ferenda exiſtimabunt, id facere poterunt iudicio P.Generalis,vel eorum quibus ipſe commiſerit.

4 Si ad Seminaria noſtrorum Scholaſticorum vel Nouitiorum in aliquâ Prouinciâ perficienda , vel ad tranſmarinarum, vel Septemtrionalium, aut aliarum Prouinciarum neceſſitates graues operariis pluribus opus eſſet, quàm quos mittere P.Generalis ex Vrbe poſſit ; curent qui earum Prouinciarum Procuratores fuerint, P.Generali ſuggerere, vt diſpiciat,an alicuius Prouinciæ abundantia alterius inopiam ſupplere poſſit, & id congregatis Procuratoribus omnibus faciliùs tractari poterit.

OFFICIVM VICARII GENERALIS

à tertiâ generali Congregatione approbatum.

1 VIcarius Generalis propter mortem Generalis Præpoſiti conſtituendus, vel nominabitur ab ipſo Præpoſito ante mortem, vt habetur cap.IV.Conſt. & Decl.VIII. vel ſi ille non nominaſſet, eligetur à Profeſſis quatuor votorum : qui ſi in eo loco vbi mortuus eſt,non ſint ſaltem ſex (tot enim ad minimum iudicatum eſt eſſe oportere) tunc cura adhibenda erit,vt ex viciníoribus locis, vtcum-

vtcumque illa diſtent, is numerus conuocetur. Quòd ſi in diſtantiâ æquali plures fuerint quàm ſex, omnes erunt ad electionem vocandi. Fiet autem electio ad plura medietate ſuffragia: & iuxta Conſtitutiones communiter eligatur ex iis,qui adeſſe Præpoſito & ipſum iuuare ſoliti ſunt; vel certè ex iis qui proximè degunt, & ſunt in rebus Societatis verſati; præmiſsâ per biduum oratione & informatione, iuxta rationem informationis,quæ in electione Generalis ſeruari ſolet.Illud tamen biduum computandum eſt à ſepulturâ P.Generalis.interim tamen gubernatio Societatis erit in ordinariis Superioribus. Electioni verò Romæ quidem præerit Prouincialis Romanus, ſi aderit: ſin minùs, Miniſter Domus, ſi fuerit quatuor votorum profeſſus. alibi verò, qui præeſt toti Prouinciæ, vel ipſo impedito,antiquiſſimus ex profeſſis quatuor votorum.

2 Vicarij officium durat vſque ad electionem Præpoſiti Generalis, & duplex quidem eſt.

3 Alterum eſt, Societatem ad electionem Præpoſiti faciendam, præſcripto tempore & loco quo conuenire oporteat, conuocare, vt habetur Conſt.P.VIII.cap.IV.

4 Alterum eſt, Generalis vices gerere in gubernatione Societatis, donec nouus Præpoſitus electus fuerit,vt habetur Decl.P.VIII.

cap. IV. Vicarius itaque ſimul atque creatus fuerit, dabit operam, vt Miſſæ & orationes in vniuerſâ Societate pro animâ Præpoſiti mortui fiant. deinde ad conuocandam Societatem ad noui Præpoſiti electionem primo quoque tempore diligentiſſimè incumbet. Præpoſitos Prouinciales certiores faciat, locum Congregationis, & tempus quinque aut ſex menſium iuxta Congregationes præſcribat. prorogari tamen poterit cùm neceſſitas poſtulauerit, vel initio, vel antequàm Patres conuenerint, arbitrio ipſius Vicarij, & Aſſiſtentium ad plura ſuffragia. quando verò aliqui Patres conuenerint, non poterit ſine illorum ſuffragiis prorogatio fieri, iuxta Decr. XXX. tit. II. primæ Congregationis, Miſſas & orationes pro felici electione Præpoſiti indicat, Congregationes prouinciales vt ritè fiant admoneat; & ſi poſt electionem Præpoſiti alia negotia grauiora tractanda in Congregatione ſint, ad quæ diſcutienda vel definienda aliorum opera, præterquàm duorum electorum à Congregatione Prouinciali, neceſſaria videatur; Prouinciales admoneat qui adducendi erunt, vt eos adducant, iuxta Conſtitutiones.

5 Antequàm congregata ſit Societas, poteſtatem habeat P. Vicarius, quâ poſſit ſolus iubere, quæ ad conuocationẽ attinent iuxta Conſtitutiones, ſolus tamen non poteſt prorogare

rogare tempus Congregationis, vt decretum eſt in Actis poſterioribus primæ Congregationis tit. II. Decr. XXX. Poſtquàm autem ſunt Patres congregati, vel omnes, vel eorum maior pars, poſt tempus definitum, non poterit ſolus ea, quæ ad electionem pertinent definire: ſed ſi quid emerget dubij vel difficultatis, id erit per congregatos ſimul cum eo determinandum: executio verò Vicarij erit.

6 Vbi autem dies conſtitutus & terminus præfixus venerit, ad quem venturi ſunt Patres, eos qui iam conuenerunt conuocabit, modò excedant duas tertias partes: eiſque rationem eorum, quæ facta ſunt poſt mortem Generalis, ad Congregationem pertinentia, reddet; & reliqua omnia, quæ ad ritè electionem faciendam pertinere videbuntur Congregationi, curabit: quæ petenda ſunt tum ex Conſtitutionibus, tum ex decretis ante electionem.

7 Alterum officium Vicarij eſt, Societatem vniuerſam gubernare. Verùm ita eſt illam gubernaturus, quaſi Vicarius Præpoſiti demortui, non quaſi Præpoſitus. Quare illam ita gubernabit, vt ſibi tradita eſt. Nullam igitur immutabit gubernationis rationem, nihil propriæ inuentionis, nullam nouam regulam, nullum ritum, nullam conſuetudinem aut inducet, aut introductam mutabit

P 2 (quod

(quod vtique vel Prouincialibus Præpositis, vel Congregationibus minùs licebit facere) sed ad spiritum & sensum Generalis demortui se componet; illiusque compertam voluntatem sequetur, incertam coniectabit. Itaque quoad poterit, debebit suo ministerio quasi viuum & præsentem Generalem, illiusque gubernationem repræsentare.

8 Quocircà eisdem Assistentibus, Admonitore, Secretario, Procuratore, quibus vtebatur Præpositus Generalis, vtetur Vicarius ad gubernandam Societatem; eisdem Præpositis, Rectoribus, Præfectis Probationum, & aliis officialibus primariis, qui creantur à Generali: quos mutare ei non licet, vel nouos creare, nisi fortè aliqui eorum morerentur, & alij in illorum locum vsque ad electionem Præpositi Generalis substituendi essent; vel aliquæ grauissimæ caussæ intercederent, propter quas aliquis illorum ab officij executione tollendus vel suspendendus videretur, iure suffragij nihilominùs ei relicto. & hoc quidem non sine consilio Assistentium. de quorum etiam consilio & suffragiis eliget Admonitorem, si fortè ipse fuerat Admonitor Præpositi Generalis demortui, & in Vicarium electus est.

9 Eâdem de caussâ res omnes graues, & maioris momenti, quæ differri vsque ad electionem noui Præpositi poterunt, quando

illa

illa breuî futura est, quoad eius fieri poterit, differet, & ad nouum Præpositum Generalem remittet.

10 Quocircà nullam Domum, nullum Collegium, nullam Vniuersitatem, vel Domum probationis instituet. quæ si offerantur, ita negotium fundationis tractabit, vt si in rem Societatis apertè futura sint, & omni difficultate careant, eos qui fundatores esse volunt, iubeat benè sperare: si quid verò difficile aut dubium sit, alet spe eorum bonam voluntatem, nihil certi promittet; rem totam ad Generalis creationem reseruabit. Ad professionem admittere etiam vel designatum à præmortuo Præposito, vel in his quæ ad professionem attinent dispensare non poterit Vicarius, neque Professum aliquem, vel Coadiutorem formatum à Societate dimittere.

11 Circa contractus ad quos facultatem habebit, sic explicatur Decretum LXXI. Congreg. II. vt non possit de vendendis vel alienandis bonis stabilibus Societatis, nisi res sit in euidentem vtilitatem, & necessaria, quæ moram non patiatur, & cum consensu Assistentium ad plura suffragia.

12 Circa missiones Professorum si quid vrgeret, potestate Generalis vti poterit, consultis Assistentibus, eos tamen, qui vel electi sunt à Congregationibus prouincialibus, vel

qui eligi poſſunt vt Congregationi generali interſint, ante factam electionem, neque ex aliis Prouinciis ad ſe euocabit, neque ad ea loca mittet, vnde ad electionem commodè venire non poſſint: nec etiam ad infideles, neque ad partes remotas, quæ maiorem conſiderationem requirunt; niſi fortè in iis aliquid tam graue & vrgens accideret, vt Aſſiſtentium iudicio res differri non poſſet.

13 In vniuerſum cum Aſſiſtentibus conſultare debet res omnes grauiores, non minùs, imò magis quàm Præpoſitus Generalis: quandoquidem minorem habet auctoritatem, minorem experientiam, minùs diuturnum regendæ Societatis munus. ſic enim plus ponderis habebunt apud illam, quæ ipſe conſtituet. Quamobrem quæ ſunt à Præpoſito vitâ functo vel conſtituta vel conceſſa, non temere, nec ſine grauiſſimâ cauſsâ vel infirmabit, vel reuocabit. Litteras verò, quas Vicarius ſcribet, vel à Prouinciis accipiet, Aſſiſtentibus oſtendet.

14 Si noui Præpoſiti electio aliquo caſu vltra ſex menſes à Conſtitutionibus præſcriptos differatur, & aliqua grauia acciderent quæ vſque ad eius electionem commodè differri non poſſent; Vicarius Generalis auditis Aſſiſtentibus id ſtatuat, quod ad maiorem Dei gloriam, & Societatis vtilitatem magis fore iudicabit.

DE-

DESIGNATIO LOCORVM CONCILII TRIDENTINI,

Quæ cum noſtris Conſtitutionibus, priuilegiis,& vſitato agendi modo planè pugnare videntur.

De quibus Decreto XII.*&* XLV.*tertia Congregationis agitur.*

1 SEſſione v. cap.II. *Regulares perſonaliter ſe coram Epiſcopo præſentare, & ab eo benedictionem petere teneantur, antequàm prædicare incipiant.* Id quod explicatur magis cap.IV. ſeſſ.XXIV. vbi nullus regularis, etiam in eccleſiis ſui Ordinis, contradicente Epiſcopo prædicare permittitur.

2 Seſſione VII.cap.VII. *Beneficia Eccleſiaſtica curata, quæ Eccleſiis ſiue Collegiis perpetuò vnita & annexa reperiuntur, ab Ordinariis locorum annis ſingulis viſitentur.*& cap ſequenti idem repetitur de quibuſcumque Eccleſiis, quomodolibet exemptis.

3 Seſſione XXII. Decreto de obſeruandis & euitandis in celebratione Miſſæ, proponitur, ne patiantur Epiſcopi priuatis in domibus, ac omnino extra eccleſiam, & ad diuinum tantùm cultum dedicata oratoria, ab eiſdem Ordinariis deſignanda & viſitanda, ſacrificium à Regularibus quibuſcumque peragi.

4 Ibidem cauetur, ne Sacerdotes aliis quàm debitis horis celebrent.

5 Seſſ.XXIII. cap.XII. *Regulares debitâ ætate non ſine diligenti Epiſcopi examine ordinentur, priuilegiis quibuſcumque penitùs excluſis.*

6 Eâdem ſeſſ. cap.XV. *Decernit ſancta Synodus, nullum etiam regularem poſſe confeſſiones audire, niſi aut parochiale beneficium habeat, aut ab Epiſcopis per examen, aut aliàs idoneus iudicetur, priuilegiis non obſtantibus.*

7 Seſſ.XXV. cap.XII. de Regul. *Cenſura & interdicta, nedum à Sede Apoſtolicâ emanata, ſed etiam ab Ordinariis promulgata, mandante Epiſcopo, à Regularibus in eorum Eccleſiis publicentur atque ſeruentur.* Et cap. ſequenti: *Regulares quicumque ad publicas proceſſiones vocati, accedere compellantur.*

8 Eâdem ſeſſ. cap.XXII. *Sancta Synodus præcipit omnibus Generalibus, & aliis Superioribus Ordinum, vt omnia & ſingula in Decretis de Regularibus contenta ſtatim exequantur: & Regularium negligentiam Capitula prouincialia & generalia ſuppleant.*

9 Eâdem ſeſſione cap. II. *Ad normam Decretorum Synodi, Magiſtri, Doctores, & alij in Vniuerſitatibus ea quæ Catholicæ fidei ſunt doceant; ſeq; ad hoc inſtitutum initio cuiuslibet anni ſolemni iuramento obſtringant.*

Hæc de locis Concilij Tridentini manifeſtè pugnantibus cum legibus & conſuetudinibus noſtræ Societatis. Sunt & alia, quæ

prim-

primâ ſpecie pugnare videantur: ſed ſanè intellecta minimè pugnare cenſemus.

Viſa eſt etiam Bulla noua Grego. XIII. Pontificis Maximi, quæ omnium Regularium priuilegia & indulta priùs conceſſa reuocat: eoſque licet exemptos ſubiicit planè diſpoſitioni iuris communis & Concilij Tridentini.

His fortaſſe poſſet adiungi ex ſeſſ. XXIV. cap. XVIII. vbi ſic dicitur: *Examinatores ſingulis annis in diœceſanâ Synodo ad minus ſex proponantur. Sint verò hi Examinatores Clerici, ſeu Regulares, iurentq́;, &c.*

Deſignatio locorum eiuſdem Concilij, quæ cum noſtro Inſtituto, eiuſq́; priuilegiis quodammodò pugnare poſſe videntur.

SEſſione V. cap. I. *In Conuentibus Regularium, in quibus ſtudia commodè vigere poſſunt, ſacræ Scripturæ lectio habeatur, quæ à Capitulis generalibus vel prouincialibus aſſignetur dignioribus Magiſtris.*

Seſſ. 14. cap. IX. *Beneficium vnius Diœceſis non vniatur perpetuò Collegio alterius Diœceſis.*

Seſſ. XXIII. cap. XVII. ſtatuitur, Ordinum quorumcumque functiones exerceri non debere, niſi per conſtitutos in prædictis Ordinibus.

Seſſ. XXV. cap. VI. In electione quorumcumque Superiorum & aliorum Officialium,

Synodus præcipit electionem fieri per vota ſecreta, ita vt ſingulorum eligentium nomina numquàm publicentur.

Eâdem ſeſſione cap. 10. *Quòd verò ſanctiſſimum Chriſti corpus intra Chorum vel ſepta Monaſterij, & non in publicâ eccleſiâ conſeruetur, prohibet ſancta Synodus, non obſtante quocumque priuilegio.*

Eâdem ſeſſ. cap. XVI. vbi Societas noſtra primùm à Synodo approbatur, ſed mox additur: *Neque ante profeßionem, excepto victu & veſtitu, Nouitij vel Nouitia illius temporis, quo in probatione eſt, quocumque prætextu à parentibus vel propinquis aut curatoribus eius, Monaſterio aliquid ex bonis eiuſdem tribüatur, ne hac occaſione diſcedere nequeat, quòd totam vel maiorem partem ſubſtantiæ ſuæ Monaſterium poßideat, nec facilè ſi diſceſſerit, id recuperare poßit. Quin potiùs præcipit ſancta Synodus ſub anathematis pœnâ dantibus & recipientibus, ne hoc vllo modo fiat; & vt abeuntibus ante profeſſionem omnia reſtituantur quæ ſua erant.*

Omnia hactenus ſcripta ſic ſe habent. In quorum fidem ea manu propriâ ſubſcripſi, & iuxta Decretum Congregationis ſigillo Societatis muniui.

Laurentius Magius Secretarius Societatis IESV.

DE

DECRETA
Quartæ Congregationis generalis ante electionem.

I. *in* MS. *dec.* 2.

POSTQVAM visum fuit Patribus plenam & legitimam esse Congregationem, proposita fuit difficultas, quæ circa personã P. Magij, atque etiam P. Lanoij orta erat: nimirum cùm P. Magius defunctus officio Visitatoris in Poloniâ, à Prouinciali illius Prouinciæ moriente fuisset nominatus Viceprouincialis, & Congregationi prouinciali ab eodem Prouinciali ante mortem suam indictæ interfuisset ac præfuisset, (vt in actis Congregationis Prouincialis Poloniæ, quæ lecta fuerunt, planiùs declaratur) ac nihilominùs in Congregatione prouinciali Austriacâ, tamquàm Rector Collegij Viennensis, absens electus fuisset; & quia Congregatio Austriaca ignorabat vbi P. Magius ageret, aut an vt Austriacus Romam ire posset, idcircò P. Lanoyum, qui eius loco in casu Romã proficisceretur, elegisset; & vterque iam adesset; dubitatum fuit quis locus P. Magio assignandus esset: an inter Prouinciales, tamquàm Viceprouinciali Poloniæ, P. Magius. P. Lanoyus.

loniæ,

loniæ,& P.Lanoyo inter alios Patres Electores: vel an P.Lanoyus cedere deberet, & dare P.Magio locum inter Electores,tamquàm in Austriacâ Congregatione electo. Et cùm varij varia dixissent, in hoc omnes consenserunt, post electionem Præpositi huiusmodi necessitati (quoad hoc vt moriturus Prouincialis nominare possit Viceprouincialem, præsertim dum instat Congregationis prouincialis celebrandæ tempus) prouidendum esse.atque P.Magium sedere debere suo loco inter Prouinciales; Patrem verò Lanoyum inter Electores: & defectus omnes supplendos.Et ita factum est.atque illi vocati suis in locis ambo consederunt.

II. *in* MS.*d*.13.

Extensio excommunicationis ad omnes Nostros.

POstremò statutum est, vt excommunicatio,de quâ dicitur in VI.cap.VIII.P.extenderetur ad quoscumque ex Nostris, etiamsi Electores non essent; qui directè vel indirectè, domi forisve, impedire satagerent liberam & sinceram electionem. & vt Superioribus mandaretur,ne hoc quatriduo Nostros exire permitterent,nisi vrgente necessitate.

Nemo egrediatur quatriduo.

DE-

DECRETA

Quartæ Congregationis generalis post electionem.

I. *in* MS.*dec.*1.

CVm Patres conuenissent, proposuit R.P. Generalis, an vocandi essent duo Procuratores, nempe P. Melchior Valpedrosa Procurator Sardiniæ, & P. Didacus Ximenez Procurator Generalis. Et visum est vocandos esse, & vt ad quæcumque alia ius suffragij habeant, præterquàm ad electionem Assistentium iuxta Decretum 11. proximæ Congregationis generalis. declarauitque Congagatio nihil officere P. Ximenio, quòd neque Professus, neque Coadiutor formatus esset, quò minùs interesse posset. Itaque vocati sederunt in suis locis iuxta Decretũ 11. proximæ Congregationis.

Procuratores admissi.

Etiam qui gradu carebat.

II. *in* MS.*dec.*5.

DEcretum fuit vt fierent aliquæ Deputationes. Prima quidem pro regulis Assistentium & Admonitoris, & modo eligendi illos, & regulis Secretarij reuidendis ac perficiendis. II. pro formulâ Congregationis prouincialis reuidendâ. III. pro iis quæ pertinent ad Constitutiones & Bullas. IV. pro reui-

Deputationes octo.

reuidendis Regulis. V. pro methodo agendi de negotiis in Congregatione generali. VI. pro formulâ Congregationis Procuratorum. VII. pro formulâ eligendi Vicarium, & officio eiusdem reuidendo. VIII. pro reuidendis Canonibus ante electionem, & conficiendâ ex eis formulâ electionis, & reuidendis Decretis omnium Congregationum, & extrahendis Canonibus ex illis. Et omnibus omnino visum est, vt ipsemet P. Generalis pro suo arbitratu ac prudentiâ decerneret eiusmodi Deputatos ad prædicta reuidenda & conficienda; quæ posteà ad Congregationem referrentur.

III. *in* MS.*dec.6.*

Nominationes Superiorum & mandata non expirant per mortem Generalis.

PRopositum fuit, an declarandum esset à Congregatione, nominationes Prouincialium, & aliorum Superiorum, quæ ante obitum P. N. Generalis non fuerunt adhuc executioni mandatæ, per eius mortem non expirare, sed robur obtinere, & esse omnino executioni mandandas, quoadusque eius successor aliud statuerit: similiter etiam mandata & ordinationes, potissimùm quæ tribuunt iurisdictionem; & hæc quidem siue fuerint, siue non fuerint executioni mandata. Declarauit autem Congregatio, & constituit, prædictas nominationes Prouincialium, & aliorum Superiorum ordinariorum vbiuis, atque etiam Commissariorum & Visita-

ſitatorum extra Europam, non expirare per mortem nominantis, etiam ſi nondum executioni mandatæ fuiſſent; ſed robur ſuum obtinere, & eſſe omnino executioni mandandas, quoaduſque eius ſucceſſor aliud ſtatuerit. Commiſſariorum verò ac Viſitatorum in Europâ officium ac poteſtatem expirare per mortem Generalis Præpoſiti, vt in primâ Congregatione ſtatutum fuit tit. VI. D. XII. idque deinceps obſeruandum eſſe. Similiter mandata & Ordinationes quaſcumque, exceptis illis quæ deſignationes admittendorum ad profeſſionem ſunt, (in his enim ita faciendum erit, vt non admittantur, niſi illa deſignatio iam ſcripto miſſa eſſet ab ipſo Generali Præpoſito Prouinciali) non expirare per obitum Generalis mandantis & ordinantis, ſed robur ſuum obtinere, & executioni mandanda, ſi nondum fuiſſent mandata, donec ſucceſſor eius aliud ſtatuerit.

Viſitatorum officium in Europâ expirat.

Deſignationes ad profeſſionem.

IV. *in* MS. *d.* 7.

NOmine quarumdam Prouinciarum Hiſpanicarum propoſitum fuit, Clericos ſæculares, qui Sacerdotes non ſunt, non ſepeliri in illis partibus eodem habitu quo vti ſolebant dum viuerent, etiam qui clericali vtebantur; ſed eodem omnino habitu quo alij ſæculares ſepeliuntur: & inde fieri, vt Noſtri, cùm in hoc eos imitantur iuxta Decretum XXX. tit. VI. primæ Congregationis, ſcan-

Sepultura Noſtrorum non Sacerdotum.

ſcandalum præbeant etiam ipſis ſæcularibus, cùm vident eum, qui totâ vitâ religioſus perſeuerauit, in morte religioſas veſtes deponere, & ſæcularium more ſepeliri: quod ipſum etiam Noſtrorum animos plurimùm contriſtat. Quare petitum eſt nomine earumdem prouinciarum à Congregatione generali, vt declaret fratres noſtros eodem veſtitus modo eſſe ſepeliendos, vbi iſtud incommodũ viget, quo dum viuerent vſi ſunt, cùm is ſit veſtitus Clericorum ſæcularium honeſtorum. Decreuit autem Congregatio, Decretum primæ Congregationis retinendum eſſe, nec immutandum. Quia tamen finis præcepti caritas eſt, commiſit P. Generalis arbitrio atque iudicio, vt diſpenſet, ſi quando, quomodò, & vbi viſum illi fuerit magis in Domino expedire ad communem ædificationem.

V. *in* MS. *dec.* 8.

Hora orationis.

PRopoſitum fuit à quibuſdam, num conſuetudo à R. P. Borgiâ, iuxta poteſtatem ſibi factam à ſecundâ Congregatione generali D. XLI. introducta, de integrâ orationis horâ præter tempus vtriuſque examinis, retinenda ſit; an potiùs illius praxis reuocanda ad Conſtitutiones ſemihoræ, & duorum examinum, & formam Decreti XVIII. ex tit. VI. primæ Congregationis. Et decretum fuit, prædictam conſuetudinem vnius horæ integræ orationis, præter tempus duplicis exami-

examinis quotidiani, tamquàm piam & salutarem, omnino retinendam esse, prout à R. P. Borgiâ fuit introducta, & seruatâ formâ supradicti Decreti secundæ Congregationis generalis, decreto Congregationis stabiliendam, prout præsenti Decreto stabilitur.

VI. *in* MS. *d.* 9.

CVm in primâ Congregatione tit. VI. Dec. XXIX. & in secundâ D. LII. constitutum fuerit, vt institutio nouarum Prouinciarum Præposito Generali relinqueretur; nihilominùs propositum fuit ab aliquibus, an non expediret potiùs, ob rationes quæ in medium prolatæ fuerunt, vt talis institutio soli Congregationi generali reseruaretur. Et consideratis rationibus productis, statutum fuit, nihil esse immutandum de prædictis Decretis; sed prædictam nouarum Prouinciarum institutionem seu diuisionem, Præposito Generali, iuxta prædictorum Decretorum formam, esse relinquendam. *Prouinciarum diuisio.*

VII. *in* MS. *dec.* 10.

FVit etiam propositum, vtrùm sexto aut septimo quoque anno cogi deberet Congregatio generalis. & diiudicatis rationibus quæ propositæ fuerunt, statutum est, seruandum esse Decretum XXIV. secundæ Congregationis generalis, quo cauetur, nullum tempus certum Congregationi generali cogendæ præscribendum: sed vt tertio quoque *Congregationis generalis tempus certum non præscribendum.*

anno veniant ſimul ex omnibus Prouinciis Procuratores, qui cum P. Generali & Aſſiſtentibus decernant, an cogi debeat Congregatio generalis, nec ne.

VIII. *in* MS.*d*.12.

Vulgata editio Constitutionum.

CVm ſecundam Conſtitutionum editionem, quæ Declarationes habet cum Conſtitutionibus coniunctas, pro communi & vulgatâ habendam eſſe in Societate vſque ad præſentis Congregationis iudicium ſtatuerit tertia Congregatio generalis Dec. LIV. poſtulatum eſt à quibuſdam, vt hæc eadem Conſtitutionum editio denuò recognoſceretur, & ad veritatem Hiſpanici exemplaris exactè emendaretur: ſic verò emendata, authentica & vulgata in totâ Societate haberetur. Decreuit porrò Congregatio, vt res iſta quàm primùm fieri poſſit, conficeretur: & ob eam cauſſam commendauit Patribus Deputatis ad reuidendas Conſtitutiones & Bullas, de quibus ſuprà Decr. v. vt maturarent, quò res tam ſalutaris & neceſſaria primo quoque tempore executioni mandari poſſit.

IX. *in* MS.*dec*.13.

Profeſſionis dilatio.

ET quia variæ querelæ ac difficultates propoſitæ fuerunt circa admiſſionem Noſtrorum ad ſtatum Societatis, dum multi qui in Societate per multos annos laudabiliter vixerunt, nimiùm differantur: vnde tædio

dio affecti in varias tentationes incidunt; & sæpè abundantiore tristitiâ absorpti, non sine populi scandalo, retrorsum abeunt ab eo, quod sunt amplexi, sancto instituto. Cùm Congregatio rationes allatas considerasset, decreuit nihil esse innouandum; & hanc rem totam P. Generalis iudicio ac prudentiæ committendam: simulque illi commendauit, vt quod Constitutiones hac de re præscribunt, sine differentiâ personarum accuratè seruari curet, memor hoc ad Societatis conseruationem vehementer pertinere.

X. *in* MS. *d.* 14.

PRopositum etiam fuit, an Decretum XXXI. tit. VI. primæ Congregationis, quo prohibetur superpelliceum in lectionibus sacræ Scripturæ, quæ ad populum habentur, ita temperandum sit, vt id tantùm intelligatur de regionibus & locis vbi non est illius vsus. Alioqui enim magna est indecentia non vti superpelliceo, vbi est illius vsus; & inter hæreticos refert hæreticorum ministros, qui in ministerio verbi superpellicea irrident & auersantur. Et statuit Congregatio, vt illud Decretum eâ moderatione temperetur quâ dictum est, id tantùm intelligendum esse de regionibus & locis vbi non est superpellicei vsus.

Superpellicea in lectionibus sacris.

XI. *in* MS.*dec*.15.

Secretarius quas ad Congregationes & quando admittatur.

STatutum est, Secretarium Præpositi Generalis, si sit Professus quatuor votorum, admittendum esse ad prouincialem Congregationem cum suffragio actiuo & passiuo, quocumque in casu illa cogatur; non item ad Congregationem Procuratorum; qui ex Prouinciis tertio quoque anno in Vrbem mittuntur, admitti debere, nisi electus fuerit Procurator in Congregatione prouinciali. Ad Congregationem verò generalem, post electionem Præpositi, siue ille professus sit, siue non, admittendum esse, cùm iure suffragij ad alia omnia, quàm ad Assistentium electionem; & informationes tam pro Præposito Generali, quàm pro Assistentibus & Admonitore eligendis, in quatriduo ab eo, sicut ab aliis capi posse.

XII. *in* MS.*dec*.16.

Sardiniæ postulatio.

PRopositum fuit nomine Patrum Sardiniæ, vt quamdiu Sardinia non fiet Prouincia separata ab Aragoniæ prouinciâ, saltem id illi concedatur, vt Viceprouincialis Sardiniæ comite aliquo quatuor votorum professo, qui à Rectoribus locorum Sardiniæ, atque aliis quatuor votorum professis electus sit, ad generalem Congregationem cum iure suffragij post electionem venire possit. Decreuit autem Congregatio, nihil iam esse innouandum, sed seruandũ esse Decretũ LXXIII. tertiæ

tertiæ Cõgregationis, quo ſtatuitur, vt quamdiu Sardinia non fiet ſeparata Prouincia, Sardiniæ Procurator ſine Congregatione prouinciali electus à Viceprouinciali & Conſultoribus, & profeſſis quatuor votorum, qui eo in loco, vbi Viceprouincialis, fuerint, poſſit venire ad generalem Congregationem, & ad alia ius ſuffragij habere, præterquàm ad Generalis & Aſſiſtentium electionem.

XIII. *in* MS. *dec.* 18.

PRopter ingentem fructum, & penuriam fidelium pædagogorum, & alias vtilitates quæ ex eâ occupatione videntur ſequi, flagitatum eſt, vt in partibus Septemtrionalibus noſtri habeant Conuictores, & eorum curam gerant; eâ tamen lege, vt res nummaria œconomo tradatur; & non ſollicitentur adoleſcentes ad Inſtitutum noſtrum, nec admittantur inuitis parentibus. Et iudicatum à Congregatione fuit, valdè optandum eſſe, vt Societas quoad fieri poterit, eiuſmodi oneribus liberetur; atque ideò P. Generalis prudentiæ commiſit, vt pro ratione regionum ac perſonarum expendat, quid in hac re ad maius Dei obſequium & commune Societatis bonum maximè expediat. *Conuictorum cura.*

XIV. *in* MS. *d.* 19.

CVm etiam poſtulatum fuiſſet, vt profeſſio quatuor votorum ad eos qui audierunt curſum Philoſophiæ ac Theologiæ, minimè *Profeſſio quatuor votorum.*

nimè restringeretur: multis de caussis Congregatio diiudicatis rationibus statuit, nihil esse immutandum de Constitutionibus. quin potiùs R.P.Generali commendauit, vt illas hâc in parte diligenter obseruandas curaret.

XV. *in* MS.*dec*.20.

Admonitor Generalis potest esse vnus ex Assistentibus.

DE Admonitore Præpositi Generalis propositum quoque fuit, non videri expedire, vt sit aliquis è numero Assistentium; sed aliquem alium extra eorum numerum à totâ Congregatione eligendum. Decreuit autem Congregatio, relinquendum esse liberum, vt scilicet eligi possit, siue ex numero Assistentium, siue extra numerum eorumdem, pro vniuscuiusque arbitrio & conscientiâ, dummodò professus sit quatuor votorum, iuxta XXVII. Decretum secundæ Congregationis.

XVI. *in* MS.*dec*.21.

Assistentes electi ad plura medietate.

ASsistentium electio die v. Martij manè expedita fuit. Et primò quidem pro Septemtrionalibus partibus primo scrutinio ad plura medietate suffragia electus est P. Paulus Hoffæus Prouincialis superioris Germaniæ. II. pro Italiâ simili scrutinio P. Laurentius Magius Viceprouincialis Poloniæ. III. pro Hispaniâ & Indiis ad eam pertinentibus simili scrutinio P. Garcias de Alarcon Prouincialis Bæticæ. IV. pro Lusitaniâ & Indiis

diis Orientalibus & Brasiliâ simili scrutinio P. Georgius Serranus Præpositus Domus professæ S.Rochi absens.

XVII. *in MS.d.22.*

DIe VI. Martij congregatis Patribus primo scrutinio ad plura suffragia electus est in Admonitorem Præpositi Generalis P.Paulus Hoffæus Assistens pro Septemtrionalibus partibus: cuius electioni interfuit vterque Procurator, Sardiniæ & Generalis. *Admonitor die sequenti ad plura.*

XVIII. *in MS.dec.23.*

CVm in Secretariâ Romanâ necesse sit plures scriptores alere in vsum necessarium totius Societatis, cum magno Romanæ Domus grauamine; propositum fuit, vt Prouinciæ annuâ contributione sex scriptores alerent. Verùm Congregatio, cùm speciem certi cuiusdam prouentus hoc habere videatur, propositionem reiecit, & P.N.Generali commendauit, vt aliam honestam rationem illos sustentandi pro suâ prudentiâ peruestigaret atque iniret. *Expensa pro Secretariâ Romanâ*

XIX. *in MS.dec.24.*

PRopositum etiam fuit, vt Congregatio generalis pro bono Societatis decerneret, an P. Generalis possit declarare Constitutiones & Decreta generalia, ita vt declaratio vim legis obtineat, vt de facto fecit P.Euerardus bonæ mem. cùm declarauit intelligi de professis trium votorum, quod in *Generalis declarationes quam vim habeant.*

Constitutionibus dicitur, Professos debere post professionem emittere quinque vota simplicia, vt patet in regulis Prouincialis. Declarauit autem Congregatio, Præpositum Generalem auctoritate suâ ordinariâ Constitutiones & Decreta generalia declarare posse: eas tamen declarationes non habere vim legis vniuersalis, sed valere tantùm ad praxim bonæ gubernationis; cùm Congregationis generalis, cuius est leges condere, sit etiam eas hoc modo declarare.

XX. *in* MS.*d.*25.

Vicarij nominatio.

PRopositum quoque fuit, vt Congregatio Præposito Generali, & ceteris eius successoribus seriò mandet, vt eligant Vicarium Societatis ante mortem, iuxta Constitutiones P.VIII.c.IV. plures ob caussas, quæ commemoratæ fuerunt. Cùm autem multi multa dixissent, & subinde sententiæ variarent, intercessum fuit à pluribus, vt res differretur in crastinum, & accuratiùs consideraretur.

XXI. *in* MS.*dec.*26.

Vicarius à Generali ante mortem nominandus.

TRactatum fuit de proximâ hesternâ quæstione: & cùm multa in vtramque partem dicta fuissent, tandem Congregatio in primis declarauit, Constitutionem prædictam P.VIII.cap.IV.§.I. eum sensum habere, vt Præpositus Generalis Vicarium nominet, qui morientis locum sustineat, nisi morte, vel morbo, qui ad hunc effectum perinde ac

mors

mors censeatur, præoccupetur, vt habet eiusdem Constitutionis declaratio. Deinde huius Constitutionis praxim P. N. Præposito seriò commendauit, vt scilicet Vicarium sibi nominet.

XXII. *in* MS. *dec.* 27.

QVæsitum fuit propter locum Constit. VI. P. cap. III. §. 3. vt Congregatio declararet omnes regulas communes Societatis ab omnibus, etiam Professis & Coadiutoribus formatis, obseruandas esse. Congregatio autem declarauit, omnes ad earum obseruationem teneri, vt in tertiâ Congregatione Decr. XXXI. definitum est; nec id repugnare loco citato Constitutionum P. VI. *Regula communes ab omnibus seruanda.*

XXIII. *in* MS. *dec.* 28.

CIrca Declar. II. c. IV. P. Constitutionum litt. A. vbi dicitur, *Domus vel Collegia admissa an relinqui aut retineri debeat, statuat Societas; id tamen in Congregatione generali fieri posset, & etiā sine illâ, missis nimirum suffragiis ab iis qui ius habent suffragij*: petitum fuit, vt Congregatio declararet, qui sunt ij qui ius suffragij habent, cùm de dissolutione alicuius Domus vel Collegij agitur, quando non est coacta Congregatio generalis; an scilicet, cum Præposito Generali omnes Prouinciales totius Societatis, tam qui in Europâ quàm qui extra Europam sunt: an prætereà etiam Assistentes, an demum præter hos omnes, Procurator quo- *Suffragia in dissoluendis Collegiis extra Congregationem.*

que Generalis & Secretarius: & poſtremò, an maior pars horum ſuffragiorum ſufficiat ad hoc ſtatuendum, quod in deliberatione ponitur. Congregatio autem in primis ſtatuit, nullam Domus vel Collegij diſſolutionem ſine generali Congregatione, ſi omnino ad illam differri poſſit, faciendam. Quòd ſi neceſſitas planè cogat, vt generalis Congregationis tempus anteuertatur, declarat, ius ſuffragij indubitatum habere ex officio, præter Præpoſitum Generalem, omnes Prouinciales: non oportere tamen ſuffragia Prouincialium qui extra Europam ſunt, propter nimiam eorum diſtantiam, exquirere, niſi illius Prouinciæ, in quâ eſſet Domus vel Collegium, de cuius diſſolutione ageretur. Aſſiſtentes verò non habere quidem ius ſuffragij, illis tamen fieri ab hâc Congregatione, quæ id vehementer expedire iudicauit: & ita eorum, ſicut & Prouincialium ſententiam exquirendam. Procuratorem autem Generalem, nec Secretarium habere ius ſuffragij; nec illis tradendum videri. Maiorem porrò partem horum ſuffragiorum ſufficere ad id ſtatuendum, de quo deliberatur, iuxta Societatis Bullas, & præſertim Iulij III. anni MDL. Sed circa Procuratorem & Secretarium interceſſum eſt à quibuſdam, qui iudicabant expedire, vt illis ius ſuffragij traderetur: petiueruntque, vt iterum hac de re tractaretur.

Habent Prouinciales.

Et Aſſiſtentes.

Maior pars ſuffragiorum ſufficit.

XXIV.

XXIV. *in MS. d. 29.*

CVm etiam in IX. P. Constit. c. V. dicatur, *si aliquis Aßistens mortem obiret, aut graues ob caussas diutiùs abesset, Præpositus Generalis alium substituet cum approbatione omnium, vel maioris partis Prouincialium*: petitum est à Congregatione, vt declararet, an approbatio Prouincialium qui sunt extra Europam, sit expectanda, vt substituatur aliquis Assistens. Et declarauit Congregatio, iuxta id quod proximo Decreto definiuit, approbationem eorum tantùm Prouincialium qui sunt in Europâ, & solent interesse Congregationibus generalibus, ad hoc sufficere. Eamdem verò omnino rationem in substitutione Admonitoris seruandam esse, quæ de substitutione Assistentium iam dicta est. *Aßistentium electio extra Congregationem.* *Et Admonitoris.*

XXV. *in MS. d. 30.*

PEtitum quoque fuit à Congregatione, vt declararet, si Præpositus Generalis substitueret ad tempus, aut simpliciter aliquem in locum alicuius Assistentis demortui, aut qui ob graues caussas absens esset; an talis substitutus possit habere suffragium, sicut habet Assistens in cuius locum substitutus est. & declarauit Congregatio, talem substitutum non posse habere suffragium, nec in Congregatione generali, nec Procuratorum, nec ad dissoluenda Collegia seu Domos Societatis, nisi priùs constet de approbatione omnium, *Aßistentes substituti suffragij ius non habent donec approbentur.*

omnium, aut maioris partis Prouincialium iuxta Decreta.

XXVI. *in* MS.*dec.*31.

Vota simplicia post professionem.

PRopositum postremò fuit, an formulæ votorum simplicium, quæ post professionem emittuntur, addenda esset huiusmodi promissio: Insuper promitto me nullâ ratione curaturum, aut locuturum publicè vel priuatim aliquid, quod sit contra essentialia Instituti & Constitutionum Societatis. Decreuit autem Congregatio, non esse talem promissionem ad reliqua vota addendam: sed ad Deputatos formulæ Congregationis prouincialis id reiiciendum, vt in eâ auctoritate huius Congregationis prohibeatur, ne quis deinceps in Congregationibus prouincialibus audeat de huiusmodi rebus quocumque prætextu verba facere: tum si quis de his rebus aut ibi aut alibi vsquam quæstionem instituat, seriò à suis Superioribus corripiatur & corrigatur.

XXVII. *in* MS.*d.*32.

In dissoluendis Collegiis suffragium habent duo antiquissimi cuiusque Prouinciæ.

CVm legeretur Decretum XXVIII. circa illa verba, *Declarat ius suffragij habere ex officio præter Præpositum Generalem omnes Prouinciales*; intercessum fuit ab omnibus Deputatis Constitutionum & Bullarum, vt licet illi indubitatum ius habeant ex Constitutionibus, non tamen illorum tantùm, sed etiam aliquorum aliorum sententiæ exquirantur.

Decre-

Decreuit autem Congregatio, vt non solùm Prouincialium, sed etiam duorum antiquissimorum professorum cuiusque Prouinciæ sententiæ per litteras petantur, declarando, prout declarat Congregatio, ita intelligendam esse Declarationem cap.II.P.IV.litt.A. cui respondet, quod habetur in Bullâ Iulij III. anni MDL. Quod intelligi vult tantùm, cùm de dissoluendâ aliquâ Domo vel Collegio extra Congregationem agitur. Quòd verò ad intercessionem de Procuratore Generali & Secretario in eodem XXVIII. Decreto factam, attinet, Congregatio definiuit, vt & illi, quemadmodùm de Assistentibus dictum est, ius suffragij in hoc eodem casu auctoritate huius Congregationis habeant.

XXVIII. *in* MS. *dec.* 33.

PRopositum deinde fuit, an constituendus esset separatus Præpositus huius professæ Domus Romanæ, qui eam sicut alij similes Præpositi administraret, ita vt P. Generalis deinceps Præpositus tantùm generalis esset, non item Præpositus particularis huius professæ Domus Romanæ. Decretum autē fuit, nihil iam esse innouandum, sed seruanda esse Decr. LXVII. & XCII. secundæ Congregationis generalis. posse tamen ab eodem P. Præposito Generali constitui pro suo arbitrio ac prudentiâ Vicepræpositum cum ordinariâ *Vicepræpositus Domus Professæ Romanæ.*

Præ-

Præpositorum Societatis potestate, qui habeat suos Consultores, Admontiorem, & alios Officiales,& particularem Domus gubernationem exerceat.

XXIX. *in* MS.*dec*.34.

Definitores.

ACtum est etiam, an Definitores eligi deberent ad res determinandas quas eis Congregatio committeret; & quidem cum eâdem potestate quam suis Definitoribus secunda Congregatio Dec. XLVI. & tertia Congregatio generalis Decr. XXVIII. tribuerunt; nempe vt omnis proposita vel proponenda quæstio & intercessio, siue vna siue duæ fiant, terminetur à Congregatione generali in iis quæ attinent ad Constitutiones, vel ad magna Collegia dissoluenda; in aliis autem à Definitoribus. Placuit autem, vt res tota accuratiùs consideraretur, & in sequentem diem differretur.

XXX. *in* MS.*dec*.35.

Definitores sine scrutinio electi.

CVm propositum esset de Definitoribus eligendis, vt proximo Decreto tractatum fuerat, placuit eligi Definitores, & numero & potestate, sicut pridie propositum erat. Nempe vt, exceptis iis quæ ad Constitutiones & magna Collegia dissoluenda pertinent, reliqua omnia à Definitoribus definirentur. Quamquàm posteà conuentum fuit omnium consensu, vt non obstante Decr. VII. tit. I. Congregationis primæ, pro hac vice sine

ſine ſcrutinio Definitores eſſent cum P. Generali veteres & noui Aſſiſtentes; videlicet P. Petrus Fonſeca, P. Benedictus Palmius, P. Oliuerius Manaræus, P. Ægidius Gonzalez, P. Garcias de Alarcon, P. Paulus Hoffæus, P. Laurentius Magius.

XXXI. *in* MS. *d*. 36.

POſteà P. Generalis deputauit ad conſiciendam formulam ſtudiorum ſequentes Patres, videlicet P. Petrũ Fonſecam, P. Franciſcum Coſterum, P. Nicolaum Clerum, P. Sebaſtianum Morales, P. Frãciſcum Adornum, P. Alfonſum Dezam, P. Ioannem Maldonatum, P. Achillem Galiardum, P. Iacobum Acoſtam, P. Franciſcum Riberam, P. Ægidium Gonzalez, P. Benedictum Sardium. *Deputati pro formulâ ſtudiorum.*

XXXII. *in* MS. *dec*. 37.

VT Aſſiſtentes officio ſibi commiſſo impenſiùs ac meliùs vacare poſſint, iuxta XCIII. Decretum ſecundæ Congregationis, ſtatuit Congregatio, vt Vicepræpoſitus Domus Profeſſæ Romanæ, ſiue Miniſter, non ſit ex numero Aſſiſtentium. Prætereà definitum eſt, vt prædictus Vicepræpoſitus poſſit intereſſe Congregationi Prouinciali cum iure ſuffragij, ſiue profeſſus ſit, ſiue non; quamuis curandum erit, quoad eius fieri poterit, vt ſemper ſit Profeſſus quatuor votorum. *Vicepræpoſitus Domus Romanæ.*

XXXIII.

XXXIII. *in MS. d. 38.*

Constitutionum Latinæ versionis recognitio.

CVm propositum esset nomine Deputatorum ad reuidendas Constitutiones, aliqua inuenta esse in versione Latinâ, quæ emendatione egere videntur; petitum est eorumdem nomine à Congregatione, vt P. Generali faciat potestatem deputandi aliquos, qui per otium loca illa ab ipsis obseruata, & alia, si qua ipsi obseruauerint, recognoscendo, vniuersas Constitutiones emendent ad veritatem autographi, atque restituant, ita vt ea emendatio & restitutio, vbi absoluta fuerit, authentica sit auctoritate huius Congregationis: & interim nostra hæc versio, prout statutum est in tertiâ Congregatione Generali Decr. XLI. & LIV. pro vulgatâ habeatur. Decreuit autem Congregatio, vt loca à Deputatis collecta proponantur examinanda; reliqua committantur P. Generali cum Assistentibus peruestiganda & consideranda, vt sequens generalis Congregatio materiam paratam reperiat ad Constitutiones emendandas, iuxta P. Ignatij autographum, si opus fuerit. Interim versio Constitutionum à tertiâ generali Congregatione approbata, iterum approbetur vsque ad sequentem Congregationem auctoritate præsentis Congregationis, prout approbata fuit, nisi durante Congregatione omnia loca iam collecta examinata

minatâ essent, & ab hac Congregatione approbata. *Infrà De.59.*

XXXIV. *in* MS. *d.* 39.

CVm petitum fuisset, vt Congregatio P. Generali curam conficiendi breuia quædam scholia in locos difficiliores Constitutionum committeret, quemadmodùm in primâ Congregatione, & in secundâ item, sæpiùs commendatum fuit; quæ scholia auctoritatem eam habeant, quam P. Generalis eis dandam censuerit ad commune bonum Societatis, vsque ad futuram generalem Congregationem. Decreuit Congregatio, eiusmodi scholia non esse facienda. Quia licet I. & II. Congregatio id curandum censuerit; posteà tamen illa necessitas cessasse videtur, cùm multa dubia per Decreta sequentium Congregationum, & Declarationes Præpositorum Generalium, & regulas emendatas sublata sint. *Scholia in Constitutiones non facienda.*

XXXV. *in* MS. *d.* 40.

PEtitum fuit, vt Congregatio constituat, an relinquenda sit potestas Vicario Generali monendi Prouinciales, ne præter duos electos, alios quosdam adducant ad negotia tractanda post electionem, iuxta Decret. III. Congregationis secundæ. Decretum autem fuit, præter duos electos posse adduci vnum aut duos Procuratores ex omnibus Prouinciis, monente Vicario, ad tractanda negotia *Vicarius potest vnum vel alterum aduocare ad Congr. gener. præter Electores.*

in Congregatione post electionem Præpositi. & cùm fuisset intercessum, nihilominùs idem statutum fuit. Hos autem non aliter à Vicario vocandos, & à Prouincialibus adducendos esse decreuit Congregatio, quàm si illorum opera, præterquàm duorum electorum, ad grauiora negotia tractanda in Congregatione, post electionem Præpositi, necessaria videbitur ipsi Vicario & Assistentibus ad plura suffragia. Tum vt si qui præter duos electos iudicentur adducendi, ij eligantur à Congregatione prouinciali ad plura medietate suffragia, sicuti ceteri, & non aliter adducantur.

XXXVI. *in* MS. *d.*41.

Contractuum potestas Vicario confirmata.

CVm quæsitum fuisset, an seruandum esset Decretum LXXI. Congregationis secundæ, in quo Vicario conceditur facultas ineundi contractus, cùm Summus Pontifex soli Generali eam concesserit, aliis intra Europam incommunicabilem: nihil definitum fuit, sed res dilata in aliud tempus. & tandem decreuit Congregatio, quod ex parte Societatis est, vt hæc facultas illi concedatur, iuxta id quod habetur in officio ipsius.

XXXVII. *in* MS. *dec.*42.

Congregationes prouinciales.

PRopositum fuit, videri statuendum, vt quotiescumque cogenda est Congregatio generalis, fiant Congregationes prouinciales ad eligendos eos qui comitaturi sint Prouincia-

cialem, nec liberum relinquatur id quod est in VIII.P.cap.III.§.1. vt scilicet ij cum Prouinciali venire possint ad generalem Congregationem, quos Generalis ipse, aut eius nomine Prouincialis elegerit. Et auditis rationibus, quæ ad hanc sententiam confirmandam prolatæ sunt, placuit Congregationi, concurrente Patrum numero vltra duas tertias partes, vt semper fierent Congregationes prouinciales ad eligendos eos, qui ad generalem venturi essent, & non relinqueretur liberum, vt Generalis vel Prouincialis eos nominaret. verùm cùm intercessum fuisset, dilata est solutio huius quæstionis in sequentem Congregationem.

XXXVIII. *in* MS.*d*.43.

Annales Societatis.

PRopositum etiam fuit, moderationem aliquam videri adhibendam annalibus litteris, quæ in Societate quotannis scribuntur. Ea autem videbatur fore ad rem, si ex quadringentis & quadraginta duabus, quæ scribuntur, duæ tantùm & quadraginta scriberentur: viginti & vna quidem ad Vrbem ex omnibus Prouinciis, hoc est, à singulis singulæ, totidem verò ad easdem Prouincias ab omnibus annuis confectæ; idque per aliquem ex Patribus qui in Collegio resideat, & sumptibus Prouinciarum alatur cum scriptore suo, quemadmodùm Procurator cum suis sociis. Et auditis rationibus in medium alla-

tis, placuit Congregationi prædicta moderatio. Vnum verò tantùm alendum esse in hunc finem in Collegio Romano sumptibus Prouinciarum, qui ad hanc rem perficiendam idoneus sit: quæ Prouinciæ sumptus etiam suppeditent ad exempla annuarum per externos describenda.

XXXIX *in* MS.*dec*.44.

Congregationes prouinciales cogendæ quoties futura est generalis.

STatutum fuit, vt Decretum XLII. præcedentis actionis XIV. de cogendis semper Congregationibus prouincialibus ad eligendos eos qui ad generalem venturi essent, non relictâ libertate Generali vel Prouinciali eos nominandi, retineatur in omnibus, vt in proximâ actione constitutum fuit, non obstante intercessione ibi factâ. & ita seruandam esse Constitutionem VIII. P. cap. III. §. I. iuxta huius Decreti formam, non obstante Decreto III. Congregationis secundæ, Congregatio declarauit.

XL. *in* MS.*dec*.45.

Ratio reddenda conscientiæ.

CVm constet ex cap. IV. Examin. §. 36. & reg. XLI. Summarij, & perpetuâ praxi Societatis, reddendam esse Superioribus rationem conscientiæ; modus autem huius praxeos quibusdam certus, & omnibus Prouinciis communis desideraretur; petitum fuit à Congregatione, vt praxim declararet, & aliquid certi constitueret. Ceterùm Congregatio rem totam commisit P. Generali,

vt

vt ſcilicet ipſe cum ſuis Aſſiſtentibus praxim huius Conſtitutionis, ſaluâ ipsâ Conſtitutione, edoceret atque præſcriberet.

XLI. *in* MS. *d.* 46.

PRopter illa verba XCIV. Decreti ſecundæ Congregationis, *electi à ſuis Prouinciis*, propoſitum fuit nomine Definitorum, vt Procuratores qui à Prouinciis extra Europam exiſtentibus Romam mittuntur, & Profeſſi quatuor votorum ſunt, habeant ſuffragium in electione Generalis, etiamſi à Congregationibus Prouincialibus electi non fuerint; dummodò Prouincialis cum ſuis Conſultoribus qui aderunt, & ceteris omnibus præſentibus qui in Congregatione Prouinciali ius ſuffragij habent, illos elegerint. Decreuit autem Congregatio, vt prædicti Procuratores, ſiue à Congregationibus Prouincialibus, ſiue à ſuis Prouincialibus cum reliquis ſupradictis electi fuerint, modò Profeſſi quatuor votorum ſint, & ad hoc electi fuerint, habeant ſuffragium in electione Generalis. & ita declarauit, prædicta verba XCIV. Decreti ſecundæ Congregationis intelligenda eſſe, vt illi à ſuis Prouinciis electi eſſe intelligantur, quicumque alterutro prædictorum modorum electi fuerint.

Procuratorum extra Europam electio.

XLII. *in* MS. *dec.* 48.

CVm de electione Definitorum ageretur, quibus ſcilicet in caſibus eos eligi oporteat,

Definitores quando & quomodò eligendi.

teat,& quâ ratione ſtatuendum ſit,an in talibus caſibus eligi debeant, & quot ſuffragiis, quâve ratione & cum quâ poteſtate facienda ſit eorum electio: Declarauit Congregatio ac ſtatuit, duobus in caſibus eligi eos poſſe. altero quidem, cùm rebus agitatis hinc inde in vnâ vel pluribus Congregationibus, nihil manifeſtè in alteram partem ſtatui videretur, prout in Conſtitutionibus habetur. altero verò ad celeriorem negotiorum expeditionem, vt nimirum citiùs Congregatio abſolui poſſit. Et quidem in priore caſu ad duas ſaltem tertias ſuffragiorum, in poſteriore verò ad plura medietate ſuffragia ſtatui oportere, an Definitores ſint eligendi, nec ne. Ipſorum autem Definitorum electionem in vtroque caſu ad plura medietate ſuffragia fieri debere. & ita eſſe deinceps intelligendas Conſtitutiones & Decreta, atque in poſterum practicanda, Congregatio declarauit. Simulque decreuit, ad poſterioris generis Definitores pertinere ea definire, quæ Congregatio illis ſpecialiter commiſerit, & cum eâ poteſtate, quam eadem Congregatio tunc dandam illis eſſe iudicauerit.

XLIII. *in MS. dec. 50.*

Formula eligendi Vicarij, eiuſq; officium.

PRopoſita & lecta fuerunt ſequentia. videlicet Formula Congregationis ad eligendum Vicarium Societatis, quando ille à demortuo Generali non fuerit nominatus, Officium

ficium Vicarij Generalis, formula Congregationis Procuratorum qui ad Generalem tertio quoque anno veniunt, Regulæ Admonitoris Generalis, & auctoritate Congregationis fuerunt approbata.

Formula Congr. Procuratoris. Regula Admonitoris.

XLIV. *in* MS. *d.* 51.

PRopoſita fuerunt & lecta Decreta quædam Definitorum, & methodus ſeruanda poſt electionem Præpoſiti Generalis in Congregatione generali, & auctoritate Congregationis approbata.

Decreta Definitorum. Methodus agendi de negotiis.

XLV. *in* MS. *dec.* 52.

QVæſitum fuit, an per Conſtitutiones & Decreta liceret Aſſiſtentibus intereſſe Congregationibus generalibus, quæ ab ipſo P. Generali cogi poſſunt. Et cùm id hactenus conſtitutum eſſe non videretur, decreuit Congregatio, vt Aſſiſtentes, tam in huiuſmodi Congregationibus, quàm in quibuſcumque aliis generalibus, quâcumque ratione illæ cogantur, interſint, & ius ſuffragij habeant.

Aſſiſtentium ius in Congregationibus quæ à Generali conuocantur.

XLVI. *in* MS. *dec.* 53.

NOmine Deputatorum pro Decretis & Canonibus reuidendis propoſita fuerunt aliquot Decreta: videlicet, ex primâ Congregatione Decretum I. tit. I. & D. XIX. XX. & XXI. tit. VI. & item Dec. XIX. & XCI. ſecundæ Congregationis, in quibus nonnulla videbantur illis partim explicanda, partim

Dubia circa Decreta.

tim extendenda. Congregatio autem cùm Deputatorum dubia & ſententias audiuiſſet, ea omnia ad Definitores reiecit expedienda.

XLVII. *in* MS.*d*.56.

Dubia circa Decreta.

PRopoſita fuerunt à Deputatis pro Decretis & canonibus reuidendis aliquot Decreta, videlicet Decretum II.LXI.LXIX.Congregationis III. quæ illis viſa ſunt declaratione indigere. Congregatio autem, auditis eorum dubiis & ſententiis,ea commiſit Definitoribus explicanda.

XLVIII. *in* MS.*dec*.57.

LEcta fuerunt ſequentia, & auctoritate Congregationis approbata. Decretum aliquod Definitorum,in quo decreta aliquot præteritarum Congregationum, de quibus ſuprà Decr.LIII. declarata fuerunt & extenſa; Formula Congregationis Prouincialis, formula ad eligendos Aſſiſtentes,formula ad eligendum Admonitorem Præpoſiti, Regulæ Aſſiſtentium.

Formula eligendi Aßiſtentes, Admonitorem. Regula Aßiſtentium.

XLIX. *in* MS.*dec*.58.

Ambitus Iudices.

DEcretum fuit, vt quod habetur P.VIII. Declar. cap.VI.A, de tribus antiquioribus Profeſſis, qui cum Vicario iudicaturi ſunt eos qui ob ambitum delati fuerint; intelligatur de antiquioribus Profeſſis diuerſarum nationum,ita vt omnes quatuor Iudices

es sint ex illis quatuor nationibus, ex quibus Assistentes eligi solent.

L. *in* MS.*dec.*59.

Ecta fuerunt sequentia, & auctoritate Congregationis approbata. nempe Decreta quædam Definitorum, in quibus Decreta Congregationis III. suprà in Decreto VI. proposita, fuerunt explicata & extensa. Tum Decretum de conciliatione locorum Constitutionum, quæ in regulis Magistri Nouitiorum & Examinatoris inserta sunt. Deinde formula Congregationis generalis. Postremò nonnulla loca Constitutionum, de quibus suprà Decr. XXXVIII. quæ ad veritatem autographi corrigenda videbantur, & P. Generali commissa. Et quoniam ea omnia quæ in Constitutionum versione corrigenda erant, lecta sunt in Congregatione, & approbata; commissum est Generali, vt secundùm eiusmodi correctiones Constitutiones denuò imprimantur, & eiusmodi editio deinceps in vniuersâ Societate pro vulgatâ habeatur. *Formula Cong. gener.* *Versio Const. approbata.*

LI. *in* MS.*d.*61.

CVm Deputati ad Decreta reuidenda, & canones extrahendos, Congregationi proposuissent canones ex Decretis omnium Congregationum, legique cœpissent, & aliquot canones expungendi viderentur; quia res nimis in longum protrahebatur, & Patres *Canones Congregationum omnium.*

R 5 tres

tim extendenda. Congregatio autem cùm Deputatorum dubia & ſententias audiuiſſet, ea omnia ad Definitores reiecit expedienda.

XLVII. *in* MS.*d*.56.

Dubia circa Decreta.

PRopoſita fuerunt à Deputatis pro Decretis & canonibus reuidendis aliquot Decreta, videlicet Decretum II.LXI.LXIX. Congregationis III. quæ illis viſa ſunt declaratione indigere. Congregatio autem, auditis eorum dubiis & ſententiis, ea commiſit Definitoribus explicanda.

XLVIII. *in* MS.*dec*.57.

LEcta fuerunt ſequentia, & auctoritate Congregationis approbata. Decretum aliquod Definitorum, in quo decreta aliquot præteritarum Congregationum, de quibus ſuprà Decr.LIII. declarata fuerunt & extenſa; Formula Congregationis Prouincialis, formula ad eligendos Aſſiſtentes, formula ad eligendum Admonitorem Præpoſiti, Regulæ Aſſiſtentium.

Formula eligendi Aſſiſtentes, Admonitorem. Regula Aſſiſtentium.

XLIX. *in* MS.*dec*.58.

Ambitus Iudices.

DEcretum fuit, vt quod habetur P.VIII. Declar. cap.VI.A, de tribus antiquioribus Profeſſis, qui cum Vicario iudicaturi ſunt eos qui ob ambitum delati fuerint; intelligatur de antiquioribus Profeſſis diuerſarum nationum, ita vt omnes quatuor Iudices

ces

ces sint ex illis quatuor nationibus, ex quibus Assistentes eligi solent.

L. *in* MS.*dec.* 59.

LEcta fuerunt sequentia, & auctoritate Congregationis approbata. nempe Decreta quædam Definitorum, in quibus Decreta Congregationis III. suprà in Decreto LVI. proposita, fuerunt explicata & extensa. Tum Decretum de conciliatione locorum Constitutionum, quæ in regulis Magistri Nouitiorum & Examinatoris inserta sunt. Deinde formula Congregationis generalis. *Formula Cong. gener.* Postremò nonnulla loca Constitutionum, de quibus suprà Decr. XXXVIII. quæ ad veritatem autographi corrigenda videbantur, & P. Generali commissa. Et quoniam ea omnia *Versio Const. approbata.* quæ in Constitutionum versione corrigenda erant, lecta sunt in Congregatione, & approbata; commissum est Generali, vt secundùm eiusmodi correctiones Constitutiones denuò imprimantur, & eiusmodi editio deinceps in vniuersâ Societate pro vulgatâ habeatur.

LI. *in* MS.*d.* 61.

CVm Deputati ad Decreta reuidenda, & *Canones Congregationum omnium.* canones extrahendos, Congregationi proposuissent canones ex Decretis omnium Congregationum, legique cœpissent, & aliquot canones expungendi viderentur; quia res nimis in longum protrahebatur, & Pa-

tres cupiebant, vrgebantque, vt Congregatio eodem die absolueretur; visum est Congregationi, vt res tota P. Generali committeretur, qui saluis Decretis, canones prædictos reuideat & euulget, prout communi Societatis praxi expedire iudicauerit.

Sequuntur Decreta per Definitores confecta, & à Congregatione approbata.

LII. *in* MS. *dec.* 63.

Indifferentium gradus ne duret vltra biennium.

DEfinitum est, vt gradus Indifferentium, de quibus in Examine cap. VIII. dicitur, non duret post biennium: sed eo exacto determinentur ad aliquem aliorum, nempe vel Scholastici, vel Coadiutoris temporalis, prout Superior illos aptos esse, & expedire communi bono iudicauerit.

LIII. *in* MS. *dec.* 64.

Qui post vota simplicia deficiunt, vt apostatæ puniendi.

OMnes qui post biennium probationis vota simplicia Societatis cum promissione ingrediendi eamdem Societatem emiserint, siue illi sint Coadiutores temporales, siue Scholastici, eamdem per omnia obligationem subire, ac proinde vt apostatas, si defecerint, iuxta priuilegia Societatis & litteras Apostolicas, puniri posse declaratum fuit.

LIV.

LIV. *in* MS.*d.*65.

PRofeſſi trium votorum emittere debent poſt ſuam profeſſionem vota ſimplicia, quæ profeſſi quatuor votorum poſt profeſſionem emittere ſolent. *Profeſſi triũ votorum etiam ſimplicia emittunt.*

LV. *in* MS.*d.*66.

NOſtri qui in Domibus habitant & Collegiis, bis tantùm quotannis ſua vota renouent, iuxta praxim à tempore P.N. Ignatij ſanctæ mem. ſeruatã. Nec obſtat declaratio cap. IV. V. P. littera N. exemplaris Hiſpanici, de tribus vicibus in tribus feſtis ſolemnibus; cùm illud ſcriptoris mendum eſſe manifeſtè appareat, ſi locus iſte cum alio IV. P. cap. IV. §.5. qui in iſto citatur ab auctore, conferatur. Et ideò probatur correctio prædicti loci P. V. Conſtitutionum à P. Euerardo piæ mem. facta. *Renouatio votorum bis tantùm in anno.*

LVI. *in* MS.*d.*67.

SI quis Prouincialium Europæ moriatur, nullo ſucceſſore per Generalem in eâ Prouinciâ nominato, nec ipſe Prouincialis moriens aliquem Viceprouincialem deſignauerit; tunc Præpoſitus Domus Profeſſæ, vel ſi plures ſint Domus Profeſſæ, antiquiſſimus profeſſorum ex Præpoſitis, ſit Viceprouincialis, donec Generalis prouideat. Quòd ſi nulla in eâ prouinciâ ſit Domus Profeſſa, ſuccedat in Viceprouincialem Rector maximi Collegij, ſi profeſſus quatuor votorum ſit; *Prouinciali defuncto quis ſuccedat.*

aut

aut si ille non fuerit talis professus, sit antiquissimus similium professorum ex ceteris Rectoribus. Si verò contingat nullum quatuor votorum professum esse Rectorem, sit nihilominùs antiquissimus professus quatuor votorum Prouinciæ tantisper Viceprouincialis, quoad Generalis aut Vicarius alium nominauerit.

LVII. *in* MS.*dec.* 68.

Decretorum declarationes.

CVm quædam præteritarum Congregationum generalium Decreta visa essent aliquâ tum explicatione tum extensione indigere, illa in hunc, qui sequitur, modum fuerunt explicata.

LVIII. *in* MS.*dec.* 69.

IN Decreto I.tit.I. Congregationis primæ ad illa verba, *huiusmodi officiales* additum est, *qui ab ipso Generali creentur.*

LIX. *in* MS.*dec.* 70.

IN Decreto XIX.tit.VI.primæ Congregationis illa verba, *Responsum est simul,* &c. vsque ad finem Decreti, sic declarata sunt. Responsum est, quamuis Nostris præscribendum non sit, vt omnes in eumdem locum orationis caussâ conueniant (quod de ordinariâ oratione intelligitur, non de extraordinariâ, quæ pro re natâ ad tempus publicè institui potest) cum Nouitiis tamen in oratione ante cœnam dispensari poterit, vbi Præpositus Generalis expedire iudicauerit.

Orare simul.

LX.

L X. *in* MS. *dec.* 71.

IN decreto XX. tit. VI. Congregationis primæ ad illa verba, *nam in priuatâ mensâ antiquam*, &c. additum est, *nam in priuatâ & secundâ mensâ, antiquam*, &c.

L XI. *in* MS. *d.* 73.

IN Decreto XLI. tit. VI. Congregationis primæ, illa verba, *posse celebrari in morte Principum*, &c. vsque ad finem, ita fuerunt explicata. In morte Principum, quando pro eis exequiæ publicæ fieri solent per ecclesias ciuitatis, posse in nostris ecclesiis huiusmodi exequias celebrari, cum feretro, sine pompâ, celebrando scilicet Missas; vel si vsus patriæ habet, etiam recitando officium defunctorum, modo nostro simplici, vt fieri solet in sepulturis Nostrorum. *Exequiæ Principum.*

L XIII. *in* MS. *dec.* 73.

IN Decr. XIX. secundæ Congregationis ad illa verba, *sed seorsum id facerent*, additum est, *sed seorsum ab illis ipsi Nouitij simul inter se id facerent.*

L XIII. *in* MS. *dec.* 74.

IN Decreto XCI. secundæ Congregationis post illa verba, *sed illud omnino Prælatis relinquamus*, addita sunt sequentia. Ceterùm cùm in examinatione promouendorum ad Ordines, curam animarum, &c. duplex fieri possit iudicium; vnum de eorum in doctrinâ ad munus, pro quo examinantur, sufficientiâ; alterum *Examinatores Sacerdotum externorum.*

terum de vitâ ac morum probitate, & aliis quæ eos ex omni parte dignos reddere solent, vt ad huiuſmodi munus admittantur; non prohibetur per hoc Decretum Noſtris, quin poſſint in examinandi munere, ſi quando illud neceſſe ſit exercere, de doctrinæ ſufficientiâ ferre iudicium; ſed interdicitur ſolùm, ne de eorum admiſſione decernant; cùm ad eam, vltra doctrinæ ſufficientiam, vitæ probitas & alia requiruntur, de quibus eſſet Noſtris cùm difficile, tum etiam odioſum, velle iudicare. Poſſit tamen diſpenſare R. P. Generalis, vbi hoc vtile & expediens eſſe in Domino iudicauerit.

LXIV. *in MS. dec. 75.*

Ordo ſedendi in Congregationibus.

IN Decreto II. Congregationis tertiæ hæc declaratio & extenſio adhibita eſt: Procuratores qui profeſſi fuerint quatuor votorum, ſedeant inter Electores, iuxta ordinem antiquitatis ſuæ profeſſionis: reliqui verò omnes poſt Electores hoc ordine ſequentur; vt ſcilicet primo loco ſint profeſſi trium votorum, ſecundo Coadiutores formati, tertio ceteri omnes iuxta antiquitatem ſui gradus in Societate.

LXV. *in MS. dec. 76.*

IN Decreto LXI. Congregationis tertiæ nihil addendum viſum eſt, ſed retinendum Decretum per omnia: dandam verò à P. N. Generali Prouincialibus inſtructionem, quo-

modò

modò circa praxim illius Decreti, præsertim quoad pactiones, se habere debeant, vt omnia cum ædificatione fiant.

LXVI. *in* MS.*dec.*77.

IN Decreto LXIX. Congregationis tertiæ nihil immutandum iudicatum est; sed seruandum Decretum inter alia Decreta Congregationis eiusdem; nullum verò Canonem ex illo extrahendum, & qui anteà extractus fuerat, ex Canonibus expungendum.

LXVII. *in* MS.*dec.*78.

CVm proposita fuissent nonnulla dubia circa intelligentiam aliquorum locorum Constitutionum, quæ in regulis Examinatoris & Magistri Nouitiorum continebantur: auctoritate Congregationis statutum est, illa loca ita concilianda esse, & in prædictis regulis infrascripto modo inserenda. Videlicet, Si quis ad studia maiorem propensionem quàm par esset, & minorem indifferentiam, quàm ad alia ministeria Societatis præ se ferret; & videretur nihilominùs ad ea minùs aptus; non tantùm proponatur ei scriptum examen, vt reliquis, sed & §. 2. cap. VII. accuratè illi explicetur; interrogeturque, an patienter se dimitti sinet à Societate, dummodò ab omni voto ac promissione liber maneat. *Constitutionum declarationes circa Nouitios.*

Hoc tempore primæ probationis per quinque

que vel ſex dies accuratè informentur prædicto modo de iis quæ ad Inſtitutum & ad ipſos pertinent: & lectione alicuius pij libelli, qualis eſt De imitatione Chriſti, ſubinde recreentur. Deinde qui litteris operam dederunt, de ſingulis facultatibus, in quibus verſati ſunt, ſingulas prælegant lectiones, coram eis qui à Superiore ad eorum talentum cognoſcendum in doctrinâ, & proponendi modo, ſunt conſtituti. Et poſteà exhortationem vnam quiſque faciat. Tum ſi quis, antequàm fuerit ad Societatem admiſſus, ſpiritualia Exercitia non fecerit, hoc primum experimentum, iuxta IV. cap. Examin. §. 10. aggrediatur; & iuxta Exercitia ſuo tempore generaliter confiteatur, niſi ante ingreſſum fuerit alicui de Societate generaliter confeſſus: tunc enim ſatis erit, ſi ab eo tempore generalem confeſſionem incipiat: & eodem tempore conſcientiam ſuam Superiori, aut ei quem Superior delegauerit, aperiat, iuxta P. I. Conſt. cap. IV. §. 6. & ſi ab aliquâ cenſurâ virtute noſtrorum priuilegiorum abſolutus, admoneatur, quòd ſi non perſeuerauerit, in eamdem reincidet. Expleto autem tempore huius experimenti, ſanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum accipiet; & communem domum habitationis ingredietur, vbi cum aliis verſari, & in ſecūdâ probatione diutiùs exerceri Nouitij ſolent. Quòd ſi vel cuiuſquam vale-

valetudo, vel aliqua temporis aut personæ ratio persuaserit, non esse tamdiu hæc mentalia exercitia continuanda; antequàm exercitia aggrediantur, per quatuor vel quinque dies vacare, & separatim recreari poterunt; vel si Magistro Nouitiorum videretur, factâ confessione generali, & peractis Exercitiis primæ hebdomadæ. sed quando hæc relaxatio longiùs ob valetudinem aut aliàm rationem protrahenda Magistro Nouitiorum visa fuerit, poterunt sumptâ Eucharistiâ etiam ad communem victum admitti; & vbi recreati fuerint, sua Exercitia peragent.

Decretum IV. Congregationis, quo confirmatur Decretum Tertiæ de bonis extrahendis ex Prouinciis.

CVm die primâ Aprilis 1581. petitum fuisset, vt Congregatio præsens confirmaret Decretum III. Congregationis de bonis extrahendis ex Prouinciis in quibus sunt, & applicandis ad Seminaria quæ huiusmodi præsidiis indigerent, saltem quoad Romanum Collegium, donec illi prospectum esset de sustentatione; placuit vt res meliùs consideraretur, & iterum tractaretur. Cùm itaque die IV. denuò eâ de re ageretur, constitutum fuit, post varias rationes à pluribus Patribus in medium allatas, vt prædictum Decretum III. Congregationis de bonis extrahendis ex

Prouinciis in quibus ſunt, & applicandis ad Seminaria egentia, atque poteſtas diſpenſandi in eo contenta, auctoritate huius Congregationis deinceps perſeueret, vt hactenus, vſque ad proximam Congregationem generalem, cum limitationibus in eo contentis.

DECRETA

Quintæ Congregationis generalis.

I. *in* MS. *dec.* 2.

Deputati ad ſecernenda. DIe IV. Nouembris facta eſt Deputatio quinque Patrum ex quinque diuerſis nationibus, ſecundùm rationẽ Decreti VII. ante electionem, & V. poſt electionem Congregationis tertiæ generalis, ad videndum ea quæ afferrentur à Patribus, & ſecernendum quæ Congregationi generali proponenda, quæ item ad Generalem Præpoſitum reiicienda ſint. Sed antequàm ad ſcrutinium veniretur, pro hac vice tantùm, ad effectum præſentis electionis, declaratum fuit, primò, ad Gallicanam nationem pertinere etiam Anglos, Scotos, Hibernos; ex quibus, ſicut ex Gallis, electio pro Gallicanâ natione fieri poſſit. Secundò, ex Prouinciâ Flandriæ electionem fieri poſſe promiſcuè pro

Angli, Scoti, Hiberni.

Flandri.

vtrâ-

vtrâque natione, Gallicâ & Germanicâ. Tertiò, Polonicam Prouinciam inter Germanicas computari. Quartò, ſi qui vnius nationis in Prouinciâ alterius nationis occupentur, hos non ad nationem in quâ verſantur, ſed ad eam ex quâ orti ſunt ſpectare. His præmiſſis, ad ſcrutinia ventum eſt: & primo ſcrutinio pro Germanicâ electus eſt P. Paulus Hoffæus; ſecundo pro Italicâ P. Benedictus Palmius; tertio pro Gallicâ P. Iacobus Tyrius; quarto pro Hiſpanicâ P. Ægidius Gonzalez; quinto pro Luſitaniâ P. Petrus à Fonſecâ. *Poloni.*

II. *in MS. dec.* 10.

QVoniam ad conſeruationem & incrementum non ſolùm corporis, id eſt eorum quæ externa ſunt, ſed etiam ſpiritus Societatis plurimùm refert, illius ſtatũ & conditionem non ignorari, quò meliùs de neceſſariis præſidiis perquirendis, & illi ſubminiſtrandis, agi poſſit; propoſitum fuit, an facienda eſſet aliqua Deputatio Patrum, qui ea excipiant quæ alij Patres ad eos deferent, ob eam cauſſam vt cognoſcatur, an aliquid detrimenti paſſa ſit hactenus, aut deinceps paſſura Societas timeatur. Et re prolixè ac diligenter examinatâ, decretum fuit concordi omnium voluntate, ac P. Generali vrgente, vt illa tamquàm perneceſſaria omnino fieret. Placuit etiam plurium ſuffragiis, vt iidem quinque Patres ſuprà Decreto VI. deputati *Deputati ad detrimenta.*

Iidem qui ad secernenda.

cum Præposito Generali ad secernendum oblata, nec plures, in hac etiam deputatione simul cum eodem P. Præposito sint Deputati.

Sine scrutinio electi.

Et quidem pro hac vice sine scrutinio, vt in IV. Congregatione Decr. XXXV. in faciendis Definitoribus obseruatum fuit. Quòd si quid illis à quoquam tradetur, in quo illorum quispiam siue in personâ siue in rebus ad ipsum pertinentibus tangatur, placuit Congregationi, vt ille tantisper secedat, dum ab aliis illud legatur. Demum vt quæ repererint, in quibus Societas detrimentum passa sit, aut passura timeatur, ad Congregationem referant.

III. *in MS. d.* 13.

Quódnam secretum pro detrimentariis.

QVæsitum est, an, & quo genere secreti obligandi essent Deputati pro detrimentis suprà Decreto X. instituti, in suo munere obeundo. Decreuit autem Congregatio, quò liberiùs omnes afferre ad illos possent quæcumque vellent, prædictos Deputatos cum P. Præposito sub præcepto obedientiæ, quod de facto illis imposuit, deinceps teneri, ne quis eorum, ad quem fuerit à quopiam aliquid delatum, manifestet quouis modo, directè vel indirectè, personam deferentem, nec Congregationi ipsi, nec vlli prorsus, siue de Congregatione, siue extra Congregationem, neque etiam vlli collegarum suorum, nisi ipso, qui detulerit, volente. Porrò, quod

ad

ad delatos attinet, cùm diuinum ac naturale præceptum de non lædendâ proximi famâ satis manifestum sit; placuit Congregationi, nullum secreti præceptum illis addere, sed eorum conscientię ac prouidentiæ hoc ipsum relinquere.

IV. *in* MS. *dec.* 14.

PRopter varia incommoda, quæ circa formulam votorum simplicium Scholasticorum Societatis sæpè offerri solent, tum ex parte quorumdam è Nostris, qui ignorantiam causati, quod vouerunt, ac sæpiùs in renouatione votorum repetiuerunt, suæ promissionis præuaricatores facti, indifferentes ad alterutrum gradum esse recusant; tum etiam ex parte multorum externorum, ac præsertim quorumdam Tribunalium, quæ ex eo modo loquendi formulæ, occasionem aliquando sumunt dubitandi, an nostræ Societatis homines ante gradum fixum verè religiosi sint; Propositum fuit, an in eâdem formulâ, vbi dicitur, *Et promitto eamdem Societatem me ingressurum*, inserendum esset, quod habetur in Declaratione eiusdem loci, de alterutro gradu, vel Professorum, vel Coadiutorum formatorum, prout Præposito ad maius Dei obsequium forę videbitur, acceptando. Et cùm hæc quæstio multis in vtramque partem allatis rationibus diligenter discussa fuisset, tandem omnium consensu statu-

Formula votorum Scholarium nihil addendum.

tum fuit, vt formula intacta & non mutata retineatur, quemadmodum habetur in libro Constitutionum, & eam accepimus à P.N. Ignatio, cuius sanctam memoriam veneramur. Neque enim allata incommoda tanti sunt momenti, vt vlla eorum ratio haberi debeat; cùm præsertim per duas Extrauagantes duorum Summorum Pontificum, nempe Gregorij XIII. & Gregorij XIV. isti difficultati satis superque prospectum fuerit; ac prætereà omnibus iis incommodis, quæ obiici solent, occurrere, atque etiam illa præcauere difficile non sit. Hoc autem quomodo fieri possit, ad Deputatos pro substantialibus Instituti declarandis, & formulâ votorum recognoscendâ, Congregatio reiecit considerandum.

V. *in* MS. *dec*.16.

In formulâ votorum promissio est votum.

CIrca verba illa quæ habentur in formulâ votorum simplicium Scholasticorum Societatis, nempe, *& promitto eamdem Societatem me ingressurum*, quæsitum est, vt à Congregatione declararetur, an illud *promitto* habeat veram rationem voti. Et re maturè considerata, ac rationibus diligenter expensis, Congregatio declarauit, prædictam promissionem verè & propriè fuisse, & esse, & ab omnibus censeri debere votum peculiare, à tribus aliis in eâdem formulâ contentis distinctum, quo quis se obligat ad acceptandum

dum gradum Professorum, vel Coadiutorum formatorum, prout Præposito ad maius Dei obsequium fore videbitur.

VI. *in* MS. *dec.* 17.

PRoposita fuerunt quædam Constitutionum loca, nempe §.11.cap.111. Examinis, adiuncta Declaratione §.18.c.1.P.111. lit.O. de obligandis Nostris ad suum iudicium submittendum, sentiendumque, vt fuerit constitutum in Societate, de opinionibus ab iis differentibus, quæ communiùs ab Ecclesiâ & Doctoribus ab eâ approbatis tenentur, sentire oportere. Nam non defuerunt viri graues & eruditi, qui ex falsâ prædicti loci intelligentiâ & interpretatione Societatem calumniati sint, eam sibi magisterium & potestatem definiendi dogmata fidei, & obligandi suos ad submittendum suum iudicium tali definitioni, arrogare. Item §.2.cap.vii. Exam. de dimittendis Nostris ob defectum sanitatis, &c. adiuncta Declar. cap.vi.P.iv. lit.N. & cap.11.P.11.lit.B. Nonnullis enim è Nostris grauis esse solet, atque etiam nonnumquàm periculosus totus iste locus. Itaque postulatum est, vt Congregatio ista duo loca declararet; & inter se, quæ ad eamdem materiam pertinent, conciliaret, quò variis incommodis occurratur. *Constitutiones declarantur de opinionibus.*

Et quidem Congregatio censuit, omnia prædicta loca esse declaranda, & cõcilianda.

formam tamen declarationis reiecit ad Deputatos pro dubitationibus circa Constitutiones explicandis, conficiendam, & à se posteà probandam.

VII. *in MS. d.* 18.

Confirmatur Decretum xvi.

CVm legeretur Decretum xvi. de Scholasticorum promissione ingrediendi in Societatem, intercessum fuit à tribus Patribus. Sed re denuò diligenter consideratâ, Congregatio confirmauit declarationem factam, & statuit vt Decretum prædictum de eâ re factum retineretur.

VIII. *in MS. dec.* 19.

Bonorum restitutio dimissis.

PRopositum fuit, vt auctoritate Congregationis declararetur praxis illius Declarationis, quæ habetur P. ii. Constit. cap. iii. lit. B. de restituendis eorum bonis iis qui à Societate dimittuntur. Et Congregatio censuit rem totam deferendam ad Deputatos pro explicandis dubiis Constitutionum: praxim verò P. Præpositi arbitrio relinquendam, & nihil Congregationis nomine definiendum.

IX. *in MS. d.* 20.

Librorum scriptio.

QVæsitum est, an quod habetur P. iii. cap. i. Const. §. 18. de editione librorum, extendendum esset ad eorum etiam scriptionem; ita vt sicut edi, sic nec scribi possint absque Præpositi Generalis facultate. Et placuit Congregationi, vt eiusmodi extensio nõ fiat.

X.

X. *in* MS. *d*. 21.

CIrca illa verba §. 7. cap. 1. P. III. Conſt. *doceantur omnes, quòd nullâ re tamquàm propriâ vti debeant*, propoſitum fuit, vt declaretur, an qui re aliquâ tamquàm propriâ vtuntur, & nominatim, qui poſſeſſione bonorum ſuorum nondum ſe abdicarunt; & rebus ſuis tamquàm propriis vtuntur, expendendo, donando, &c. ſine facultate, contra votum peccent. Decretum eſt autem, id quidem omnino declarandum eſſe: verùm vt Deputati Patres pro dubitationibus circa Conſtitutiones, priùs hanc rem diligenter diſcutiant, & diſcuſſam ad Congregationem referant. *Paupertatis votum.*

XI. *in* MS. *d*. 22.

CIrca illa verba §. 3. cap. 1. P. IV. Conſt. *candela cerea fundatori offeratur*, quæſitum eſt, an declarandum eſſet, vt quando ab Epiſcopis fiunt fundationes Collegiorum de bonis menſæ Epiſcopalis, ſint potiùs habendi ſucceſſores in fundatione Epiſcopi ſubſequentes, quàm fundatorum conſanguinei. Et Congregationi viſum fuit, vt nullum hâc de re Decretum fieret, ſed P. Generali praxis permitteretur. *Candela fundatoris.*

XII. *in* MS. *dec*. 23.

STatutum fuit auctoritate Congregationis, vt deinceps in nullo caſu exerceri liceat facultatem illam diſpenſandi in contrahendo biennij ſpatio, ad hoc vt quiſpiam *Biennium Nouitiatus.*

ante expletum biennium censeatur verus Religiosus, & Scholasticus approbatus per emissa vota simplicia Scholasticorum Societatis: quam facultatem concedit Declaratio P.v.cap.1.lit.C. Per hoc tamen non intenditur hanc Declarationem abrogari; sed solùm facultatis, quæ in eâ conceditur, vsum prohiberi. Ceterùm à quodam Patre intercessum fuit.

X I I I. *in* MS.*dec*.24.

Intercessio de biennio Nouitiatus.

CVm propter intercessionem heri factam aduersus Decretum xxiii. de eâdem re iterum actum esset, obtentum fuit, vt decretum illud sicuti iacet, retineretur. quia tamen posteà quidam dixerunt supradictum locum P.v. cap.1. lit. C. posse forsitan ita declarari, vt de solis professis, qui ad solemnia vota admittuntur, intelligatur, propterea quòd nullæ ex iis caussis non leuis momenti, quarum in eâ Declaratione fit mentio, in eos incurrere posse videntur, qui simplicia vota emittunt: placuit Congregationi hanc rem ad Deputatos pro dubiis Constitutionum deferendam esse, vt ipsi accuratè illam considerent, & posteà ad Congregationem referant.

X I V. *in* MS.*dec*.25.

Intercessiones externorum.

PRopositum fuit circa id, quod habetur P.vii.cap.11.lit.K. ne quis scilicet Principem, vel Communitatem, aut hominem quem-

quempiam magnæ auctoritatis ad ſcribendum Superiori, vel verbo tenus petendum aliquem de Societate, moueat, &c. An aliquid ſtatuendum eſſet in eos, qui per negotiationes & interceſſiones externorum, aliquid à Superioribus obtinere procurant. Decreuit autem Congregatio, omnino ſtatuendum eſſe, quid verò, quibus in caſibus, & id genus alia particularia, ad Deputatos pro detrimentis Societatis cognoſcendis reiecit, qui rem totam cùm expedierint, ad ipſam Congregationem referre debebunt.

X V. *in* MS.*dec.26.*

PEtitum etiam fuit, vt circa id, quod habetur P.VIII.cap.1.§.5. cum ſuâ Declaratione, nempe, ſi quis diuiſionis vel diſſenſionis eorum qui vnà viuunt, inter ſe, vel cum ſuo capite auctor eſſe cerneretur, &c. Congregatio declaret, quínam ſint cenſendi diuiſionis vel diſſenſionis auctores, quos ſeparare oporteat. Et cenſuit Congregatio omnino declarandum eſſe: rem tamen ad Deputatos pro detrimentis Societatis cognoſcendis deferendam eſſe: quam confectam, ipſi poſteà ad eamdem Congregationem referant. *Quinam auctores diuiſionis.*

X V I. *in* MS.*d.27.*

STatutum fuit auctoritate Congregationis, vt Aſſiſtentes habeant ſuffragium deciſiuum in iis omnibus, in quibus illud habent *Aſſiſtentium ſuffragium.*

bent Prouinciales extra Congregationem generalem.

XVII. *in MS. d. 28.*

Deputatio pro casibus.

PLacuit Congregationi, vt P. Generalis designaret aliquot Patres, qui casus reseruatos Societatis reuiderent, & cum formulâ à Summo Pontifice editâ pro Religiosorum familiis conferrent; & posteà ad Congregationem referrent, vt illa demum statueret, quid in Societate seruandum esset.

XVIII. *in MS. dec. 29.*

Maioratus in Hispaniâ.

CVm propositum fuisset, graues querimonias aduersus nostram Societatem in Hispaniâ exortas esse, ob maxima incommoda, quæ oriri possunt ex parte eorum, qui Maioratus (vulgò *Majorazgos*) habent, si in Societatem admissi, non ita se firmiter iure illo Maioratus statim post biennium expletum probationis abdicent, vt ad illud nullo vmquam tempore, nullòve casu recursus esse illis possit; ob eam caussam seriò flagitatum est, vt Congregatio aliquod sufficiens remedium huic grauissimo incommodo decernat. Re autem maturè deliberatâ, Congregatio statuit, ne quis iure illo Maioratus gaudens in Hispaniâ, sine facultate P. Generalis ad Societatem recipiatur: & is sit iis donis ornatus, vt spem magnam præbeat, se post biennium probationis fore talem, qualem nostræ Constitutiones requirũt vt ad professionem

ſionem trium votorum admitti queat. ad quam ſine voluntate P.Generalis promoueri non poterit. Ad profeſſionem autem intelligitur admittendus, niſi qualitas Maioratus eiuſmodi fuerit, vt promotio ad ſacrum Ordinem firmitati illius abdicationis ſatis ſit. Tunc enim non profeſſio, ſed ordinatio procuranda erit.

XIX. *in* MS. *d*.30.

Beneficia post nouitiatum resignanda.

VT grauiſſimis incommodis occurreretur, & communi ædificationi conſuleretur; decretum eſt auctoritate Congregationis, vt beneficia Eccleſiaſtica, quæcumque Noſtri obtinent, finito biennio probationis, priuſquàm vota ſimplicia Scholaſticorum emittant, non obſtante Canone 1. Congregationis primæ generalis, omnino reſignentur.

XX. *in* MS. *dec*. 31.

Superiores creandi facultas.

EXpoſitum fuit in Congregatione, nonnulla Collegia & Domos aliquarum Prouinciarum indigere præſenti prouiſione Superiorum. Quoniam verò dubitabatur, an Canon XXXII. Congregationis primæ prohiberet hanc prouiſionem fieri per Præpoſitum Generalem durante Congregatione generali; placuit Congregationi vt interim P. Præpoſitus prouideat Superiores iis in locis vbi opus eſt, donec meliùs declaretur Canonis illius ſenſus. quod ad Deputatos pro dubitationi-

tionibus Congregatio reiecit Congregationi posteà proponendum.

XXI. *in MS. dec.* 32.

Officium Inquisitionis in Hispania.

CVm nomine Philippi Hispaniarum Regis Catholici significatum esset Congregationi, cupere Maiestatem suam pro affectu, quo erga S. Inquisitionis Tribunal afficitur, (quippe quod ad Catholicam fidem & pacem in illis Regnis tuendam apprimè necessarium esse nouit) vt Societas vsu nonnullorum priuilegiorum in illis Regionibus abstineret, quæ sancto illi officio minùs commoda censebantur. Ea autem erant, facultas legendi libros prohibitos, absoluendi ab hæresi in foro cõscientiæ, & exemptio quædam à fel. rec. Gregorio XIII. concessa, ne Nostri absque expresso Superioris sui consensu ac mandato, ad quoduis munus, officium, vel exercitium obeundum, quorumuis, quâcumque Ecclesiasticâ vel sæculari dignitate seu auctoritate fungentium, etiamsi S.R.E. Cardinales, Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, vel alij Antistites & Prælati, nec non Synodi, Communitates & Capitula quæcumque, aut officij hæreticæ prauitatis Inquisitores, ac Commissarij, vel Iudices, vel etiam Imperator, Reges & alij sæculares Principes essent, destinati, adigi vel cogi possent. Responsum est, de primis quidem duobus priuilegiis, rem esse iam confectam: quandoquidem

dem P. Præpositus Generalis, vt ipse retulit, in gratiam eiusdem Maiestatis, & vt sancto illi Tribunali satisfieret, impetratam à Summo Pontifice per Breue duarum illarum facultatum reuocationem in Hispaniam iam transmiserat. De tertio verò idem P. Præpositus per litteras patentes, xx. Martij anno MDLXXXIX. datas, Nostris omnibus vsum huius priuilegij interdixerat. Petitum est ergo Regiæ Maiestatis nomine à Congregatione, vt id ipsum suâ auctoritate firmaret. Quæ quoniam suis priuilegiis ad ædificationem & diuinum tantùm obsequium vti cupit, & sancto illi Tribunali, vt par est, plurimum deferre; prædictas patentes litteras præsenti Decreto confirmat, præcipiens atque interdicens, ne quis Nostrorum in illis Regnis, aliisque dominiis illi Tribunali subiectis, priuilegio illo, quod ad prædictum sanctum Officium pertinet, quoquo modo vti, aut illo se tueri vllatenus præsumat. Imò omnem facultatem eo vtendi sibi prorsus sublatam esse intelligat, ac si priuilegium ipsum à Sede Apostolicâ numquàm impetratum esset. Quin potiùs omnes Nostros in huiusmodi Regnis existentes, seriò & grauiter hortatur, vt quidquid obsequij à nostrâ tenuitate in sanctum illud Officium, eiusque Ministros prouehire poterit, id humiliter semper atque alacriter præstare curent.

XXII.

XXII. in MS.dec.33.

Deputati pro casibus reseruatis.

PRo Deputatione ad recognoscendos casus reseruatos, de quâ Decreto XXIII. actum fuerat, P. Præpositus nominauit sequentes Patres, videlicet P. Paulum Hoffæum, P. Ægidium Gonzalez; P. Emmanuelem Rodericum, P. Robertum Bellarminum; P. Marium de Andriâ, P. Bartholomæum Perez, P. Clementem Puteanum, P. Ioannem Aluarum.

XXIII. in MS.dec.34.

Mutatio Superiorum durante Congregatione.

CVm Declaratio Can. XXXII. Congregationis primæ generalis, de quâ suprà Dec. XXXI. actum fuit, per Deputatos pro dubitationibus Constitutionum facta proposita fuisset, videlicet omnes illos iudicasse, Canonem illum absolutè de omni Congregatione generali intelligendum esse: Congregatio hanc illorum Declarationem approbauit.

XXIV. in MS.dec.35.

Numerus congregandorum minuendus.

QVoniam excrescente iam in dies numero professorum & Superiorum in variis Prouinciis; ob eam caussam multò frequentiores, quàm par esset, ad Prouinciales Congregationes conueniunt; & posthac numerus congregandorum quotidie magis adhuc excrescat, non sine multis iisque grauibus incommodis: quæsitum fuit à Congregatione, vt aliquod remedium adhiberet, minuen-

minuendo ſcilicet numero congregandorum, vbi magnus eſt numerus Profeſſorum. Et quia hæc res ad aliquam Conſtitutionum P.VIII.c.III.immutationem poſſe pertinere videbatur; priùs viſum eſt agendum eſſe, an de hac re tractandum foret. Et decretum fuit, omnino de remedio adhibendo agi oportere: vtque Deputati pro formulis Congregationum recognoſcendis hoc ipſum curarent, Congregationi poſteà proponendum: & vt Patres qui hac de re aliquid proponere vellent, ad prædictos Deputatos deferrent per totam præſentem hebdomadam, hoc eſt, vſque ad diem XXVII. huius menſis Nouembris incluſiuè.

XXV. *in* MS.*d.36.*

Formula acceptandorum Collegiorum.

DEcretum fuit vt formula acceptandorum Collegiorum à P. Generali facta tradatur Deputatis pro detrimentis Societatis cognoſcendis, vt eam reuideant, & ad Congregationem referant.

XXVI. *in* MS.*dec.37.*

Carthuſienſium fraternitas.

CVm venerabilis Carthuſienſium Religio, pro ſuâ præſtanti pietate, & erga Ordinem noſtrum caritate, non ſolùm tempore P. N. Ignatij ſanctæ mem. ſed etiam poſtremis his temporibus, in ſuo Capitulo generali, ſocietatem fraternitatis per bonorum operum ſuorum communicationem nobiſcum inire voluerit; decreuit generalis

Congregatio nomine totius noſtræ Religionis,ſummâ omnium conſenſione,& erga ſanctam illam Religionem veneratione, parem illi gratiam referre, & per eamdem bonorum operum, quæ per eius paruitatem diuina bonitas operari dignatur, communicationem, fraternitatis ſocietatem cum illâ viciſſim inire, cum ſummâ teſtificatione amoris & officiorum noſtrorum.

XXVII. *in* MS. *dec*.38.

Aduentus ieiunium.

CVm propoſitum fuiſſet, in aliquibus locis aliquam offenſionem ſeu ſcandalum nonnumquàm ſuboriri,propterea quòd Noſtri in Aduentu nec ieiunant, nec à carnibus abſtinent ; & ob eam cauſſam petitum, vt Noſtri in iis locis communiter omnes eo tempore vel ieiunent, vel ſaltem à carnibus abſtineant. Reſponſum eſt;ſi quod dicitur de ſcandalo,intelligatur de ſcandalo quod propriè obligaret ad peccatum, nullo opus eſſe decreto; ſi autem intelligitur de aliquâ admiratione ſeu offenſione externorum , Congregatio decreuit,nil eſſe addendum ad Decretum XVII. tit.VI. primæ Congregationis Generalis.

XXVIII. *in* MS.*dec*.40.

Interdicitur ambitus officiorum Sanctæ Inquiſitionis.

VT ſancti Officij miniſterio,ad quod aſſumere volent Inquiſitores ex Noſtris , liberiùs & digniùs præſtetur obſequium;tum etiam vt ambitionis inter ipſos Noſtros aditus

tus

tus præcludatur; Placuit Congregationi, omnibus Nostris in regno Hispaniæ, aliisque Dominiis illi Tribunali subiectis, præcipere sub pœnâ excommunicationis latæ sententiæ, ne quisquam per se vel per alium præsumat procurare vel ambire officia Consultoris & Qualificatoris: sed sincerè ac religiosè illius sancti Tribunalis iussis obediant. Quòd si tempore procedente compertum fuerit, alias etiam pœnas esse necessarias ad huiusmodi ambitionem coërcendam (quod Congregatio sperat non futurum) seriò commendat P. Præposito Generali, vt grauiores etiam pro necessitate occurrente pœnas adhibeat.

XXXIX. *in* MS. *d.*41.

Circa cap. 1. Exam. §. 3. & cap. 11. Const. P. VI. §. 7. postulatum fuit, vt Congregatio declararet, an accipere aliquid pro ministeriis Societatis tamquàm stipendium vel eleemosynam in compensationem, sit contra votum paupertatis Societatis, vel contra Constitutionem tantùm. Et cùm hæc quæstio seriò & accuratè per plures dies agitata fuisset, tandem placuit Congregationi, nihil in alterutram partem definire aut declarare, sed exactissimam illius grauissimæ Constitutionis obseruationem, ad maiorem ædificationem & paupertatis nostræ sinceritatem ac puritatem retinendam pernecessariam,

Accipere pro ministeriis, an sit contra votum.

vehementer omnibus commēdare: ac omnino prohibere, ne vllus Superior, ac ne ipse quidem Præpositus Generalis in eâ dispēset.

XXX. *in MS. dec. 42.*

Congregationis Generalis nullum certum tempus.

CVm propositum fuisset, vtrùm statuendum esset certum aliquod tempus pro generali Congregatione conuocandâ: re diligenter consideratâ, Congregatio decreuit communi omnium consensu, ac nemine prorsus discrepante, nullum certum tempus Congregationi generali cogendæ præscribendum; sed Decreta XXIV. secundæ, & X. quartæ Congregationum generalium seruanda esse, quæ præsens Congregatio rata firmaque habet, & de nouo confirmat.

XXXI. *in MS. dec. 43.*

Dimissionum moderatio.

POstulatum fuit, vt Congregatio moderationem adhiberet in dimittendis Nostris è Societate, priùs id commeritos castigando, ac prætereà præcauendo, ne qui Societatem deserere prætendunt, id malè se gerendo studeant obtinere. Et quoniam per nostras in II. P. Constitutiones, & PP. Generalium ordinationes, omnibus casibus ita prospectum esse videtur, vt nullo nouo decreto opus esse appareat: placuit Congregationi, eâ de re nihil planè decernendum esse; totam verò huius materiæ praxim R. P. Generali committendam & commendandam, vt ipse quod in Constitutionibus & Ordinationibus prædictis

dictis de hac re habetur, iuxta facultatem in litteris Apostolicis concessam, diligenter seruari curet.

XXII. *in* MS. *dec.* 44.

QVæsitum fuit, an Prouincialibus Congregationibus auctoritate huius Congregationis concedenda esset maior aliqua potestas, quàm nunc habeant, ad res suarum Prouinciarum ordinandas. Et re maturè examinatâ, Congregatio statuit communi omnium consensu, ac nemine prorsus discrepante, Prouincialibus Congregationibus aliam potestatem, præter eam quam nunc habent, non esse concedendam; & nihil planè hac in parte innouandum; sed seruandam formulam Congregationis Prouincialis in quartâ Generali Congregatione recognitam & approbatam, & in hac quintâ recognoscendam & approbandam. *Auctoritas Prouincialis Congregationis.*

XXIII. *in* MS. *dec.* 45.

PRopositum fuit, vt huius Congregationis Decreto Prouinciales, & Superiores locales, ad reddendam rationem suorum officiorum astringantur; declarando illis accusationes, quæ aduersus illos deferri solent; eorumque defensiones audiendo; quò constare possit, quomodò illi in suorum munerum functionibus se gesserint. Censuit autem Congregatio, nihil omnino hac de re statuendum esse, cùm satis superque prouisum *Superiorum syndicatus.*

 sit

ſit per ea, quæ de huiuſmodi ratione reddendâ continentur in Conſtitutionibus P. IV. cap. II. §. 1. & cap. X. §. 3. & P. IX. cap. III. §. 4. cum Declaratione: & in regulis Prouincialis cap. XIV. & in Inſtructionibus Viſitatorum; quorum omnium accuratam executionem, ſicubi opus ſit, vtpote gubernationi bonæ pernecesſariam, Congregatio ſeriò & grauiter P. Præpoſito commendat.

XXXIV. *in* MS. *d*. 46.

Intercesſio de ſyndicatu.

CVm legeretur Decretum proximum XLV. intercesſum fuit à quodam Patre, qui cenſebat addendum eſſe Decreto, vt Prouinciales rationem ſuorum officiorum ad finem triennij reddere teneantur; cùm ſæpè contingat illos defungi ſuis officiis, nullâ illorum redditâ ratione. Congregatio nihilominùs ſtatuit, Decretum prædictum vt iacet retinendum, & nihil illi addendum eſſe.

XXXV. *in* MS. *dec*. 47.

Triennium Superiorum.

PEtitum fuit, vt auctoritate Congregationis ſtatueretur, ne Superiorum localium officia vltra triennium continuentur. Decreuit autem Congregatio, nullum certum tempus præfigendum, ſed ſeruandum eſſe Decretum LXXXVII. Congregationis ſecundæ generalis. Et nihilominùs Congregatio vehementer commendat P. Præpoſito, vt diligenter curet, ne præfecturæ iſtæ Societatis nimis diuturnæ ſint, aut prolixè continuentur.

XXXVI.

XXXVI. *in* MS. *dec.* 49.

CVm propter varias querelas ac difficultates, quę circa admiſſionem Noſtrorum ad gradus fixos, & potiſſimùm profeſſionis Societatis audiuntur, fuiſſet quæſtio propoſita, vtrùm certum aliquod tempus ſtatuendum eſſet, quo Noſtri ad eos gradus promouendi forent: antequàm quidquam de hac re ageretur, Congregatio ſtatuit, vt formula informandi de promouendis ad prædictos gradus, à P. Præpoſito ſuperioribus annis confecta, per Patres Deputatos ad cognoſcenda detrimenta Societatis, diligenter reuideretur; & vt Patres congregati, ſi quid in eam rem haberēt, intra ſequens quatriduum die XII. huius menſis terminandum, ad prædictos Patres deferrent; quò illi, huiuſmodi aliorum Patrum adnotationibus adiuti, ſupradictam formulam perficiant, & omnibus numeris abſolutam Congregationi proponant; vt hac ratione nihil prætermittatur, quod bonam, ſinceram & exactam huius promotionis praxim iuuare poſſit. Tum de propoſitâ quæſtione tractari cœptum fuit. *An profeſſionis certum tempus.*

XXXVII. *in* MS. *d.* 50.

TRactatum fuit de proximâ quæſtione Decreto XLIX. propoſitâ, vtrùm ſcilicet certum aliquod tempus promouendi Noſtros ad gradus fixos in Societate præfigendum eſſet. Et cùm multa in eam rem à Patribus *Tempus profeſſionis & aliorum graduum.*

præclarè dicta fuissent, tandem Congregatio summâ animorum & sententiarum consensione in primis declarauit, nullum in Constitutionibus certum tempus iis gradibus conferendis præfixum esse, aut etiam illis integris præfigi posse; cùm ex illis nihil aliud habeatur, quàm præscribendi ea quæ promotionem ad illos gradus præcedere oporteat: terminum verò ad illos promouendi, nullum alium esse, quàm sufficientiam promouendorum pro qualitate cuiusque gradus in Christianæ vitæ puritate, ac selectâ doctrinâ, satis cognitam, & diuturnis ac diligentissimis probationibus exploratam, cum omnium ædificatione & satisfactione: ac denique non nisi cùm Societati, vel eius Præposito Generali (in cuius manu proprij cuiusque gradus iudicium, nostri forma Instituti, & Apostolicæ Constitutiones esse voluerunt) fuerit ab eis plenè in Domino satisfactum. Deinde eadem Congregatio inhærens Decreto XIII. Congregationis quartæ generalis, quod ratum habet, ac de nouo confirmat, statuit nullum certum tempus prædictis gradibus conferendis præfiniendum esse; aut quidquam in Constitutionibus in hac parte innouandum: cùm & nostri Instituti substantialibus hoc planè repugnet, & grauissima ad illud labefactandum incommoda ex eiusmodi determinatione necessariò secutura essent.

essent. Et quoniam aliqui Prouinciales questi fuerunt, nimiùm protrahi Congregationem, cum magno suarum Prouinciarum incommodo, P. Præpositus monuit Patres, vt cogitarent, an de eligendis Definitoribus pro celeri negotiorum expeditione tractandum foret.

XXXVIII. *in* MS. *dec.* 51.

Numerus professorum contrahendus.

CVm Patres Deputati pro formulis Congregationum recognoscendis, retulissent ad Congregationem suum iudicium, de numero congregandorum in Congregationibus Prouincialibus contrahendo, & de contractionis modo, prout ad eos reiectum fuerat considerandum Decreto xxxv. Congregatio quod ad numerum contrahendum attinet, re diu multumque in vtramque partem agitatâ, demum Patrum Deputatorum iudicium probauit; ac in Const. P. VIII. c. III. dispensandum esse decreuit, numerumque omnino minui debere, ob grauia incommoda, quæ ex nimiâ congregandorum frequentiâ sequuntur. Et cùm aliqui Patres intercessissent, iterum sententiæ rogatæ fuerunt, iterumque decretum fuit, vt numerus omnino contrahatur. Modum verò contractionis in aliâ actione considerandum esse.

XXXIX. *in* MS. *dec.* 52.

Definitores electi.

STatutum fuit omnium consensu, vt quemadmodùm ad finem Decreti L. propositum

fuerat considerandum, Definitores eligantur; & quidem numero octo. qui cum P. Praeposito in negotia, quae Congregatio ad eos reiiciet, celeriùs expedienda incumbant, cum eâ potestate quam Congregatio illis communicabit.

XL. *in* MS. *d*. 54.

Flandria.

CVm iuxta Decretum LII. electio Definitorum facienda esset, omnium primùm pro hac vice declaratum fuit, Prouinciam Flandriæ ad Germanicas prouincias pertinere. Cetera verò, quæ de huiusmodi materiâ Decreto VI. ante electionem quinque Deputatorum pro illâ vice declarata fuerunt, in hac etiam electione seruari placuit. Tum decretum est, vt cùm quinque Definitores eligendi sint ex quinque nationibus consuetis, ex tribus aliis qui supererunt eligendi, vnus ex Italicâ, alter ex Hispanicâ & Lusitanicâ promiscuè; tertius similiter promiscuè ex Transalpinis eligatur. Postremò facta est singulorum electio per scrutinium ad plura medietate suffragia, iuxta Decretum XLVIII. Congreg. IV. generalis. Et primò quidem pro Germaniâ electus est P. Paulus Hoffæus tertio scrutinio. Secundò pro Italiâ P. Benedictus Palmius secundo scrutinio. Tertiò pro Galliâ P. Iacobus Tyrius primo scrutinio. Quartò pro Hispaniâ P. Ægidius Gonzalez primo scrutinio. Quintò pro Lusitaniâ

Definitores octo ex quinque nationibus.

ſitaniâ P. Petrus Fonſeca primo ſcrutinio. Sextò pro Italiâ P. Laurentius Magius primo ſcrutinio. Septimò pro Hiſpaniâ & Luſitaniâ P. Garzias Alarconius ſecundo ſcrutinio. Octauò pro Tranſalpinis P. Oliuerius Manaræus primo ſcrutinio.

XLI. *in* MS. *d.* 55.

CVm Deputati pro ratione ſtudiorum recognoſcendâ, poſt accuratam diſcuſſionem, & multorum dierum collationem ſuam ſententiam ad Congregationem retuliſſent circa partem ſpeculatiuam, & delectum opinionum; Congregatio iudicium illorum probauit. Et primo loco vnanimi omnium conſenſu ſtatuit, doctrinam S. Thomæ in Theologiâ Scholaſticâ tamquàm ſolidiorem, ſecuriorem, magis approbatam, & conſentaneam noſtris Conſtitutionibus, ſequendam eſſe à Profeſſoribus noſtris. Deinde Congregatio regulas quaſdam ab iiſdem Deputatis confectas pro delectu opinionum, tam in rebus Theologicis, quàm Philoſophicis, in libro de Ratione ſtudiorum recenſendas eſſe decreuit, vt à noſtris Profeſſoribus exactè ſeruarentur. Sunt autem, quæ ſequuntur: *Doctrina S. Thomæ ſequenda.*

Regulæ pro delectu opinionum pro Theologis.

1 SEquantur noſtri Doctores in Scholaſticâ Theologiâ doctrinam S. Thomæ: neque

neque deinceps ad cathedras Theologicas promoueantur, nisi qui S. Thomæ benè affe-ctí fuerint. qui verò eiusdem Auctoris parum studiosi, vel etiam ab eo alieni sunt, à docendi munere repellantur. De Conceptione autem B. Mariæ, ac de solemnitate votorum, sequantur sententiam, quæ magis hoc tempore communis, magisque recepta apud Theologos est.

2 In docendo corroborandæ primùm fidei, alendæque pietatis cura habeatur. Quare in iis quæstionibus, quas S. Thomas ex professo non tractat, nemo quidquam doceat, quod cum Ecclesiæ sensu, receptisque traditionibus non benè conueniat, quodque aliquo modo solidæ pietatis firmitatem minuat. Quò pertinet, vt nec receptas iam, quamuis congruentes tantùm rationes, quibus fidei res probari solent, Nostri refellant; nec temere nouas excogitent, nisi ex constantibus solidisque principiis.

3 In iis etiam, in quibus nullum fidei pietatisque periculum subest, nemo in rebus alicuius momenti nouas introducat quæstiones; nec opinionem vllam, quæ idonei nullius au-ctoris sit, iis qui præsunt inconsultis; nec aliquid contra Theologorum axiomata, communémve scholarum sensum doceat. Sequantur potiùs vniuersi probatos maximè Doctores: & quæ, prout temporum vsus fuerit,

rit, recepta potiſſimùm fuerint in Catholicis Academiis.

4 Quæ opiniones cuiuſcumque auctoris ſint, in aliquâ Prouinciâ aut Academiâ Catholicos grauiter offendere ſcientur, eas ibi nemo doceat aut defendat. Vbi enim nec fidei doctrina, nec morum integritas in diſcrimen adducitur, prudens caritas exigit, vt Noſtri ſe illis accomodent cum quibus verſantur.

5 Si quando vel ambigua fuerit S. Thomæ ſententia, vel in iis quæſtionibus, quas S. Thomas fortè non attigit, Doctores Catholici inter ſe non conſenſerint; licebit Noſtris quamcumque partem ſequi; dummodò in iis ita defendatur vna pars, vt alterius etiam partis, ac multò magis prioris Profeſſoris, ſi contrarium docuerat, exiſtimationi modeſtè ac beneuolè conſulatur. quin etiam ſi conciliari poſſunt auctores, id ne negligatur optandum eſt.

Regula pro delectu opinionum, pro Philoſophis.

1 PHiloſophiæ profeſſores in rebus alicuius momenti ab Ariſtotele non recedant; niſi quid incidat à doctrinâ, quam Academiæ vbique probant, alienum: multò magis ſi orthodoxæ fidei repugnet. aduerſus quam ſi qua ſunt illius aliúsve Philoſophi argu-

argumenta, ea ſtrenuè refellere ſtudeant, iuxta Lateranenſe Concilium.

2 Ariſtotelis interpretes de Chriſtianâ religione malè meritos, non ſine magno delectu aut legant, aut in ſcholam proferant: caueantque, ne erga illos nimiùm afficiantur auditores. Eam ob rem nec Auerrois (idem de huiuſmodi aliis iudicium) digreſſiones in ſeparatum aliquem tractatum conferant; & ſi quid boni ex ipſo proferendum ſit, ſine laude proferant; & ſi fieri poteſt, id eum aliunde ſumpſiſſe demonſtrent.

3 Nulli ſectæ, vt Auerroiſtarum, Alexandrinorum, & ſimilium, vel ſe vel ſuos addicant: nec Auerrois aut Alexandri, aut ceterorum errata diſſimulent; ſed inde acriùs eorum auctoritatem deprimant. Contrà verò de S. Thomâ numquàm non loquantur honorificè; libentibus illum animis, quoties oporteat, ſequendo; aut reuerenter & grauatè, ſi quando minùs placet, deſerendo.

4 Nullas nouas introducant quæſtiones, nec opinionem, quæ idonei nullius auctoris ſit, iis qui præſunt inconſultis: nec aliquid contra Philoſophorum axiomata, communemque ſcholarum ſenſum defendant. Intelligant quoque, ſi qui fuerint ad nouitates proni, aut ingenij nimis liberi, eos à docendi munere ſine dubio remouendos.

5 In iis quæſtionibus, in quibus liberum eſt

est quamcumque partem sequi, ita defendatur vna pars, vt alterius etiam partis, ac multò magis prioris professoris, si contrarium docuerat, existimationi modestè ac beneuolè consulatur. Quin etiam cùm conciliari possunt, id ne negligatur optandum est.

XLII. *in* MS.*d.*56.

QVibusdam Patribus id postulantibus, fuerunt lecta in Congregatione fundamenta seu præludia, quæ à Deputatis studiorum conscripta fuerant, ad maiorem intelligentiam regularum, quas hesterno decreto Congregatio approbauit. Cùm igitur petitum esset, an ista fundamenta essent reponenda inter Acta Congregationis, decretum fuit, vt diligentiùs recognita & correcta ab iisdem Deputatis inserantur in Actis Congregationis: ita tamen, vt non euulgentur in manus omnium, sicut regulæ; sed tantùm vsui sint Superioribus ad maiorem lucem habendam, & ad cognoscendum sensum Congregationis, quem habuit in instituendis illis regulis, & ad illarum praxim exercendam. *Præludia ad regulas delectus opinionum.*

XLIII. *in* MS.*dec.*58.

POstquàm lectum fuit Decretum heri factum de inserendis in Actis Congregationis præludiis quæ pertinebant ad declarationem regularum circa studiorum rationem, Patres quidã cõtra illud intercesserunt: & cùm rogata iterum fuissent suffragia, placuit *De re eâdem.*

cuit nihilominùs Congregationi retineri Decretum.

XLIV. *in* MS.*d*.59.

Substantialia Instituti.

POstulatum fuerat à plerisque Prouinciis, vt declararetur, quænam sint substantialia Instituti nostri: cumque facta esset specialis Deputatio aliquorum Patrum ad id examinandum, ij diligenti & accurato studio in eam rem incumbentes, post maturam discussionem, sententiam suam Congregationi retulerunt. Congregatio verò, re iterum diu & exactè disceptatâ, iudicium Deputatorum probans & sequens, tandem delarauit, ea, quæ vel expressè continentur in formulâ Instituti, Iulio III. Summo Pontifici propositâ, & ab eo aliisque successoribus eius confirmata sunt; vel quæ in eâdem referuntur ad Constitutiones nostras declarationis caussâ, esse & censeri debere substantialia nostri Instituti. Et quamuis alia sint quæ ad substantiam Instituti nostri pertineant, iudicauit tamen Congregatio non esse modò de iis agendum, sed interim ab hac tractatione abstinendum.

XLV. *in* MS.*dec*.60.

Declarantur substantialia.

INtercessum est à quibusdam Patribus contra Decretum proximè factum de substantialibus Instituti. & primò quoniam videbatur esse aliquid obscuritatis in illis verbis, *quæ referũtur ad Constitutiones declarationis caussâ, esse*

esse substantialia. Nam fortè nõ omnia illa, quæ in iis locis Constitutionum, ad quæ formula refertur, sunt substantialia. Petitum fuit, vt aliqua maior declaratio fieret in Decreto, ad explicandum quænam ex illis sint substantialia. Secundò propositum fuit, an expediret, vt ad vltimam clausulam Decreti, vbi dicitur esse alia quæ ad substantiam Instituti pertinent, adderentur exempli caussâ nonnulla ex illis substantialibus quæ magis opportuna viderentur; & ad finem illorum diceretur, *& his similia.* Quare Congregatio, quoad vtramque partem intercessionis corrigendum esse Decretum iudicauit; idque Deputatis pro substantialibus exequendum, & ad se referendum commisit.

XLVI. *in* MS. *dec.* 61.

CVm quæsitum fuisset, vt Missiones, quæ sunt ex præcipuis nostræ Societatis functionibus, & propriæ professorum, per aliquod Congregationis Decretum P. Præposito commendarentur, quò diligentiùs & frequentiùs in posterum exerceantur: placuit Congregationi, præter studium, quod P. Prępositus eâ in re variis litteris scriptis, & Missionum ordinatione declarauit, id ipsum obnixè ipsi P. Præposito commendare; vt scilicet curet executionem & praxim saluberrimi huius ministerij ad ædificationem & fructum animarum, maiori cum diligentiâ post *Missiones commendantur.*

hac in Societate exerceri: & vt apti & selecti mittantur operarij.

XLVII. *in MS. d. 63.*

Tractatio rerum status & politicarum prohibetur.

QVoniam Societas nostra, quæ ad fidei propagationem, & animarum lucra à Domino excitata est, sicut per propria Instituti ministeria, quæ spiritualia arma sunt, cum Ecclesiæ vtilitate ac proximorum ædificatione, sub Crucis vexillo finem feliciter consequi potest, quem intendit; ita & hæc bona impediret, & se maximis periculis exponeret, si ea tractaret quæ sæcularia sunt, & ad res politicas, atque ad status gubernationem pertinent. Idcircò sapientissimè à nostris maioribus statutum est, vt militantes Deo, aliis quæ à nostrâ professione abhorrent, non implicemur. Cùm autem his præsertim temporibus valdè periculosis, pluribus locis, & apud varios Principes (quorum tamen amorem & caritatem sanctæ mem. P. N. Ignatius conseruandam, ad diuinum obsequium pertinere putauit) aliquorum fortasse culpâ, vel ambitione, vel indiscreto zelo, Religio nostra malè audiat; & alioquin bonus Christi odor necessarius sit ad fructificandum: censuit Congregatio ab omni specie malâ abstinendum esse, & querelis, quoad fieri poterit, etiam ex falsis suspicionibus prouenientibus occurrendum. Quare præsenti Decreto grauiter & seuerè Nostris omni-

omnibus interdicit, ne in huiuſmodi publicis negotiis, etiam inuitati aut allecti, vllâ ratione ſe immiſceant, nec vllis precibus aut ſuaſionibus ab Inſtituto deflectant. Et prætereà quibus efficacioribus remediis omnino huic morbo, ſicubi opus ſit, medicina adhibeatur, Patribus Definitoribus accuratè decernendum ac definiendum commendauit.

XLVIII. *in MS. dec. 64.*

ILlud etiam cauendum diligentiſſimè, ne cum detrimento ſpiritualis boni, & religioſæ diſciplinæ, Noſtri ſeſe in familiaritatem Principum inſinuent; nec aliis negotiis ſæcularibus, licet rerum particularium, ad conſanguineos, amicos, vel quoſuis alios pertinentibus occupentur: niſi fortè interdum iudicio Superiorum caritas aliud ſuaderet. Quo in genere non rarò à nõnullis erratur; præſertim verò à Superioribus, qui huiuſmodi permittunt. Nam cùm Conſtitutiones noſtræ P. VI. cap. III. §. 7. huiuſcemodi negotia, tamquàm à nobis aliena, nullo modo permittant; diligentiſſimè curandum eſt, vt intra noſtri Inſtituti limites proximos iuuare conemur. Cui etiam incommodo Patres Definitores iuſſit Congregatio pro eorum pietate atque prudentiâ diligenter occurrere. *Negotiorum ſæcularium interdictio.*

XLIX. *in* MS.*dec*.65.

Intercessiones prohibentur.

CVm Congregatio in Decreto xxv. reiecisset ad Patres Deputatos pro detrimentis, vt viderent, quid statuendum esset in eos, qui per negotiationes & intercessiones externorum aliquid à Superioribus obtinere procurant: Deputati retulerunt ad Congregationem, se in eâ esse sententiâ, vt nihil à Congregatione hâc de re decernatur, tum propter difficultatem inueniendi veritatem harum procurationum; tum quia praxis huius rei pendet ex particularibus circumstantiis, quæ particularem postulant informationem: sed totum hoc negotium P. Præposito committendum esse, vt ipse pro suâ prudentiâ omnibus circumspectis, ea remedia adhibeat, iisque pœnis errantes corrigat, quas tam ad delinquentium emēdationem, quàm ad aliorum exemplum in Domino conuenire iudicauerit. Congregatio autem iudicium Deputatorum approbauit, & rem P. Præposito seriò commendauit.

L. *in* MS.*dec*.66.

Dubia quædam Constitutionum enodata.

PAtres Deputati pro declarandis dubitationibus Constitutionum & substantialibus Instituti, retulerunt Congregationi suam sententiam circa quædam specialiter ipsis
1. commissa à Congregatione. Et 1. quòd incommodis, quæ oriebantur ex malè intellectis verbis formulæ votorum, *Promitto Societatem*

tatem me ingressurum, de quibus dictum est Dec.XIV.occurri posset hâc ratione;nimirum si in Regulis Magistri Nouitiorum exprimatur, & ab ipso Magistro apertè explicetur Nouitiis, tum initio cùm Societatem ingrediuntur,tum posteà sexto quoque mense,præcipuè cùm vota emittere debent post biennium; promissionem illam de ingrediendo Societatem,quæ fit in formulâ votorum,esse votum,quo obligantur ad recipiendum gradum Coadiutoris formati,vel professi,prout Præpositus Generalis iudicauerit. Itemque si in libro, in quo notantur nomina Scholasticorum, qui emittunt vota simplicia, iuxta regulam XI. Rectoris, postquàm illa quis emiserit, subscribat se tali die & anno emisisse vota,& clarè intellexisse,vim illius promissionis esse, se manere obligatum ad prædictam indifferentiam.

Quæ declaranda Nouitiis.

2 Secundò locum Examinis cap.III.§.II. de quo suprà Decr.XVII.vbi habetur, *num paratus sit ad iudicium suum submittendum, sentiendumq́ue, vt fuerit constitutum in Societate de huiusmodi rebus sentire oportere*, intelligendum esse de iis rebus,in quibus locum habet opinio,vt patet ex verbo *opinionis* & ex verbo *communius*,quod Hispanicè est *comunmente*,hoc est vt plurimùm. In quo sensu etiam loquitur Declar.P.III.cap.I.§.18.lit.O.Tria ergo volunt Constitutiones. primum, vt Nostri non in-

Declaratio Constitutionum de opinionibus.

ducant nouas opiniones. Secundum, vt ſi quando contra communẽ ſenſerint, ſequantur quod Societas iudicauerit. Tertium, vt in controuerſiis, in quibus neutra opinio eſt adeò communis, redigantur ad conformitatem, vt ſic idem ſapiamus & idem dicamus omnes iuxta Apoſtolum.

3 Tertiò, alia loca Conſtitutionum, de quibus eodem Dec. XVII. hac ratione eſſe interpretanda & concilianda, vt cap. VII. Examinis §.3. non loquatur de omnibus, ſed de eo qui habet maiorem propenſionem ad ſtudia quàm par eſt, iuxta Decr. LXXVIII. Congregationis quartæ, & regulam XVI. Magiſtri Nouitiorum. Locus autem P. II, cap. II. lit. B. intelligatur de eo, qui in ægritudinem incidit in quocumque obſequio Societatis, poſtquàm emiſerit vota biennio exacto: is enim dimitti non poteſt, niſi ipſe contentus

Nouitij quomodò dimittendi. eſſet. Nam ſi hoc incidat in Nouitiatu, dimitti poſſet ex §.3. eiuſdem capitis, etiamſi in ordinariis laboribus Societatis in morbum incidiſſet. Conſtitutio autem P. IV. c. VI. §.15. lit. N. ſic intelligatur, vt qui in Scholaſticum admiſſus fuiſſet, ſi emiſſis votis poſt biennium inueniatur ineptus ad ſtudia, & ad alia domeſtica miniſteria, poſſet in rigore à Societate dimitti, quia adhuc in probatione eſt ad vlteriores gradus, eò magis, ſi illa inutilitas eſſet cum aliquâ culpâ voluntatis con-

coniuncta. Ex æquitate tamen si nulla sit culpa, consulatur Generalis, vt dicit Constitutio.

4 Quartò, verba illa P. III. cap. I. §. 7. de quibus Decr. XXI. *Doceantur omnes, quòd nullâ re tamquàm propriâ vti debent*, sic accipienda sunt, vt qui vtitur rebus suis, quacumque ratione illis vtatur tamquàm propriis, vel ea distribuat sine facultate Superioris, faciat contra votum paupertatis. Has igitur Declarationes singulas ita explicatas Congregatio approbauit, & iuxta prædictum sensum loca illa intelligi debere statuit. *Proprietarius.*

L I. *in* MS. *d.* 67.

PAtres Deputati pro recognoscendis casibus reseruatis, iuxta Dec. XXVIII. & XXXIII. suum iudicium retulerunt ad Congregationem. Fuit verò hoc, vt præter reseruatos omnibus Regularibus à sanctissimo D. N. Clemente VIII. per quoddam decretum ab eodem editum, sub die XXVI. Maij MDXCIII. reseruarētur in Societate etiam infrascripti. Primò, Periurium & falsum testimonium in iudicio vel extra. Secundò, Furtum, & vsurpatio seu appropriatio alicuius rei contra votum paupertatis, in eâ quantitate quæ efficiat peccatum mortale. Tertiò, Lapsus carnis voluntarius, & quidquid est contra votum castitatis, quod quidem in actum externum prodeat. Quartò, inobedientia ex- *Casus reseruati.*

pressa, quâ quis asserit se nolle parere. Quintò, seditio in Superiorem, & diuisio à capite, in graue nocumentum Societatis. Sextò, detractio famæ bonæque existimationis aliorum, & discordiarum seminatio inter fratres. Septimò, impedimentum excludens à Societate reticuisse in examine, vel in eo mentitum esse, vnde graue aliquod incommodum oriri possit. Octauò, acceptio seu missio litterarum absque licentiâ expressâ; quæ scilicet acceptio & missio contineat rationem peccati mortalis. Ab his casibus non licet, absque expressâ licentiâ Superioris Domus vel Collegij, absoluere; cùm nempe manifestè sunt peccata mortalia, & in actum externum prodeuntia. Congregatio verò approbauit iudicium Deputatorum: & interim iudicauit, quodam Patre id petente, meliùs considerandum esse, an expediret, præter iam dicta peccata, reseruari nonnulla alia, vt sunt ea quæ habent annexam excommunicationem, & quæ sunt contra vota simplicia, quæ emittuntur à Professis. Placuit etiam Congregationi, vt omnino postularetur à suâ Sanctitate dispensatio super illâ parte Decreti prædicti, quæ iubet primò in singulis Domibus præter Confessarium deputari duos vel plures Confessarios, qui à reseruatis absoluant. Hoc enim in paruis Collegiis est ferè impossibile, vbi præter Confessarium, omnes

alij

alij Patres vel habent officium Superioris, vel ſunt Conſultores: vnde non conueniret eos deputari in Confeſſarios. Secundò iubet, vt abſolutio reſeruatorum committatur iudicio Confeſſarij; ſic enim videretur tolli reſeruatio caſuum.

LII. *in MS. d. 68.*

QVoniam Societatis miniſteria eò maiori cum fructu, in communi animarum ſalute procurandâ exercentur, quò Noſtri longiùs abſunt ab iis hominum conditionibus, quæ aliis offendiculo eſſe poſſunt; ii autem, qui à progenitoribus modernis Chriſtianis deſcendunt, plurimùm & offendiculi & detrimenti (quemadmodùm diuturnâ experientiâ compertum eſt) ordinariè in Societatem inuehere conſueuerunt; ob eam cauſſam multi efflagitarunt, vt præſentis Congregationis auctoritate ſtatueretur, ne vllus poſt hac in Societatem admittatur, qui ex Hebræorum aut Saracenorum genere deſcendat: & ſi quiſpiam eorum per errorem admiſſus fuerit, cùm primùm de hoc impedimento conſtiterit, à Societate dimittatur. Placuit autem Congregationi vniuerſæ, ſtatuere, quemadmodùm præſenti ſuo Decreto ſtatuit, vt nullus omnino ex huiuſmodi hominibus, qui ex Hebræorum aut Saracenorum genere deſcendunt,, deinceps in Societatem recipiatur. Quòd ſi eorum quiſpiam

Iudæi & Saraceni excluduntur à Societate.

errore aliquo admiſſus fuerit, cùm primùm de hoc impedimento conſtiterit, quocumque tempore ante profeſſionem id detegatur, admonito priùs Præpoſito Generali, & expectato eius reſponſo, dimittatur. De quâ re omnes ante admiſſionem perſpicuè admonendi erunt. Quamquàm enim Societas pro communi ſalute omnibus omnia fieri optat, vt quos poterit Chriſto lucrifaciat; non tamen neceſſum eſt, vt ſuos miniſtros ex quouis hominum genere deſumat. Quin potiùs ad maiorem Dei gloriam, perfectioremque propoſiti ſibi finis aſſecutionem, conuenientius eſt, vt eos habeat operarios, qui omnibus aliis nationibus in toto orbe gratiores ſint; & quibus in Eccleſiâ Dei libentiùs & fidentiùs vtantur ij, quorum voluntas benè aut malè in nos affecta (vt ſanctæ mem. P. Ignatius ait) multum habet momenti, vt aditus ad diuinum obſequium, & animarum auxilium aperiatur aut præcludatur. Ceterùm cùm circa huius Decreti vim & efficaciam dubitatio exorta eſſet, vtrùm quod eo Decreto prohibetur, inter eſſentialia impedimenta, quæ à Societate omnino excludunt, referri; an potiùs indiſpenſabile tantùm impedimentum decerni oporteret; tandem poſt multa in vtramque partem allata, Congregatio declarauit & ſtatuit, hoc Decretum non eſſentialis, ſed indiſpenſabilis impedimenti

menti

menti vim obtinere;ſic ſcilicet, vt nullus omnino Superior, ac ne ipſe quidem Præpoſitus Generalis, in eo diſpenſare poſſit, atque ita deinceps in Societate integrè inuiolateque ſeruandum eſſe.

LIII. *in* MS.*dec.69.*

CVm proximum LXVIII. Decretum in Congregatione legeretur, tres interceſſiones à diuerſis Patribus factæ fuerunt. Vna quidem, vt cum iis qui bonâ fide in Societatem ingreſſi eſſent, à P. Præpoſito diſpenſari poſſit, quò in Societate retinerentur. Altera, vt eidem P. Præpoſito diſpenſare integrum eſſet in quibuſdam caſibus perraris, vt cùm aliquis ex eo quidem ſanguine, ſed genere tamen nobiliſſimus in Societatem recipi petit, is admitti poſſit. Tertia, vt hoc impedimentum non ſolùm indiſpenſabile ſit, verùm etiam inter eſſentialia impedimenta numeretur. Cui interceſſioni eâ ratione multi adhæſerunt, vt ſi fortè aliæ binæ obtinerent, in prædicto Decreto diſpenſari poſſe, ipſorum quoque nomine interceſſum eſſe cenſeretur. Verùm cùm denuò de hac quæſtione multa in medium à Patribus prolata fuiſſent, & rogata ſuffragia; Congregatio magnâ animorum ac ſententiarum conſenſione priores duas interceſſiones reiecit: & quod eo Dec. LXVIII. antè ſtatuit, nunc iterum decreuit, illudque ipſum Decretum hoc nouo Decreto ſtabiliuit:

Interceſſio de Decreto contra Iudæos, &c.

uit: atque per omnia integrè incorruptéque in Societate ſeruandam eſſe, ſeriò & grauiter mandauit. Sic autem & qui poſtremo loco interceſſerat, à ſuâ diſceſſit interceſſione, & ad aliorum ſententiam ſe adiunxit.

LIV. *in* MS.*dec*.90.

Perturbatores Societatis.

QVoniam diuturno quietis ſuæ detrimento Societas noſtra ſuperque experta eſt grauiſſima incommoda, quæ filij quidam præuaricatores, & communis pacis illius perturbatores, ac rerum nouarum architecti, ſuis conatibus illi attulerunt; & multæ Prouinciæ maiorem in modum id efflagitarunt, vt huiuſmodi homines debitis pœnis caſtigarentur: Congregatio, pro eo ac debuit, ſpiritualium filiorum ſuorum iacturam dolenter ingemiſcens; ac nihilominùs perpendens, quantum detrimenti vnio, obedientia, religioſaque diſciplina Societas ab iis hominibus paſſa ſit; quantumque apud externos bonæ illius famæ, quâ bonus odor vbique gentium in Chriſto eſſe ſolet, detractum fuerit; ſtatuit omnino, ſalutari alicuius ſeueri Decreti medicamento, huic tam graui morbo depellendo proſpiciendum eſſe. Siquidem frequentes illi falſas calumnias, & varias criminationes (de quibus ſpeciale poſteà iudicium Præpoſito Generali habendum erit) ſuæ Religioni immeritò impoſuerunt: atque zeli communiſque boni pallio ſe contegentes,

tes,

tes, id ſibi arrogare auſi ſunt, vt iudicio totius Societatis, imò & ipſiuſmet Fundatoris P. N. ſanctæ memoriæ ſe præferrent: nec dubitarunt libellis ſcriptis, atque ad ſummos Pontifices tranſmiſſis, ſubſcribere his verbis, *Ita petit tota Societas*, cùm tamen ij pauci eſſent, & degeneres filij noſtræ Religionis; eáque poſtularent, quæ ſubſtantialia Inſtituti noſtri labefactarent; rationemq; gubernationis in Conſtitutionibus expreſſam immutarent; ac nouam prorſus formam & rationem inducentes, vniuerſam Societatis ſtructuram diſſoluerent, atque à fundamentis euerterent. Quocircà Congregatio declarat, eiuſmodi homines, tantorum malorum auctores, aliorumque ſeductores, ac eorumdem verò complices, cenſuras & pœnas omnes in Apoſtolicis Bullis contentas incurriſſe. Nec non decernit, eos omnes, vtpote grauiſſimæ diuiſionis Societatis auctores, à totâ Societate velut peſtem quàm primùm ſeparandos eſſe; iudicio P. Præpoſiti permittens, vtrùm eos peculiaribus pœnitentiis ante dimiſſionem caſtigari conueniat. Quòd ſi per aliqua neceſſaria impedimenta eos è Societate ſtatim eiici non licuerit, Congregatio ſtatuit, eos prætereà inhabilitatis ad quæuis officia, & dignitates, ſeu prælationes, vociſque tam actiuæ quàm paſſiuæ priuationis pœnis obnoxios fore, quamdiu eos in Societate neceſ-

ſariò

ſa⁕ retineri contigerit. Inſuper Congregatio ſtatuit, vt qui vehementer ſuſpecti de prædictis machinationibus reperti fuerint, ij vel iurent ſe humiliter amplexuros Conſtitutiones & Decreta generalium Congregationum, nec non ſummorum Pontificum Bullas, quibus Societatis Inſtitutum confirmatur ſeu explicatur, præſertim verò fel. rec. Iulij I I I. Gregorij X I I I. & Gregorij XIV. nec vmquam ſe acturos quocumque prætextu contra illas, neque vt quidpiam de noſtri Inſtituti ratione immutetur curaturos per quoſcumque in Bullâ Gregorij XIV. non permiſſos: vel ſi hoc iuramentum præſtare noluerint, aut poſt illud præſtitum non ſeruauerint, etiamſi Profeſſi & antiqui fuerint, de Societate omnino eiiciantur. Præcepit etiam Congregatio in virtute ſanctæ obedientiæ, ſupradictos omnes, auctores & complices, tamquàm Societati pernicioſos, & Apoſtolicæ Sedi inobedientes, à quocumque ex Noſtris, ſiue certâ ſcientiâ, ſiue fide dignâ auditione deprehenſi fuerint, & quoſcumque alios, ſi qui in poſterum pariter deprehedentur ſimilia machinari, ad Præpoſitum Generalem fideliter eſſe deferendos, vt ille pro ſuo officio, & huius Congregationis voluntate, eos iiſdem pœnis afficiat, & à Societate dimittat; certus, niſi id viriliter exequatur, ſe nec bono Societatis, pro quâ ſanguinem

nem

nem fundere paratus esse debet, nec propriæ conscientiæ satisfacturum. Quod vt sine impedimento fiat, & optatâ pace tandem aliquando Societas frui possit; Congregatio decernit, suppliciter à Sanctissimo D.N. Clemente totius Religionis nomine petendum esse, vt prædecessorum suorum exemplo confirmare circa nostrum Institutum, quæ ab illis confirmata & declarata sunt, & suâ auctoritate & potestate illi assistere dignetur, vt quæ in huiusmodi peruersos homines hoc Decreto sancita sunt, sine impedimento executioni mandentur.

L V. *in* MS.*dec.*71.

INter cetera, quibus nostræ Societatis perturbatores illius euersionem procurarunt, illud quoque grauissimum fuit, quòd eam falsis calumniis, & mendacibus criminationibus apud Catholicam Philippi Hispaniarum Regis Maiestatem traduxerunt; id artificiosis suis commentis contendentes, vt piissimi Regis auctoritate Societatis innocentia opprimeretur, & ipsa Societas in summum naufragij discrimen adduceretur. Quo factum est, vt religiosissimus Rex pro suâ eximiâ in Deum eiusque Ecclesiam pietate, & in nostram Societatem propensâ voluntate, vehementer exoptârit, ea omnia huius Congregationis operâ examinari, & veritatem omnino patefieri. Cùm igitur Cõgregatio in eam *Rex Catholicus.*

eam rem seriò ac diligenter desudârit, & iam res tota patefacta fuerit; satisque manifestum euaserit, horũ omnium figmenta & nouitates non ex Societatis sensu, quod ipsi mentiebantur, sed proprias ipsorum adinuentiones esse; decreuit, piissimum Regem Catholicum & per communes litteras, & per certos Patres ex eorum numero, qui in Hispaniam reuertentur, de his omnibus quæ gesta sunt, ac de certissimâ rerum veritate suo nomine certiorem facere: eumque summo animi studio ac reuerentiâ obsecrare, vt sicut Congregatio non dubitat, illum pro suâ insigni pietate Societatem nostram in suis Regnis saluam esse velle; ita eius Maiestas pro singulari clementiâ eamdem Societatem sui obseruantissimam, ab eiusmodi calumniatoribus vexari minimè patiatur. Sic enim fore confidit, vt religiosam, quietam & tranquillam vitam agentes, Ecclesiæ vtilitati, & spiritualibus proximorum commodis, ac illius etiam Maiestatis obsequiis, fructuosè vacare valeamus.

L V I. *in* MS. *dec.* 72.

Delectus opinionum.

CVm iuxta Decretum LVI. & LVIII. Deputati pro Ratione studiorum fundamenta seu præludia ad maiorem regularum, quæ Decreto LV. continentur, intelligẽtiam conscripta diligentiùs recognouissent, & correcta Congregationi proposuissent; Congrega-

gregatio illa probauit, & in Actis huius Congregationis ad vsum Superiorum, vt in Decreco LVI. propositum fuit, inserenda mandauit. Illa verò sunt quæ sequuntur, videlicet:

Præfatio ad Regulas de delectu opinionum à Deputatis pro Ratione studiorum confecta.

PAtres Deputati ex variis nationibus pro libro De ratione studiorum recognoscendo, cùm de delectu opinionum primo loco tractandum censuissent, ac tamquàm fundamentum proposuissent, doctrinam Societatis esse debere vniformem, securam & solidam, iuxta Const. P.III.cap.I.§.18. & P.IV. c.V.§.4. post accuratam discussionem, & collationem multorum dierum, statuerunt communi consensu ea quæ sequuntur:

1 Nostri omnino S.Thomam, vt proprium Doctorem habeant, eumque in Scholasticâ Theologiâ sequi teneantur, tum quia Constitutiones eum nobis commendant P.IV. cap.XIV.§. I. & Summus Pontifex Clemens VIII. id se cupere significauit; tum quia cùm vnius scriptoris doctrinam in Societate eligendam Constitutiones moneant P.VIII.cap.I.lit.K. nullius hoc tempore doctrina potest occurrere, quæ sit eâ solidior aut securior, vt non immeritò S. Tho-

tunt post professionem: ac prætereà censuræ Societatis nostræ dumtaxat, prout in eo Decreto LXVII. iudicatum fuerat considerandum esse.

LVIII. *in MS. d. 74.*

QVod à Congregatione maioris declarationis caussâ ad Deputatos Patres pro substantialibus Instituti suprà Decreto LX. reiectum fuerat, hoc illi hunc in modum clariùs proponi iudicarunt, & ad Congregationem retulerunt, nimirum: *Substantialia Instituti.*

Substantialia Instituti ea in primis sunt, quæ in formulâ seu regulâ Societatis, Iulio III. Summo Pontifici proposita, & ab eo aliisque eius successoribus confirmata, continentur. Deinde ea, sine quibus illa aut nullo modo, aut vix cōstare possūt, cuiusmodi sunt:

Primò, esse aliqua impedimenta essentialia in admittendo.

Secundò, non esse necessarium, vt in dimittendo forma iudicialis seruetur.

Tertiò, reddendam esse Superiori conscientiæ rationem.

Quartum, contentum esse debere vnumquemque, vt omnia quæ in eo notata fuerint, per quemuis, qui extra confessionem ea acceperit, Superioribus manifestentur.

Quintò, paratos esse omnes debere, vt se inuicem manifestent debito cum amore & caritate: & alia his similia, à quibus nunc

declarandis Congregatio breuitatis caussâ supersedendum censuit; cùm præsertim Generales Præpositi ea pro tempore ad praxim declarare possint, dum in aliis Congregationibus generalibus non declarantur. Quæ omnia Congregatio probauit, & supradictum Decretum LX. ad hoc LXXIV. exigendum esse decreuit.

LIX. *in* MS. *dec.* 75.

Abdicatio bonorum sine facultate est contra votum.

SVperioribus diebus cùm legeretur Decretum LXVI. dubitatum fuit à quibusdam Patribus, circa verba illa Deputatorum, *vel ea distribuant sine facultate Superioris*, quæ habentur §.4. illius Decreti: An scilicet distribuere sua bona, & abdicare se suis bonis sine Superioris facultate, sit contra votum paupertatis Societatis, vel contra Constitutiones tantùm. Et cùm huius quæstionis discussio tunc inchoata, hactenus dilata fuisset; Congregatio re accuratè examinatâ, iudicium Patrum Deputatorum approbauit; ac declarauit, eum qui post emissa tria vota substantialia nostræ Religionis, sua bona distribueret sine Superioris facultate, votum paupertatis Societatis violare.

LX. *in* MS. *d.* 76.

Numerus congregandorum.

CIrca formulas Congregationum Prouincialis & Procuratorum, Congregatio decreuit sequentia. Primò numerum congregandorum (quòd supra Decreto LI. expedien-

diendum supererat, & huc reiectum fuerat) hoc modo contrahendum esse; vt ad Congregationem Prouincialem pro eligendo Procuratore conuenturi, quadragenarium numerum non excedant; nec quinquagenarium, quando ad Conuentum generalem conuocatur Prouincialis; & in vtroque casu maior sit Professorum numerus. de quotâ verò, & aliis particularibus huc pertinentibus, Definitores decernant. Secundò, vt in Prouincialibus Congregationibus per suffragia secreta decernatur de cogendâ vel non cogendâ Congregatione generali. Tertiò, vt Procuratores electi in Prouincialibus Congregationibus, Assistentes verò in Congregatione generali, iurent de fidelitate seruandâ circa ea omnia quæ ad Congregationem Procuratorum pertinent, & in eâ tractanda sunt. Quartò, vt cùm maior pars Prouinciarum censuerit Congregationem generalem esse cogendam, non sufficiat hîc Romæ maior pars suffragiorum ad decernendum, ne cogatur; sed necessarium sit saltem duas tertias suffragiorum partes in id conuenire; alioqui generalis Congregatio cogatur. Cetera omnia particularia ad prædictas formulas perficiendas pertinentia, Congregatio reiecit ad Definitores expedienda.

Secreta suffragia.

Iuramentum de fidelitate seruandâ.

Procuratorum suffragia de cogendâ.

L X I. *in* MS.*dec*.78.

Constitutiones Hispanicæ.

PRopositum fuit Congregationi quoddam exemplum Hispanicum Constitutionum, ex autographo P. Ignatij de verbo ad verbum benè ac fideliter descriptum; ob eam caussam, quòd istud autographum iam obsoletum ac ferè lacerum esset; & cum eo atque cum alio authentico à primâ Congregatione generali tit.v.Decr.1.approbato, & manu P. Polanci subscripto, per quosdam Patres linguæ Hispanicæ peritos diligenter collatum; postulatumque fuit, vt Congregatio illum librum probaret. Congregatio autem decreuit, illum librum, postquàm denuò per aliquot Patres à P. Generali designandos cum autogropho collatus fuerit, probatum fore, & pro approbato haberi debere. In quorum fidē Congregatio mandauit P. Laurentio Magio Secretario, vt ex eiusdem præscripto, & omnium Patrum nomine, subscribat librum illum post prædictam collationem factam, & sigilli Societatis impressione muniat.

L X I I. *in* MS.*dec*.79.

Admonitor.

DEcretum fuit proponente P. Generali, vt vel nouus Admonitor proximo die Martis, qui erit XI. præsentis mensis, eligatur in locum demortui; vel qui tunc per modum prouisionis substitutus fuit, & iam eo offi-

officio fungitur is à Congregatione confirmetur.

LXIII *in* MS.*dec.*80.

COngregatio probauit iudicium Patrum Deputatorum pro dubitationibus Constitutionum exponendis, de eo, quod ad illos reiectum fuerat suprà Decreto XXIV. illud verò eiusmodi est. Ad decretum de non contrahendo tempore biennij probationis, nisi ad professionem in casu, &c. addendum est, quòd id non videtur repugnare Declarationi P.V.cap.1.lit.C. tum quia vt facultas dispensandi, quæ in eâ concessa est, possit aliquem effectum habere, satis est si exerceatur in contrahendo tempore biennij ad professionem in casu aliquo emittendam; tum etiam quia numquàm videtur euenire posse, vt opus sit illud contrahere, ad admittendum in gradum Scholasticorum vel Coadiutorum. *Biennium nouitiatus.*

LXIV. *in* MS.*d.*81.

QVoniam Illustrissimus Cardinalis Toletus nomine Sanctissimi D.N. significauit Patribus Deputatis pro cognoscendis nostræ Societatis detrimentis, quædam Congregationi declaranda, quæ Suæ Sanctitatis voluntas erat vt executioni mandarentur; ea P. Præpositus Congregationi proposuit. Et sunt quæ sequuntur, videlicet: *Clemēs VIII.*

Triennium Superiorum. 1 Vt Prouinciales atque Rectores, exceptis qui sunt in Domibus Nouitiorum, non durent vltra triennium, sed vacent saltem per annum, in quo obediant sicut ceteri.

Vt Prouinciales visitentur. 2 Vt Prouinciales visitentur, & de suo officio reddant rationem, siue per Visitatorem, siue per Prouincialem successorem.

3 Vt obseruetur Decretum Sanctissimi de casuum reseruatione.

Votum decisiuum Assistentium. 4 Vt examinetur in Congregatione, an Assistentes in aliquibus casibus debeant habere votum decisiuum, & iudicetur per vota secreta, & referatur Sanctissimo vel Cardinali.

Quæ omnia Congregatio reuerenter audiuit, & debitâ cum submissione, obedientiâ, atque animorum promptitudine amplexa est. Et quod attinet ad §.3. de obseruando Decreto reseruationis casuum, Sua Sanctitas cõcessit, quod suprà Decreto LXVII. statutum fuerat, petendum esse, acettereà vt Magistri Nouitiorum possint eorum confessiones audire.

L X V. *in* MS. *dec*. 82.

Votum decisiuum. QVod proximo Decreto LXXXI. §.4. mandatum fuit, vt scilicet per vota secreta examinaretur, an Assistentibus concedendum esset in aliquibus casibus votum decisiuum; factum est: & exceptis quinque, omnes censuerunt non esse concedendum, & nihil

nihil hac in re innouandum, cùm præſertim hæc innouatio vnum ex Inſtituti ſubſtantialibus conuelleret.

LXVI. *in* MS.*d*.83.

CVm canones ex Decretis Congregationis iuxta formulam Congregationis generalis §.75. extrahendi eſſent; idque commodè fieri non poſſit ante Congregationis diſſolutionem, propterea quòd multi Patres cupiant & vrgeant Congregationi tandem finem imponi; Viſum eſt Congregationi, vt res tota P. Generali committeretur: qui per Patres Aſſiſtentes, & alios quos ipſe iudicauerit, Canones ex Decretis primo quoque tempore extrahi curabit, prout communi Societatis praxi expedire iudicauerit, & extractos euulget, ac toti Societati communicet. *Canones v. Congr.*

LXVII. *in* MS.*d*.85.

QVoniam linguarum Indicarum peritia iis qui in Prouinciis Indicis verſantur ſummopere neceſſaria eſt ad ſalutem Indorum procurandam, ob quam cauſſam, vel ſolam, vel præcipuam, operarij in eam Domini vineam de Societate mittuntur; Viſum eſt vniuerſæ Congregationi, omnibus illarum Regionum Superioribus, ceteriſque Patribus ac Fratribus ſeriò iniungere, vt diligenter exequantur, quod eſt à Patribus Generalibus ſæpè commendatum circa ſtudium linguæ Indicæ diſcendæ & exercendæ: vtque *Lingua Indica.*

Superiores ipſi omni curâ & diligentiâ, atque etiam exemplo ſuo, quoad licebit, miniſterium illud, quod eſt adeò in conſpectu Dei pretioſum, honorificent atque promoueant. Reuerendo autem P. N. Generali commendetur, vt inſtructionem ad praxim huius rei perſcribat, quam pro naturâ & ratione gentium illarũ putauerit commodiſſimam fore.

LXVIII. *in* MS. *dec.* 86.

Admonitor ad plura medietate ſuffragia.

ADmonitoris electio quemadmodùm Decret. LXXIX. inſtitutum fuerat, expedita fuit; & tertio ſcrutinio ad plura medietate ſuffragia electus eſt in Admonitorem Præpoſiti Generalis P. Iacobus Ximenez. cuius electioni interfuerunt Procuratores Sardiniæ, Mexici, Braſiliæ, & Generalis.

LXIX. *in* MS. *dec.* 87.

Formula Collegiorum acceptandorum.

FOrmula acceptandorum Collegiorum, de quâ ſuprà Decreto XXXVI. propoſita fuit, & diligenter examinata; & tandem à Congregatione probata, nempe, vt deinceps nullum Collegium admittatur, in quo litteræ humaniores doceantur, niſi eâ fundatione dotatum ſit, vt ſaltem XXX. ex Noſtris in eo ali poſſint. Quòd ſi prætereà tres Philoſophiæ curſus addi fundatores velint; eiuſmodi ſit, vt ex propriis reditibus ſaltem LX. ex Noſtris ſuſtentari queant. Vbi verò Societas alicuius Vniuerſitatis, aut generalis ſtudij curam ſuſciperet, ac ſupradictis Scholaſticam Theo-

Theologiam & ſacram Scripturam adiungeret; ita commodè proſpectum eſſe debebit, vt minimùm centum è Noſtris nutrire valeat. Quæ omnia in ipsâ formulâ planiùs explicabuntur. Excipiuntur autem Indicæ ac Tranſalpinæ regiones, de quibus nihil adhuc certi præſcribi viſum fuit. Et nihilominùs circa multiplicitatem Collegiorum Congregatio commendat P. Præpoſito, quod Decreto XI. ſecundæ, & XXX. tertiæ Congregationis generalis continetur.

LXX. *in* MS.*d*.88.

Curſus Philoſophicus.

CVm propoſitum fuiſſet vt auctoritate Congregationis conficeretur aliquis curſus philoſophicus, quo Noſtri in Societate vterentur, omnibus communis; placuit Congregationi, vt id P. Generalis iudicio relinqueretur.

LXXI. *in* MS.*dec*.89.

Canonizatio B. P. Ignatij.

PRopoſitum fuit plurium, & Prouinciarum, & particularium nomine, vt ſanctæ memoriæ Ignatij, Societatis noſtræ Fundatoris, canonizatio à ſanctâ Sede Apoſtolicâ petatur. Congregatio verò decreuit, non ſolùm P. Ignatij, ſed etiam P. Franciſci Xauerij canonizationem petendam eſſe: ac P. Præpoſito commiſit, vt ſi iudicio peritorum ſolida eius petendæ fundamenta extiterint, eam Congregationis nomine opportuno tempore petat.

LXXII.

LXXII. *in* MS.*dec.*90.

Officium pro Sacramento Eucharistiæ.

POstulatum fuit, vt ad maiorem erga venerabile Sacramentum Eucharistię deuotionem exercendam, petatur à Summo Pontifice, vt in Societate ſingulis quintis feriis non impeditis, Miſſa de illo celebretur; & officium proprium recitetur, ſicut in diebus Sabbati de B. Virgine fieri conſueuit. Et viſum eſt Congregationi, nihil omnino petendum eſſe; magis autem curandum, vt Societas in huiuſmodi ritibus ſe Romanæ Eccleſiæ conſuetudini conformet, quemadmodùm ſemper fecit.

LXXIII. *in* MS.*d.*91.

Congregatio altera poſt ſexennium, & mutatio Aſſiſtentium mandato Pontificis.

CVm P. Præpoſitus expoſuiſſet, eam eſſe Summi Pontificis voluntatem, referente id Cardinali Toleto, vt poſt ſequens ſexennium cogatur denuò generalis Congregatio; ac prætereà fiat mutatio trium Aſſiſtentium, videlicet Italiæ, Hiſpaniæ, Luſitaniæ; propterеà quòd diuturno ſatis tempore in eo officio ij perſeuerarunt; nam quartus Aſſiſtens pro Tranſalpinis partibus non ita pridem ſuum officium inchoarat; Congregatio cenſuit, quod ad generalem quidem Congregationem poſt ſequens ſexennium celebrandam attinet, ſine recuſatione obtemperandum eſſe; & nihilominùs rationes ſummâ cum humilitate & reuerentiâ offerendas, quibus Congregationis ſenſus hac de re conti-

Congregatio deprecatur.

continecatur. De Assistentium autem mutatione Congregationi visum fuit, voluntatem Summi Pontificis, tamquàm obedientiæ filiis, omni quâ par est promptitudine & submissione amplectendam: humiliter tamen ac reuerenter cum eius Sanctitate agendum esse, illique proponendas rationes, ac seriò supplicandum, vt illa mutatio non fiat: cùm præsertim nostris Constitutionibus aduersetur, ac nulla eius faciendæ mutationis caussa exstare cernatur, & grauia inde incommoda sequi necesse sit. Designandos verò pro iudicio P. Præpositi aliquot Patres, qui primo quoque tempore prædicta omnia apud Summum Pontificem Congregationis nomine pertractent. Pater autem Præpositus designauit P. Benedictum Palmium & P. Ægidium Gonzalez, qui postridiè manè ad Summum Pontificem accederent.

LXXIV. *in* MS. *dec.* 92.

Perstat in sententiâ Pontifex.

CVm duo Patres, de quibus proximo Decreto XCI. ad Summum Pontificem ob quædam impedimenta non accessissent, & nihilominùs Summus Pontifex, quæ in Congregatione gesta fuerant resciuisset, per Cardinalem Toletum P. Præposito significari mandauit, vt supradicta duo, videlicet de Congregatione post sequens sexennium cogendâ, & de mutatione Assistentium iam faciendâ

ciendâ executioni omnino mandarentur. Quæ omnia cùm P. Præpositus Congregationi exposuisset, Congregatio acquieuit, & obtemperandum esse annuit. Atque ita quatriduum ad capiendas informationes pro tribus Assistentibus Italiæ, Hispaniæ, Lusitaniæ eligendis indictum fuit: ita vt proximo die Martis, quierit XVIII. præsentis mensis, manè electio fiat.

Congregatio acquiescit.

LXXV. *in* MS.*dec.93.*

Decreti suspensio.

STatutum fuit, vt quandoquidem post proximum sequens sexennium, summi Pontificis mandato, cogenda est generalis Congregatio, Decretum LXXVI. maneat in omnibus suspensum, excepto primo §. de contractione numeri congregandorum in Prouincialibus Congregationibus, ita vt nullam omnino vim habeat quoad tres posteriores §§. donec sequens Congregatio de illo decernat.

LXXVI. *in* MS.*dec.95.*

Latina editio emendanda.

PRopositum etiam fuit, Latinam Constitutionum editionem in multis ab autographo P. Ignatij Hispanico discrepare, ac loca iam collecta esse; & ob eam causam aliquos Patres designandos esse, qui ea inspicerent, vt Latina editio emendari posset. Verùm Congregationi visum fuit, eâ de re iam nihil agendum esse, cùm præsertim Latinam editionem habeamus à Congregatio-

ne

ne IV. generali Decreto LIX. approbatam, & temporis angustia illi collationi operam dari non patiatur. Loca verò collecta committi debere P. Generali cum Assistentibus consideranda, vt sequens Congregatio generalis materiam paratam reperiat: sed Constitutiones, si opus fuerit, iuxta P. Ignatij autographum emendandas, quemadmodùm in quartâ Congregatione generali Decreto XXXVIII. factum etiam fuit.

LXXVII. *in MS. d. 96.*

CVm Patres manè cõuenissent, prout Decreto XCII. constitutum fuerat, facta est trium Assistentium electio ad plura medietate suffragia, præmissis quæ de more premitti solent. Et primo quidem loco, ac primo scrutinio, pro Italiæ & Siciliæ Prouinciis electus est P. Ludouicus Masellus, Poloniæ Prouincialis. Secundo, pro Hispaniæ & Indiarum ad eam pertinentium Prouinciis, primo scrutinio P. Antonius Mẽdoza. Tertio, pro Lusitaniâ & Indiis Orientalibus, ac Brasiliâ P. Ioannes Aluarus, Lusitaniæ Prouincialis. Quorum electioni interfuerũt Procuratores Mexici ac Brasiliæ, vtpote in suis Prouinciis electi cum iure suffragij ad Generalem, si opus fuisset, eligẽdum, iuxta Decretum XLVI. Congregationis quartæ generalis. P. item Iosephus Acosta ex Congregationis concessione, non autem Procuratores Generalis & Sar-

Trium Assistentium electio.

Procuratores Indiarum electi cum iure suffragij.

Sardiniæ, iuxta Decretum LXXIII. Congregationis tertiæ generalis; nec Secretarius P. Generalis, iuxta Decretum XV. Congregationis quartæ generalis. Porrò noui Aſſiſtentes ſtatim poſt electionem ſuam iuramentum, iuxta §. 85. Formulæ Congregationis generalis coram Crucifixo in omnium conſpectu fecerunt. Similiter & P. Iacobus Tyrius pro Tranſalpinis partibus Aſſiſtens, qui hactenus illud non præſtiterat.

LXXVIII. *in* MS. *dec.* 100.

Decreta Definitorum approbata.

POſtremò cùm lectæ fuiſſent Congregationis actiones omnes, & Decreta quædam Definitorum quæ ſequentur, eaque omnia Congregatio approbaſſet, communi omnium conſenſu Congregationi finis in nomine Domini impoſitus eſt.

Sequuntur Decreta per Definitores facta, & à Congregatione approbata ſuprà Decreto C.

LXXXIX. *in* MS. *d.* 101.

Negotia rationis ſtatus.

PRæcipitur Noſtris omnibus in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub pœnâ inhabilitatis ad quæuis officia & dignitates, ſeu prælationes, vociſque tam actiuæ quàm paſſiuæ priuationis, obſeruatio Decreti LXIII, ne ſcilicet quiſpiam publicis & ſæcularibus Principum negotiis, quæ ad rationem ſtatus (vt vocant) pertinent, vllâ ratione ſe immiſcere,

ſcere, nec etiam quantumuis per quoſcumque requiſitus aut rogatus eiuſmodi politicas res tractandi curam ſuſcipere audeat vel præſumat. Et ſeriò commendatur Superioribus, ne permittant, Noſtros iis rebus vllo modo implicari. Et ſi quos ad eas propenſos animaduerterint, Prouincialem ſuum quamprimùm commonefaciant, vt eos loco mutet, ſi illic ſit occaſio vel periculum ſe eiuſmodi implicationibus irretiendi.

LXXX. *in* MS. *d*. 102.

DEfinitum eſt, nihil certi ſtatuendum eſſe in eos de quibus agitur Decreto LXIV. propter difficultatem praxis, quæ ex particularibus circumſtantiis pendet: ſed accuratam illius Decreti obſeruationem P. Præpoſito commendandam; vt ipſe pro ſuâ prudentiâ ea remedia adhibeat, quæ Noſtros iuuent, vt ſine ſpiritualis boni ac religioſæ diſciplinæ iacturâ cum Principibus viris agant; & iis pœnis errantes corrigat, quas ad delinquentium emendationem, & aliorum exemplum in Domino conuenire iudicauerit.

Circa Decretum LXIV.

LXXXI. *in* MS. *dec*. 103.

CIrca formulam Congregationis prouincialis, de quâ Decreto LXXVI. ſequentia particularia definita ſunt. Primò, vt ad Congregationem prouincialem, præter Prouincialem ipſum, & Superiores omnes locales,

Quinam in Congregationem Prouinciæ admittendi.

& Procuratorem Prouinciæ vel maximi Collegij, conueniant tot Professi antiquiores illius Prouinciæ, quot ad præfixum numerum explendum sufficiant. Quòd si contingat numerum Superiorum, qui professi non sunt, ita excrescere, vt tertiam suffragiorum partem superent; tunc tot Professi addantur, seruato antiquitatis ordine, quousque duas tertias partes conficiant, etiamsi hoc modo præfixus numerus excederetur. Secundò, ex Rectoribus non professis ij tantùm in Congregatione locum habeant, qui Societatis domicilia administrant; non item qui Seminariorum quorumcumque curam habent. Tertiò, Consultores Prouincialis, non quia Consultores sunt, sed seruatâ suæ professionis antiquitate, inter quoscumque alios admitti debent.

DE-

DECRETA

Sextæ Congregationis generalis.

I. *in* MS. *dec.*12.

ACtvm eſt de quinto Aſſiſtente inſtituendo pro Galliâ, quod fuerat præteritâ iam actione propoſitum. In quâ delibera-tione poſtquàm plurima pro-lixè à pleriſque allata fuerunt de præclaris Regni Galliæ, Regiſque ipſius in Societatem noſtram meritis ac ſtudio, deque adeò fructuoſis in illis Prouinciis noſtrorum Patrum ac Fratrum ſudoribus; licet aliquibus nonnihil obſtare quædam poſſe viderentur; tamen quia tantoperè auctâ iam Societate, atque in illo præſertim regno Collegiorum & negotiorum varietate ac multitudine, dum Aſſiſtens ipſi proprius aſſignatur, non illis tantùm Prouinciis, ſed imminuto ceteris Aſſiſtentibus onere toti ferme Societati commodetur; neque alienum eſſe à Conſtitutionibus videtur; quia denique non exiguæ res iſta Societatis erga Regem Chriſtianiſſimum, pro tam ſingularibus ab ipſo in eam collatis beneficiis, gratitudinis, & pro- *Gallia conceditur quintus Aſſiſtens.*

penſæ in ipſum voluntatis futurum eſſe videbatur argumentum; ſummâ omnium conſenſione, & communi quâdam animorum lætitiæ atque alacritatis ſignificatione, reſponſum eſt, quintum Aſſiſtentem Galliæ Prouinciis concedendum eſſe reliquis omnino parem.

II. *in* MS.*dec*.14.

Contra perturbantes.

QVoniam contra Societatis perturbatores à quintâ Congregatione generali quædam ſtatuta fuerunt toti Societati valdè ſalutaria: vt ad eiuſdem Societatis pacem in dies conſeruandam magis exitum illa feliciorem habeant, prælecto LXX. dictæ Congregationis ſuper eâ re Decreto, propoſitum fuit, vt illud hæc quoque Congregatio primò renouaret, deinde præceptum etiam Prouincialibus adderet, vt in eiuſmodi perturbatores inquirant, & ad Generalem deferant; neque minùs fortiter, quàm fideliter, ſuo in eâ re munere fungantur. Multis itaque hinc inde allatis, omnium ſuffragiis concluſum fuit, illud quintæ Congregationis contra Societatis perturbatores Decretum, nuper à Sanctiſſimo D.N. Paulo V. confirmatum, non modò renouandum eſſe; verùm etiam ita extendendum, vt eo Noſtri omnes comprehendantur, qui quorumcumque hominum, ſiue de Societate ſint, ſiue de ipsâ non ſint, operâ vtuntur ad Societatis pacem

cem conturbandam: ſic tamen, vt præcisè magis ad praxim declaretur, quínam illi ſint, quibúſve in caſibus aliqui Societatis perturbatores dici debeant. Quod verò ad præceptum ſpectat, maior pars cenſuit, eſſe Prouincialibus imponendum.

III. *in MS. d. 15.*

Canonizatio BB Ignatij & Xauerij.

CVm propoſitum fuiſſet, quod à diuerſis Prouinciis poſtulabatur, vt hoc ipſo Congregationis tempore totius Congregationis nomine vrgeretur apud Summum Pontificem, atque apud alios ad quos ſpectat, Canonizatio B. P. N. Ignatij, ac B. Franciſci Xauerij; reſponſum eſt, vt id fiat ſuo tempore.

IV. *in MS. dec. 16.*

Aſſiſtentium mutatio extraordinaria Pontificis mandato.

EXpoſuit R. P. N. Generalis, Summi Pontificis voluntatem eſſe, referente P. Laurentio Paulo Procuratore generali, vt omnino fieret omnium Aſſiſtentium mutatio. Ac licet Suæ Sanctitatis voluntas, quâ par eſt reuerentiâ videretur ab omnibus tamquàm obedientiæ filiis amplectenda; cùm res tamen grauiſſima iudicaretur, tum quia noſtris Conſtitutionibus aduerſatur, tum quia nulla eius mutationis faciendæ cauſſa cernebatur, & grauia inde ſequi incommoda poſſe timebatur; Cenſuit Congregatio deſignandos, R. P. N. Generalis iudicio, Patres aliquot, qui cum eodem R. P. Noſtro, cùm primùm

Legati Patres ad Pontificem.

commodè poſſet, rei momentum & communem Congregationis ſenſum Suæ Sanctitati, cùm omni humilitate proponerent: rogarentque in primis, vt Societatis vniuerſæ illâ de re mentem ſecretis in Conſtitutione ſuffragiis exquiri permitteret: ſic tamen vt Suæ Sanctitatis nihilominùs poſteà iudicio acquieſceremus.

V. *in MS. dec. 17.*

Bulla Cruciata.

CVm non deſint è Noſtris, qui Theologicarum rationum prætextu, vi Bullæ Cruciatæ ſibi licere putent Confeſſarios eligere, qui eos à reſeruatis in Societate caſibus abſoluant; & Sacerdotes etiam è Noſtris aliqui fortaſſe ſint, qui iiſdem fundamentis ſeu prætextibus nixi, eos qui in eiuſmodi caſus incurrerunt, abſoluere aliquando audeant, cum magno religioſæ noſtræ diſciplinæ detrimento, niſi remedium efficax afferatur; Propoſitum fuit, videndum, eſſétne ſeuerum aliquod ab hac Congregatione Decretum faciendum, quo id omnino prohibeatur; declarando præterea, priuilegium Bullæ Cruciatæ nihil prodeſſe Noſtris poſſe aduersùs noſtræ Societatis priuilegia, ſæpiùs à ſanctâ Sede Apoſtolicâ nobis conceſſa & confirmata, decernendo Bullæ Cruciatæ vſum, quoad reſeruatorum caſuum abſolutionem, Noſtris interdictum, ac nullum eſſe, iuxta Breue Sanctiſſimi D. N. Gregorij XIII. anno 1575. die

die III. Maij, & Clementis VIII. die XIV. Iunij 1595. in eumdem finem conceſſum, & non ita pridem à Sanctiſſimo D.N. Paulo V. viuæ vocis oraculo R. P. Noſtro confirmatum. Placuit autem omnibus, hoc fieri Decretum, cùm Congregatio ſententiam eorum, qui contrà fruſtrà ſentiunt, reiiciat: & Noſtris omnibus, ne illam ſequantur, prohibendum cenſuerit. Ac licet ſenſerint, quatenus opus fuerit, à Summis Pontificibus declarationem petendam, quâ dilucidè conſtet, nullis Bullæ Cruciatæ priuilegiis aut clauſulis, etiam derogatoriis, dictis noſtris priuilegiis quidquam derogari; interim tamen edicit Congregatio, nemo vt Noſtrorum audeat vel docere, vel in praxi contrariam tenere ſententiam. Quare nec Sacerdotes abſoluere quemquam ad ſe cum reſeruatis caſibus accedentem præſumant: nec qui accedunt tutos ſe vllo modo in conſcientiâ, quaſi ritè abſolutos, arbitrentur. Si quem verò conſtaret illam doctrinam docere, vel aliis perſuadere, tamquàm probabilem; eum Prouinciales, tamquàm Societati maximè noxium, debitis pœnis coërceant.

VI. *in* MS. *dec.* 18.

VT illa hora recreationis, quâ iuxta Conſtitutiones poſt prandium & cœnam à grauioribus ſtudiis & occupationibus va- *Hora recreationis.*

candum esse præscribitur,fructuosiùs & religiosiùs iuxta regulas expēdatur; propositum fuit,vt mediâ post prandium & cœnam horâ elapsâ,quod reliquum est,ita distribueretur, vt quadrans vnus recensendis aliquorum Sanctorum exemplis,vel huiusmodi aliis tribueretur; alter verò,si se ad cubicula Nostri reciperent, vel in recitando Rosario, vel in gratiarum actione, vel in pij alicuius libelli lectione ac meditatione insumeretur. Cùm itaque multa hinc inde diu à Patribus allata in medium fuissent;visum tandem est maiori parti,nihil de consuetâ illâ horâ recreationis detrahendum esse, de quâ loquitur Regula Præpositi LVI. & Rectoris LV. verùm enitendum esse diligenter, vt aliis rationibus, quæ à diuersis proposita fuerant,occurreretur incommodis,quæ certum est alicubi in recreationibus inueniri, aut ex eisdem promanare. Eas autem rationes ac remedia deferenda esse ad Patres Deputatos pro spiritus renouatione,vt quæ ab iis probata fuisset,posteà Congregationi generali proponerentur.

VII. *in* MS.*dec*.19.

Ordinationes de visitandis feminis.

POsteà cùm propositum fuisset,videndum, an Ordinationibus à R.P.N.Generali factis, circa visitationem præsertim feminarum,aliquid addendum esset, ad earum fructus certiùs atque efficaciùs percipiendos; Visum est Congregationi, vt Patres Deputati

tati pro renouatione ſpiritus, diligenter illas percurrerent, tam impreſſas quàm manuſcriptas: quibus ſi quid addi poſſe iudicaſſent, ad Congregationem deferrent.

VIII. *in* MS. *dec.* 20.

QVoniam in quartâ generali Congregatione facta fuit poteſtas R. P. N. Generali, vt pro Seminariis Noſtrorum, quæ indigerent, diſpenſaret circa bonorum applicationem extra Prouinciam in quâ bona illa eſſent; propoſitum eſt Congregationi, vt hæc eadem auctoritas R. P. N. Generali denuò concederetur pro Seminariis Prouinciarum, in quibus qui Societatem ingredi cupiunt, admittuntur. Itaque poſt varias rationes à diuerſis Patribus in vtramque partem allatas; & iis quorum maximè intereſſe videbatur, prolixè auditis; conſtitutum fuit, vt poteſtas illa diſpenſandi, & bona eiuſmodi Seminariis Noſtrorum egentibus applicandi, quemadmodùm dictum eſt, huius etiam Congregationis auctoritate concederetur intra Regnum Hiſpaniæ: atque idem etiam de aliis quoque Regnis intelligeretur. *Circa applicatio extra Prouinciam.*

IX. *in* MS. *d.* 21.

QVia in nonnullis Prouinciis ac ciuitatibus dicitur eſſe non parua offenſio, quòd Noſtri in Aduentu nec ieiunent, nec abſtineant ſaltem à carnibus; propoſitum Congregationi fuit, conſiderandũ, An ad euitan- *Aduentus & pœnitentia.*

dam dictam offensionem, concedendum esset iis Prouinciis quæ id petunt, vt vel ieiunent, vel abstineant; atque ad omnes scrupulos eximendos simul declararetur, quomodò intelligenda sint verba illa Regulæ XXXII. Præpositi, & XXXI. Rectoris, *dummodò ordinaria consuetudo ieiunandi, quæ iuxta Constitutiones non sit, non introducatur.* Visum tandem est Congregationi, nullo modo expedire, vt vlla vniuersalis huius rei consuetudo toti Societati communis introducatur. Cumque perspicuum sit, reliquo anni tempore, absque inducendæ consuetudinis periculo, ieiunia cum delectu ciborum more Ecclesiastico, & abstinentias petentibus, iuxta discretionis mensuram condere Superiores posse; monendos Congregatio censuit, eos etiam in Aduentu faciles esse oportere, cùm ad singularitatem non pertineat, aliis non ieiunantibus ieiunare. Quare vt simul & consuetudo non introducatur, quæ obligationem sapere videatur; & ædificationi quoque consulatur, atque offensio vitetur; statutum est, vt si in aliquâ ciuitate, vel in pluribus, vel etiam in totâ Prouinciâ offensio hæc timeatur; Prouincialis diligenter & perspicuè R.P.N. Generalem informet, vt ille pro suâ prudentiâ omnibus perspectis statuere possit, quid in quâque Domo vel Prouinciâ concedendum sit vel cauendum: ex eoque sic praxis

praxis tota deducatur, vt nec offensioni sit locus, nec obligatione Nostri ad huiusmodi ieiunia obstricti censeantur.

X. *in* MS.*dec*.22.

RETulit R.P.Generalis, se, prout die XXVI. Februarij Act. V. Decreto XVI. statutum fuerat, cum Patribus Ferdinando Albero, Ludouico Richeomo, Iosepho Villegâ, Antonio Mascarenas, Paulo Boxâ, & Bernardino Castorio, pridie summum adiisse Pontificem: cumque varias rationes attulisset, quibus Assistentium mutationem Societati valdè incommodam fore ostenderet, Suam Sanctitatem benignè quidem audiuisse, perstitisse tamen in proposito; cùm assereret, se præsentium quidem Assistentium ad id personarum ratione non moueri; sed Societatis tamen bonum, & Dei obsequium spectare. Quare gratum sibi futurum, si hoc ei crederemus, & ipsius iudicio ac voluntati acquiescceremus. Ac licet quando id commodius intra Congregationis tempus videretur, à nobis perfici permisisset; cùm tamen quamprimùm faciendam nouorum Assistentium electionem esse omnium suffragiis iudicatum fuisset; indictum est quatriduum pro informationibus iuxta formulam faciendis: ita vt proximo die Veneris, hoc est VII. Martij manè ipsorum fieret electio.

Perstat in proposito Pontifex.

XI.

XI. *in MS.d24.*

De non mutandis Constitutionibus.

QVoniam §.68. formulæ Congregationis generalis de ſubſtantialibus noſtri Inſtituti nihil omnino agendum in Congregatione dicitur; de iis verò quæ pertinent ad alias Conſtitutiones vel condendas, vel immutandas, & de aliis grauioribus ſemper eſſe ad plura medietate ſuffragia decernendum; cùm tamen appareat, non ſolùm plures particulares perſonas, ſed nonnullas etiam Congregationes prouinciales non eâ, quâ par eſt, reuerentiâ erga Conſtitutiones affici, facileque de illarum mutatione generali Congregationi proponere: quia res nouitatis ac periculi plena eſt, & viam munit non ſolùm ad contemptum Conſtitutionum noſtrarum, quas vt ſanctas, à B. Patre Noſtro tot lacrymis & orationibus conditas venerari debemus; ſed etiam ad aliam ſenſim Religionem condendam. Cùm propoſitum propterea fuiſſet ſtatuendum, vt de Conſtitutionibus immutandis non ſolùm decerneretur ad plura medietate ſuffragia, vt iam decretum eſt in primâ Congregatione generali tit. 11. Decret. 11. & in Congregatione generali ſecundâ Decr. IX. & X. Sed nec liceat quidem de iis in Congregatione tractare, ſi quid vmquàm proponeretur, niſi ad plura medietate ſuffragia de eo tractandum ſtatuatur. ipſa verò deliberatio & Decretum non fiat, niſi ad duas

tertias

tertias partes, non obstantibus decretis, & §. Formulæ Congregationis generalis antè citatis. Post multa quæ à diuersis fuerunt allata, visum fuit maiore suffragiorum parte, Decretum hoc esse à Congregatione faciendum: atque ita factum constitutumque fuit.

XII. *in* MS.*d*.25.

Pœna in eos qui agunt contra substantialia.

CVm relatum fuisset, aliquas Congregationes prouinciales proposuisse nonnulla contra substantialia Instituti, quamquàm eiusmodi esse minimè fortasse animaduertissent; vt tamen in posterum sint cautiores, propositum fuit, vt pœna statueretur aliqua in eos qui deinceps hac in re, quæ tanti momenti est, peccauerint; & aliquid proposuerint contra ea quæ substantialia Instituti sunt; siue cùm certum est, ea quæ proponunt, eiusmodi esse, siue cùm, sintne talia, dubitatur. Atque omnium ferè consensu decretum est, vt in eos, qui tale quid in posterum tentauerint, pœna R.P. Nostri iudicio statuatur.

XIII. *in* MS.*dec*.26.

De non mutandis Constitutionibus & Decretis.

CVm verò propositum quoque fuisset de iis generalium Congregationum Decretis, quæ facta iam sunt; multoque magis de Constitutionibus, propter earum reuerentiam, nec tollendis nec immutandis; statuit Congregatio, vt nulla post hac prouincialis Congregatio quidquam proponat, quo tollendæ aut immutandæ sint prædictæ Constitu-

ſtitutiones vel Decreta, niſi communi conſenſione, & omnibus eorum ſuffragiis, qui dictis prouincialibus Congregationibus interſunt, vel ſaltem ad duas tertias partes, viſum fuerit eſſe proponendum. Tum verò non petatur, vt eiuſmodi Conſtitutiones vel Decreta tollantur aut immutentur, ſed ſolùm incommoda proponantur, quæ ſecuta, vel ſequi poſſe videntur ex eorum obſeruatione: ad eaque vitanda remedium à Congregatione generali ſimpliciter petatur.

XIV. *in* MS. *dec.* 28.

Aſſiſtentium quinque electio.

DIe VII. Martij, cùm Patres omnes, qui ſuffragij ius ad electionem habebant, manè facto Sacro conueniſſent, quemadmodùm Act. IX. Decr. XXII. conſtitutum fuerat, præmiſsâ breui oratione, facta eſt quinque Aſſiſtentium electio per ſecreta ſcrutinia, ad plura medietate ſuffragia. Et primo quidem loco, ſecundo ſcrutinio electus eſt pro Italiæ Siciliæque Prouinciis, P. Mutius Vitelleſcus, Prouincialis Romanæ Prouinciæ. Secundo loco pro Germaniâ primo ſcrutinio, P. Ferdinandus Alberus, Viennenſis Collegij in Auſtriâ Rector. Tertio loco pro Galliis ſecundo ſcrutinio, P. Ludouicus Richeomus, Prouincialis Lugdunenſis. Quarto loco pro Hiſpaniâ, & ad eam pertinentibus Prouinciis primo ſcrutinio, P. Nicolaus de Almaçan, Prouincialis Bæticæ. Denique pro Luſitaniâ

tania & Prouinciis ad eam ſpectantibus primo etiam ſcrutinio, P. Antonius Maſcareñas, Prouincialis Luſitaniæ. abſolutaque electione ſinguli de nouo electi Aſſiſtentes iuramentum iuxta §. 81. Formulæ Congregationis generalis in omnium conſpectu coram Crucifixo præſtiterunt.

XV. *in MS. dec. 29.*

Profeſſio quatuor votorum pro Humaniſtis.

QVia litterarum humaniorum tanta eſt neceſſitas, tantaque ad diuinum obſequium, & proximorum commodum vtilitas, (quapropter magni ſemper in Societate factæ ſunt) ad earum ſtudia, quæ alicubi languere videntur, magis ac magis promouenda, quod ſummoperè ab omnibus Prouinciis expetitur: cenſuit Congregatio, vt (quemadmodùm propoſitum fuerat) cum Noſtris, qui mediocrem rerum Theologicarum cognitionem habuerint, quæ ſufficere ad infidelium & hæreticorum conuerſionem poſſit; quique inſignes alioqui in litteris humanioribus fuerint, & plures annos in iiſdem docendis cum laude ſtrenuè laborauerint (ſi cetera non deſint quæ in Conſtitutionibus requiruntur) diſpenſari poſſit, vt ad profeſſionē quatuor votorum promoueantur, R.P.N. Generalis iudicio, iuxta Conſtitutiones. Quòd ſi prædictam rerum Theologicarum cognitionem eos non habere contigerit, & nihilominùs cetera, quæ dicta ſunt, adfuerint; diſpenſari cum

cum illis poterit, vt ad trium votorum professionem promoueantur. Atque idem fieri posse intelligatur cum Nostris, qui apud Indos vtiliter laborantes, eorum linguis cum fructu addiscendis operam dederunt: dummodò dici intelligatur, ita in hac totâ re dispensari posse iudicio R.P.N. Generalis, vt non communiter tamen ac facilè cum omnibus vsurpetur.

XVI. *in* MS. *dec.* 30.

Iuniorum separatio.

CVm nihil sit, quod desiderare magis Societas debeat, maiorique studio promouere, quàm vt qui se suamque in eâ operam ad Dei gloriam & proximorum vtilitatem in iis functionibus impendunt, quæ suæ vocationis atque Instituti propriæ sunt, illum spiritus feruorem conseruare, ac in dies augere studeant, quem initio hauserunt; cumque tantus ex iuniorum nostrorum Fratrum à reliquis separatione fructus constet, vbi ea fieri cœpta est, ad eos in bonâ Nouitiatus educatione confirmandos, & probè, quales Institutum postulat, effingendos; postulatum fuit, vt huius Congregationis auctoritate eiusmodi separatio approbaretur & confirmaretur; eaque, sicubi fortè nondum cœpisset, introduceretur. Quamobrem omnium votis non approbata modò fuit, sed etiam Prouincialibus magnoperè commendatum, vt pro eo quo Societatem amore prosequuntur,

tur,

tur, cupereque propterea debent, vt ij, de quibus agitur, meliùs in eo spiritu conseruentur, quem probationis tempore acquisiuerunt; hunc Iuniorum seorsum à ceteris habitandi, conuersandi, & in omnibus, quoad fieri poterit, segregandi morem inuehi & obseruari curent, tum in Seminariis maximè, illisque Collegiis, in quibus numerus eorum maior est; tum verò etiam in aliis, vbi commodè fieri posse iudicauerint. Rogatusque fuit R.P.N. Generalis, vt Instructionem aliquam ad huius rei feliciorem facilioremque progressum conficeret.

XVII. *in* MS. *d.* 34.

QVia verò iuxta Canonem XXXI. primæ Congr. & LVIII. Congr. quintæ, moris est, vt si quæ Congregationis tempore Rectorum vel constituendorum vel mutandorum necessitas occurrat, id nisi Congregatione annuente non fiat; & quibusdam in locis fieri oportere Prouinciales aliquot vrgebant: Censuit Congregatio, cùm id proponeretur; R.P. Generali permittendum, quod pro maiori Societatis bono faciendum in Domino iudicasset. *Rectorum mutandorum potestas facta Generali.*

XVIII. *in* MS. *d.* 35.

PRopositum fuit in Collegiis, quæ hactenus multiplicata sunt, vbi studentium Nostrorum Seminaria actu non sunt, an licitè retineri possent; & quid remedij esset ad- *Collegia quæ nostrorum Seminaria non habent.*

hibendum,cùm ex Constitutionibus & litteris Apostolicis constare videatur, reditus in Collegiis & Domibus Probationis ad Seminaria Nostrorum studentium esse concessos. Et cùm, perpensis plurimis locis Constitutionum, verbis litterarum Apostolicarum,& Decretis primæ, secundæ & tertiæ Congregationis generalis, multa in medium adducta essent, & per quatriduum res diligenter examinata; visum est Congregationi statuendum, nullum in eâ re fuisse aut esse debere scrupulum: cùm præsertim perpetua praxis,& cõtinuata series ab ipso beati Fundatoris tempore hucusque tradita, quæ est optima legum interpres, securos nos reddere possint. Et nihilominùs ad omnes difficultates tollendas, quoniam non solùm per communicationem priuilegij à fel.rec. Iulio II. Ordini Prædicatorum concessi; sed etiam ex proprio priuilegio, potest Societas, quæ dubia sunt in Instituto & formulâ eiusdem comprehensa,declarare: Declarat Congregatio, non solùm Collegia, vbi sunt eiusmodi Seminaria, sed etiam alia in quibus litterarum studia tractantur, & Scholæ in proximorum vtilitatem apertæ sunt,esse consentanea Constitutionibus & Instituto: & Professos, atque Coadiutores formatos, de quibus poterat esse maior dubitatio (nam de ceteris nihil scrupuli subesse potest)qui eiusmo-

di

di Collegiis, etiam vt operarij necessarij aut vtiles sunt, posse in eis sine vllo scrupulo sustentari: neque hoc esse, Societatẽ professam, quod de Domibus professis prohibitum est, ex Collegiorum reditibus iuuari. Curandum tamen omninò, vt Collegia inchoata perficiantur, quò vel nostri Scholastici aliquot ibi ali, vel, si commodius Societati fuerit, in aliquibus Seminariis ex eorum contributione sustẽtari, vel aliâ aliquâ ratione prospici possit, prout R.P. Præposito Generali ad maius Dei obsequium, Societatis vtilitatẽ, & commune Ecclesiæ bonum expedire visum fuerit. Si verò ob paucitatem Domorũ Professarum (quas hactenus, etsi diligenter à R.P. Præposito Generali quibusdam locis curatum sit) multiplicare non potuimus, professorum numerus ita excreuerit, (quod tamen ob multitudinẽ & necessitatem Collegiorũ, aliis morientibus ac deficientibus, non tam citò futurum creditur) vt ipsi professi extra casus Constitutionibus comprehensos in ipsis Collegiis non tam ob necessitatem atque vtilitatem illorum, quàm in fraudem, & vt ibi alantur, constituti esse posse videantur; tum Prouincialis, in cuius Prouinciâ id contigerit, moneat R. P. Præpositum Generalem, vt ille siue in Residentias, siue in alias Prouincias, siue ad Indos transmittere possit, quos transmittendos iudicauerit. Collegia autem vbi

omnino ſtudia non tractantur(quæ nulla aut pauciſſima eſſe Prouinciales teſtati ſunt) in meliorem formam arbitrio R.P.N. Generalis reducantur. Ac licet nonnullis ad maiorem ſecuritatem viſum fuiſſet, diſpenſationem à Christi Vicario, vel declarationem petendam; cenſuit tamen Congregatio nihil opus eſſe, cùm præſenti ſuâ declaratione omnes Noſtri tranquillo animo & quieti eſſe poſſint & debeant, ſicuti præſenti Decreto ipſamet Congregatio omnino decernit ac ſtatuit: hortans omnes in Domino, vt perfectioni potiùs acquirendæ, & proximis iuuandis, atque gloriæ Dei amplificandæ, vt in omnibus Regionibus, præſertim verò Septemtrionalibus, magno cum fructu Dei benignitate factum eſt, neruos omnes ipſi in vinculo pacis arctiſſimè colligati ſtrenuè intendant.

XIX. *in MS. dec. 36.*

Formula recognita.

CVm Patres Deputati pro formulis Congregationum recognoſcendis, &c. cœpiſſent eorum, quæ ad ipſos à diuerſis delata fuerant, iudicium Congregationi proponere; Placuit Congregationi, quemadmodùm aliàs factum fuiſſe referebatur, ea primùm omnia in Congregationis loco affigi, quæ tum ab ipſis tum ab aliis Patribus in ſingulis eorum Deputationibus diſcuſſa & diiudicata deferrentur: vt iis quæ maioris alicuius

cuius momenti essent, maturiùs consideratis, faciliùs posteà suum de eisdem quisque suffragium daret; & Congregatio auditis omnibus statuere ac definire posset. In ceteris autem, quæ aut non essent adeò grauia, aut nullum cuipiam circa illa dubium occurreret; nisi iis coràm omnibus perlectis Congregatio aliquid esse mutandum iudicasset, Deputatorum iudicium approbasse censeretur. Atque huius generis fuerunt hæc quæ sequuntur:

1 Eo ipso quòd numerus eorum, qui ad Congregationem Prouincialem conuenire possunt, ad numerum quadraginta vel quinquaginta contractus fuit per Decretũ LXVI. & Canonem XVI. Congregationis generalis quintæ; ad hos quoque intelligi debet suffragium actiuum esse contractum: reliquis autem professis, si qui in eâ Congregatione locum non habent, remanet tamen suffragium passiuum. Itaque addendum est formulæ, eos, si eligantur, vocandos esse, si fieri commodè possit, vt Congregationi deinceps intersint. *Numerus congregandorum.*

2 Professi, quos certò constiterit post indictam Congregationem applicatos esse Prouinciæ, in Congregationem admittentur vltra numerum quadraginta vel quinquaginta; sic vt non excludantur ij qui sunt de Prouinciâ, & suo iure intra numerum *Professi applicati Prouinciæ.*

dictum in Congregatione locum habent.

Quando dubitatur de substantialibus. 3 Quoniam iuxta Decretum xxv. huius Congregationis, de substantialibus Instituti, quando res dubia est, in Congregationibus Prouincialibus tractari non licet; in fauorem substantialium hæc constituta regula est; vt tunc res dubia, & de illâ tractari non posse intelligatur, si vel vnus Deputatorum censeat esse dubiam; multoque minùs, si Prouincialis ita censeat, cuius est totam Congregationem dirigere, atque omnino efficere, vt Decreta seruentur; eosque coërcere, qui contra Institutum aliquid fortè molirentur.

Compromissarij. 4 Circa §. 10. Congregationis Prouincialis, vbi dicitur, post decimum scrutinium per tres aut per quinque Compromissarios eligi vnum ex illis deberi, qui plura ceteris habeat suffragia; iudicatum est, si duo ex quinque Compromissariis vnum elegerint, & alij duo alium, quintus verò ad tertium accesserit; aut si ex tribus Compromissariis singuli acciperent singulos; in priori casu danda deinceps suffragia esse inter eos tantùm duos qui plura suffragia habuerunt; & illum tertium excludendum, qui ab vno solo eligebatur. In posteriori autem casu duos alios addendos esse Compromissarios.

Responsa Generalium legenda. 5 Placuit etiam constitui, vt antequàm in Congregatione Prouinciali quidquam tractan-

ctandum proponatur; responsa priùs R.P.N. Generalis ad proximè præcedentis Congregationis quæsita prælegerentur.

XX. *in* MS.*dec.* 37.

CVm ex Decreto LXIII. & Canone XVIII. Congregationis tertiæ Generalis, pro fundatoribus Domorum Professarum suffragia fiant in ipsâ Domo & Prouinciâ in quâ Domus erigitur; Quæsitum fuit, an videretur ab hac Congregatione statuendum, vt eadem pro dictis fundatoribus in posterum suffragia exhiberentur, quæ iuxta Constitutiones P. IV. c. I. pro fundatoribus Collegiorum in totâ Societate præscribuntur: aut saltem addendum aliquid iis, quæ iuxta dictum Canonem fieri consueuerunt; cùm plerique Domorum fundatores plus aliquando in ipsarum fundatione expendant, quàm nonnullorum fundatores Collegiorum. censuitque Congregatio nihil esse immutandum. Si quid verò aliud particularis aliquando causa postulauerit, R.P. Præpositus Generalis videbit.

Suffragia pro fundatore Domus Professa.

XXI. *in* MS.*dec.* 38.

CVm facile non sit, Principibus aliquando quibusdam Confessarios à Societate postulantibus denegare; vt maiore, cùm accidit, integritate procedatur; néve vllum, dum alios nostris ministeriis iuuamus, detrimentum paupertatis nostræ puritas patiatur;

Instructio pro Confessariis Principum.

tur; Placuit Congregationi Instructionem primò pro Confessariis Principum à R.P.N. Generali confectam approbare, suaque auctoritate confirmare: ac prætereà statuere, non licere Nostris, eo maximè titulo quòd cum Principibus & Magnatibus tractant, vel eorum Confessarij sunt, ab iis quidquam ad proprium vsum & dispositionem accipere; neque ad id Superiores concedere facultatem posse. Et si quos aliquid eiusmodi procurasse constiterit, esse puniendos. Idem voluit Congregatio intelligi de aliis Confessariis, Concionatoribus, Præceptoribus, & similibus erga pœnitentes, deuotos, consanguineos, amicos: & maximè obseruari debere ab iis qui in Missionibus versantur. Quòd si sponte ab aliquo quid offeratur, aut alicui particulari mittatur, id iuxta regulas in communem vsum accipiatur & dispensetur. In casibus verò particularibus & prudentia Superiorum videbit quid fieri expediat: & vbi dubium esset, ad R.P. Præpositum Generalem recurratur.

XXII. *in* MS. *dec.* 39.

Secreta suffragia.

CVm in Deputatione pro formulis Congregationum recognoscendis, &c. quæsitum fuisset, quod à plerisque fuerat propositum, essétne in Congregationibus Prouincialibus secretis suffragiis de negotiis agendum; & res fuisset in Congregatione quoque propo-

proposita & agitata ; nemine discrepante approbatum fuit Deputatorum iudicium, quibus visum erat omnibus, nullo modo secretis vtendum esse suffragiis, siue de negotiis aliis agatur, siue quæratur, cogendáne sit Congregatio generalis; propter multa & grauia incommoda, quæ, præter nouitatem, inde secutura essent. Quare hoc Decreto Congregationis placuit rem penitùs definire, ne deinceps contra sensum Societatis huiusmodi petitionibus, aut priuatis aliquorum sensibus locus esset.

XXIII. *in* MS.*d.*40.

QVæsitum etiam fuerat in eadem Deputatione pro formulis, Imponendúmne præceptũ esset, quo vetaretur, vt nihil quidquam in informationibus de aliquo auditum, illi ipsi manifestaretur, indicatâ personâ à quâ fuisset acceptum. Quod cùm esset Congregationi quoque propositum, illa non modò Deputatorum iudicium confirmauit, (qui censuerunt omnes, præceptum quidem huiusmodi non esse imponendum, sed aliquid tamen grauioribus verbis addi posse, quo sui omnes officij monerentur) verùm addendum etiam putauit, non modò non indicandam vlli personam esse, à quâ de ipso quidquam quis audiuisset; sed neque in vniuersum quidem cuiquam aliquid omnino de ipso in informationibus auditum, esse deferendum. *Secretum in informatione capiendâ.*

XXIV. *in MS. dec.41.*

Quæ seruãdæ in informationibus capiendis.

QVoniam in Congregationibus prouincialibus, ex informationibus, quæ capiuntur, siue de mittendis singulis trienniis Romam Procuratoribus agatur, siue de eligendis iis qui Prouincialem ad Congregationem generalem comitaturi sunt, non mediocriter lædi caritas plerumque posset, dum inquiruntur & dicuntur permulta, quæ ad rem circa personas eligendas non faciunt; Visa sunt Congregationi hęc, quæ sequuntur, in huiusmodi informationibus in posterum obseruanda & commendanda. Vt maxima primùm tam in capiendis quàm in dandis informationibus religiosæ caritatis & modestiæ retinendæ ratio habeatur. Deinde verò de personis, quæ satis iam vel ex earum actionibus, diuque probatis moribus, vel ex administrationibus, atque ex officiis quibus in Societate functæ fuerunt, in Prouinciâ notæ sunt, nullam esse informationem capiendam; verùm de iis tantùm capiatur, quæ planè notæ non sunt: & quidem ab iis, qui eas benè norunt, & sinceram de ipsis informationem dare possunt. Denique vt aliis omnibus prætermissis, de iis tantùm rebus capiatur ac detur informatio, quæ ad id pertinent, cuius maximè causâ fieri electio debet, iuxta formulam Congregationis prouincialis §.14. nimirùm, An rerũ Societatis notitiã habeat, &c.

Quam-

Quamobrem etiam visa sunt Congregationi expungenda illa verba, quæ illo §. extremo leguntur, *& alia huiusmodi.*

XXV. *in* MS.*dec*.42.

EX allatis à Patribus Deputatis pro formulis Congregationum recognoscendis, &c. hæc fuerunt à totâ Congregatione approbata circa formulam Congregationis prouincialis: *Formula correcta.*

1 Vt ex formulâ Congregationis prouincialis §.5. expungatur, quod habetur de Rectoribus Conuictorum & Seminariorum ad Congregationes prouinciales admittendis; cùm per Decretum CIII. & Can. XVI. Congregationis generalis quintæ, iam sint ab ipsis exclusi.

2. Cùm maximum Collegium, cuius Procurator in Congregatione prouinciali locum habet, iuxta §.5. formulæ Congregationis prouincialis, quando nullus sit Prouinciæ Procurator; Patribus Deputatis visum esset, dicendum ceteris paribus antiquius; habendamque rationem esse tum numeri personarum, tum redituum & functionum; atque in his tempus indictæ Congregationis spectandum; Congregatio tamen censuit, ad tollendas difficultates addendum, vt R. P. Præpositus Generalis nominet in singulis Prouinciis quod sit maximum Collegium, sicubi aliqua dubitatio fuisset. *Quodnam maximum Collegium.*

3 Pro-

Superiores Professi vbinam sedeant.

3 Professi quatuor votorum, qui propter Canonem XVI. Congregationis quintæ non ingrediuntur Congregationem ratione professionis, sed solùm quia Superiores sunt, sedere debent inter professos, iuxta ordinem antiquitatis.

4 Si quis sufficientem habet informationem de eligendis, non cogitur eam petere, iuxta §.14. Nec quidquam addendum est formulæ, nisi fortè, vt caueant, ne quis sine sufficienti informatione suffragium ferat.

Infirmus in eodem domicilio.

5 Circa §.20. declaratum fuit, infirmos in eodem domicilio haberi pro præsentibus. quare in omnibus electionibus, etiam Compromissariorum, actiuum & passiuum habere suffragium: ferè tamen expedire, electionem Compromissariorum ex illis fieri, qui Congregationi præsentes adsunt, & communem Congregationis sensum vident. verùm quid in singulis casibus & personis expediat, videat ipsa Congregatio.

Suffragia comburenda.

6 Placuit, vt Congregationis prouincialis & Procuratorum formulis addatur, quod est in §.52. Congregationis generalis, de suffragiis statim comburendis, & quidem à Secretario. necessarium tamen non est visum comburi in eodem Congregationis loco, sed statim post illam.

Latinè loquendum.

7 Addi quoque placuit formulæ Congregationis prouincialis, paragraphum 69. Congrega-

gregationis generalis de dicendis ſententiis breuiter, &c. tum verò etiam viſum fuit; in iiſdem prouincialibus Congregationibus Latinè loquendum eſſe.

8 Viſum eſt eidem formulæ addendum §. in quo moneantur Prouinciales, vt quando ita expedire iudicauerint, & res poſtulauerit, poſſint pro ſuo munere imponere præceptum ſecreti. *Præceptum ſecreti.*

9 Circa §.9. ſi de Procuratoris electione agatur, qui tertio quoque anno Romam mittendus eſt; poteſt, legitimè impeditus ne intereſſe Congregationi prouinciali poſſit, abſens eligi; modò non ſit extra Prouinciam, & Prouincialem conuenire poſſit antequàm Romam adeat. Si verò agatur de mittendis ad Congregationem generalem, eligi poſſunt omnes qui de Prouinciâ ſunt, etiam qui eo tempore ſunt extra Prouinciam. *Abſentes eligi qui poßint.*

10 Iudicatum eſt, æquum eſſe, atque ita fieri debere, vt numerus congregandorum quadrageſimus vel quinquageſimus Romæ conficiatur primò ex profeſſis Prouinciæ; ceteri verò quatuor votorum Profeſſi, qui Romæ Societati vniuerſæ nauant operam, vt Reuiſores, Subſtituti Secretarij Generalis, & alij huiuſmodi, ſupra illum numerum admittantur, quando aliàs ratione antiquitatis eſſent admittendi cum excluſione aliorum. *Numerus Romæ congregandorum.*

11 Pro-

Procurator Generalis. 11 Procurator Generalis in Congregationem prouincialem admittatur, intra numerum tamen, iuxta Canonem XVI. Congregationis quintæ: atque hoc erit in formulâ declarandum.

Secretarius. 12 Secretarius Societatis Professus, qui ratione numeri non haberet locum in Congregatione prouinciali, admittendus est ob Canonem XV. Congregationis quartæ: absque alterius tamen Professi exclusione qui intra numerum contineretur.

Reiecta. 13 Declarandum est in formulâ, De reiectis, antequàm de ipsis tractetur, decernendum priùs esse in Congregatione, Vtrùm de illis agendum sit nec ne.

Electorum impedimenta. 14 In Prouinciis intra Europam, si durante adhuc Congregatione prouinciali primo loco electus ad Congregationem Procuratorum ire non possit, & eius impedimentum fuerit probatum; succedat electus secundo loco; & eligatur alius, qui substituatur loco secundi. Si verò vterque fuerit impeditus, duo alij eligantur, vnus primo, alter secundo loco. Quòd si dissolutâ iam Congregatione, impeditus vterque iudicetur, vt est in §. 27. aut nullus eo anno mittatur; aut Prouincialis cum suis Consultoribus, qui suffragij ius in Congregatione haberent, & præsentes sunt, alium poterit mittere ad informandum de statu Prouinciæ: qui tamen nullum

lum Romæ tamquàm Procurator ius habeat in Congregatione Procuratorum.

15 Si quis quâcumque ex caufsâ ante electionem à Congregatione abeſſe cogatur, nec adeſſe poſſit electioni; admittatur alius, qui proximè ad Congregationem accederet. Si verò ille poſteà redeat, ſuo iure admittatur; neque tamen alter excludatur. Poſt electionem verò nullus eſt pro abſente ſubrogandus. *Abſentum loco ſubſtituti.*

16 In actis, quæ in Prouinciâ manent, ſcribenda ſunt omnia quæ fuerunt in Congregatione tranſacta, ſiue probata fuerint, ſiue reiecta: Romam verò approbata ſolùm mittenda ſunt, non reiecta. *Quæ in actis ſcribenda.*

17 Ad §.34. formulæ Congregationis prouincialis addendum eſt reſponſum R.P.N. Generalis, quo ſtatuitur, ſatis eſſe, ſi ſolus Secretarius cum Prouinciali obſignet ſcripturas poſt diſſolutam Congregationem; & eas poſteà Prouincialis tradat Procuratori, vel ſibi ſeruet, ſi eundum ſit ad Congregationem generalem. *Sigillare acta.*

XXVI. *in* MS. *dec* 43.

PRopoſita quædam ſunt item à Patribus Deputatis pro formulis, &c. circa formulam Congregationis Procuratorum; quæ Congregatio eo, quo ſequitur modo approbauit. *Circa formulam Procuratorum.*

1 Procuratores in ſuffragiis ferendis Ro- *Procuratorum ſuffragia Romæ.*

mæ pro cogendâ vel non cogendâ Congregatione generali, si dissentire volent, siue affirmando siue negando, à sensu omnium vel maioris partis Prouinciarum; tunc ad aliquid contrà statuendum non sufficient suffragia plura medietate, sed duabus suffragiorum tertiis res tota decernatur. Si verò Prouinciarum vota sint æqualia, res terminetur ad plura medietate suffragia.

Selectio rationum pro cogendâ.

2 Quemadmodùm Secretarij est colligere fideliter omnia quæ in Congregatione aut dicuntur aut aguntur; ita etiam ipse collectas rationes, quæ pro cogendâ vel non cogendâ Congregatione generali allatæ fuerint, ad prouincialem Congregationem referet; eiusque iudicio præcipuas seliget, quæque ad commune Societatis bonum spectare videbuntur.

Tempus Congregationis generalis cogendæ.

3 Si fuerit in Congregatione Procuratorum decretum, cogendam esse Congregationem generalem; intelligitur intra sesquiannum esse cogendam: mensem autem ac diem R. P. N. Generalis constituet. atque ita scrutinio altero non erit opus, quo quando cogenda sit, quæratur.

De non manifestando suffragio.

4 Non est iudicatum, præceptum esse necessarium, quo caueatur, ne cuipiam Procuratores manifestent, qualénam suffragium dederint Romæ de cogendâ vel non cogendâ Congregatione generali: monendos

dos tamen esse, ne illud temerè manifestent.

5 Cùm iudicaretur maior aliqua directio necessaria, quâ cognoscerent Procuratores, ac deliberare certiùs possent, cogendáne sit Congregatio generalis; Visum fuit addendum §. 6. Procuratores intelligere debere, cogendam generalem Congregationem non esse, nisi iuxta Constitutiones P. VIII. cap. II. §. 2. cùm deliberandum erit de rebus perpetuis ac magni momenti, vel de rebus grauibus ac difficilibus, ad vniuersam Societatem, & ad modum in eâ procedendi spectantibus, quibus R. P. Præpositus Generalis cum Assistentibus prouidere non possit; quibusque certum videatur generalem Congregationem afferre posse remedium. *Materia cogenda Congregationis generalis.*

6 Cùm quæsitum esset, An aliquæ addi regulæ debeant, ne maiorem Procuratores quàm par sit, potestatem sibi vsurpent in negotiis tractandis, in emendis rebus, in expensis in itinere faciendis, & similibus: Visum fuit hoc ad R. P. Generalem pertinere: addi tamen posse in §. 8. formulæ, vt Procuratores pecuniam sibi datam, & vndequaque acceptam, etiam cum facultate Superiorum, Prouinciali consignent, atque ab illo sibi necessariam accipientes, paupertatis sint memores. *Procuratorum expensa.*

XXVII. *in MS. d. 44.*

Circa Congregationem generalem.

CIrca formulam verò Congregationis generalis hæc item ab iiſdem Deputatis pro formulis, &c. allata & iudicata fuerunt, Congregationis etiam iudicio approbata.

Quot eligere debeant Vicarium.

1 Si vel Præpoſitus Generalis ante mortem Vicarium Societatis non nominauerit, vel ante noui Generalis electionem moriatur, ad eius electionem omnes Profeſſi, qui eo in loco fuerint, vocandi ſic erunt, vt ſenarium quidem numerum excedant, ſed plures tamen quadraginta non ſint.

Aſſiſtentium electio extra Congregationem.

2 Si quando extra tempus Congregationis generalis eligendi ſint Aſſiſtentes atque Admonitor, placuit ſeruari Conſtitutionem; & Generalem Præpoſitum cum approbatione Prouincialium vnum ſubſtituere, & aliquam de illo informationem ad eos mittere, quibus notus non eſſet is qui proponitur, quod hactenus factum eſt. Plures enim nominari, non eſt Conſtitutionibus conſentaneum, quæ R.P. Generali ius tribuunt vnum nominandi. Qui verò fuerit electus, iuramentum præſtet coram iis qui ius in Congregatione generali habeant, hoc eſt, coram R.P. Generali, Aſſiſtentibus, Secretario, & Procuratore Generali.

Congregationum Decreta Prouinciis communicanda.

3 Congregationum generalium acta Prouinciis communicari neceſſe non eſt. Verùm

Decreta omnia Prouincialibus danda ſunt, vt in ſingulis extent Prouinciis. & à Prouincialibus communicari poſſunt Superioribus illis, quibus expedire iudicauerint.

4 Quod in §. 53. formulæ dicitur, *Non erit opus eligere nouos Aſsiſtentes*, ſic intelligendum eſt, vt integrum Congregationi ſit, aut nouos eligere, aut antiquos confirmare. Ergo addendum eſt formulæ, vt videat Congregatio per ſecreta ſuffragia, an priores confirmandi ſint, an alij eligendi. *Aſsiſtentes.*

XXVIII. *in* MS. *d.* 45.

PRopoſitum fuerat Congregationi, vt informatio, quæ fieri debet ad ſeruandum Canonem tertium Congregationis quintæ generalis, illa cenſeretur ſufficiens, in quâ teſtes deponerent de quatuor vel quinque generationibus: in hac verò non haberetur ratio de rumoribus, ſed probationes ſint certò concludentes, aliquam perſonam in particulari fuiſſe ad fidem conuerſam ex Iudaiſmo vel Mahumetiſmo. Cùm igitur Congregatio hac de re diligenter, & hinc inde allatis rationibus per tres ſeſſiones egiſſet; tandem decreuit per modum ſiue declarationis, ſiue moderationis, eam in poſterum praxim eſſe adhibendam, vt excluſis iis qui Moriſci in Hiſpaniâ vocantur, vel aliis quibuſcumque, qui Chriſtiani quaſi ſpecietenus haberentur (de his enim non agitur) itemque iis, qui hoc *Declaratio Decreti de genere.*

nomine generationis Hebræorum ſeu Saracenorum infames habentur, qui etiam iuxta Conſtitutiones titulo infamiæ admitti non poſſunt; in ceteris, qui alioqui honeſtæ familiæ eſſent, aut vulgò nobiles, vel boni nominis haberentur, informationes fierent vſque ad quintum gradum incluſiuè. In quibus informationibus, quæ diligenter, ſecretò, & prudenter faciendæ erunt, exactè tamen, ſicuti non eſt habenda ratio cuiuſcumque rumoris, aut cuiuſpiam aſſerentis ſe aliquid inaudiſſe; ita ſi conſtans fama haberetur, tales hac maculâ notatos, vnde offendiculo & dedecori eſſe poſſent, non eſſent admittendi: ſed probationes certæ & fide dignæ habendæ erunt, vt aliquis vſque ad eum gradum excludatur. Vltra hos verò gradus, niſi ſit talis infamia quæ publicè conſtet, decreuit Congregatio, non eſſe aut cenſendum impedimentum aliquod, aut vlteriùs inquirendum. De Tartaris autem & Mahumetanis aliis, ſiue in Poloniâ ſiue alibi, committitur R.P.N. Generali, vt poſſit diſpenſare intra prædictos hos gradus, cùm ceſſet in his ratio infamiæ & dedecoris. Atque hac occaſione ad caritatem & vnionem inter Noſtros ſeruandam, ne quis incertis rumoribus detur locus, aut ſpargantur inter Noſtros, quæ etiam Superiores, & alios præſtantes operarios lædere & contemptibiles reddere poſſunt, commendat

mendat seriò & diligenter Congregatio omnibus Nostris, ne de huiusmodi rebus sermones misceantur: monitis tamen, vbi opus fuerit, Superioribus, si quid irrepserit, quod contra hoc Decretum seu moderationem esse possit, vt illi pro suo officio remedium adhibeant, vel R.P.N. Generalem admoneant.

XXIX. *in* MS. *dec.* 46.

CVm Patres Deputati pro renouatione spiritus, duo retulissent in ipsorum Deputatione approbata; eorumdem iudicium plurium suffragiis Congregatio confirmauit. Ea sunt quæ sequuntur: *De renouatione spiritus.*

1 Vt ante renouationem votorum instituatur vacatio per triduum, ita vt cessetur ab aliis occupationibus, etiam litterariis, præterquàm à lectionibus ordinariis, vbi eæ habentur, siue matutino, siue etiam vespertino tempore: & ideò vbi commodè fieri poterit, eligendum tempus, in quo præcedant aliquæ vacationes, sicut vacationes Natalitiæ: & per illud triduum, qui vota renouaturi sunt, exerceant se in rebus spiritualibus, iuxta Instructionem. *Triduum ante renouationem votorũ.*

2 Vt omnes quotannis vacent spiritualibus exercitiis per octo vel decem dies continuos, atque vt id efficaciter & omnino fiat, statutus est iste annuus spiritualium exercitiorum vsus, & omnibus summoperè à Congregatione commendatur, præcipuè verò *Exercitia spiritualia annua.*

Superioribus; vt non modò ceteros ſuo exemplo excitent, ſed tempus quoque ſingulis commodum ad ea cum fructu peragenda, omnibus difficultatibus ſuperatis attribuant.

XXX. *in* MS. *dec*.47.

De veſtitu & pileo Coadiutorum.

CVm propoſitum fuiſſet de diſtinctione habitus Coadiutorum temporalium, Congregatio cenſuit, commendandum eſſe R.P.N. Præpoſito Generali obſeruationem regulæ quoad breuitatem veſtium. De pileis verò, cùm diligenter dictæ ſententiæ fuiſſent, placuit Congregationi nihil in alterutram partem definire aut ſtatuere, neque quidquam hoc tempore innouandum eſſe: iuuandos autem in ſpiritu diligenter ac paternè, vt in ſuâ vocatione humiliter ac reuerenter Domino ac Societati inſeruiant. Si qui verò ſe ad ſpiritum vocationis & gradus ſui non accommodauerint, ij puniantur, mortificentur, & pilei etiam vſu, vbi eſſet introductus, ad humiliationem arbitrio Superiorum priuentur.

XXXI. *in* MS. *dec*.48.

Finis Congregationis indictus.

QVia relatum fuit, nihil admodùm supereſſe in Congregatione tractandum; propoſitum fuit, & omnibus acclamantibus decretum, vt Congregationi die Sabbati proximo, hoc eſt, XXIX. Martij finis imponeretur,

tur, nisi quid aliud accideret, quamobrem aliud ipsi Congregationi videretur.

XXXII. *in MS. d. 49.*

LEcta sunt, & à Congregatione confirmata sequentia, quæ Patres Deputati pro manifestatione delicti Superioribus faciendą sibi visa retulerunt circa Regulam Summarij IX. & X. desumptam ex capite IV. Examinis, §. 3. *De manifestatione delicti.*

1 Licitum esse omnibus, manifestare Superiori, vt Patri, quodcumque delictum alterius, siue graue sit siue leue: & hunc esse sensum Regulæ.

2 Cùm illo capite IV. Examinis omnibus proponatur, & interrogentur, An contenti sint futuri, vt omnes defectus, & res quæcumque quæ in iis notatæ & obseruatæ fuerint, Superiori manifestentur; eo ipso Nostros cedere cuicumque iuri famæ, quod huic manifestationi obstare posset: & facultatem concedere omnibus, deferendi ad Superiorem quæcumque, etiam grauia, quæ de illis notata fuerint: quandoquidem & ratione maioris humilitatis, & profectus spiritualis, & vt à Superiore magis cognosci, & meliùs dirigi aut iuuari possint, ipsimet expresse concesserint & iudicauerint, sibi magis expedire ad maiorem Dei gloriam & bonum animæ.

3 Cùm in eodem loco non solùm de de-

fectibus, ſed etiam de erroribus, & quibuſcumque aliis rebus, quæ in ipſo notatæ & obſeruatæ fuerint, fiat expreſſa mentio, non eſſe dubium, quin de omnibus delictis, etiam grauioribus, ſit ſermo.

4 Verba illa regulæ, *per quemuis, qui extra confeßionem eas acceperit*, intelligi de illis, quæ ab aliquo alio in eo notata & obſeruata fuerint: non autem de iis quæ ipſemet ſecretò, & conſilij petendi gratiâ, vt dirigatur vel iuuetur, cum alio communicauerit. Siquando autem ob aliquas peculiares vel graues rationes dubitauerit conſiliarius, num debeat manifeſtare Superiori rem eo modo in ſecreto acceptam, tum conſulat diligenter Doctores, vt in re tanti momenti prudenter, atque cautione quâ decet, procedere poſſit.

5 Neceſſe non eſſe in hac manifeſtatione expectare, vt hoc illi à Superiore iniungatur, vel ab ipſo interrogetur, cùm verba illa, *præſertim vbi à Superiore fuerit ita præſcriptum*, ſatis declarent, debere eſſe paratos ad hanc manifeſtationem, non expectato Superioris præſcripto.

6 Quod verò ſubiungitur, *debitâ cum caritate & amore*, ſic accipi debere, vt qui manifeſtat, non debeat aliquo inordinato affectu duci, vt alius ſcilicet confundatur, mortificetur, puniatur; ſed ex affectu caritatis, vt videlicet ille meliùs iuuetur in ſpiritu, periculis

lis à Superiore occurratur, bono communi prospiciatur; atque ita manifestans seruet eum modum manifestandi in verbis, narratione, intentione, qui amorem & caritatem præseferat.

7 In delictis, quæ vel in detrimentum boni communis, vel in damnum imminens tertiæ personæ vergunt, (qualia sunt infectiua aliorum, & nociua bono Religionis, vt sunt lapsus carnis cum tertio, seminatio discordiarum inter fratres, furtum, impugnatio, & machinatio contra Institutum vel Superiores, præsertim verò Generalem, consuetudo detrahendi & susurrandi, & his similia) non solùm potest, sed etiam tenetur quisque immediatè vti denuntiatione paternâ, manifestando illa Superiori, vt prouideat secretò & prudenter tam bono subditi, quàm bono Religionis.

8 Quando autem prudenter iudicaretur, non posse adhiberi sufficiens remedium, quo prouideatur bono communi, vel tertiæ personæ, nisi assumatur in eâ re officium Iudicis; tunc tenebitur subditus ad denuntiationem iudicialem Superiori faciendam.

XXXIII. *in* MS. *d.* 50.

CVm autem quæreretur apud Deputatos circa eamdem regulam, quâ ratione in denuntiatione paternâ se debeat gerere Superior vt Pater, tam in seruando secreto, *Quomodò secretum seruandum.*

quàm in aliis quæ ad remedium adhibendum pertinent: hæc ab ipſis ſtatuta, & à Congregatione confirmata fuerunt quæ ſubduntur:

1 Eâ ratione ſecretum ſeruare debet, vt deferentem nulli reuelet ſine eius conſenſu, quem interdum dare tenebitur; atque ita vt ſemper Superior omnimodè indemnitati deferentis conſulat.

2 Delatum etiam nulli debet reuelare, qui non poſſit prodeſſe fini quem denuntiatio paterna intendit, qui eſt profectus ſpiritualis ſubditorum, & bonum commune Religionis, quibus Superior debet paternè prouidere. Quare ſine vrgenti neceſſitate, & magnâ vtilitate in ordine ad dictum finem, & cum eò minore detrimento, quo poſſit reſpectu famæ delati, numquàm debet manifeſtare delatum.

3 Quando iudicat ob fines & rationes dictas reuelandum, tunc debet illis tantùm manifeſtare, qui prodeſſe poſſunt ad remedium adhibendum.

4 Habitâ ratione finis denuntiationis paternæ, poteſt ipſum delatum aliquando monere & corrigere ſecretò, coram duobus teſtibus, vt ex Euangelio cum S. Thomâ docent Doctores. Item & de remedio conſulere, imponendo ſecretum iis cum quibus communicat.

5 Po-

5 Poteſt etiam vnus Superior dicere rem ſic delatam & notam alteri Superiori eiuſdem delati, quando res ita poſtulauerit ad finem paternæ delationis.

6 Cùm autem poſſit, & ſit licitum, de eâ re conſultare cum iis, cum quibus expedit pro remedio, & cum ſecreto; vt tamen cum maiori cautione procedatur, quando conſultatio videretur neceſſaria, petatur conſenſus deferentis, quem dare ille debebit; ſic tamen, vt in conſultatione deferentis nomen taceatur; & res, quoad fieri poteſt, in vniuerſali tractetur. Non debet autem Superior petere à deferente, vt ſuo nomine ſubſcribat rem delatam, cùm ea ſubſcriptio tantùm deſeruiat denuntiationi iudiciali.

7 Poteſt item ob dictum finem, facere ſecretò quæcumque iudicauerit expedire ad medium profectumque delati, citra eius infamiam; vt monere priuatim, reprehendere, terrere minis, diligentiùs inuigilare circa ipſum, mutare illum loco, præuenire occaſiones, cauere à recidiuo, non admittere ad aliquod officium, remouere ab officio quod habet, ſi ſine violatione ſecreti, ſub aliâ occaſione apparenti & probabili id præſtare poſſit.

8 Poteſt etiam Superior aliqua ex ſic delatis publicare in publicis refectorij reprehenſionibus, vt ſunt defectus leues & com-

munes

munes ſubditorum, imponendo pœnitentias ordinarias, ſecundùm praxim communem Societatis, dummodò non afferant ipſi delato infamiam alicuius momenti; & quoad fieri poterit, conſenſus habeatur deferentis, & ſine vllo eius detrimento fiat.

9 Denique poteſt Superior interdum ex ſic notis, & ad ſe tamquàm ad Patrem delatis, venire ad dimiſſionem delati ex Societate; ſic tamen, vt licet adiuuetur & vtatur hac notitiâ, non tamen eo modo procedat, vt talis defectus poſſit cognoſci ab aliis, vel in ſpecie, vel in genere: ſed alias aliâ viâ cognitas notas opponat, quæ ad illum dimittendum ſufficientes ſint in opinione aliorum: aut certè nihil dicat, nec det occaſionem aliquam credendi, quòd aliquid tale imponatur in pœnam delicti quod omnino ſecretum eſt, nec aliâ viâ ſcitur, quàm paternæ denuntiationis. Ne verò noua iſta viderētur, quæ de denuntiatione delicti ex Deputatorū iudicio allata & confirmata fuerunt; relatum eſt, quòd Iulius II. in Statutis Franciſcanorum dicit, damnandum eſſe dogma, quod habet, Religioſum criminis ſocium non teneri ad denuntiandum illud Superiori. Et quod in Conſtitutionibus generalibus Farinerij Ordinis Minorum cap. VII. refertur in quodam Capitulo generali, aliàs à S. Bonauenturâ ſtatutum conditum fuiſſe in hæc verba:

verba: *Nullus Frater dogmatizet, vel teneat, quòd cùm aliqui ſunt ſocij in crimine, non teneatur alter alterum reuelare Superiori, qui poteſt ac debet prodeſſe, & animarum periculis præcauere. Nam ex ſententiâ Bonauenturæ, & Magiſtrorum Ordinis, & totius Capituli generalis definitum eſt, quòd hæc doctrina eſt peſtifera, & in deſtructionem Ordinis & regularis diſciplinæ; cùm Prælati ſcire debeant ſubditi exceſſus, non ſolùm vt puniant, ſed vt poſſint præcauere.*

XXXIV. *in* MS. *dec.* 51.

Denique decretum etiam fuit à Congregatione, vt hoc ipſum, quod de manifeſtatione delicti ſancitum ac probatum eſt, oſtendatur Nouitiis, & declaretur iuxta regulam xv. Magiſtri Nouitiorum, inter alia, quæ ipſis explicanda declarandaque paulatim ipſis ibidem eſſe dicuntur. *Manifeſtanda Nouitiis.*

XXXV. *in* MS. *d.* 52.

Ex his verò, quæ Deputati pro formulis Congregationum recognoſcendis, &c. ſibi viſa fuiſſe retulerunt, quæ ſequuntur Congregatio ſuo quoque iudicio confirmauit. *Pro formulis Congregationum.*

1 Quod in formulâ Congregationis prouincialis dicitur de iis qui ambitioſè agunt, & per ſe vel per alios, directè vel indirectè ſuadent vt ſe vel certum alium eligant aut excludant; Viſum eſt extendendum eſſe, vt intelligatur à die indictæ Congregationis *In ambitioſus cenſura.*

vſque

vſque ad electionem, idque tum in Prouinciali tum in generali Congregatione. Ac præterea eos quoque comprehendi, qui licet ſuffragium in Congregatione non habeant, agunt tamen pro illis vel contra illos qui habent.

Profeſſis liberum non eſt abeſſe à Congregatione.

2 Profeſſos omnes quatuor votorum adeſſe Congregationi oportere, qui iuxta Canones conuenire debent, propter Societatis bonum. quare non eſt hoc liberæ illorum voluntati relinquendum; cùm Societatis interſit, atque expediat illos adeſſe. Poteſt enim quiſque iuri ſuo cedere, ſi venire nolit; at non iuri Societatis, quæ illius operâ indiget in Congregatione. Ceterùm in examinandis impedimentis, poſſe cum aliquibus minùs ſcrupulosè agi.

Subſtitutus Prouincialis.

3 Cùm, Prouinciali impedito quò minùs venire ad Congregationem generalem poſſit, in §.23. dicatur, ſubſtitui debere vnum ex duobus qui electi fuerint comitaturi Prouincialem, & ex tertio poſt illos primùm electo, non autem ex tribus electis poſt duorum illorum electionem: in Conſtitutionibus verò ſimpliciter dicatur, ex tribus quos elegerit Congregatio; Probatum eſt iudicium Deputatorum, qui dixerunt, per formulam declarari Conſtitutionem, & intelligendam eam eſſe de primo ternario. Quare ad generalem Congregationem is veniet, quem ex illo

illo ternario eliget Prouincialis. Quòd si Prouincialis nullo nominato Viceprouinciali moriatur, si Viceprouincialis à R.P. Generali nominatus fuerit, vnus ex electis aliàs venturis, aut aliquis ex illis iure suo succedat in Viceprouincialem, ille veniat: alioqui venire oportebit primum electum; hocque impedito, secundum; & deinde tertium.

4 Potest quidem Prouincialis cum aliis iuxta formulam iudicare, an quis impeditus sit, ita vt ad Congregationem venire non debeat; & is, qui sic iudicatur, debebit acquiescere: at nullo modo debet aut potest quemquam impedire, qui antè impeditus non esset, & ius ad Congregationem haberet: neque ex suâ, & aliorum quos consulere solet, sententiâ ordinare, vt aliquis ex illis qui ius habeat ad Congregationem prouincialem, non veniat ad illam; sed remaneat Superior alicuius Collegij loco Rectoris, qui ad Congregationem veniat; vel in aliquâ aliâ re occupetur, vt ipsi videbitur expedire. Potiùs igitur, nisi alius sit, remaneat Rector in suo Collegio, & alium pro se ad Congregationem mittat.

Nullus potest impediri ad Congregationem ius habens.

5 Placuit etiam, vt in formulis Congregationis tum Prouincialis tum Generalis extendatur & prohibeatur negotiatio omnis, in electione quoque Secretarij & Deputatorum.

6 Quo-

Visitator in quâ Congregatione esse possit.

6 Quoniam ex Canone xxxiii. Congregationis primæ, Visitatoris potestas mortuo Generali expirat; Visum est explicari debere, liberum ipsi esse, aut Congregationem prouincialem adire in eâ Prouinciâ in quâ tunc fuerit, aut redire ad suam: atque in vtrâuis tam actiuum quàm passiuum suffragium habebit.

Quæ tractanda in Congregatione.

7 Placuit §.32. Congregationis prouincialis formulæ, inter ea quæ tractanda sunt in Congregatione posteriore loco, addi, De Constitutionum & regularum obseruatione, ac de religiosâ disciplinâ tractandũ esse.

Prouincialis duo suffragia.

8 Placuit quoque declarari ad §.13. Prouincialem habere duo suffragia, etiam cùm agitur de impedimentis in Congregatione; vnicum verò ante vel post Congregationem.

Precatio initio Congregationum.

9 Quemadmodùm in Congregatione generali, iuxta §.59. singulis sessionibus aliqua breuis oratio præmittitur; ita visum est in formulâ Congregationis prouincialis addendum, in eâ quoque fieri debere.

Electorum impedimenta.

10 Visum est §.22. & 23. addendum, vt cùm quis electus fuerit, quamprimùm proponat si quæ habet impedimenta, saltem antequàm dimittatur Congregatio, vt ipsa de illis iudicet.

Suffragia non aperienda.

11 Placuit etiam significari, ne vlli, suffragia cui data sint, ab vllo manifestetur: nullam tamen iniungi propterea pœnam.

12 Vi-

12. Visum fuit Procuratores Indiarum, qui in Prouinciis Lusitaniæ & Bæticæ commorantur, Congregationem prouincialem, pro generali futurâ conuocatam, ingredi non debere. *Procuratores Indiarum in Lusitaniâ & Bæticâ.*

13 Prouinciales extra Europam in consultatione, quæ habetur iuxta §. 24. & 25. ad eligendum Procuratorem Romam mittendum, habent duo suffragia: quia illa non est ordinaria tantùm consultatio, sed quasi abbreuiata Congregatio prouincialis: atque ita addendum est in formulâ, Prouincialem habere duo suffragia; & declarandum, vt illa electio fiat per secreta suffragia, sicuti fieri solet in plenâ Congregatione. *Prouincialis suffragia in consultatione extra Europam.*

14 Circa formulam Congregationis Procuratorum, censuerunt Patres Deputati, eorumque iudicium Congregatio probauit; Ad necessariam capitis & membrorum connexionem, horumque ab illo directionem, curandum, ne illius, cuius prouidentiæ se totam Societas commisit, informatio prætereatur à Procuratoribus. Quare addendum esse in formulâ, vt à R. P. Generali omnino informatio petatur, cui magis perspectus est vniuersæ Societatis status; tum verò à ceteris qui ius suffragij in Congregatione habent. *In Congregatione Procuratorum petenda informatio à Generali.*

15 Cùm in §. 15. formulæ Congregationis generalis, quinque dumtaxat nationes nominentur, ex quibus deligi Deputati de- *Polonia in Assistentiâ Germaniæ.*

beant; petereturque, ne excluderetur Polonia, quæ aliquot nationes comprehendit, Polonicam, Lituanicam, Russicam, Prussicam & Liuonicam; ad huiusmodi difficultates tollendas placuit nomen nationis in dicto §. mutari in nomen Assistentiæ, dicique *ex quinque Assistentiis*: omnes enim nationes ad aliquam Assistentiam pertinent.

16 Ex Lusitaniâ & Bæticâ Procuratores pro Indiis Romam ad Congregationem generalem mittendi non sunt, non obstante Canone XIV. Congregationis tertiæ; neque noua vlla electio facienda est: sed vnus ex his qui Romam venturi sunt, à Prouinciali destinatus suppleat. Quapropter ab illarum Prouinciarum Procuratore instrui debebit.

Procuratores ex Baticâ, Lusitaniâ pro Indiis.

17 Cùm in §.64. formulæ Congregationis generalis dicatur, iuxta cuiuscumque antiquitatem professionis proponenda esse, quæ ipsi Congregationi generali proponi debere visum fuerit; ea verò possint Electores, iuxta §.16. dare Deputatis absque subscriptione; atque ita ignoretur, à quonam propositum quid fuerit; Visum fuit Deputatis, vt ij qui ordinem illum antiquitatis seruari voluerint, nomen suum subscribant, alioqui suo iuri cedere censeantur.

Qui proponunt subscribant nomen.

18 Declaratum quoque est, tum in formulâ Congregationis generalis, tum Prouincialis, vt quoties & quacumque ex caussâ gene-

Electi ad Congregationem generalem, ad omnia

generalis cogitur Congregatio, electi à Congregatione Prouinciali, censeantur semper electi tum ad negotia tractanda, tum ad Generalis Præpositi & Assistentium electionem, si eos tempore illo mori contingeret, nec esse opus Prouinciales Congregationes iterum conuocare.

19 Visum etiam est, addi posse in officio Vicarij generalis; Ad Vicarium cum Assistentibus pertinere declarare, quo die & loco generalis Congregatio cogenda sit. *Vicarij est declarare diem & locũ Congregationis.*

20 Placuit sic declarari Canonem XXXII. Congregationis primæ, & Canonem XVIII. Congregationis quintæ, vt Officiales, saltem Prouinciales, mutari non possint, tantùm post inchoatam Congregationem generalem. *Quando Prouinciales non possunt mutari à Generali.*

21 Iudicatum, ad §.3. formulæ Congregationis generalis addenda verba Constitutionum P.VIII. c.V. §.1. nimirum locum, quò conueniet Societas ad Generalis electionem, videri Curiam Summi Pontificis esse debere, vbi vt plurimùm erit ipsius Generalis residentia, &c. *Locus Congregationis generalis Roma.*

XXXVI. *in* MS. *dec.* 53.

APprobauit etiam eâdem actione Congregatio infrascripta capita, quæ visa sunt Patribus Deputatis pro executione, ad eamdem executionem in Societate promouendam profutura circa secundum caput In- *Ex deputatione pro executione.*

ſtructionis R.P.N. Generalis pro Superioribus, maximè verò in §.1. & 3. ab ipſis obſeruata.

Elenchus.

1 Ad faciliorem notitiam eorum quæ Superiores ſcire conuenit, vt ea mandare executioni poſſint, iudicatum eſt expedire, vt fiat Index ſeu Catalogus eorum, quæ à Superioribus tum Prouincialibus tum localibus ſunt præſtanda; vt omnia breui compendio contenta iuuent memoriam. Colligendus verò eſt huiuſmodi Index ex Regulis, Ordinationibus & Inſtructionibus.

Quæ in conſultationibus tractanda.

2 Ad eamdem notitiam proderit, ſi Superiores cum ſuis Conſultoribus tempore conſuetæ conſultationis ſimul perlegant aliquid ex Regulis, Ordinationibus, Inſtructionibus, & ſimilibus libris, octauo aut decimoquinto quoque die, iuxta Viſitatorum Inſtructionem.

Memoriale Prouincialis quando legendum.

3 Singulis menſibus legatur in conſultatione Memoriale exequendum à Prouinciali vel Viſitatore relictum; tum ne memoriâ excidat, tum vt ſuis temporibus poſſit Prouincialis de executione à Conſultoribus moneri. Ideoque communicandum erit huiuſmodi Memorialis exemplum tum Admonitori, tum Conſultoribus; dummodò non ſit aliquid quod ad particulares perſonas pertineat. Commendandum verò eſt Viſitatoribus & Prouincialibus, vt abſtineant à nouis Ordi-

Ordinationibus absque necessitate multiplicandis; easque relinquant, quæ practicabiles sint, & anteà ostendant Superiori, & aliis qui iudicium ferre possunt, iuxta regulam Prouincialis cxxxiv. Expedit enim audire difficultates præsentem potiùs quàm absentem, & aut expungere aliquas, aut Superiorem & alios capaces reddere, atque ad executionem animare.

Capita de quibus scribendum ad Prouincialem.

4 Formanda videntur aliqua capita, de quibus Superiores & Consultores eorumdem suis temporibus ad Prouincialem scribere debeant; ne in scribendo vagentur in incerto, eaque omittant, de quibus Prouincialis monendus esset. Poterunt autem huiusmodi capita magnâ ex parte desumi ex iis, iuxta quæ ad Præpositum Generalem scribendum esse præscribitur.

Legenda in consultatione.

5 Præscribendum est Superioribus localibus, vt semel in mense, puta primâ hebdomadâ mensis, loco ordinariæ consultationis habeatur consultatio de executione; scilicet, an Domi sit aliquid quod prætermitti videatur: an vigeat obseruatio Regularum tam communium quàm officialium: an notetur aliquarum frequens transgressio: an Superiorum Ordinationes executioni sint mandatæ, præsertim eæ quæ in Memoriali relictæ sunt à Prouinciali adnotatæ; quæ eodem tempore essent legendæ, si nondum execu-

tioni mandatæ essent. Porrò de hoc capite (quod referēdum esset inter ea, de quibus ad mediatos Superiores scribendum est) specialiter & disertè scribi deberet ad R.P. Generalem & ad Prouincialē, ab iis qui ex officio suis temporibus ad eosdem scribere tenentur.

Consultatio Prouincialis singulis mensibus.

6 Similem consultationem principio cuiusque mensis cum suis Consultoribus, vbi diutiùs residet, & præsentes habet Consultores, instituet Prouincialis: in quâ exquirant, Quomodò se habeat communis Prouinciæ disciplina: quid de eâ sciatur vel audiatur: quid etiam ipsi Prouinciales à Rectoribus & eorumdem Consultoribus habeant, &c. Quâ de re (an scilicet huiusmodi consultationes fiant, & quo fructu ac satisfactione) suis temporibus Consultores Prouincialium ad Præpositum Generalem scribant.

Singulis mensibus examinanda.

7 Ad faciliorem harum consultationum vsum, possent tam pro localibus Superioribus, quàm pro Prouincialibus, præscribi capita nonnulla singulis mensibus examinanda; magis inhærendo iis quibus nondum planè satisfactum videtur: præsertim circa abusus, si qui sunt in Prouinciâ.

XXXVII. *in* MS.*d*.54.

Ex eâdem Instructione.

CIrca §. verò 3. cap.2. Instructionis eiusdem R. P. Nostri, quædam obseruata fuerunt de timore qui executionem impedire solet.

1 Hu-

1 Huiuſcemodi timorem aliquando ex naturali puſillanimitate naſci; taleſque Superiores parum fore ad gubernandum idoneos. *Superiores timidi.*

2 Timidos reddi Superiores ob frequentes delationes ad mediatos Superiores, atque in non paucis abſque fundamento, ex incertis rumoribus, ſuſpicionibus aut paſſione: quibus ſi facilè credant Superiores mediati, & inauditos damnent, & ſeuerè atque abſolutè reprehendant; deſpondent animum Superiores immediati, & vix audent quidquam tentare ad redimendam vexationem.

3 Quia Superiores mediati non aſſiſtunt illis, neque eorum auctoritatem apud ſubditos defendunt.

4 Quia ſubditos habent aliquando nonnullos, quos continere in officio non poſſunt ob eorum auctoritatem, ita vt indigeant potentiori brachio Superiorum mediatorum: qui videntur nonnumquàm fouere huiuſmodi homines imperfectos, quorum exemplo plurimùm retardatur executio. Ad quas difficultates ſuperandas hæc viſa ſunt adhibēda.

1 Vt Prouinciales ſibi deuinciant Superiores locales, & amanter ac confidenter cum illis agant; oſtendantque ſe de illorum bonæ gubernationis ſucceſſu & auctoritate apud ſubditos tuendâ eſſe ſollicitos.

2 Vt examinentur diligenter querelæ ſub-

ditorum aduersùs Superioris rigorem descendendo ad casus particulares, ne fortè existiment rigorem esse, exigere à subditis disciplinam, & exactam obseruationem Regularum. Neque minùs examinetur, quid causæ sit, cur de multis Superioribus non audiantur subditorum querelæ, Vtrùm quia, saluâ tamen disciplinâ, suaues sunt; an verò, quia remissi & indulgentes, quique nullum contristare, sed pacificè viuere velint.

3 Vt mediati Superiores non sint faciles in credendo delationibus, & audiant quid rationis aut excusationis afferant immediati, & vbi innocentes fuerint ideprehensi, moneantur seriò à Prouinciali, qui detulerunt, vt cautiores sint in posterum; faciantque, vt subditi intelligant, probari sibi zelum Superiorum in promouendâ executione, iuxta officij obligationem.

4 Plurimum momenti habebit, si Superiores omnes Societatis cum Præposito Generali, & Superiores locales cum Prouinciali ad executionem vrgendam conspirent: ita vt omnes intelligant, vnum eumdemque in Societate animum esse: neque recursus ad Superiores mediatos in hac parte prodesse, neque ob transitum à re ad modum exequendi impediri executionem oportere. Eamdemque conspirationem in quolibet Collegio facere deberet Superior cum suis Consulto-

ſultoribus, Admonitore, Patre ſpirituali, & aliis Patribus, qui promouere poſſunt executionem: ita vt idem ſentiant & dicant omnes. Quòd ſi antiquiores aliqui obloqui de executione videantur, monendi & coërcendi ſunt, ſi opus fuerit, etiam publicis pœnitentiis, ne alios turbent, & inſuauem reddant executionem.

5 Conducet, ſi Superiores mediati, ſiue præſentes ſiue abſentes ſint, nullam omittant occaſionem vrgendi Superiores immediatos ad executionem, per quos pari ratione Inferiores omnes ad eamdem executionem excitentur.

6 Promouebit executionē diſciplinæ vigor, & vſus reprehēſionum, & aliarum pœnitentiarum, aduerſus tranſgreſſores regularum, & non curantes paterna monita, ſeruato ordine Regulæ XXVII. Rectoris: ita vt intelligant ſubditi, veniendum tandem ad extrema remedia dimiſſionis, ſi opus fuerit, quando aliis tentatis nihil proficitur. Atque huiuſmodi diſciplina communis omnibus eſſe debet, etiam antiquioribus & ſenioribus, imò & ipſis Superioribus, ſi ſuo officio defuerint, ad aliorum ædificationem & ſatisfactionem, vt liberiùs executionem promouere poſſint. Intelligere autem debent tum Superiores, tum ſubditi, etiam antiquiores & benemeriti, non fieri ipſis iniuriam,

nec infamari, si ob defectus contra Regulas imponantur eis publicæ pœnitentiæ.

7 Postremò executio posita potissimùm est in opere ipso vrgendo potiùs, quàm in documentis. Quare expedit, vt Visitator & Prouincialis in suis visitationibus, ea quæ remedio indigent, & certa sunt esse cõtra Regulas, neque iustam ob caussam dilationem postulant, curent omnino ante suum è Collegio discessum executioni mandari. Ita enim & suauiùs & efficaciùs fient omnia, & Superiores immediati magnâ molestiâ liberabuntur. Et discent etiam ipsi exequi per se, quæ sunt sui officij, neque ad aduentum vsque Prouincialis inconuenientia tolerare. Reliqua verò quæ statim executioni mandari non poterunt, notent in Memoriali. Quòd si in sequenti visitatione deprehenderint Superioris culpâ prætermissa, is non maneat impunitus, ne subditi offendantur, existimantes solùm fieri quæ sunt ad gustum Rectoris; reliqua verò quantumuis præscripta prætermitti. Quòd si Rectores continenter & notabiliter negligentes & remissi in executione deprehendantur, tali onere liberentur, ne ipsorum conniuentiâ religiosa disciplina relaxetur.

XXXVIII. *in MS. d. 55.*

ALlata posteà sunt, quæ à Deputatis pro Concionatoribus & Confessariis obseruata

uata fuerunt. Verùm ea Congregatio censuit R.P.Nostro remittenda; vt ex iis in Instructionem ad eosdem meliùs instituendos & corrigendos ea conferat, quæ cum Patribus Assistentibus opportuniora atque vtiliora fore pro suâ prudentiâ iudicabit. Idemque de iis factum est, quæ à Deputatis pro renouatione Spiritus, pro reformandâ recreatione, iuxta Decretum XVIII. allata fuerunt. *Concionatores corrigendi.*

XXXIX. *in* MS. *dec.* 56.

EX iis autem quæ Deputati circa Missiones attulerunt; in iis quæ sequuntur, eorum iudicium Congregatio comprobauit.

1 Vt feminarum visitatio multò magis in Missionibus, quàm in Domibus & Collegiis interdicatur: neque patiantur Nostri feminas domum ad se venire cuiuscumque rei causâ, sed audiantur in ecclesiâ. *Circa Missiones.*

2 Nostri qui sunt in Missionibus non inuitent externos ad suam mensam, nec patiantur se inuitari ab aliis, quantum in ipsis erit.

3 Commendetur seriò Prouincialibus per R.P.N. Generalem, vt videant, ne pecunia accipiatur à Nostris in Missionibus; aut, si quando accipienda sit, ita dispensetur, vt non lædatur paupertas, aut detur externis offensio: teneanturque Nostri, qui in Missionibus fuerint, acceptæ pecuniæ rationē Superioribus dare; & eam, si quid supersit, eisdē Superioribus Domus vel Collegij statim reddere.

4 De

4 De eleemosynis verò, quæ Nostris aliquando mittuntur, postquàm alicubi concionatum est in Aduentu, aut in Quadragesimâ, aliòve tempore, seruetur diligenter quod in Instructione dicitur à R. P. N. Generali hac de re editâ.

XL. *in* MS. *dec.* 57.

POstremò lecta sunt, & à Congregatione approbata, quæ Patres Deputati pro scholasticis in spiritu iuuandis attulerunt, atque hîc adscripta.

Circa Scholasticos.

1 Vt in Instructione pro ipsis iam factâ, in quâ commendatur, vt non agant cum externis, addatur, vt non vocentur ad ianuam, nisi de Rectoris, & non alterius expressâ licentiâ: qui rariùs debet eam concedere, atque inuigilare, ne prolixa sint eorum cum externis colloquia.

2 De Magistris autem, visum est ad eorum Regulas nihil addi posse, nisi vt videant diligenter Superiores, ne in colloquiis, quæ habere necessariò debent cum externis suis Scholasticis, diutiùs morentur, præsertim cum vno aliquo, ac ne tempus terant.

3 De conferentiis, quæ loco exhortationis haberi aliquando possunt sextâ Feriâ, iuxta Regulam Rectoris XXIV. visum est, nihil addendum; sed commendandum Superioribus, vt eas crebriores habeant, vbi benè succedunt. De aliis autem peculiaribus, ad quas soli

ſoli Scholaſtici vocentur, cenſuerunt Patres non eſſe introducendas, ne nimiùm onerentur.

4 De Roſario vel Officio B. Virginis quotidie recitando viſum eſt, id cuiuſque deuotioni, ac Præfecti rerum ſpiritualium prudentiæ relinquendum eſſe.

5 Cùm quæſitum eſſet, an fieri Regula deberet, ne ſcholaſtici ingrediantur cubicula Magiſtrorum ſuorum; viſum fuit Patribus, vniuersè non poſſe prohiberi. ſed ſicubi mos eſt, vt ſtudiorum cauſsâ ſcholaſtici ſuos præceptores in cubiculo conueniant, declarandū iis eſt, facere ipſos contra Regulam XXXIII. communium, ſi ob aliam cauſſam, quàm ſtudiorum, in eorum cubicula intrent aut morentur. Expedit autem, vt Superior aſſignet horam vnam ipſis, commodam Magiſtris, quâ conueniri poſſint: extra quam, ſi neceſſe ſit, ſcholaſticos agere cum ipſis, & eorum ingredi cubicula, petant à Superiore licentiam.

6 Viſum quoque eſt valdè expedire, ob multa incommoda quæ docet experientia, vt ſi alicubi licentia generalis datur, aut mos inualuit, vt Magiſtri in ſua mutuò cubicula intrent abſque licentiâ particulari, ne in poſterum fiat. In caſibus autem particularibus videant Superiores.

7 Iudicatum eſt à Patribus, ac probatum, vt

vt in die recreationis, cùm itur ad prædium ſeu vineam, ibique cœnatur; à meridie per vnam vel alteram horam Noſtri partim ſtudeant, partim orationem matutinam perficiant: & debere tempus illud eſſe commune omnibus, ita vt tunc ludere vel confabulari non liceat: elapſo autem eo tempore, ſignum detur ad recreationem.

8 Placuit prætereà Inſtructionem in genere fieri pro vacationibus generalibus, quando Noſtri morantur in prædio, ne cum religioſæ diſciplinæ detrimento tempus illud traiiciatur. Ea verò Inſtructio ad omnes Prouincias mittatur: quæ poterunt addere, ſi quid prætereà iudicabunt ſibi conducere.

9 Cùm propter cæli iniurias, vel alias ob cauſſas, die recreationis neque itur ad prædium, neque ad ambulationem; manè ad recreationem nõ pulſetur, ſed vacetur à ſtudiis. Poſt meridiem verò, peractâ recreatione ordinariâ poſt prandium, & interpoſitâ morâ aliquâ, detur ſignum ad recreationem per horas tres. Sed clamores, & ludi ſtrepitoſi, qui à vicinis audiri poſſunt, omnino caueantur.

X L I. *in MS. dec. 58.*

Quæ remittuntur ad Generalem.

CVm relatum eſſet, ea quæ ad Patres Deputatos pro formulis, &c. circa Ordinationes recognoſcendas, atque item ea quæ ad Deputatos pro ſtudiis circa eadem ſtudia fuiſ-

fuiſſent allata, vel moram requirere longiorem,vel eiuſmodi eſſe, quibus Congregationi generali opus non eſſet;placuit Congregationi, quemadmodùm de Concionatoribus & Confeſſariis,& de recreatione factum fuit Decreto LV.illa R.P.N. Generali commendare; qui cum Patribus Aſſiſtentibus & aliis quos iudicabit,de omnibus ſtatuet,quod Societati magis commodum & opportunum fore videbitur.

XLII. *in* MS.*dec.59*

De reiectis.

CVm R.P. N. Generalis iterum ac tertiò monuiſſet, vt ſi quis haberet aliquid ex reiectis,quod proponi Congregationi cuperet,id in ſequenti die afferret; cumque eſſe diceretur, quod Congregationem protrahi longiùs poſtularet; & R. P. N. Generali in eâdem Congregatione impedito, atque abſentibus à ſuis Prouinciis Prouincialibus, aliiſque Superioribus, non paruum Societatis gubernatio & Collegiorum negotia detrimentum paterentur; petitis ſingulatim ſuffragiis, nemine repugnante, iterum dies Sabbati, hoc eſt XXIX. Martij ad Congregationem finiendam conſtitutus eſt.

De finiendâ Congregatione.

XLIII. *in* MS.*dec.60.*

Circa Confeſſarios.

QVoniam Decreto XIX. Congregationis huius remiſſum fuerat Deputatis pro renouatione ſpiritus,vt viderent,ſi quid addi poſſet aut deberet Inſtructionibus & Ordinatio-

nationibus à R.P.N. Generali ſæpiùs iteratis circa viſitationes feminarum: retulerunt Congregationi Patres Deputati, ſe perlegiſſe in ſuâ deputatione omnia diligenter, quæ hac de re à R.P.N. Generali ſcripta fuerant: nimirum Inſtructionem tertiam pro Confeſſariis, & ſpeciatim illa capita quæ ſpectant ad confeſſiones, collocutiones & viſitationes mulierum; Deinde cap. XII. Ordinationum Præpoſitorum Generalium circa obſeruationem Regulæ XVIII. Sacerdotum, vnà cum ipſis Sacerdotum regulis, quæ hac de re agunt: ac denique duas litteras communes R.P.N. ad omnes Prouincias miſſas, alteras XXI. menſis Decembris MDCV. quæ totæ verſantur in hac materia; alteras XIII. menſis Nouembris MDCVII. circa Noſtrorum aſſociationem, in quarum poſtremâ parte maximoperè inculcatur obſeruatio dictæ Regulæ XVIII. Quibus perlectis, cùm ſingulorum Deputatorum ſententia exquiſita fuiſſet, ſi quid pro maiori cautelâ & cuſtodiâ Noſtrorum addendum videretur; omnibus viſum fuiſſe, Ordinationibus ac monitionibus ſupradictis ſatis eſſe proſpectum huic negotio, quantum humanâ prudentiâ proſpici poteſt: nec quidquam ampliùs deſiderari, præter exactam executionem eorum quæ ordinata ſunt: eorumque iudicium tota Congregatio confirmauit.

XLIV.

XLIV. *in* MS. *dec.* 61.

CVm de petendâ canonizatione Beatorum Aloysij Gonzagæ & Stanislai Kostka propositum fuisset: Congregatio censuit rem debere commendari R. P. Nostro; vt quando videret opportunum, eam à Summo Pontifice sextæ huius Congregationis nomine postularet. *Canonizatio Beatorum Aloysij & Stanislai.*

XLV. *in* MS. *dec.* 62.

QVia propositum fuerat Patribus Deputatis pro manifestatione delicti, scriptum quoddam de iudiciali denuntiatione, vt viderent quando aut quomodo à paternâ Superior ad illam transire, & quâ ratione in eius progressu se gerere deberet; retulerunt dicti Patres, cùm regula nostra summarij IX. & X. finiatur in denuntiatione paternâ, & casus sit rarissimus, in quâ oporteat descendere ad iudicialem; visum sibi esse non expedire, vt Congregatio generalis aliquid de eâ statuat: sed solùm, vt R. P. N. Generalis curet Instructionem fieri pro Superioribus, vt si quando opus sit, intelligant quem in eâ tenere modum debeant. Doctrinam porrò illam, quæ iam dicto scripto continebatur, & ex quâ elici posse videtur Instructio, plerosque omnes probasse. Hanc verò Deputatorum sententiam tota Congregatio probauit. *De iudiciali denuntiatione.*

XLVI. *in MS. dec. 64.*

De ære alieno tollendo.

AD æs autem alienum quod ſpectat, quo pleraque Collegia vehementer premuntur, in Hiſpaniâ præſertim, cùm nullum à Congregatione remedium expectari poſſe videretur; commendata res item eſt R.P.N. Generali, qui re cum idoneis Patribus, & aliis quibuſdam communicatâ, remedia iam ex propoſitis nonnulla executioni mandata eſſe dixit; & in poſterum quidquid fieri poſſet præſtandum, quod ad malum hoc, ne ſaltem ſerpat magis, maximè commodum fore iudicabitur.

XLVII. *in MS. d. 68.*

Canones conficiendi permittuntur Generali.

LEctis actionibus omnibus ac Decretis, cùm Canones à Deputatis extracti Congregationi legi cœpiſſent, & aliquid deſiderari videretur; quia tamen res nimis longa viſa eſt, & Patres omnes cupiebant, & vrgebant, vt Congregatio hac die abſolueretur; viſum fuit, vt res tota (quod aliàs factum fuiſſe in aliis generalibus Congregationibus referebatur) R.P.N. Generali committeretur; qui Canones prædictos reuideret & euulgaret, prout Societatis praxi expedire iudicaſſet. Atque ita cùm nimis iam tarda hora R.P.N. Generalem ad aliud commodius poſt abſolutam Congregationem tempus hortationem, quam tunc erat habiturus, differre cogeret, omnium conſenſu Congregationi finis

nis impositus est in nomine Domini. Et recitato ab omnibus alternatim submissâ voce *Te Deum laudamus*, & aliis orationibus in gratiarum actionem, post mutuos caritatis amplexus, cum maximâ singularis caritatis atque animorum coniunctionis significatione discessum est, ipso die Martij XXIX. anni MDCVIII.

DECRETA
Congregationis septimæ.

I. *in* MS. *dec.* I.

CVM ad Patres, qui ius suffragij ad electionem Præpositi Generalis habuerant, P. Bernardus de Angelis Societatis Secretarius, & P. Laurentius de Paulis Procurator generalis accessissent; proposuit R. P. Generalis, num P. Nicolaus Trigautius, qui à Sinensi missione Procurator delectus fuerat, ad negotiorum in Congregatione tractationem admittendus esset. Admittendum censuerunt Patres: ita tamen, ne gratuitam hanc, ob varias in medium allatas rationes, ad sola negotia tractanda Congregationis admissionem, aliarum missionum Procuratores traherent aliquando in iuris consequentiam. Vocatus deinde P. Trigautius, vt tractandis in Congregatione rebus in posterum interesset.

Procurator Missionis Sinensis.

II. *in ms.d.4.*

Qui Prouinciales fuerunt ad Congregationem admittendi.

PRopositum deinde, consultúmne esset Prouincialibus Congregationibus interesse eos Patres, qui aliquando Prouinciis, in quibus præsentes sunt, præfuissent; ac Prouincialium etiam Consultores: idque extra quadragesimum vel quinquagesimum numerum, si fortè illo non continerentur. Censuit Congregatio, solos tales Prouinciales, si fortè numero recensito excluderentur, supra numerum admittēdos; Consultores minimè.

III. *in ms.d.7.*

An alimenta dimissis à Societate Sacerdotibus præstanda sint.

CVm ratione Sacerdotis cuiusdam, qui importunis postulationibus dimissionem è Societate impetrauerat, Pontificique libellum supplicem ad alimenta à Societate impetranda obtulerat, propositum per Illustrissimum Cardinalem Bellarminum à Suâ Sanctitate fuisset, vt prospiceret Societas, quid facto opus esset circa dimissos à Societate Sacerdotes, qui maiorum hereditate, quique Religionis, omnique alio titulo carent.

Caussa cur in eâ re nihil nouandum.

Post seriam prolixamque huius rei discussionem censuit Congregatio, omni animi submissione rogandam esse Suam Sanctitatem, dignaretur Societatis iura, receptamque iam inde ab initio sui consuetudinem tueri: maximè cùm grauissimæ caussæ sint, quæ nihil in hac re mutandum suadeant.

Ac

Ac primò, paucissimos à Societate dimitti, qui alimentis ad vitam necessariis careant: ac vix in singulis Prouinciis vnum alterúmve reperiri posse qui egeat: immò in vniuersâ Societate adeò esse paucos, vt ab omnibus totius Societatis Prouincialibus, qui Romæ nunc sunt, vix decem eius generis homines designari possint. *Pauci sunt eiusmodi qui necessariis careant.*

2 Inter eos qui dimittuntur, vix quemquam reperiri, qui non iis naturæ donis, exercitatione studioque in Societate confirmatis præditus sit, vt facili negotio conditionem consequi possit, quâ se vitamque suam modestè & honestè tueatur, si modò viri boni officio fungi velit. Sin minùs, pergatque in delictis, ob quæ vt plurimùm dimittuntur, pœnis potiùs tales insolentias frænandas esse, quàm præmio remunerãdas. *Vel ea sibi parare non possint.*

3 Accedit, Societatem maximos sumptus, nullo suo emolumento, in alendis talibus Nouitiatus ac studiorum tempore, atque in reliquo etiam quo in illâ vixerunt annorum decursu tulisse, vt peracti sumptus longè emolumenta superent, vt meritò queri non possint; maximè cùm aut ob delicta non leuia, aut importunâ rogatione dimittantur. *Societas in illis educandis multos sumptus fecit.*

4 Neque maior videtur inesse Societati obligatio, dimissos ob culpam alendi, quàm Iudici eos, quos ob manifestum delictum, beneficio aut clericali titulo priuauit, dam- *Iudex à se damnatos alere non tenetur.*

nauitque. Neque tamen quisquam damnatorum talium Iudicem super alimentis conuenire consueuit.

Nec tot alij Ordines Religiosi quos eiiciunt.

5 Et sanè durissimum foret, Societatem ad præstanda alimenta teneri eorum, quos ob non leues culpas dimittit. Neque enim quisquam aliorum Ordinum tenetur ad alendum eos, quos à Religione suâ ob delicta præscindit: qui, si res propiùs considerentur, multò plures in singulis reperientur, quàm qui à Societate dimittuntur; maximè si componantur cum iis, qui à Societate dimissi, mediis viuendi carent: cùm tamen plerique eorum qui à reliquis Religionibus præscinduntur, non raro pluribus egeant; neque tamen quisquam hactenus censuit talibus alimenta à Religionibus suis præstanda esse: neque quisquam eâ inuerecundiâ & audaciâ fuit, qui cùm ob manifestum crimen ab Ordine reiectus esset, ab eodem alimenta sibi deberi iure contenderet, aut Sedem Apostolicam super iis compellaret.

Alimenta hæc viam munirent ad defectionem.

6 Aperiret deinde hæc alimentorum suppeditatio viam ad cogitationes de deserendâ Religione suscipiendas; maximè in iis qui minùs feruentes, commodorumque suorum studiosiores, otiique amatores sunt. Spes enim hæc alimenti non paucos fortè traheret, qui illâ destituti in Religione detinentur. Fieretque paulatim, vt cum emolumento

to hoc, ac quaſi deſertæ Religionis præmio, plures prouocati, vocatione relictâ, ſæculum repeterent; Collegia quæ ægrè admodùm operarios ſuos ſuſtentant, magnam neceſſariæ ſuæ dotis partem in tales effunderent, non ſine graui Fundatorum ac Benefactorum ſuorum offenſione, qui dona ſua in tales nollent profundi; ac manum etiam retraherent, eleemoſynaſque negarent, quas ad tales diuertendas eſſe meritò vereri poſſent. *Et Collegiis grauia eſſent.*

7 Extat & Toloſani Parlamenti nobiliſſima deciſio, quâ P. Claudium Bernardum, Prouinciali P. Ioanne Gentilio à Societate egreſſum, petentem alimenta à Societate, iudicauit iniquum poſtulare. *Non deberi, iudicauit Parl. Toloſ.*

8 Eſt denique & illud non leuis momenti in hoc negotio, quòd cùm anno MDXCVII. Aprilis XXI. memoriale quoddam Clementi fel. recordationis VIII. porrectum fuiſſet de Sacerdotibus à Societate dimiſſis, Paupertatis ac Religionis titulo ordinatis, cùm ad egeſtatem, adeóque & ad mendicitatem deuenire poſſint; Pontifexque Cardinali Matthæo ex Congregatione Concilij, memoriale diſpiciendum tranſmiſiſſet: iſque à P. Laurentio de Paulis Breue ſibi tradi petiſſet, quo Societas in ordinandis Sacerdotibus ſuis vtitur, quo Conſtitutioni Pij V. ſuper ordinandis derogatur; Summoque poſteà Pontifici, re priùs ſeriò & accuratè diſcuſsâ, retuliſſet *Clem. VIII. aliiq. Pontif. rem integrã reliquerunt.*

Cardinalis, aliàs hoc negotium per ſummos Pontifices, & Congregationem S. Officij fuiſſe examinatum, & intactum demum relictum: Pontifex iis auditis, eamdem etiam rem integram Societati reliquerit.

I V. *in* MS.*dec*.8.

De iis qui ad Generalem dimißionis cauſâ profugiunt, aut vagantur.

PRopoſitum fuit, cenſerétne Congregatio iis qui ſine patentibus Superiorumque ſuorum facultate ad Generalem profugiunt, vel extra Collegia profugi vagantur, quò faciliùs hiſce viis dimiſſionem extorqueant, certam aliquam ſtatuendam pœnam eſſe. Cenſuit, graui eos pœnâ pro variâ delicti qualitate puniendos, neque à P. Noſtro facilè audiendos, ſed ad Prouincias remittendos, atque in iis puniendos eſſe: omnem tamen hanc pœnam putauit iudicio P. Noſtri relinquendam.

V. *in* MS.*dec*.9.

Mortuo Generali, quæ iuſta in Prouinciis facienda ſint.

AD aliam quæſtionem, quâ petebatur, quid demortuo Generali in ſingulis Prouinciis faciendum eſſet; Cenſuit Congregatio, vbi primùm certi aliquid de morte illius conſtiterit, officium in templo noſtro Societatis more de defunctis dicendum: eodemque die, vel ſanè pridie aut poſtridie ſolemne ſacrum, pro conſueto loci Collegiique more decantandum aut dicendum: ſacrumque eodem etiam die à reliquis faciendum ſupra ea ſacra, quæ Vicarius facienda præſcripſerit: pro

pro modeſtiâ tamen religioſâ, conſueto Societatis more cenotaphium, reliquaque peragenda eſſe.

VI. *in* MS. *dec.* 11.

CVm propoſitum fuiſſet, placerétne Congregationum generalium decreta typis mandari; cenſuit Congregatio mandanda. *Decreta typis mandanda.*

VII. *in* MS. *d.* 12.

CVm rogaſſet R. P. Noſter Congregationem, vt Decreto ſuo priuatam Generalis menſam (quam ipſe, omnium omnino commendatione, vltroneâ ſibi voluntate ſubtraxerat) tollere dignaretur; probauit Congregatio, laudauitque propenſam in communem menſam voluntatem Patris Noſtri; Deum precata, vt eamdem in illo mentem perpetuet, & ſucceſſoribus largiatur. Nam licet primorum Patrum noſtrorum in illis Societatis initiis conſuetudo, ob graues quæ eos mouerant cauſſas, non poſſit non probatiſſima videri; in præſentiarum tamen non poteſt non diuinæ bonitati gratias agere, quæ piam hanc mentem Patri Noſtro iniecerit: eamdemque ſucceſſoribus, quanto poteſt ſtudio precari, totiſque animis commendare; vt pari voluntate & ſpiritu in eamdem rem ferantur. *Priuatam Generalis menſam tolli approbat Congregatio.*

VIII. *in* MS. *dec.* 13.

PRæmiſsâ iuxta Formulam oratione, delecti ſunt vltimo die quatridui, ante pran- *Aſſiſtentium electio.*

dium, Aſſiſtentes, Italiæ P. Bernardinus Confalonerius; Germaniæ P. Theodorus Buſæus; Galliæ P. Chriſtophorus Baltaſar, primo omnes ſcrutinio. Hiſpaniæ P. Alfonſus Carrillius, ſcrutinio ſecundo: Luſitaniæ P. Nonius Maſcarenas ſcrutinio primo. petitumque Congregationis mandato in ſingulis ſuffragium eſt à P. Petro Antonio Spinello, qui iam tunc morbo (quo paucis pòſt hebdomadis, ſcilicet die XIV. Decembr. extinctus eſt) lecto detinebatur: præſtitumque iuramentum ab Aſſiſtentibus eſt iuxta Formulæ præſcriptum. Rogatâ deinde Congregatione, placeretne eâdem actione eligi Admonitorem, cùm ſat temporis ſupereſſet; placuit eligi, primoque ſcrutinio delectus eſt P. Iacobus Crucius.

Suffragium ab ægroto petitum.

Admonitor eâdem actione electus.

IX. *in* MS. *dec.* 14.

Congregationes generales ſtatis temporibus non cogendas.

AD propoſitam quæſtionem, Certúmne tempus Congregationibus generalibus indicendis ſtatuendum eſſet; Cenſuit Congregatio vniuerſa, multis grauibuſque in hanc rem in medium allatis à variis rationibus, nullum indicendis illis in præſentiarum certum tempus ſtatuendum, magiſque hoc conforme menti B. P. Noſtri eſſe Conſtitutionibus expreſſæ: proſpectumque abundè Societati per prouinciales Congregationes, à quibus tertio quoque anno Procurator in Vrbem mittitur; perque alia media Conſtitutio-

tutionibus, ac variarum Congregationum Decretis comprehenſa.

X. *in* MS. *dec.* 15.

Rogata Congregatio eſt, dignaretur diſpicere, expedirétne derogari ſextæ Congregationis Decreto, quo ſtatuit, in ferendis ſuffragiis pro cogendâ vel non cogendâ Congregatione generali, duabus ſuffragiorum tertiis rem totam decernendam, cùm vel ab omnibus, vel à maiore Prouinciarum parte diſſentiunt Procuratores: ſufficereque in poſterum ad generalis Congregationis indictionem, ſi maior Procuratorum pars, iuxta formulam Congregationis IV. iudicet indicendam. *De cogendâ Congregatione generali ad plura ſuffragia decernent Procuratores.*

Cenſuit Congregatio ſtandum Decreto Congregationis quartæ, derogandumque ſextæ Congregationis Decreto, quo prius illud Decretum mutauerat. Quare in poſterum cùm tertio quoque anno Romæ de cogendâ vel non cogendâ Congregatione generali, in Procuratorum Congregatione agetur, è maiore ſuffragiorum parte rem decernendam. *Non obſtante Decreto VI. Congr.*

XI. *in* MS. *dec.* 16.

Ad propoſitam verò quæſtionem, Num expediret in prouincialibus Congregationibus cùm de cogendâ vel non cogendâ generali Congregatione agitur, per ſecreta rem hanc ſuffragia tranſigi. Cenſuerunt *De eâdem re in Congr. prouinciali ſecretis ſuffragiis non agendum.*

Patres

Patres omnes, nullo diſſentiente, plurimis grauibuſque ducti rationibus, nullo modo concedendum, vt per ſecreta ſuffragia de cogendâ vel non cogendâ generali Congregatione res in prouincialibus Congregationibus transfigatur. Optabatque Congregatio vniuerſa, nullo vmquam tempore Societatem ab hac ſententiâ diſcedere; quòd per ſecretorum ſuffragiorum conceſſionem grauiſſima meritò damna vniuerſæ Societati inurenda certò ſibi perſuaderet, viamque ſterni ad eam è veteri loco mouendam. Cenſuit denique Congregationis ſextæ Decretum huic ſuo attexendum, nouoque hoc robore firmandum.

DECRETVM XXXIX.
CONGREGATIONIS VI.

CVm in deputatione pro formulis Congregationum recognoſcendis, quæſitum fuiſſet, quod à pluribus fuerat propoſitum, eſſétne in Congregationibus prouincialibus ſecretis ſuffragiis de negotiis agendum, & res fuiſſet in Congregatione quoque propoſita & agitata; Nemine diſcrepante approbatum fuit Deputatorum iudicium, quibus viſum erat omnibus, nullo modo ſecretis vtendum eſſe ſuffragiis, ſiue de negotiis aliis agatur, ſiue quæratur, cogendáne ſit Congregatio generalis, propter multa & grauia incommoda, quæ præter nouitatem inde ſecutura eſſent.

ſent. Quare hoc Decreto Congregationis placuit rem penitùs definire, ne deinceps contra ſenſum Societatis huiuſmodi petitionibus aut priuatis aliquorum ſenſibus locus eſſet.

Quam piam propenſamque in Societatis tuitionem, tantorum Patrum mentem corroborandam ſibi, ac ſtabiliendam Congregatio cenſuit; vti & de facto nouo hoc Decreto ſuo firmat corroboratque: quod etiam ſupplicibus votis Deum rogat, vt perpetuum faciat eſſe.

XII. *in MS. dec. 18.*

PRopoſitum, quâ pœnâ mulctandi viderentur, qui ſcienter, quiue temerè, aut è meris ſuſpicionibus alicui apud Superiores falſum crimen, ſeu verbo ſeu ſcripto imponerent: quâ etiam illi, qui graues Noſtrorum defectus occultos, ſiue falſos illos, ſiue veros, aliis quàm Superioribus aperirent. *Falſi delatores & detractores coërcendi.*

Cenſuit Congregatio, illos omnes, qui ſeu ſcripto ſeu verbo falſum alteri crimen imponerent, ſiue id temerè & ex inanibus ſuſpicionibus, ſiue ex aliâ quâpiam minùs probatâ cauſsâ facerent; eoſque etiam, qui graues Noſtrorum defectus occultos, aliis quàm Superioribus aperirent, grauiter ſeuereque pro delicti qualitate puniendos. Superiorum verò conſcientiam, iuxta Inſtructionem Congregationis ſextæ, tamquàm in re grauiſſimâ & inimicâ vnioni, grauandam in primis hoc Decre-

Decreto eadem Congregatio censuit, vt seriò in auctores inquirant, seuereque puniant, ac publicè etiam in publicis delictis: vt horum exemplo reliqui à simili culpâ terreantur, & innocentia vnicuique sua apud omnes constet. Quòd si qui auctores ipsos manifestare recusauerint, pro ipsis auctoribus habendos, eâdemque pœnâ mulctandos. Sed neque ipsi Superiores faciles delatoribus aures fidemque præbeant: disquirant singula, nec laboribus parcant, donec in delatæ rei cognitionem veniant, vt aut innocentem ab omni delicti suspicione liberent; aut noxium & falsum delatorem pro rei grauitate puniant.

Nec facilè audiendi.

Rogatur Generalis, vt delationibus modum statuat.

Ipsum etiam R. P. Nostrum vniuersa Congregatio rogandum censuit, vt exemplum in huius Decreti transgressores statuat, digneturque delationibus modum statuere; diligenterque in auctores, resque delatas inquirere, vt si nocentem eum qui defertur deprehenderit, pro delicti conditione puniat: sin innocentem, non patiatur delatorem impunitum abire. Optaretque eadem in scriptionibus modum teneri, vt nemo ad mediatos Superiores dicta factaque aliorum deferat, nisi priùs Superiores immediatos, iuxta benè ordinatæ caritatis & prudentiæ leges, per se aliósve monuerit: addatque in iis quas scribit litteras, monuisse se Superiorem, nec emendationem secutam: nisi graues admodùm

dùm caussæ hunc ordinem inuertendum suaderent: quod vbi acciderit, caussas transgressi ordinis in litteris ad mediatum Superiorem addat.

XIII. *in MS. d. 19.*

Sacularia externorum negotia Nostris interdicta.

CVm grauiter Constitutio moneat, vt Nostri à sæcularibus negotiis abstineant, neque ea vllis precibus adducti obeunda suscipiant, vel in illis occupari se sinant; Censuit Congregatio, seuerè grauiterque interdicendum Nostris, ne vllo prætextu in propinquorũ, aut quorumcumque externorum negotiis, tribunalibus se sistant; néve curam vllam administrandi illorum bona, litésve prosequendi aut dirigendi ex quâcumque caussâ suscipiant: aut illorum quemquam ad Ecclesiasticas aut sæculares dignitates promouere studeant, sine expressâ R. P. Nostri facultate, quam soli Generali Congregatio voluit reseruatam. Quem etiam rogat, vt difficillimũ se in eiusmodi concessionibus præbere dignetur. In aliis verò piis propinquorum, benefactorum Societatis, pauperum, ægrotorum, vinculis detentorum, similiumq; commendationibus; ad quas licet quis aut caritatis, aut quasi quibusdam æquitatis ac gratitudinis alicuius magnæ legibus teneretur, nulli tamen harum tractationem permittendam censuit, sine expressâ Superioris loci, in quo res agitur, facultate. Qui, si rei grauitas

uitas moram nullam patiatur,permittere eas, audito in rebus grauioribus Consultorum iudicio, poterit: ita tamen, vt Prouinciali in rebus alicuius momenti concessionem, caussamque huius, primâ quaque opportunitate indicare teneatur. Quòd si moram res patitur, teneatur ad Prouincialem pro impetrandâ facultate decurrere. Qui & ipse, si res moram non patiantur, veniam eas tractandi, si censuerit expedire, largiatur: facultatem tamen à se concessam in rebus grauioribus, & momenti maioris, concessionisque caussam R. P. Nostro, vbi primùm licebit, indicare teneatur. Decreti verò huius transgressores grauiter pro transgressionis magnitudine puniendos censuit Congregatio.

X I V. *in MS. dec. 20.*

Assistentium, Admonitoris litteræ.

CVm verò propositum fuisset, consultúmne Congregationi videretur, Assistentium, & Admonitoris Patris Nostri litteras, Nostrorumque vicissim ad illos non reserari à locorum, aliisque Superioribus. Censuit Congregatio, non obstante regulâ, ob varias caussas omnem harum litterarum reserationem in præsentiarum Superioribus interdicendam: solamque hanc facultatem in Patre Nostro voluit residere.

X V. *in MS. d. 21.*

De iis qui malâ fide ad Carthusiam transeunt.

ROgata Congregatio, censerétne Diploma à Pontifice petendum, quo Societa-tis

tis Superioribus de fide bonâ malâque eorum qui Carthusiam petunt, iudicium ferendi potestas fieret; Censuit non petendum: videndumque an per Pij V. indultum non possimus vti priuilegio Patribus Carmelitis reformatis concesso.

XVI. *in* MS.*dec*.23.

CVm deinde rogatum foret, videreturne per vniuersam Societatem in peruigilio B. P. Nostri ieiunium indicendum; placuit vniuersæ Congregationi, censuitque indicendum.

In peruigilio B. Ignatij ieiunandum.

XVII. *in* MS.*d*.24.

ROgata Congregatio, vt certi aliquid statuere dignaretur circa abdicationem & administrationem bonorum Nostrorum, quando proprietate, quando illorum administratione exuere se debeant; Censuit, insistendo, & hoc suo decreto ordinationem p.m.P.N. Claudij confirmando,

Quâ ratione Nostri bonis suis eorumque administratione exuere se debeant.

1 Omni omnino Nostros bonorum suorum administratione, vt primùm Nouitiatum ingressi fuerint, exuere se debere.

Administratio bonorum.

2 Administrationem verò talium primo quadriennio currente, pro personarum ac Prouinciarum qualitate, iudicio Prouincialis illi committendam, qui maiore eam fide tractaturus putatur.

3 Quadriennij tempore, quo dominium bonorum suorum retinent, licet nihil ex an-

Prouentuum dispensatio.

nuis prouentibus solâ voluntate suâ in proprios aut Nostrorum vsus conuertere, aut certo alicui Collegio, multoque minùs loco in quo resident, donare possint: poterunt tamen ex illis, assensu Prouincialis accedente, ea iis locis ac piis caussis per modum eleemosynæ applicari, quæ maximè tali subsidio egere Prouincialis in Domino iudicauerit.

Abdicatio bonorum.

4 Bonorum dominio, si quod habent, etiam pensionum ac censuum siue realium siue personalium, eorumque siue perpetuorum siue vitalitiorum, vbi primùm per ætatem & patrias leges licebit, absolutâ inter viuos donatione, quin & iure omni suo, quando id consultum Pater Noster iudicauerit, & fieri imperauerit, exuere se teneantur. Pensiones tamen Ecclesiasticæ, similiaq; generum horum quæ merè personalia sunt, & super Nostrorũ personis constituuntur, quibus absolutè & in solidum abdicare se Nostros non expedit, R.P. Nostri iudicio distribuenda erunt; ita vt nulla taliũ administratio apud illos maneat.

Pensiones Ecclesiastica & alia personalia.

Bona post quadriennium abdicanda.

5 Quadriennem tamen ab ingressu Societatis bonorum possessionem censuit Congregatio, iuxta Ordinationes P.N. Claudij, illis permittendam. In cuius prorogationem, nulli præterquàm Generali, idque ex graui causâ, dispensare liceat. quâ in re præcipuè spiritualis boni & possessoris ratio habeatur.

6 Quan-

6 Quando verò iudicio P. Noſtri ob graues cauſſas vltra quadriennium prorogata poſſeſſio fuerit, nullo modo ex annuis poſt Nouitiatum prouentibus, voluit quidquam poſſeſſionibus illorum poſſe accreſcere: ſed in cauſſas pias, è Prouincialis iudicio fructus tales, cùm in poteſtate Noſtrorum fuerint, impendendos cenſuit. *Poſt Nouitiatum annuis fructibus non augenda.*

7 Quòd ſi fortè ante quadriennium expletum perfectionis ſtudio ducti abdicare ſe in ſolidum ſuis in Noſtrorum vſum voluerint; ſolius P. Noſtri iudicio committendam hanc abdicationem cenſuit: qui habitâ perſonarum locorumque ratione id ſtatuet quod in Domino expedire iudicauerit. Si tamen quadriennij huius tempore, ſiue de annuo cenſu, ſiue de rerum proprietate, in externos piaſque cauſſas diſponere vellent, impediendi non eſſent. *Ante quadriennium abdicare quo pacto liceat.*

Decretum verò hoc cenſuit Nouitiis, iis quorum quoquo modo intererit, ſub initium ſui in Societatem ingreſſus prælegendum, ne quis poſteà ignorantiam prætexere poſſit. *Decretum hoc Nouitiis declarandũ.*

XVIII. *in* MS. *d.* 25.

AD petitionem Congregationi factam, vt dignaretur ſtatuere modum, quo abuſus & exceſſus tollerentur, qui quibuſdam locis non immeritò timeri poſſe videbantur, in petendâ & accipiendâ compen- *De hoſpitum Noſtrorum exceptione.*

ſatione à Noſtris per Domos Collegiaque iter facientibus; Cenſuit Congregatio B. P. Noſtri, Maiorumque veſtigiis fortiter inſiſtendo, magnâ vbique Noſtros caritate hoſpitio excipiendos, vt mutui amoris vinculo arctiùs in dies colligemur; maximè cùm liberalior in Noſtros hoſpitalitas vna è primis validiſque inter nos coniunctionis cauſſis meritò numerari debeat. Neque permiſſurum vnquàm Deum, vt irremuneratam relinquat benignitatem; ſed ingenti fœnore compenſaturum, vt non vna in hanc diem Societatem variis Prouinciis experientia docuit. Quare cenſuit, à nullo omnino hoſpitum noſtrorum quidquam in hoſpitalitatis compenſationem exigendum: ac nec ſpontaneas quidem oblationes Noſtrorum, à locorum Superioribus admittendas. Si tamen negotiorum cauſsâ ad aliquem à Superiore ſuo locum deſtinatus, longiorem ibi moram trahere cogeretur, aut in confirmatâ inualetudine ad Noſtrorum aliquam Domum recuperandæ illius cauſsâ mitteretur; æquitas poſtulare videtur, vt ſumptus hoſce graues pari caritate ac liberalitate compenſent Superiores à quibus mittuntur. Quòd ſi quæ Domus ob maiorem hoſpitum concurſum, rerumque temporalium tenuitatem ſubſidio egere videretur, poterunt Prouinciales ex eis quæ liberè eorum diſpoſitioni diſtribuenda relin-

Nihil eius cauſſâ exigendum vel admittendũ.

Quandónam compenſandi ſumptus videantur.

Aut ſubleuandi.

relinquuntur, pro onerum varietate ac grauitate, loco illi succurrere. quam rem Patri Nostro commendandam censuit.

XIX. *in* MS. *dec.* 26.

PLacuit deinde Congregationi, annuas præteritorum annorum litteras per varias Prouincias primo quoque tempore imprimendas distribui. Insequentium verò annorum Patri Nostro commendandas censuit, vt certum aliquem, totius Societatis sumptibus, si aliter commodè fieri non possit, alendum illi operi præficere dignetur, ne diutius tanto spiritualium narrationum fructu vniuersa Societas careat. *De annuarum editione.*

XX. *in* MS. *dec.* 27.

CVm propositum esset Congregationi, vt de efficaci remedio prospicere dignaretur, ad compescendum illos qui externorum pro se aut aliis intercessiones in quâcumque caussâ vel munere procurant; Censuit Congregatio, procuratas à Nostris externorum in quâcumque caussâ vel munere intercessiones, tamquàm omnis benè constitutæ Religionis pestem, omni conatu eliminandas. Neque potuit non patrocinia hæc paullatim proserpentia, sine magno animorum sensu intelligere, vt à quibus pedetentim ad grauissima incommoda damnaque prolapsuram Societatem non vanis indiciis rationibusque, nisi obuiàm primo quoque tempore malis *Intercessiones externorum Nostri pro se vel pro aliis ne procurēt.*

 iretur,

iretur, præſentiebat. Quare vt in re perniciosiſſimâ, omnibus ſibi viribus occurrendum putauit. Seriò proinde Superiores omnes monitos voluit, vt ad extinguenda minitantia hæc vniuerſo corpori mala, eam curam ſolicitudinemque adhibeant, quam & imminentis morbi magnitudo, & illorum in communem omnium parentem noſtram Societatem affectus iure ſuo poſtulat: inuigilentque ne interceſſionum harum auctores fautoreſve impuniti abeant. Et licet non putauerit in præſentiarum decretum hoc, peculiari præcepto ſub mortali obligante firmare, grauioribuſque cenſuris Noſtros ab his patrociniis arcere; cenſuit tamen Superioribus iniungendum, vt primâ datâ opportunitate Noſtros omnes moneant, vt ſi quis externos ſibi aut alteri patronos ac interceſſores apud Superiores paraſſe deprehenſus fuerit, pro arbitrio Superiorum, ac in grauioribus cauſſis ex mente Patris Noſtri, pro delicti qualitate puniendum ſciat, vt vel à prætenſâ re omnino excludatur, vel ad certum tempus ab omni in Societate dignitate obeundâ remoueatur, vel vocis tam actiuæ quàm paſſiuæ, ſi aliàs ad illam ius haberet, conceſſione priuetur, vel aliâ pœnâ pro rei grauitate mulctetur. Si qui verò patronos hoſce inſcij omnino interceſſionum harum patiantur; vbi primùm molitiones tales intelle-

Earum auctores puniendi.

Non procurata Superioribus aperienda & impedienda.

tellexerint, teneantur patronorum horum consilia Superioribus aperire,& quantum in ipsis est impedire. Quòd si neglexerint, sciant se pro rei magnitudine, Superiorum arbitrio puniendos. Iisdemque legibus ac pœnis iudicauit subiiciendos alios omnes, qui conscij intercessionum harum, silentio eas premunt, nec Superioribus indicant.

XXI. *in* MS. *dec.* 28.

AD propositas de illustrioribus quibusdam Missionibus quæstiones, essentne talibus per varias Prouincias sparsis certi ex iisdem nationibus Superiores designandi, qui omnibus præessent. Secundò, essentne Assistentium, Prouincialium ac Superiorum localium potestate eximendi, quò certiùs sub vno Nationis suæ capite ad finem sibi propositum gubernarentur. Tertiò, concedendáne illis è solâ gente suâ Nouitiatus, Seminaria, Collegia; ac in iisdem Philosophiæ, Theologiæ, & humaniorum litterarum Professores, ac Superiores etiam è gente suâ, quò commodiùs ab eiusdem linguæ & gentis Superiore instituerentur, magisque concordibus inter se animis agerent.

De Nostris qui per varias Prouincias sparsi certis Missionibus sunt addicti.

Censuit post maturam seriamque duarum actionum deliberationem, Primò, Non expedire Missionibus, cuiuscumque demum nominis, Superiores qui omnibus per varias Societatis Prouincias sparsis præessent, conce-

Non expedire, vt communem vnum habeant suæ gentis Superiorem.

cedere: quòd hæc gubernatio noua in Societate foret, & Nationum discrimina induceret, mutuæ animorum coniunctioni contraria.

Sed vt Assistentibus & Prouincialibus subsint.

2 Omnes vbique Missionum harum iis Assistentibus subiiciendos, in quorum Prouinciis sedem fixerunt. quibus non difficile erit, Missionum illarum res concordibus animis magno missionum bono tractare. Prouincialibus verò, locorumque apud quos versantur Superioribus, ceterorum per omnia more subiacere debere; idque tam in negotiis tractandis, quàm in litterarum scriptionibus & acceptionibus, librorum editionibus, personarum admissionibus, dimissionibus, transmutationibus, officiorum distributionibus, reliquisque denique omnibus, nullâ præ reliquis exemptione concessâ.

Collegia aut Nouitiatus è solâ gente suâ habere non debent.

3 Non permittenda illis è solâ gente suâ Nouitiatus, Collegia aut Nostrorum Seminaria, consultiusque esse, recepto in Societate omnium gentium more, aliis de Societate permisceri, ne Nationum discrimina paullatim magno Societatis totius damno introducantur. Sed neque permittendum, vt in iis vrbibus, in quibus Societas collegia sua habet studiaque, è solâ ipsi gente suâ Theologiæ, Philosophiæ, & humaniorum litterarum Professores habeant, multoque minùs Superiores; quòd hæc ratio apertè

Neque Scholas, Magistros aut Superiores.

tè cum Societatis moribus pugnet.

Quare nullo modo censuit Congregatio permittenda, quæ propositis Missionum quæstionibus continentur. Neque enim ea, si propiùs considerentur, Societatis integritati, adeoque nec Missionibus ipsis consultum putauit concedere. quinimò Societatis moribus, Missionumque felicibus successibus arbitratur aduersari. Quæ omnia seriò Congregatio Patri Nostro pro suo in Societatem vniuersam affectu totis animis commendauit. Quarum felicioribus in dies progressibus cùm impensè studeret, tum Societatis vniuersæ incolumitati cùm primis inuigilandum sibi putauit. Quare si quid fortè in suprà recensitis postulationibus vspiam tentatum est; aut re ipsâ quid opere expletum, id omne Patrem Nostrum pro concessâ sibi à Domino prudentiâ, vbi commodum fore & expedire iudicauerit, ad Decreti huius formam, & communem viuendi Societatis rationem, vt deducere dignetur rogauit.

Decreti executio Generali commendabit.

XXII. *in MS. dec. 29.*

CVm propositum Congregationi fuisset, vt de remediis dignaretur prospicere, quibus præscindi & præcaueri importuna quorumdam de dimissione à Societate postulatio possit;

De iis qui importuniùs dimitti petunt à Societate.

Censuit primò, Eos omnes qui dimissionem petunt, nullâ iustâ apparente caussâ, & ido-

Caussas scripto proponere tenentur, & Superiorum iudicio acquiescere.

idonei alioquin ad Societatem iudicantur, si Superiorum monitis non acquiescant; teneri Prouinciali suo caussas omnes, quas dimissioni obtendunt, cum propriæ manus subscriptione proponere; affirmareq; nullam aliam sibi rogatæ dimissionis caussam superesse. Prouincialis verò erit, caussas illas cum Consultoribus diligēter examinatas, ad P.N. mittere, scribereque quid tam ipse quàm Consultores sentiant. Quas si P. Noster non iudicauerit ad dimissionem sufficientes & idoneas, sub obedientiæ præcepto perpetuum illis Prouincialis silentium indicat: eosque si non obtemperent, pro delicti qualitate seuerè puniat, publicâ etiam animaduersione, si publica ad alios culpa promanauit. Sciantque tales se in conscientiâ tutos non esse, sed mortali culpæ subiacere, quamdiu in illâ animi obstinatione manent.

Externorum in eâ re consilio vel ope vti prohibentur.

2 Imponitur præceptum & pœna excommunicationis latæ sententiæ, Prouinciali reseruatæ, tum in illos qui inconsulto Prouinciali externos de dimissione suâ in consilium adhibent; tum in illos qui quocumque modo externorum auxilio vel intercessione ad dimissionem à Superioribus obtinendam vtuntur. Præcepti verò huius transgressores, præter alias pœnas arbitrio Prouincialis imponendas, longè sibi difficiliorem facturos dimissionem sciant.

3 Illis,

3 Illis, quibus è ſolâ importunitate, cùm alia nulla iuſta ſubſit cauſa, dimiſſionem concedere Societas cogitur, non niſi cum obligatione aliam intrandi Religionem, in quâ regularis obſeruantia vigeat, in poſterum concedendam, eamque obligationem Patentibus inſerendam: ac non niſi rariſſimè permittendum, vt liber omnino talium quiſpiam ab omni votorum obligatione ad ſæculum redeat. *Qui ſine iuſta cauſâ dimiſſionem extorquent, alium ordinem ingredi cogantur.*

4 Eos qui è cauſſis non veris, fraude ac dolo dimiſſionem à Societate obtinuerunt; aut ex cauſſis quidem veris & iuſtis, grauibuſque delictis, ſed eâ intentione perpetratis, quò faciliùs dimiſſionem extorquerẽt; nullo modo tutos in conſcientiâ eſſe: & eiuſmodi facultatem in conſcientiæ foro irritam, ac nullam prorſus eſſe: eoſque in eodem foro omnibus ſubiacere Apoſtatarum cenſuris ac pœnis. Et ſi hoc in exteriore foro conſtiterit, poſſe Superiores contra eos agere, tamquàm contra veros Apoſtatas, iuxta Societatis priuilegia & ſacrorũ Canonum diſpoſitionem. *De iis qui fictis ex cauſſis vel ſtudio adſcitis dimittuntur.*

5 Qui ad dimiſſionem obtinendam ſecretas obtendunt cauſſas, quibus ſe ineptos ad religioſam diſciplinam, votorumque obſeruationem contendunt, teneri eiuſmodi cauſſas, ſi P. Noſtro ita videbitur, aperire Prouinciali, & immediato ſuo Superiori, vel alteri; qui examinatis his cauſſis, ſententiam *De iis qui ſecretas cauſſas obtendunt.*

ſuam

ſuam ad Generalem perſcribent, quò maturiùs aliquid de concedendâ vel denegandâ dimiſſione ſtatui poſſit. Quòd ſi quis renuat prædictis Patribus, cùm P. Noſter id expedire iudicauerit, ſecretas illas cauſſas aperire, ſpe omni careat dimiſſionis obtinendæ.

Qui ob grauem culpam dimittuntur, priuſquàm abeant, puniendi.

6 Qui ob publicam aliquam culpam grauem è Societate dimitti debent, non priùs dimittantur, quàm iuxta culpæ quantitatem arbitrio Superiorum puniantur, etiam incluſione ad tempus, vbi vſus & conſuetudo id obtinuit.

XXIII. *in* MS.*dec.* 30.

AD propoſitionem, quâ petebatur, vt prouidere Congregatio dignaretur de efficaci remedio in illos, qui quæ in conſultationibus, Congregationibus tam Prouincialibus quàm generalibus, peracta ſunt, quæque in examinibus ad ſtudia, ad profeſſionem, in informationibus ad gradum aut ad gubernationem euulgant; Cenſuit Congregatio, in re tam graui, & à quâ magna pars bonæ gubernationis dependet, ſeriò prouidendum. Quare monendos ſibi duxit Superiores omnes, vt magnâ diligentiâ huic tam noxiæ rei inuigilent: tenerique in euulgationum harum auctores omni ſtudio inquirere; repertoſque pro rei grauitate, culpæque magnitudine, pro arbitrio ſuo punire, etiam vſque ad muneris Conſultorum, aliorumque non

In eos qui deliberationũ, informationũmve ſecreta euulgant.

non inferiorum priuationem, quò reliqui horum exemplo ab hoc vitio terreantur.

XXIV. *in* MS. *dec.* 32.

CVm propositum Congregationi fuisset, vt dignaretur discrimen aliquod certum in vniuerso Sacerdotum, Scholasticorum & temporalium Coadiutorum vestitu Decreto suo statuere; *De vestitu Coadiutorum temporaliũ.*

Censuit primò, seruandam regulam VI. Custodis vestium, vt sottanâ dimidio palmo breuiore, pallio verò sottanis breuiore vterentur Coadiutores: vtque illi rei magnâ curâ & diligentiâ, superatis difficultatibus omnibus, incumberent Superiores. *Seruetur Regula 6. custodis vestium.*

2 Circa capitis verò tegumentum iis qui in posterum ad Societatem Coadiutores venturi sunt, omni omnino clericalis pilei vsu, quo Sacerdotes & Scholastici vti consueuerunt, interdicendum esse: ademptâ cuicumque demum Superiori, etiam Generali, dispensandi cum illis facultate. Iis verò qui iam in Societate sunt, permitti eorumdem vsum posse in illis Prouinciis, in quibus consuetudo talis inualuit. *Pileus clericalis in posterum ne concedatur.*

Et cùm intercessissent huic Decreto aliqui Patres, petiissentque tempus sibi concedi ad intercessionis suæ rationes Congregationi proponendas, concessit Congregatio.

XXV.

XXV. *in* MS.*dec*.34.

Ad spiritus augmentum.

CIrca Spiritus augmentum ac promotionem à Deputatis Patribus delata hæc censuit Congregatio obseruanda.

Visitatio quotidiana.

Primùm Visitationem, cuius meminit Instructio pro spiritus renouatione, intelligendam esse quotidianam. Virum proinde fidum in singulis Domibus & Collegiis designandum, qui ei muneri vacet, neque idem semper in visitando tempus teneat. Nulli interim concedendum, vt ad libitum dormiat, sed surgendi orandiq́ue tempus singulis statuendum. Quòd si quis ordinariè longiori tempore indiguerit, Prouincialis consulendus erit. In quibus omnibus suus visitator statuendus. Qualem etiam designare oportebit, tempusq́ue meditationi commodum, illis qui domesticis occupationibus orationis tempore distinentur; quales ferè sunt Æedituus, Ianitor, Coquus, quiq́ue Sacro tunc temporis deseruiunt. Qui verò extraordinariis occupationibus detinentur, Superiorem admoneant, vt hisce incommodis tempori prospiciat, ne quâ die ab oratione vacent. Maxima verò ratio habeatur eorum qui in villis versantur.

Statum cuique tempus surgendi & orandi.

Orationis & examinis tempore ad portam vel ecclesiam non eundum.

2 Neminem orationis & examinis tempore ad portam vel ecclesiam sine expressâ Superioris facultate euocandum, nisi solemnioribus diebus, quibus confessionibus excipien-

piendis vacatur. Quòd si quis in templo fuerit (nisi audiendis pœnitentibus operam daret, aut aliud grauitas negotij aut personæ deposceret) audito examinis signo, ad cubiculum se recipiat. Idemque iudicium de iis qui ad ostium Domus cum externis colloquuntur.

3 Supersit in posterum ante examen vespertinum quadrans integer, quem singuli, vt præfinitum sibi tempus lectioni spiritual i impendant, simulque vt ad matutinam orationem se præparent. *Hora quadrans lectioni spirituali destinatus.*

4 Detur opera, vt annua Exercitia spiritualia IX. Canone Congreg. VI. præscripta, [illegible]è ab omnibus fiant, omni omnino excusatione & occupatione sepositâ ac superatâ; ita vt neque negotiis, neque confessionibus eo tempore distineantur. seruatâ etiam in illis proportione methodoque, quibus integra exercitia fieri consueuerunt, præsertim quod ad recessum ab omnibus. *Annua exercitia seriò & accuratè facienda.*

XXVI. *in* MS. *dec.* 35.

MAgistrorum litterarum humaniorum studium, quod cum Societate longè lateque magno Reipublicæ Christianæ emolumento creuit, tamquàm rem vnam è maximè optatis, & quæ saluti plurimorum commodissima est, quo potest Congregatio Superioribus omnibus affectu censuit cõmendandum, vt in tam laudabili munere desudantes, *Humaniorum litterarum Magistri fouendi.*

dantes,

dantes quantâ possunt beneuolentiâ in Domino prosequantur, suosque omnes ad munus illud magnâ alacritate obeundum ac prosequendum abhortentur, vt in hoc tam vtili eruditionis & cultus animarum genere fortiter insistentes, præmia ab illo expectent, qui suorum labores non patitur irremuneratos.

Earum professio non definienda triennio.

2 Censuit deinde, nullos certos in Societate annos, definitúmve tempus, humaniorum litterarum professioni obeundæ præscribendum, multoque minùs triennio illud concludendum: sed à singulis Superioribus designandum in hac re tempus, quod ad maiorem Dei gloriam futurum iudicabunt.

Theologis etiam imponenda.

3 Theologos etiam post absoluta Theologiæ studia, siue ante illa litteras hasce professi fuerint, siue non, pro Superiorum arbitrio illis applicandos. Quam rem Prouincialibus omnibus seriò commendatam esse voluit, vt in tam graui tamque vtili occupationum genere non tam propensionis cuiusque, quàm communis boni, & gloriæ maioris Dei rationem habeant, omni reliquo affectu seposito.

XXVII. *in MS. d. 36.*

Intercessio circa pileos Coadiutorum.

LEctis Patrum, qui tam pro Indicis quàm pro variis Europæ Prouinciis intercesserant, rationibus, post multa variaque in vtram-

vtramque partem à variis allata, censuit Congregatio.

1 Nihil sibi videri, in Coadiutorum capitis integumento mutandum in iis qui Societatem ingressi, Sacerdotum ac Scholasticorum pileis vtuntur. *Permittuntur clericales iam ingressis.*

2 Iis verò qui in posterum in Europâ ad eamdem Societatem accessuri sunt, nullo modo vsum pilei clericalis, quo Sacerdotes Scholasticique vtuntur, censuit permittendum. Statuitque Congregatio, sententiam hanc suam indispensabilis decreti vim roburque habere, & obtinere debere. Quod etiam disertè in posterum indicandum voluit omnibus quotquot in Societatem admitti petierint, nec aliâ conditione admittendos. *Ingressuris decreto indispensabili interdicuntur.* *Quod Nouitiis in posterum indicandum.*

3 De iis verò qui in vtrâque Indiâ, Orientali & Occidentali versantur, nihil in præsentiarum statuendum sibi iudicauit, sed rem totam arbitrio P. Nostri relinquendam, qui pro temporum varietate videbit quid in Domino consultum fuerit, ac fieri poterit. *De Indicis Prouinciis res Generalis arbitrio relicta.*

XXVIII. *in* MS. *dec.* 37.

CVm verò propositum fuisset, de Sanctorum reliquiis, quæ Domibus & Collegiis applicatæ sunt, posséntne à Nostris aut Superioribus etiam aliis donari; Censuit Congregatio, Interdicendum in posterum omnibus, vti & de facto Decreto hoc suo in- *Sanctorum Reliquiæ non alienandæ.*

 terdi-

terdicit, ne Nostrorum quisquam, non Superiorum localium, non Prouincialium, ac ne Visitatorum quidem, è quâcumque etiam causâ, siue Nostris siue externis quidquam è talibus Sanctorum reliquiis donet aut largiatur. Quòd si quis Decreto huic contrauenire deprehensus fuerit, eum iudicio P. Nostri pro rei grauitate puniendum.

XXIX. *in MS. d. 38.*

De Coadiutoribus, qui certis Patribus operam nauant.

Vt stabiles non sint, sed subinde mutentur.

Excipiuntur Visitatores, Prouinciales, & alij arbitrio Generalis.

CVm propositum Congregationi esset, vt dispicere dignaretur, consultúmne esset aliquibus Patribus certos Coadiutores assignari, qui peculiarem illorum curam ita haberēt, vt à reliquis domesticis muniis obeundis excusarentur; Censuit Congregatio, nulli omnino certum aliquem stabilemque quocumque prætextu permittendum aut concedendum esse: sed si quis ex quâcumque causâ Coadiutoris operâ indigeret, illi Superiores pro negotiorum, temporum, atque occurrentium necessitatum varietate talem è domesticis aliquem assignent, quem ad id muneris tunc commodissimum iudicauerint; ita vt non semper idem, ne quidem ad egrediendum Domo, attribuatur. Quòd si qui magis stabili indigerent, arbitrio id P. Nostri statuendum esse. Visitatoribus tamen, & Prouincialibus non iudicauit Coadiutorem denegandum.

XXX. *in* MS. *dec*. 40.

CEnſuit deinde Congregatio Secretarij Societatis, & Subſtitutorum illius regulas reliquorum more imprimendas, poſtquam à Deputatis examinatæ fuerint.

Regula Secretarij, & Subſtitutorum.

XXXI. *in* MS. *dec*. 41.

CVm verò quæſitum fuiſſet, Licerétne per Conſtitutiones tertiæ probationis dotatas reditibus annuiſque prouentibus Domos admittere, ab aliis omnibus Societatis Domibus ac Collegiis ſeparatas; Cenſuit tales admitti poſſe, neque hanc rem Conſtitutionibus repugnare, quin magis conformem illis eſſe.

Domos tertia probationis dotari, & admitti poſſe.

XXXII. *in* MS. *d*. 42.

AD quæſtionem, quâ petebatur, quid cenſendum de iis eſſet, qui in cuiuſcumque impoſiti à Superioribus gradus ſuſceptione, difficiles ſe præbent, variiſque excuſationibus illorum voluntatem eludentes, in annos ſæpè plurimos, atque in totam etiam vitam rem protrahunt. Cenſuit Congregatio, omnes vi quarti voti in Congregatione v. explicati teneri Superiori certum gradum imponenti obedire; ita tamen vt rationes Prouinciali, ac Patri Noſtro conſueto Societatis more proponere poſſint; quas ſcripto cenſuit proponendas. Verùm Superiori illis examinatis in ſententiâ perſeueranti, & certum gradum abſolutè ſtatuenti, licet non addat

Oblatum gradum ſuſcipere cunctantes.

Quandonam vi voti teneantur.

obedientiæ præceptum, teneri vnumquemque obedire, imperatumque gradum suscipere; vt si non fuerit obsecutus, censendus sit in malo statu esse, atque à Sacramentorum vsu & administratione excludendus. Sed neque consultum putauit, P. Nostrum cum talibus facilè dispensare, vt toto vitæ tempore sine certi gradus susceptione perseuerent, ne horum exemplo alij cum graui Societatis damno paria imitentur & audeant. Sed neque ad secundum examen admittendos, nisi rariùs, & cùm dubium aliquod de aptitudine intercessit. Quam rem vniuersa Congregatio censuit P. Nostro commendandam.

Non permittendi vt sine gradu maneant.

Nec aliud examen facilè concedendum.

XXXIII. *in* MS. *dec.* 44.

De Scholasticis Societatis.

CVm varia à variis proposita, Patribus pro studiis superioribus examinanda, tradita forent, illique iudicium suum ad Congregationem retulissent; censuit ex oblatis hæc probanda, vti & decreto suo probat.

Philosophi singulis annis examinandi.

1 Vt Philosophi sub singulorum annorum finem seriò & sigillatim examinentur, síntne idonei Logici ad Physicam, Physici ad Metaphysicam, Metaphysici ad Scholasticam Theologiam audiendam. Nemo verò è primo ad secundum annum, aut è secundo ad tertium admittatur, qui mediocritatem non attigerit, vt nimirum quæ audiuit, benè intelligat, & rationem illorum possit reddere.

Ad

Ad Theologiam verò Scholaſticam audiendam nemo admittatur, qui mediocritatem in Philoſophiâ non ſuperauerit; vt nimirum eam cum ſatisfactione tueri poſſit: niſi præclarâ ad gubernandum aut concionandum talenta in mediocri quopiam aliud viderentur exigere, nullâ Prouinciali diſpenſandi cum quoquam facultate relictâ. Simili etiam ratione examinandi, qui vel vniuerſam Philoſophiam, vel partem illius, ante ſuum in Societatem ingreſſum audierunt, & idem per omnia de illis, quod de ſuprà recenſitis, ſtatuatur iuxta Regulam Prouincialis XIX. §. 8.

Ad Theologiam non admittendi, niſi mediocritatem in Philoſophiâ ſuperarint, Aut talentum habeant gubernandi vel concionandi.

Examinandi etiam qui ante ingreſſum Philoſophiæ ſtuduerunt.

2 Vt qui Scholaſticam Theologiam audiunt ſub ſingulorum etiam annorum finem pari modo examinentur: nemoque ad inſequentem annum audiendum admittatur, qui mediocritatem non ſuperauerit, vt nimirum cum ſatisfactione tueri poſſit, quæ à Magiſtris ſuis audiuit: niſi fortè præclara cuiuſpiam alioqui mediocris, vt dictum eſt, talenta aliud poſtularent.

Theologiæ auditores ſingulis etiam annis examinandi.

3 Nemo verò ad quatuor votorum profeſſionem admittatur, niſi qui ſub finem anni quarti deprehenſus fuerit tantum eruditionis habere, quantum neceſſum foret ad Philoſophiam ac Theologiam cum ſatisfactione docendam, niſi forſan ad gubernandum, vel ad concionandum illuſtria talenta haberet,

Examen eorumdem ad profeſſionem.

idque iudicio P. Nostri. Examen verò quod sub anni quarti finem instituitur, sit vt minimum horarum in vnoquoque duarum, in quo varia è primis Philosophiæ & Theologiæ capitibus percurrantur.

Examinatores in singulis Seminariis quatuor.

4 Examinatores, qui in singulis Seminariis, tam Philosophicis quàm Theologicis, à P. Nostro quatuor minimùm designati, per secreta suffragia vota ferent, tenebuntur iuramento tam de non reuelandis suffragiis suis, quàm de sincero iudicio, & eorum qui examinati sunt, aptitudine ac eruditione ferendo; idque in examine quod fieri solet sub finem anni quarti Scholasticæ Theologiæ, quod instituitur in ordine ad quatuor votorum professionem. In quo Examinatoris dubium suffragium pro nullo habendum erit.

Iuramento adstricti.

Diuersi esse debent à Magistris examinandorum.

5 Examinatores hi, quoad fieri poterit, non sint eorum, qui examinantur, præceptores. Quòd si verò Examinatorum vnum pluréſve contingeret aut vitâ defungi, aut grauioribus aliis distentos non posse examini interesse; erit Prouincialis pro tempore de aliis prospicere, qui iisdem iuramenti legibus tenebuntur.

Eorum loco alios substituere licet Prouinciali.

6 Nihil tamen vniuerso hoc Decreto suo derogatum voluit Decreto XXIX. Cong. VI. in fauorem humaniorum litterarum, & Indicarum linguarum facto.

7 Duabus Theologiæ Scholasticæ lectionibus,

nibus, & sacræ Scripturæ adiiciatur, vbi fieri poterit, quarta lectio moralis Theologiæ, quâ ex professo & solidè, succinctè tamen, explicentur materiæ morales, quas Scholastici Professores prætermittunt, vel non nisi breuissimè attingunt. Quam lectionem Nostri biennio saltem audiant, alteroque biennio Scripturam sacram. In quâ tamen vniuersâ re regionum & prouinciarum variarum ratio habeatur. *Lectio moralis Theologiæ.*

XXXIV. *in* MS. *dec.* 45.

AD illud, quod quidam proposuerant, placeretne Congregationi in posterum abstineri à recreatione in hebdomadâ sanctâ, à feriâ quartâ post decantatas tenebras, vsque ad vesperam feriæ VI. inclusiuè. Censuit Congregatio ab omni illis diebus recreatione, in honorem ac reuerentiam Dominicæ passionis abstinendum. *Triduo hebdomadæ sanctæ à recreatione abstinendum.*

XXXV. *in* MS. *d.* 46.

PRoposita deinde quædam fuerunt, quæ à Patribus deputatis ad examinanda dubia circa Constitutiones, Regulas, ac Decreta à variis mota & discussa fuerant: Ac

Primò. Ad dubium §. 45. formulæ Congregationis Prouincialis, motum circa illa verba, *Si vel vnus Deputatorum censet esse dubium, multoq; minùs si Prouincialis ita censeat.* Censuit Congregatio Decreto XXV. Congregationis VI. insistendum. *Formula Cong. Prou. §. 45. declaratur.*

Quod vel vnus deputatorum affirmat esse substantiale, proponi non potest.

Cùm deinde intercessum esset ab vno è Patribus, & ad noua suffragia itum; Censuit Congregatio, è solo vnius è deputatis, aut Prouincialis dubio, aliis duobus absolutè oppositum sentientibus, non esse propositas Congregationi Prouinciali quæstiones reiiciendas: sed tunc tantùm, quando vel vnus absolutè affirmaret rem propositam esse de substantialibus Instituti, idque in substantialium [illegible]orem.

XXXVI. *in MS. dec. 47.*

Facultates & priuilegia ab aliquo Superiore concessa.

AD illud verò quod propositum erat, An facultates & Priuilegia, cuiuscumque demum generis ea forent, personalia, an alia, à locorum Superioribus, Prouincialibus, Visitatoribus concessa, morte illorũ, vel munerum abdicatione cessarent, & à subsequentibus Superioribus noua esset illorum confirmatio petenda, & quando; Censuit consultum sibi videri, eos qui Superiorum, maximeque Prouincialium munus ineunt, teneri vt primùm commodum illis fuerit, præsentes & coràm monere subditos, vt priuilegia & facultates à prædecessoribus concessas aperiant, vt eas ipsi vel confirment, vel abrogent, prout in Domino expedire iudicauerint. Ceterùm concessas eiusmodi facultates vsque ad hanc denuntiationem in suo robore permanere; quâ factâ, si illas subditi non aperiant, de facto ac re ipsâ pro abrogatis habe-

Nouo Prouinciali quãdo iubet, aperiri debent, vt eas confirmet vel abroget.

Alioquì cessant.

haberi. Idemque iudicium esse de facultatibus à Visitatoribus concessis, quas etiam subditi rogati Prouinciali indicare tenebuntur, licet non possint eas Prouinciales, nisi Generali admonito, reuocare. *Etiam quæ à Visitatoribus concessa sunt.*

XXXVII. *in* MS. *dec.*48.

CVm desiderassent nonnulli, vt Visitatorum Regulæ seu Instructiones seriò examinarentur, num quid illis addi, num quid demi deberet; censuit Congregatio rem hanc vniuersam P. Nostri iudicio committendam. *Visitatorum regula.*

XXXVIII. *in* MS. *d.*49.

CVm verò rogatum esset, quid faciendum foret, si contingeret Generalem mori, electoribus à recenti electione in suis Prouinciis constitutis, aut cùm vicini Prouinciis suis sunt, v. g. si post aliquot ab electione menses moreretur; quid verò, si contingeret electum Domo aut Vrbe abesse; *Moriente nouo Generali post reditum Electorum.*

Ad primam propositæ quæstionis partem censuit Congregatio, conuocandas rursus Prouinciales Congregationes, & de nouo procedendum ad mittendorum electionem, faciendaque reliqua omnia è formulæ præscripto. *Congregationes Prouinciales iterum cogēdæ sunt.*

Ad secundam censuit, si electum contingeret in Vrbe esse, non esse è Congregationis loco egrediendum, donec euocato omnia, quæ formulâ continentur, exhibita essent. *Quid facto opus, cùm Domo absens eligitur Generalis.*

Sed neque dum vocatur, illi aut alteri cuiquam quidquam de electione indicandum. Si verò Vrbe abesset, idque octo aut decem dierum itinere, vocandum esse, vacandumque intereà temporis Congregationi ab omni rerum tractatione. Sin plures intercederent dies, longiusque abesset, pergendum videri Vicario in negotiorum tractatione; solâ Assistentium & Admonitoris electione ad Congregationis finem reseruatâ.

Quid, cùm electus ab Vrbe propiùs aut longiùs abest.

XXXIX. *in* MS. *dec.* 30.

Promissio Societatem ingrediendi ad Coadiutores quoque spectat.

AD illud quod propositum fuerat, Vtrùm promissio Societatem ingrediendi, quæ simplicium votorum formulâ continetur, peculiarisque voti vim habet, etiam ad Coadiutores temporales extendatur; Censuit Congregatio extendi.

XL. *in* MS. *d.* 51.

Substantialium catalogum non texendum.

Sed in dubiis consulendum Generalem.

CVm postulatus catalogus esset de substantialibus Instituti, de quibus in prouincialibus Congregationibus nostris non licet agere, Patresque deputati varia huius generis exempla attulissent; censuit Congregatio, Præter ea quæ in formulâ exprimuntur, videri consultius à recensendis aliis supersedere: quòd omnia breui compendio comprehendi non possint. Ac si cui dubium obuenisset, posse illum ad R.P. Nostrum recurrere, ab eoque intelligere, quid de re tali sentiendum videatur.

XLI.

XLI. *in* MS.*dec.*52.

Deputationes priuatæ ad Generalem reiectæ.

CVm propoſitum fuiſſet ab aliquibus, vt dignaretur Congregatio priuatarum Deputationum deciſiones ad maiorem Deputationem reiicere; quæ diſpiceret quænam ad Congregationem referenda eſſent, ne in longum Congregatio cum magno prouinciarum incommodo traheretur; Placuit Congregationi rem ad dictos Deputatos Patres remittere, qui examinatas à priuatis Deputationibus res diſpiceret, taléſne eſſent, quæ meritò Congregationi proponendæ forent.

XLII. *in* MS.*dec.*53.

Impedimenta Societatis eſſentialia irritant vota & profeſſionem.

AD propoſitam quæſtionem, quâ petebatur, an impedimenta Societatis eſſentialia P.1.c.III.§.2.3. non eſſent irritantia vota ſimplicia & quamcumque ſequentem profeſſionem; Cenſuit Congregatio è mente Conſtitutionum, & Congregationis V. illa primi generis & ordinis impedimenta quinque irritantia eſſe, & pro talibus ab omnibus haberi debere: inhabileſque atque incapaces ipſo facto ad Societatis ingreſſum omnes eos ab illâ haberi, & eſſe, qui aliquo talium impedimentorum tenentur.

Interceßiones.

Interceſſione dein factâ, cenſuit Congregatio ſtandum Decreto, nec interceſſioni deferendum. Et cùm interceſſionem ſecundam alius quidam è Patribus interpoſuiſſet; conceſſit Congregatio, vt rationes, quas vrgebat,

bat, audirentur & expenderentur, quò certiùs ſtatui poſſet, an huic interceſſioni locus concedi poſſet. Cumque interceſſum rurſus alio die fuiſſet ab vno è Patribus, rogataque Congregatio, vt dignaretur ob diuerſas cauſſas ſuum hoc Decretum in præſentiarum ſuſpendere; atque ad hanc interceſſionem eo ſenſu acceptam acceſſiſſet is Pater, qui ſecundo loco interceſſerat; placuit Congregationi interceſſionem hanc de Decreti ſuſpenſione ſeu iure, ſeu gratiâ, eatenùs admittere, vt auditis rationibus certius aliquid ſtatueret. Ceterùm re poſteà agitatâ, & auditis rationibus quæ adferebantur, cenſuit ſuſpenſioni locum dandum non eſſe.

XLIII. *in MS. dec.* 54.

Celatorum impedimentorum cognitio.

AD illud verò quo petebatur, conſultúmne cenſeret Congregatio à Summo Pontifice petere, vt omnis cognitio indagandæ veritatis in celatis in Societatis ingreſſu impedimentis, malitiâ nimirum an ignorantiâ id contigiſſet, penes ſolam Societatem reſideret; vt quæ punitio etiam illorum, qui ſtudio illa celaſſent, pro delicti huius, atque aliorum in Societate commiſſorum qualitate, ad eamdem ſolam pertineret; Cenſuit Congregatio ad tollendas difficultates omnes, quæ à variis moueri poſſint, vtrumque à ſuâ Sanctitate petendum.

XLIV.

XLIV. *in* MS.*d*.55.

CVm quæreretur, an nomen Prælaturæ & Dignitatis in Constitutionibus votisque nostris expressum, pro eâdem, an pro diuersâ re accipienda forent; Assistentibusque Dignitatis nomen tribuendum esset; Censuit Congregatio ex mente P. N. Claudij, Dignitates ac Prælaturas extra Societatẽ, vt inter se distinguuntur, accipiendas esse, Professorumq; voto tam Dignitates quàm Prælaturas caueri. In Societate verò Prælaturas à Dignitate non distingui, nec extra Prælaturas, Dignitates in eâ censendas: nec Assistentes Prælatorum nomine censeri, aut Dignitatis in eâ nomen obtinere. *Prælatura & Dignitas in Societate idem est.* *Assistentium officium, nec prælatura nec dignitas.*

Et cùm intercessum deinde fuisset ab vno ex Patribus circa hoc Decretum,

Censuit Congregatio, nihil deferendum intercessioni; sed standum Decreto: Prælaturamque ac Dignitatem in Societate pro synonymis, iuxta declarationem P.N.Claudij habendam: neque Assistentiam in Societate Prælaturam aut Dignitatem continere.

XLV. *in* MS.*dec*.56.

CVm propositum fuisset, standúmne esset ordinationi P. N. Claudij dicentis, reseruatum casum esse, si quis Fratrum diceret Ministro aliquid iubenti, licet non præcepto, *Nolo facere*; Censuit Congregatio, huic P. N. Claudij ordinationi, vel declarationi *An sit casus reseruatus, si quis Ministro dicat,* Nolo *facere.*

tioni ſtandum eſſe: relictâ tamen loci huius explicatione prudentiæ Patris Noſtri.

XLVI. *in MS. dec. 57.*

Negotiorum ad ſtatus rationem pertinentium exempla.

CVm verò rogatum eſſet, Quænam eſſent illa negotia ad rationem ſtatus pertinentia, quibus miſcere ſe Noſtri Canone XII. Congregationis quintæ generalis, ſub præcepto & pœnâ inhabilitatis ad officia, vociſque tam actiuæ quàm paſſiuæ priuatione, prohibentur; Cenſuit Congregatio, è reſponſis P.N. Claudij commodam explicationem peti poſſe, cùm ait: *Vniuersè loquendo ea quæ pertinent ad ſolam conſcientiam directionémve Principum, aliorumq́; qui petunt conſilium; per Canonem non prohiberi. Quæ verò eò non referuntur, & à ſpirituali inſtructione diuerſa ſunt, tamquàm à Canone aliena vitari debere.* & alibi: *Exemplo poſſe eſſe; Quæ ad Principum inter ſe fœdera, vel ad Regnorum iura & ſucceſſiones pertinent, vel ad bella tam ciuilia quàm externa: ſi quis publicis harum rerum & ſimilium conſiliis intereſſet, aut tractandis iis operam re ipsâ impenderet.*

XLVII. *in MS. dec. 58.*

Tertius & quartus dies in formulâ Congr. prouincialis, incluſiuè accipiendus.

AD quæſtionem, Vtrùm tertius vel quartus dies deſignatus in formulâ Congregationis prouincialis ad mittendorum electionem, ſit à die, quâ inchoata Congregatio eſt, excluſiuè an incluſiuè intelligendus; cenſuit cum P. N. Claudio intelligendum incluſiuè.

XLVIII.

XLVIII. *in* MS. *d.* 59.

VTrùm consultatio de impedimentis se excusantium, & aliorum, facienda necessariò sit à Prouinciali in Domo, in quâ Congregatio habenda est, an verò in aliâ institui possit; Censuit fieri posse in loco, in quo Prouinciali commodum fuerit.

Impedimenta Congregandorum, vbi commodum est, examinet Prouincialis.

XLIX. *in* MS. *dec.* 60.

QVid faciendum, cùm in Congregatione prouinciali priore loco electus impedimenta proponit; audiendáne illa ante substituti electionem, an post eam? Censuit cum P. Claudio audienda post substituti electionem.

Electi impedimenta post substituti electionem audienda.

L. *in* MS. *dec.* 61.

AN contra Constitutiones & Instituti rationem videatur esse, admittere annuos perpetuos reditus Collegio alicui donatos, aut legatos, cum onere partem illorum annuè Domui professæ dandi, & erogandi? Censuit Congregatio, videri cum Instituto, & peculiari paupertatis Professorum voto, nostræque paupertatis puritate pugnare. Quare nullo modo perpetuos eiusmodi relictos Collegiis reditus admittendos, ne paullatim ianua in Societate paupertati laxandæ aperiatur.

Collegia reditus perpetuos cum onere partem illorum Domibus professis erogandi admittere non possunt.

LI. *in* MS. *dec.* 62.

POssitne Domus professa emptam sibi contiguam Domum, habitationi aliquando, aut

Locationum pretio frui Domibus professis quatenus liceat.

aut ædificando templo neceſſariam, locare, locationiſque pretio frui, dum ædificandi ſe commoditas obtulerit? Cenſuit Congregatio, ad breue tempus locare, & locationis pretio frui poſſe. Quòd ſi ratione eiuſmodi emptionis onus aliquod contraxiſſet, poſſe locationis illius pretio vti, donec ſe onere æris alieni exemerit.

LII. *in* MS. *d.63.*

Admonitores an ſcribere teneantur.

QVæſitum cùm eſſet, an Admonitor tempore Conſultoribus deſignato ſcribere teneatur Superioribus; Cenſuit Congregatio non teneri, nec quidquam regulæ addendum.

LIII. *in* MS. *d.64.*

Prouincialis decreto de impedimentis abſentium ſtare Congregatio debet.

STandúmne ſententiæ P. Claudij, vt de Prouincialis decreto circa impedimenta alicuius abſentis ſeruatâ formulâ Congregationis prouincialis cap. III. §. 13. nihil à Congregatione ſtatui aut reuocari poſſit, cenſuit P. N. Claudij ſententiæ ſtandum eſſe.

LIV. *in* MS. *dec.65.*

Dies 27. Septembris Societati colendus.

PLaceátne diem XXVII. Septembris peculiari à Noſtris veneratione, in gratiarum actionem confirmatæ natæque tunc primùm Societatis coli; proque felici eiuſdem ſucceſſu Patres omnes ſacra eo die peragenda Deo offerre, reliquos verò roſaria aliaſque preces ac communionem ſacram? Placuit Congre-

Congregationi, diem illum pro tali haberi, reliquaque eo modo peragi.

LV. *in MS. d. 67.*

CVm denique propositum fuisset, an decretum à P. Vicario nuper factum, excommunicationisque extensio in illos omnes qui electionis sinceritatem libertatemque quoquo modo, directè vel indirectè impedire conantur, formulis Societatis conformis fuisset; an cum iisdem pugnaret, aut quidquam rationi contrarium contineret; Patresque quibus ea res commissa fuerat, respondissent, decretum P. Vicarij, extensionemque illius fieri ab illo & potuisse & debuisse, formulisque conformem esse; neque vllo modo contrariam aliquam sententiam doctrinámve de inualiditate huius præcepti differentem, in Societate ferendam, sed tamquàm perniciosam ac scandalosam habendam esse.

Decretum Vicarij, circa §.21. formula Cong. gener. approbatur.

Ne cui liceat vllius electionē impedire, etiamsi non vt alius eligatur.

Probauit Deputatorum Patrum sententiam Congregatio vniuersa: atque ad omnem in posterum qualemcumque dubitandi rationem tollendam; Censuit è §.21. formulæ Congregationis generalis verba illa omittenda, *Alicuius eligendi gratiâ.* Quòd si quæ grauior res occurreret, quæ remedium posceret, Vicario Societatis tunc Superiori, aut sanè Patribus ante electionem pro detrimentis deputatis rem aperiendam esse.

LVI. in MS. dec. 68.

De curâ mulierum, quæ certis inter se legibus vnà viuunt.

ROgata Congregatio, vt de efficaci remedio aliquo prouideret, ne Nostros circa mulierum curam certis locis certisque inter se legibus in vnâ domo conuiuentium, occupari & distineri paulatim permitteret.

Alienam esse ab Instituto nostro.

Censuit fortiter his initiis occurrendum: cùm cura qualiscumque talium Constitutionibus P. VI. cap. III. §. 5. regulisque XLVII. Præpositi, LXIV. Rectoris, ex professo videatur aduersari; periculisque hæc res sit non vulgaribus, multorumque oblocutionibus exposita. maximè quòd hæc cura alienissima semper à Societatis instituto ministeriisque habita fuerit.

Ideoq; ab illâ Nostris abstinendum:

Quare seriò Superiores omnes monitos voluit, vt ab omni illarum directione ac promotione abstineant; neque suorum quemquam quocumque prætextu patiantur illarum se rebus miscere, aut quamcumque talium curam suscipere, aut peculiari modo fouere aut dirigere; sed circa illas eo se modo habeant, quo circa alias templum nostrum promiscuè frequentantes.

Et informandum, si res exigat, Pontificem.

Rogauitque Congregatio R.P. Nostrum, vt si quæ necessitas occurrerit, Suam Sanctitatem de summorum Pontificum Pauli Tertij & Iulij Tertij voluntate, deque grauibus ex hac re incommodis damnisque meritò timendis, informare dignetur: simulque omni studio inuigilare huic malo, eaque re-

remedia adhibere, quæ in hanc rem validiſſima & certiſſima iudicauerit.

LVII. *in* MS.*d.70.*

PRopoſitum an Profeſſi, qui in alienâ Prouinciâ negotiorum causâ verſantur, admitti iuxta §.4. Congregationis Prouincialis debeant in Prouinciâ in quâ verſantur; quòd ea res non videretur difficultatibus carere. Cenſuit Congregatio ſtandum formulæ, nec quidquam ex eâ immutandum.

Profeſſi, qui negotiorum causâ in aliâ ſunt Prouinciâ, ad eius Congregationem admittendi.

LVIII. *in* MS.*d.71.*

PRopoſitum, quænam iudicanda ſit Prouincia ad quam redire Congregationis causâ poſſe dicitur Viſitator; Cenſuit eam eſſe cuius erat cùm ad viſitandum aſſumptus eſt.

Viſitatoris Prouincia quæ dicatur.

LIX. *in* MS.*dec.72.*

PRopoſitum item, quâ notâ cognoſci poſſet applicatum aliquem alicui Prouinciæ. Cenſuit fieri aliquem de Prouinciâ voluntate Patris Noſtri, verbo vel ſcripto expreſsâ, vel applicatione illius ad aliquod Prouinciæ munus ordinarium: ſiue res effectum ſortiatur, ſiue non; niſi reuocata foret.

Quo pacto applicetur quiſpiam Prouinciæ.

LX. *in* MS.*d.73.*

PRopoſitum rurſus, an Prouinciales per regulam CXII. mutuo conſenſu mutuis applicare Prouinciis ſuis perſonas poſſint. Cenſuit, in temporariis poſſe; in perpetuis recurrendum ad Generalem eſſe.

A Prouincialibus applicari, niſi ad tempus, nemo poteſt inconſulto Generali.

LXI. *in* MS.*dec.*74.

Exponitur §.6. formulæ Cong. Prouin.

CIrca §.6. Congregationis Prouincialis propositum fuit; cùm quis in absentis locum admittitur, si prior, cui ius competebat, ante electionem rediret, an interesse vterque Congregationi deberet. Censuit Congregatio, priore redeunte substitutum excludendum; verbaque illa formulæ, *si prior posteà redierit,* intelligenda, si post electionem peractam.

LXII. *in* MS.*dec.*75.

Qui absentes eligũtur, post peractas tantùm electiones vocandi.

CIrca §. 9. quando ad Congregationem vocandi sint, qui absentes eliguntur; Censuit, post electiones peractas, ad solam negotiorum tractationem vocandos: idque formulæ inserendum.

LXIII. *in* MS.*dec.*76.

Impediti loco vocandus, qui electioni adesse potest, etiamsi non sit proximus.

CIrca §.12. quid faciendum, si paulò ante Congregationem impedimentum alicui è Congregandis superueniret, proximusque illi subrogandus longiùs abesset, quàm vt tempestiuè adesse possit? Censuit eum è proximis vocandum esse, qui electioni tempori adesse possit.

LXIV. *in* MS.*dec.*77.

Inclusor secretis suffragiis eligẽdus.

CIrca §. 14. Congregationis generalis quæsitum est, expediátne Inclusorem per secreta suffragia eligi, quibusque modis quatuor illius socij designandi sint? Censuit per secreta suffragia Inclusorem ex Præpositis,

sitis, vel Rectoribus, vel aliis de Societate eligendum: sociorum verò designationem Vicarij arbitrio relinquendam: remque hanc formulis inserendam.

LXV. *in* MS.*dec.*78.

CIrca §.21. in quo ambitus iudices designantur desumendi ex Assistentium nationibus, quæsitum est; an cùm Germaniæ & Galliæ distinctæ nunc sint Assistentiæ, Iudices quinque in posterum creari placeret. Censuit quinque in posterum Iudices è singulis Assistentiarum nationibus singulos designandos. *Iudices ambitus quinque pro numero Assistentium.*

LXVI. *in* MS.*dec.*79.

CIrca §.58. quo statuitur Generalem mutare posse Prouinciales, si id faciat ante Congregationem inchoatam; an non videretur consultum, non licere illi Prouinciales mutare post decretam Congregationem, quocumque illa modo decernatur? Censuit non tantùm post inchoatam, sed nec post decretam Congregationem mutare illos posse, licet aliud sextæ Congregationis decreto contineatur. *Post decretã Congregationem generalem mutari Prouinciales non possunt.*

LXVII. *in* MS.*dec.*80.

PRopositum deinde fuit, placerétne eos, qui in alterâ Prouinciâ negotiorum causâ versantur, extra numerum XL. vel L. admitti: censuit extra numerum admittendos. *Supra numerum dumtaxat.*

LXVIII. *in* MS.*dec*.81.

Et quando locum aliàs habituri erant in vtráque Prouinciâ.

PRopositum etiam, placerétne non admitti, nisi in suâ Prouinciâ admittendi essent, & in Prouinciâ in quâ versantur intra XL. vel L. numerum ratione professionis suæ numerarentur; Censuit non admittendos, nisi vtriusque Prouinciæ conditiones adessent.

LXIX. *in* MS.*dec*.82.

Et cùm negotia tractãt Societatis.

PRopositum rursus de professis, qui in alienâ Prouinciâ negotiorum causâ versantur, admittendíne viderentur ad Prouincialem Congregationem etiam illi, qui priuata sua, aut amicorum, aut quorumcumque externorum negotia tractant: simul etiam à quo iudicium huius rei petendum esset. Censuit hos solos admittendos, qui Societatis, Prouinciarumque aut Collegiorum suorum negotia gerunt. Iudicium verò de negotiorum conditione, si per tempus liceat, à P. Nostro petendum esse, aut sanè à Prouinciali ipsorum proprio.

LXX. *in* MS.*dec*.83.

Plurium Prouinciarum Visitator.

CVm propositum fuisset circa variarum Prouinciarũ Visitatorem, quam è commissis sibi Prouinciis deligere posset, si non rediret ad eam à quâ assumptus fuerat; Censuit, in eâ debere manere, in quâ moriente Generali versabitur, nisi in eam, à quâ assumptus erat, redire mallet.

Cùm

LXXI. *in* MS.*dec*.84.

CVm §.9. Congregationis Procuratorum statutum esset, intra sesquiannum à decretâ Congregatione generali, cogendam illam esse; propositum fuit, an non placeret, sesquiannum in annum mutare. Censuit nihil immutandum. *Confirmatur §.6. Congreg. Procur.*

LXXII. *in* MS.*dec*.85.

CVm verò rogatum esset, an demortui Generalis ordinationes, responsa ad Prouincias, priuilegiorum communicationes, particulares concessiones, & idgenus alia, etiam cum Assistentibus tractata, sed à generali Congregatione non approbata, vim suam obtineant mortuo Generali: an verò illarum obligatio aut concessio cum illius morte expirent. Censuit eamdem vim habere, quam viuo Generali habebant, donec à successore reuocentur. *A Generali statuta, vel concessa, eo mortuo vim retinent, nisi à successore reuocentur.*

LXXIII. *in* MS.*dec*.86.

CEnsuit Congregatio, in formulâ Congregationis generalis §.64. quo tractandorum ordo exponitur, hæc ordine hoc ponenda. *Proponantur Congregationi primo loco, quæ P. Præpositus attulerit: deinde, quæ Prouinciæ singulæ proponenda miserunt, habitâ inter eas ratione antiquitatis Prouincialium: tum quæ Aßistentes, Prouinciales, Sociiq; Prouincialium*, iuxta P. VIII. cap. VII. §. 2. littera A. Denique, quæ Procuratores, & alij de Con- *Tractandorum ordo in Cong. gener.*

gregatione, seruato inter illos antiquitatis ordine.

LXXIV. *in* MS.*d*.87.

Vicarius rem grauissimam ducere debet, quam talem iudicat maior pars Assistentium.

CVm propositum fuisset, an, quamuis Vicarius iudicet rem aliquam non esse grauissimam, neque cum Assistentibus consultandam, aut ad eorumdem plura suffragia decernendam, maior tamen Assistentium pars contrarium iudicat; teneatur Vicarius rem talem consultandam, & ad plura ipsorum suffragia decidendam proponere; Censuit Congregatio, Vicarium rem talem ex mente plurium Assistentium teneri in consultationem decidendam adducere.

LXXV. *in* MS.*dec*.88.

Vt in proponendis ad professionem ordo seruetur.

PEtitum deinde fuit, vt remedium aliquod statueretur, ne qui studia Theologica citiùs peregerunt, eos in professione præcederent, qui seriùs illa ob litterarum humaniorum prælectionem absoluerunt, cùm aut priores hi, aut pares illis vocatione sunt. Censuit seriò in primis Prouincialibus omnibus commendandum, vt qui pares sunt vocatione, simul ad gradum proponantur, nisi peculiaris aliqua grauisque ratio aliud suaderet, quam Generali aperire teneantur. consultumque omnino esse, vt quorum ob docendi munus, aliásve occupationes dilata fuerunt studia, eorum maxima ratio habeatur, idque vel tempus illis contrahendo, quo in ministeriis

iis post studia probandi sunt; vel aliis pro-ogando, ita vt vel doceant, qui antè non douerunt, vel diutiùs in aliis ministeriis occupentur, quò omnes simul, quoad fieri potest, proponi possint. De iis verò, quos P. Noter simul decreuit scripsitque promouendos, caueant Prouinciales, ne vnum alteri præponant: curentque modis omnibus, vt recentiores antiquioribus postponantur, idque siue per se siue per alios vota illorum excepturi sint.

Itemq; in excipiendâ singulorum professione.

LXXVI. *in* MS. *dec.* 89.

CVm Canon tertius Congregationis primæ, in quo dicitur Generalis esse Regulas condere, videatur pugnare cum Canone XXI. Congregationis quartæ, in quo dicitur, Congregationis generalis esse leges cõdere; rogata Congregatio, vt dignaretur dubium hoc declaratione suâ tollere; Censuit, loca hæc nullo modo inter se pugnare, cùm in Canone tertio Congregationis primæ agatur de potestate Regulas & Ordinationes condendi, prout illa inter se conuertuntur, & pro synonymis habentur, vt non vno Constitutionum loco fit; quas condere & abrogare à Generalium voluntate pendet. In Canone verò XXI. Congregationis quartæ agitur de legibus condendis, quæ vim habeant Constitutionum & Decretorum generalium, quorum abrogatio à Generali non pendet.

Canonum conciliatio.

Generalis regulas, idest Ordinationes condere potest.

Non leges, quæ vim habeant Constitutionum.

LXXVII. *in* MS. *dec*. 90.

Triduana recollectio ab omnibus obseruanda qui vota renouant.

CVm propositum esset circa §. 7. Instructionis pro Scholasticis, an triduana ante votorum renouationem recollectio, omnes de Societate, qui renouaturi sunt vota, comprehenderet; Censuit omnes eâ comprehendi, omnesque illâ teneri.

LXXVIII. *in* MS. *dec*. 91.

Deputatio pro detrimentis in omni deinceps Congreg. gener.

PRoposuit deinde P. Noster, placerétne Congregationi, in omni deinceps generali Congregatione, ex quâcumque caussâ illa indicta fuerit, Deputationem statui ad detrimenta cognoscenda, si qua fortè aut in eam diem passa Societas foret, aut timeri meritò possent. Quam rem cùm variis in medium allatis rationibus decernendam P. Noster iudicasset; censuit eam Congregatio Decreto suo confirmandam, deputandosque in omni generali Congregatione Patres detrimentis cognoscendis. In quorum cognitione, si quid fortè traditum foret, quod quocumque modo ad personam alicuius è Deputatis pertinere videretur; placuit tantisper eam è Deputationis loco secedere; remque hanc vniuersam iuxta formulæ præscriptum quatriduo finiendam esse.

LXXIX. *in* MS. *dec*. 92.

Breuis oratio in fine cuiusque sessionis.

CEnsuit deinde, formulæ Congregationis generalis §. 59. inserendum, *eodemq; modo singulæ sessiones breui aliquâ oratione concludendæ.*

Pro-

Prouincialis verò §.16. *Breuiq; ceteris diebus in principio, & cuiusque sessionis fine factâ oratione.* Formulæ verò Congregationis Procuratorum censuit inserendum: *Suffragia à Secretario in ipso Congregationis loco comburantur, non obstante contrario sextæ Congregationis decreto.*

Suffragia in ipso Congregationis Procurat. loco comburenda.

LXXX. *in* MS. *dec.93.*

QVædam è variis Instructionum locis ad alia transferenda visa sunt.

Quadam ex Instructionibus in Regulas vel alio translata.

1 Ex §.1. Instructionis Spiritus, addendo §.6. Instructionis de ordinandis, post verbum, Exegerit: *atque in vocatione suâ firmus & stabilis sit.*

2 Ex §.2. eiusdem addendum regulæ Prouincialis CXVII. *qui in aliquo Collegio malè se gerit, non mittatur, si fieri potest, ad aliud, nisi iuuetur vbi deliquit.*

3 Ex §. 5. addatur regulæ Custodis vestium post, Inuenerit. *v.g. vestes duplices, instrumenta itineris, & similia.*

4 Ex Instructione sextæ Congregationis de renouatione Spiritus, cap. IV. §.3. addendum monitis eiusdem §.14. post Pretiosa: *quæ aurei vnius valorem excedant.*

5 Ex eâdem cap. IX. §.4. addendum Instructioni pro visitatione Prouinciæ §.8. post, Temporalium; *catalogum* P. *Natalis, quibus de rebus* N*ostri recreationis tempore colloqui possunt.*

6 Ex Instructione pro Concionatoribus, §.3. mutanda hoc modo regula LIV. Rectoris:

Biduum ad conciones domesticas.

ris: *quibus ad se parandum, propter varias occupationes quibus Scholastici distinentur, bidui ferè spatium pro Superioris arbitrio dandum erit.*

Quadrans ad tonos.

7 Ex §. 5. eiusdem addendum regulæ Rectoris LVI. *Vtilitas maior erit, si quadrante hora circiter præmoneantur, qui tonos facturi sunt, themate illis aßignato.*

8 Ex §. 10. addendum regulis Concionatorum. *Qui in loca etiam remotiora concionaturi mittuntur, præter equum suum & socij, tertium pro sarcinis ne addant. Cumq; extra Collegia concionantur, victum potiùs quàm pecuniam pro victu accipiant, idq; apud Ecclesiasticum, vel alium honestum ciuem, vel conuenienti aliquo Religiosis loco. Sit verò victus tenuis, & parcus, vt Religiosos decet. Viaticum porrò non nisi necessarium pro solo itinere admittant.*

9 In §. 11. Instructionis pro Concionatoribus, pro *non vltra triennium* ponatur *non diutiùs quàm par est.*

10 Ex instructione secundâ Congregationis sextæ addendum regulæ LII. Prouincialis: *His etiam, qui concionandi talentum habent, duo itidem, vel vnus saltem annus concedatur, vt priuato studio sacræ Scripturæ, legendisq; Patribus, ac sanctæ meditationi vacent.*

11 Ex Instructione III. pro Confessariis, §. 1. addendum ad regulam 100. Prouincialis: *Confessarij maturi sint ætate, quantum fieri potest, ac multò magis spiritu & moribus.*

12 Ex

12 Ex §. 2. eiuſdem addendum ad regulam xv. Sacerdotum: *Mulierum confeßiones non audiantur niſi ad crates, etiamſi ſint puellulæ.*

13 Ex §. 3. ad regulam xvii. Sacerdotum, poſt, Alloqui: *Id fiat in loco patenti, nec longum ſermonem.* &c.

14 Ex Inſtructione iii. pro Confeſſariis in ſextâ Congregatione, §. 1. addendum monitis §. 9. poſt, Deprehenderetur: *Idemq; omnino iudicium eſſe debet de aliis Confeſſariis, Concionatoribus, Præceptoribus, & ſimilibus, erga pœnitentes, deuotos, conſanguineos, & amicos: maximè verò de iis qui in Mißionibus verſantur.*

15 Ex Inſtructione viii. de Nouitiis ad regulam lx. Magiſtri Nouitiorum, *& ij quidem per annum*; pro eo quod erat, *per ſex menſes.*

16 Ex Inſtructione iv. Congregationis ſextæ ad regulam xv. Magiſtri Nouitiorum, poſt Defectuum, addatur *tum ſuorum, tum alienorum.*

17 Ex Inſtructione v. Congregationis vi. pro Scholaſticis §. 1. addendũ regulę xxxviii. Rectoris: *Neque permittantur nimis colloqui cum externis aut amicis: ad ianuam verò, niſi de vnius Rectoris expreßâ licentiâ non vocentur; quam rarò admodùm oportebit illis concedere: itemq; inuigilare ne prolixa ſint eorum cum externis colloquia.*

18 Ex §. 2. eiuſdem addatur Regulis Scholaſticorum hæc noua regula: *Si magiſtros ſtudiorum*

diorum causâ conuenire debent, horam certam à Superiore destinatam habeant, extra quam illorum cubicula sine peculiari facultate non adeant.

19 Ex Instructione XIV. pro Coadiutoribus §.1.addendum Regulæ VII. Præfecti rerum spiritualium: *Diligentiam circa Coadiutores temporales, frequenter eos alloquendo, nouos præsertim & infirmiores, vt quieti,* &c. & in fine: *Meditationis etiam capita illis suggerat, modum & fructum orationis exigat, dirigatq; vbi opus fuerit.*

LXXXI. *in* MS.*dec.*94.

Instructiones reliqua ad directionem.

Reliqua verò, quæ à Patribus ad ordinationes, Instructiones, formulasque recognoscendas, atque in breuiorem commodioremque methodum contrahendas designatis facta fuerant, probauit Congregatio, voluitque eam vim habere, quam reliquæ Generalium ordinationes habere consueuerunt. Instructiones verò tantùm directionis vim retinere.

Ordinationes Generalium contracta.

LXXXII. *in* MS.*d.*99.

Remedia subleuanda Collegiorum inopia.

Remedia etiam postulata, ne Collegia supra vires personarum numero vel oneribus grauentur. Quâ de re hæc probauit Congregatio:

1 Ne plures in singulis alantur, quàm per facultatem ali possunt: pauciores etiam.

2 Ne plures in Nouitiatum admittantur, quàm qui Prouinciis necessarij sunt.

Coadiutorum numerus.

3 Ne Coadiutores quartam partem in

Colle-

Collegiis, in Domibus verò professis ne tertiam partem excedant.

4 Vt onera, ad quæ è fundationibus aut Constitutionibus Collegia non tenentur, ad tempus, saltem iudicio Prouincialis, omittantur; admonito tamen priùs Generali.

5 Ne operariis, maximeque Coadiutoribus, desit in quo occupentur.

6 Vt Rectores reliquique officiales tales adhibeantur, qui prudentes sint œconomi: ordinationemque P. N. Claudij de rebus temporalibus commendatissimam habeant. Sed neque permittendum Rectoribus, vt œconomiæ domesticæ formam in rebus alicuius momenti, inconsulto Prouinciali immutent.

7 Ne personarum sine necessitate mutationes fiant. Superflua domi ne habeantur: non equi, non famuli plures: serueturque ordinatio P. N. Claudij circa peregrinantes data anno MDCXI. Caueantque Prouinciales ne imponendis contributionibus Collegia grauent: quin magis ex iis quæ in potestate suâ habent, eorum indigentiam subleuent.

8 Caussas æris alieni contracti in visitationibus diligenter inquirant Prouinciales; nec patiantur Superiores, quorum negligentiâ debita creuerunt, sine pœnitentiis abire: moneantque Generalem de talibus, si

rei

rei grauitas id poſtulauerit, à munere amouendis.

LXXXIII. *in* MS. *dec.* 100.

Sũma Theologia & Philoſophia.

CVm propoſitum fuiſſet, placerét ne Congregationi, aliquibus Societatis Theologis & Philoſophis committere, vt certas in vtrâque ſcientiâ ſummas conficerent, quæ maximè receptas Societatis opiniones è D. Thomæ Patrumque noſtrorum ſcriptis deſumptas ſolidè & paucis complecterentur: ne tantâ Noſtri libertate per varia Theologorum ac Philoſophorum placita vagarẽtur; Cenſuit nihil hâc de re in præſentiarum ob varias graueſque à multis in mediumallatas cauſas ſtatuendum, nec videri nunc idoneum huic rei tempus eſſe.

LXXXIV. *in* MS. *dec.* 101.

Negotiationis vetitanoſtris exempla.

CVm poſtulatum eſſet, quænam eſſent illa, quæ negotiationis ſpeciem habent, à quibus Noſtri iuxta Canonem xxv. Congregationis ſecundę abſtinere iubentur; Cenſuit Congregatio, Varia illa eſſe, neque omnia recenſeri poſſe. Inter alia tamen numerari hæc poſſe.

Agrorum conductio.

1 Conducere agros alienos, vt ex iis lucrum & quæſtum facias. Non tamen habere ſpeciem negotiationis, eos conducere ad prædiorum noſtrorum adminiſtrationem, vel animalium noſtrorum ſuſtentationem.

2 Emere

2 Emere aliqua, vt nostrâ posteà industriâ cariùs vendantur. Emere tamen animalia ad prædiorum nostrorum pascua consumenda, quæ posteà diuendantur, non censuit negotiationis speciem habere: sicut nec emere, quæ putantur vsibus Nostrorum necessaria, quæ superflua posteà vendantur. *Emptio rei vt carius vendatur.*

3 Typographiæ sumptus pro edendis Nostrorum libris suppeditare, exemplaque damno, lucroque nostro diuendenda accipere. Quæ res licet absolutè negotiatio Clericis interdicta non sit, Nostris tamen videtur omnino interdicenda, nec nisi grauissimas ob causas à P. Nostro permittenda. *Typographia sumptus.*

4 Typographiam in Collegiis habere, in quâ libri excusi externis diuendantur. In vtrâque tamen Indiâ, partibusque Septentrionalibus, pro libris piis, & ad Religionem spectantibus, Scholarumque nostrarum, cum vel Typographi desunt, vel Catholici desunt; iudicio P. Nostri rem totam committendam censuit. *Typographia propria.*

LXXXV. *In MS. dec.* 102.

Rogatum deinde, vt Congregatio P. Nostro commendare dignaretur, vt ampla variis locis Societatis prædia constituta, quæ & exiguos prouentus annuos reddunt, & nõ sine externorum offensione possidentur, in meliores res magisque vtiles conmutari curet. Censuit P. Nostro commendandum, vt *De prædiis Collegiorum commutãdis.*

huic rei inuigilare dignetur multorum Collegiorum ac Prouinciarum bono.

LXXXVI. *in* MS. *dec.* 103.

De missione Sinensi.

An petēda à Rege facultas Euangelij promulgādi.

CVm propositum à Procuratore Sinensi Missionis illius nomine fuisset, vt dispicere Congregatio dignaretur, num consultum arbitraretur; post tot annos excultę Missionis illius, facultatem à Rege Sinarum petere Catholicæ Religionis liberè proseminandæ; Re priùs iussu R. P. Nostri Deo ab omnibus per sacrificia commendatâ, censuit Congregatio, collaudato in primis ardenti Patrum nobilissimæ Missionis illius studio, nihil in tantâ terrarum distātiâ, temporumque sibi succedentium varietate, certo statui posse: sed rem vniuersam Patrum, qui tot iam annos fortiter in illâ Missione desudant, experientiæ, & prudentiæ committendam: qui auditis amicis, virisque litteratis, & in dignitate in illo Regno constitutis, id statuant, quod è re Christianâ consultum esse iudicauerint. Adfuturum indubiè tam piis Nostrorum votis Deum; sanguineque iam olim suo rigatum Regnum in fecundam aliquando horreo suo inferendam messem excitaturum: neque passurum vt tam calentia Nostrorum desideria, irrito conatu elabantur. Progrederētur tantùm quo cœpissent modo Patres, non laboribus, non sanguini, non vitæ parcentes: paratum adstare æternæ mercedis remu-

remuneratorem Deum. Cogitarent, ſudorem ſuum ſemen eſſe Sinenſium Chriſtianorum, quod centuplâ breui fœneratione in fœcundas excitaret ſpicas magnus agrorum ſuorũ rigator, & cultor Chriſtus: à quo & tempus diſcerent explicãdæ per vniuerſum Regnum illud operæ, & Regiæ voluntatis inflectendæ. Interim commendatiſſimam tam generoſam, lateque patentem Miſſionem, vniuerſam Societatem precibus ſacrificiiſque ſuis apud Deum habituram. Tantùm pergerent, maiorumque veſtigiis fortiter inſiſtendo, benè de Diuinâ in Sinenſes munificentiâ, atque explicatâ dexterâ ſperarent. Fortiter agendo res creſcere: & à ſolâ generoſâ manu triumphos ſperari poſſe cœlo inferendos.

LXXXVII. *in* MS. *dec.* 104.

PRopoſitum deinde, an placeret formulis addere, triduum, aut quatriduum in poſterum concedendum ad intercedendum à Decreto rei alicuius facto, vltra quem terminum nulla interpoſita interceſſio valida eſſet. Cenſuit ſolum in poſterum triduum concedendum eſſe; omnemque interceſſionem extra illud tempus interpoſitam pro nullâ habendam. *Intercedere decreto alicui poſt triduum non licet.*

LXXXVIII. *in* MS. *dec.* 105.

PRopoſitum an placeret in formulâ Congregationis generalis §. 82. expungi verba illa, *aut etiam alicuius eligendi gratiâ*, in quibus *Formula Congr. gener. correcta.*

bus de Assistentium electione agitur: vti factum est in eâdem formulâ, vbi de electione Generalis agebatur. Censuit verba illa expungenda esse.

LXXXIX. *In* MS. *dec.* 107.

Iudices ambitus post electionem cum Generali cognoscent de omnibus, quæ contra formulas commissa fuerint.

CVm propositum esset, placerétne Congregationi Iudices, quorum erat de ambitu ante electionem Generalis cognoscere, prorogare etiam in tempus electionis peractæ? ita vt potestas illorum extendatur in omne Congregationis tempus in illos, qui ab obitu Generalis vsque ad noui Præpositi electionem contra Constitutiones, & formulas deliquissent, inquirendi; repertósque pro delicti modo puniendi, priuando non tantùm illos iuxta formulam voce actiuâ, aut passiuâ, idque ad tempus, aut in perpetuum; sed inhabilitando etiam ad munia & officia, aliisque pro arbitrio pœnis afficiendo.

Ab his tamen contra Generalem nulla delatio admittenda.

Censuit Congregatio tempus illud, potestatemqueIudicibus illis, eodem in omnibus modo, quo in quæstione proponitur, concedendam, ac prorogandam esse, præsente semper Generali, cuius erit iudicio huic præsidere, illudque pro prudentiâ, & paterno suo in omnes affectu dirigere. Cuius etiam personam, iuxta Constitutiones, & formulas, ab omni hâc disquisitione exemptã esse voluit; nec licere Iudicibus designatis vllam delationem

tionem in personam illius, aut electionem admittere, aut inquirere.

XC. *In* MS. *dec*.108.

ROgatum, placerétne Ordinationum libris in Domibus, ac Societatis Collegiis, Consuetudinum librum addere, quo Superiores, & Ministri ad manum habeant ea, quibus ordinem domesticum certiùs dirigant. Placuit librum talem reliquis addi, in quem receptæ, & à Prouincialibus approbatæ consuetudines referantur: placuitque hūc etiam Visitatoribus in visitationibus probandum offerri.

Liber Consuetudinum in singulis Domibus, & Collegiis.

XCI. *In* MS. *dec*.109.

PRopositum deinde, an placeret in posterum obligationem tolli, tertio quoque mense Instructionem pro Confessariis legendi circa XVIII. regulam Sacerdotum, mulierumque visitationes: simul etiam illam, quâ iubebantur tam Prouincialium, quàm localium Superiorum Consultores quater in annos singulos ad Generalem Præpositum scribere.

Cessat obligatio legenda Instructionis pro Confessariis.

Consultorum item ne quater scribant ad Generalē.

Censuit vtramque in posterum obligationem tollendam; scribendique modum, tempusque ad veterem normam, formulamque reuocandum: quâ nimirum Consultores Prouincialium mense Ianuario, & Iulio; Consultores verò Superiorum localium semel quot-

annis mense Ianuario ad Generalem scribere iubebantur.

XCII. *in* MS. *dec.* 111.

Humanarũ litterarum studia commendantur.

ROgata Congregatio, vt humaniorum litterarum studium quàm commendatissimum haberet. Placuit plurimorum hoc desiderium: censuitque monendos Superiores esse, vt eò maioribus animis conatuque in hanc rem incumberent, quò plus fructus, vtilitatis, gloriæque Dei ex hoc tam Societati proprio litterarum studio meritò sperari potest. Quam etiam rem censuit P. Nostro commendandam, vt pro suo in studium hoc singulari affectu, quàm commendatissimum habere dignetur.

XCIII. *in* MS. *dec.* 112.

Qui falsò aliquẽ deferunt ad Vicarium, vel Deputatos.

Iudicum ambitus arbitrio puniendi.

PRopositum deinde occasione Decreti LXVII. quâ pœnâ digni videantur, qui falsò aliquem ad Vicarium vel Deputatos Patres detulissent: quique in iis, quæ denuntiarent, malignè aut calumniosè egisse deprehensi fuissent. Censuit, pro qualitate delicti, Iudicum ambitus arbitrio puniendos: neque vllo modo permittendum, vt impunita criminandi ac detrahendi libertas cuiquam maneat.

XCIV. *in* MS. *dec.* 113.

Formula iudiciaria Generalis iudicio relicta.

PRopositâ formulâ Iudiciariâ à Patribus Deputatis compositâ, censuit Congregatio, nullo illam Decreto suo firmandam, sed P. No-

P. Nostri prudentiæ rem totam committendam, qui eam quando commodum opportunúmque, atque expedire in Domino iudicauerit, Prouincialibus communicare dignabitur, maximè cùm grauior aliqua necessitas id postulauerit.

XCV. *in MS. dec.* 114.

Theologiæ professio annis non definienda.

PRopositum etiam, placeretne scholasticæ Theologiæ Professorum tempus ad certos vt plurimùm annos reuocare, quò plura in hoc tam vtili Societatis studio exerceri ingenia possent, fructúsque scientiæ illius latiùs diffunderetur. Censuit, vniuersam hanc rem arbitrio Superiorum relinquendam.

XCVI. *in MS. dec.* 115.

Theologiæ ante ingressum Doctores quandónam ad professionem examinandi.

AD propositam quæstionem, Examinandíne Theologiæ, ac Legum Canonumque Doctores essent, qui Societatem ingrediuntur, an sine præuio examine ad quatuor votorum professionem admittendi, Censuit Cõgregatio, in Legum Canonumque Doctoribus id obseruandum, quod P. v. cap. 11. §. 2. litterâ B. continetur. Theologiæ verò Doctores, de quorum eximiâ eruditione nulla dubitatio esset, examinandos non esse: dubios verò examinandos esse, qui si mediocritatem non excedunt, ad quatuor votorum professionem admittendi non erunt.

Gg 4 XCVII.

annis mense Ianuario ad Generalem scribere iubebantur.

XCII. *in MS. dec.* III.

Humanarũ litterarum studia commendantur.

ROgata Congregatio, vt humaniorum litterarum studium quàm commendatissimum haberet. Placuit plurimorum hoc desiderium: censuitque monendos Superiores esse, vt eò maioribus animis conatuque in hanc rem incumberent, quò plus fructus, vtilitatis, gloriæque Dei ex hoc tam Societati proprio litterarum studio meritò sperari potest. Quam etiam rem censuit P. Nostro commendandam, vt pro suo in studium hoc singulari affectu, quàm commendatissimum habere dignetur.

XCIII. *in MS. dec.* 112.

Qui falsò aliquẽ deferunt ad Vicarium, vel Deputatos.

Iudicum ambitus arbitrio puniendi.

PRopositum deinde occasione Decreti LXVII. quâ pœnâ digni videantur, qui falsò aliquem ad Vicarium vel Deputatos Patres detulissent: quique in iis, quæ denuntiarent, malignè aut calumniosè egisse deprehensi fuissent. Censuit, pro qualitate delicti, Iudicum ambitus arbitrio puniendos: neque vllo modo permittendum, vt impunita criminandi ac detrahendi libertas cuiquam maneat.

XCIV. *in MS. dec.* 113.

Formula iudiciaria Generalis iudicio relicta.

PRopositâ formulâ Iudiciariâ à Patribus Deputatis compositâ, censuit Congregatio, nullo illam Decreto suo firmandam, sed P.No-

P. Noſtri prudentiæ rem totam committendam, qui eam quando commodum opportunúmque, atque expedire in Domino iudicauerit, Prouincialibus communicare dignabitur, maximè cùm grauior aliqua neceſſitas id poſtulauerit.

X C V. *in* MS. *dec.* 114.

Theologiæ profeſſio annis non definienda.

PRopoſitum etiam, placeretne ſcholaſticæ Theologiæ Profeſſorum tempus ad certos vt plurimùm annos reuocare, quò plura in hoc tam vtili Societatis ſtudio exerceri ingenia poſſent, fructuſque ſcientiæ illius latiùs diffunderetur. Cenſuit, vniuerſam hanc rem arbitrio Superiorum relinquendam.

X C V I. *in* MS. *dec.* 115.

Theologiæ ante ingreſſum Doctores quandonam ad profeſſionem examinandi.

AD propoſitam quæſtionem, Examinandíne Theologiæ, ac Legum Canonumque Doctores eſſent, qui Societatem ingrediuntur, an ſine præuio examine ad quatuor votorum profeſſionem admittendi, Cenſuit Cõgregatio, in Legum Canonumque Doctoribus id obſeruandum, quod P. v. cap. 11. §. 2. litterâ B. continetur. Theologiæ verò Doctores, de quorum eximiâ eruditione nulla dubitatio eſſet, examinandos non eſſe: dubios verò examinandos eſſe, qui ſi mediocritatem non excedunt, ad quatuor votorum profeſſionem admittendi non erunt.

XCVII. *In* MS. *dec.* 116.

Suffragia examinatorũ quo pacto ferenda.

CVm verò rogata Congregatio esset, vt circa secreta examinatorum ad professionem suffragia, certum aliquem modum præscriberet; Censuit singulos examinatores scribere suffragium suum debere tam ad Prouincialem, quàm ad Generalem, subscripto nomine proprio. Sed Prouinciali inscribendas litteras, *soli*: qui in librum, non examinatorum nomina, sed solùm suffragiorum numerum referat, eâ cautelâ, vt nec Socius ipsius in Examinantium suffragiorum cognitionem veniat; ignoretque quid examinantium quisque senserit. Litteræ verò examinatorum ad Prouincialem datæ comburantur.

XCVIII. *In* MS. *dec.* 117.

Biennium Nouitiatus quando inchoetur.

PRopositum deinde, A quâ die biennium Nouitiatus inchoari censeri debeat. Censuit à die, quâ quis in Societatis Domum à Prouinciali probationem inchoaturus in Sociorum numerum admittitur, in quâcumque demum Domo, aut Collegio id fiat. Atque ita XXVI. regulam Magistri Nouitiorum intelligendam esse.

XCIX. *In* MS. *dec.* 118.

Formula de promouendis, & aptis ad gubernandũ.

PRopositum fuerat, placeretne formulas de aptis ad gubernandum, & gradum, in breuiorem commodioremque rationem contrahi; aliumque etiam modum informationes instituendi præscribi; quod prior ratio,

tio,quâ multis iam annis vſi ſumus,videretur nonnullis non leuia ſecum incommoda habere. Cenſuit Congregatio, non facilè à veteri formulâ, modoque recedendum: rem tamen vniuerſam Patris Noſtri iudicio committendam.

C. *In* MS. *dec.* 119.

De reditu Societatis in ditionem Venetam.

ROgata deinde Congregatio eſt, vt quo poſſet affectu, R.P. Noſtro Noſtrorum in Venetam ditionem reſtitutionem commẽdaret. Probauit hoc multorum ſtudium Congregatio vniuerſa: quod eò propenſiùs facit, quò Sereniſſimæ Reipublicæ illius in vniuerſam, iam inde à primordio naſcentis Societatis, voluntatem non poteſt non gratiſſimâ memoriâ recolere, ſperetque fore, vt depulsâ tandem nube, quæ nouem iam annos Societatem cum multorum admiratione tenuit, ſerenior dies eluceſcat, quo ſe ſuaque in Rempublicã illam veteri profundere more poſſit; ſanguinemque, vitamque etiam pro illius incolumitate, & ſalute ponere. Quare quanto conatu poteſt, vnam hanc è florentiſſimis quondam Societatis Prouinciis, nullo ſuo merito ereptam, Paternitati illius commendat, vt in omnem bene gerendæ rei occaſionem intentus, in eo laboret, vt Sereniſſima Reſpublica promptiſſimam illi ſeruiendi, & obſequendi Societatis voluntatem intelligat: nec ab alio nouennale hoc

ſilentium illius, quàm à ſtudio vitandæ cuiuſcumque offenſionis promanaſſe.

CI. *in* MS.*dec*.121.

Regula Secretarij, & ſubſtitutorũ.

PRopoſitæ Secretarij Societatis & Subſtitutorum illius Regulæ à Deputatis, vt Decreto XL. ſtatutum fuerat, examinatæ & recognitæ: quædam etiam additamenta ad Regulas Procuratoris Generalis; rogataque Congregatio, placerétne eas eo modo edi. Cenſuit edendas, omniaque hæc P. Noſtri iudicio committenda.

I N-

INDEX
EORVM QVÆ IN DECRETIS CONTINENTVR.

Prior numerus Congregationem indicat, Poſterior Decretum.

Vbi A littera eſt inſerta, Decretum ante Electionem factum ſignificat, ſiue ex prioribus.

A

As-

seru-

D.

Exe-

Ma-

ropam

ra

FINIS.